

ПРЕДЛОГ

ЗАКОН О ПРИВРЕДНИМ ДРУШТВИМА

ДЕО ПРВИ ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређује се правни положај привредних друштава, а нарочито њихово оснивање, управљање, статусне промене, промене правне форме, престанак и друга питања од значаја за њихов положај, као и правни положај предузетника.

Одредбе овог закона примењују се и на облике обављања привредне делатности који су основани и послују у складу са посебним законом, осим ако је тим законом другачије прописано.

1. Основни појмови

Појам привредног друштва

Члан 2.

Привредно друштво (у даљем тексту: друштво) је правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити.

Стицање својства правног лица

Члан 3.

Друштво стиче својство правног лица регистрацијом у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката (у даљем тексту: закон о регистрацији).

Делатности

Члан 4.

Друштво има претежну делатност, а може обављати и све друге делатности које нису законом забрањене независно од тога да ли су одређене оснивачким актом, односно статутом.

Посебним законом може се условити регистрација или обављање одређене делатности издавањем претходног одобрења, сагласности или другог акта надлежног органа.

Регистрација

Члан 5.

Регистрација друштава и предузетника, односно регистрација података и докумената прописаних овим законом обавља се у складу са законом о регистрацији.

Дејство регистрације према трећим лицима

Члан 6.

Трећа лица која се у правном промету поуздају у регистроване податке не могу сносити штетне правне последице проистекле из нетачно регистрованих података.

Сматра се да су трећа лица упозната са регистрованим подацима почев од наредног дана од дана објављивања регистрације тих података у складу са законом о регистрацији.

Трећа лица могу доказивати да је за њих било немогуће да се током периода од 15 дана од дана објављивања регистрованих података упознају са тим подацима.

Друштво може доказивати да су трећа лица била упозната или су морала бити упозната са документима друштва и подацима о друштву и пре њихове регистрације у складу са законом о регистрацији.

Месна надлежност суда

Члан 7.

У парничним и ванпарничним поступцима покренутим у случајевима предвиђеним овим законом, као и у споровима који произлазе из овог закона, надлежан је суд одређен законом којим се уређује надлежност судова према седишту привредног друштва или предузетника, односно према месту пословања огранка страног правног лица, осим ако је овим законом предвиђена месна надлежност другог суда.

Правне форме

Члан 8.

Правне форме друштва су:

- 1) ортачко друштво;
- 2) командитно друштво;
- 3) друштво с ограниченом одговорношћу;
- 4) акционарско друштво.

Чланови друштва

Члан 9.

Лица која оснивају друштво и лица која му накнадно приступе су:

- 1) у ортачком друштву - ортаци;
- 2) у командитном друштву - комплементари и командитори;
- 3) у друштву с ограниченом одговорношћу – чланови друштва с ограниченом одговорношћу;
- 4) у акционарском друштву - акционари.

Заједнички назив за лица из става 1. овог члана је члан друштва.

Члан друштва може бити физичко и правно лице.

Време трајања друштва

Члан 10.

Друштво се може основати на одређено или неодређено време.

Сматра се да је друштво основано на неодређено време ако оснивачким актом, односно статутом није другачије одређено.

Ако оснивачким актом односно статутом није другачије одређено, друштво које је основано на одређено време може продужити време трајања друштва или наставити пословање као друштво основано на неодређено време ако до истека времена на које је основано, односно до окончања поступка ликвидације у складу са овим законом:

- 1) у случају ортачког друштва и командитног друштва о томе одлуку донесу сви ортаци, односно комплементари једногласно;
- 2) у случају друштва с ограниченом одговорношћу и акционарског друштва о томе одлуку донесе скупштина двотрећинском већином гласова свих чланова друштва.

Одлука из става 3. овог члана региструје се у складу са законом о регистрацији.

2. Конститутивни акти друштва и уговори у вези са друштвом

Оснивачки акт и статут

Члан 11.

Оснивачки акт је конститутивни акт друштва који има форму одлуке о оснивању ако друштво оснива једно лице или уговора о оснивању ако друштво оснива више лица.

Приликом оснивања друштва, потписи на оснивачком акту оверавају се у складу са законом којим се уређује овера потписа.

У ортачком друштву, командитном друштву и друштву с ограниченом одговорношћу оснивачким актом се уређује управљање друштвом, унутрашња организација друштва и друга питања у складу са овим законом за сваку поједину правну форму друштва.

Акционарско друштво има статут којим се уређује управљање друштвом, унутрашња организација друштва и друга питања у складу са овим законом, ако посебним законом није другачије прописано.

Оснивачки акт и статут региструју се у складу са законом о регистрацији.

Измене оснивачког акта и статута

Члан 12.

Оснивачки акт ортачког друштва, командитног друштва и друштва с ограниченом одговорношћу мења, се одлуком ортака, командитора и комплементара, односно скупштине, у складу са овим законом.

Одлуку из става 1. овог члана потписују чланови друштва који су за њу гласали, а та одлука оверава се у складу са законом којим се уређује овера потписа, ако је то предвиђено оснивачким актом и ако је та обавеза регистрована у складу са законом о регистрацији.

Оснивачки акт акционарског друштва не мења се.

Статут акционарског друштва мења се одлуком скупштине, односно другог органа одређеног овим законом, у складу са одредбама овог закона.

Законски заступник друштва је у обавези да након сваке измене оснивачког акта, односно статута сачини и потпише пречишћени текст тих докумената.

Измене оснивачког акта и статута, као и пречишћени текстови тих докумената након сваке такве измене, региструју се у складу са законом о регистрацији.

Ништавост оснивачког акта

Члан 13.

Оснивачки акт ништав је ако:

- 1) нема форму прописану овим законом или
- 2) је делатност друштва која се наводи у оснивачком акту супротна принудним прописима или јавном поретку или
- 3) не садржи одредбе о пословном имену друштва, улозима чланова, износу основног капитала или претежној делатности друштва или
- 4) су сви потписници, у тренутку закључења оснивачког акта, били правно или пословно неспособни.

Осим из разлога прописаних у ставу 1. овог члана, оснивачки акт не може се огласити ништавим по другом основу.

Поступак за утврђење и дејство ништавости

Члан 14.

Ништавост оснивачког акта утврђује надлежни суд.

Ако разлози ништавости не буду отклоњени до закључења главне расправе, суд ће пресудом утврдити ништавост оснивачког акта.

Ако је привредно друштво регистровано, пресуду којом се утврђује ништавост оснивачког акта друштва суд по правноснажности доставља регистру привредних субјеката, ради покретања поступка принудне ликвидације друштва у складу са овим законом.

Ништавост оснивачког акта друштва нема дејство на правне послове друштва са савесним трећим лицима.

Командитори, чланови друштва с ограниченом одговорношћу и акционари дужни су да уплате, односно унесу уписани капитал и изврше друге обавезе преузете према друштву, у мери у којој је то потребно ради измирења обавеза друштва према савесним трећим лицима.

Ортаци и комплементари одговарају солидарно и неограничено за обавезе друштва према савесним трећим лицима.

Уговори у вези са друштвом

Члан 15.

Члан друштва може закључити уговор са једним или више чланова истог друштва којим се регулишу њихови међусобни односи у вези са друштвом, ако овим законом није другачије одређено.

Уговор из става 1. овог члана закључује се у писаној форми.

Уговором из става 1. овог члана чланови друштва који су га закључили могу уредити:

- 1) посебне обавезе тих чланова према друштву;
- 2) права и обавезе тих чланова у вези са преносом удела односно акција;
- 3) како ће гласати у скупштини, по одређеним или свим питањима;
- 4) начин прерасподеле добити између тих чланова;
- 5) начин решавања блокаде у одлучивању;
- 6) друга питања од значаја за њихове међусобне односе.

Уговор из става 1. овог члана производи дејство искључиво између чланова друштва који су га закључили.

Уговор из става 1. овог члана у случају ортачког друштва назива се уговор ортака, у случају командитног друштва и друштва с ограниченом одговорношћу уговор чланова, а у случају акционарског друштва уговор акционара.

Повраћај трошкова у вези са оснивањем друштва

Члан 16.

Друштво може члановима извршити повраћај трошкова у вези са оснивањем друштва искључиво ако је то предвиђено оснивачким актом.

У случају из става 1. овог члана оснивачким актом се мора одредити или проценити износ тих трошкова.

3. Одговорност за обавезе друштва

Одговорност чланова

Члан 17.

Чланови друштва одговарају за обавезе друштва у складу са одредбама овог закона које уређују поједине правне форме друштва, као и у случајевима из члана 18. овог закона.

Пробијање правне личности

Члан 18.

Командитор, члан друштва с ограниченом одговорношћу и акционар, као и законски заступник тог лица ако је оно пословно неспособно физичко лице, који злоупотреби правило о ограниченој одговорности одговара за обавезе друштва.

Сматраће се да постоји злоупотреба из става 1. овог члана нарочито ако то лице:

- 1) употреби друштво за постизање циља који му је иначе забрањен;
- 2) користи имовину друштва или њоме располаже као да је његова лична имовина;
- 3) користи друштво или његову имовину у циљу оштећења поверилаца друштва;
- 4) ради стицања користи за себе или трећа лица умањи имовину друштва, иако је знало или морало знати да друштво неће моћи да извршава своје обавезе.

Поверилац друштва може поднети тужбу против лица из става 1. овог члана надлежном суду према седишту друштва у року од шест месеци од дана сазнања за злоупотребу, а најкасније у року од пет година од дана злоупотребе.

У случају да потраживање повериоца из става 3. овог члана није доспело у тренутку сазнања за злоупотребу, рок од шест месеци почиње да тече од дана доспећа потраживања.

4. Седиште друштва и пријем поште

Седиште

Члан 19.

Седиште друштва је место на територији Републике Србије из кога се управља пословањем друштва и које је као такво одређено оснивачким актом или одлуком скупштине.

Ако друштво трајно обавља своју делатност у месту различитом од свог седишта, трећа лица могу против друштва засновати надлежност суда и према том месту.

Одлуку о промени седишта доноси скупштина, ако оснивачким актом, односно статутом није другачије одређено.

Адреса седишта друштва региструје се у складу са законом о регистрацији.

Достављање и адреса за пријем поште

Члан 20.

Достављање се врши на адресу седишта друштва.

Изузетно, друштво може да има посебну адресу за пријем поште која је регистрована у регистру привредних субјеката на коју се врши достављање.

Ако је достава писмена друштву на адресу за пријем поште, односно на адресу седишта друштва ако друштво нема регистровану адресу за пријем поште, путем препоручене пошиљке у смислу закона којим се уређују поштанске услуге била безуспешна, сматраће се да је достава те пошиљке уредно извршена истеком рока од осам дана од дана другог слања те пошиљке, под условом да је између та два слања протекло најмање 15 дана.

Достава писмена у судском, управном, пореском и другим поступцима врши се у складу са посебним законима.

Адреса за пријем електронске поште

Члан 21.

Друштво може да има адресу за пријем електронске поште.

Уредност достављања електронског документа друштву одређује се у складу са законом који уређује електронски документ.

5. Пословно име

Пословно име

Члан 22.

Привредно друштво послује и учествује у правном промету под пословним именом које је регистровало у складу са законом о регистрацији.

Пословно име обавезно садржи назив, правну форму и место у коме је седиште друштва.

Назив је карактеристични део пословног имена по коме се то друштво разликује од других друштава.

Правна форма се у пословном имену означава на следећи начин:

1) за ортачко друштво: „ортачко друштво“ или скраћеницом „о.д.“ или „од“.

2) за командитно друштво: „командитно друштво“ или скраћеницом „к.д.“ или „кд“.

3) за друштво с ограниченом одговорношћу: „друштво с ограниченом одговорношћу“ или скраћеницом „д.о.о.“ или „доо“.

4) за акционарско друштво: „акционарско друштво“ или скраћеницом „а.д.“ или „ад“.

Уз пословно име привредног друштва у поступку ликвидације додаје се ознака „у ликвидацији“.

Пословно име може да садржи и опис предмета пословања друштва.

Пословно име садржи и друге елементе ако је то прописано законом.

Скраћено пословно име

Члан 23.

Друштво може у пословању, поред пословног имена, да користи и скраћено пословно име, под истим условима под којима користи пословно име.

Скраћено пословно име обавезно садржи назив и правну форму и региструје се у складу са законом о регистрацији.

Језик и писмо пословног имена друштва

Члан 24.

Пословно име друштва је на српском језику, на ћириличком или латиничном писму.

Изузетно, назив друштва може бити на страном језику или може да садржи поједине стране речи или карактере, на латиничном писму енглеског језика, као и арапске или римске бројеве.

Друштво може у пословању користити превод пословног имена или превод скраћеног пословног имена на страни језик, при чему се назив не преводи.

Употреба пословног имена, печата и других података у документима

Члан 25.

Пословна писма и други документи друштва, укључујући и оне у електронској форми, који су упућени трећим лицима садрже пословно или скраћено пословно име, седиште, адресу за пријем поште ако се разликује од седишта, матични број и порески идентификациони број друштва.

Друштво може уз пословно име да употребљава грб, заставу, амблем, ознаку или други симбол Републике Србије или стране државе, домаће територијалне јединице и аутономне покрајине, међународне организације, уз сагласност надлежног органа те државе, домаће територијалне јединице и аутономне покрајине или међународне организације.

Друштво није дужно да употребљава печат у пословним писмима и другим документима друштва, ако законом није другачије прописано.

Друштво не може истицати према трећим савесним лицима недостатке у погледу форме пословних писама и других докумената прописане овим чланом.

Ограничења преноса и коришћења назива

Члан 26.

Назив друштва не може се пренети на друго друштво, осим као последица статусне промене у којој тај назив преузима друштво стицалац од друштва преносиоца које статусном променом престаје да постоји.

Ако правно лице члан привредног друштва чији је назив садржан у називу друштва престане да буде члан тог друштва, назив тог друштва може наставити да садржи тај назив само уз сагласност тог лица.

Ограничења у погледу пословног имена

Члан 27.

Пословно име друштва не може бити такво да:

- 1) врећа јавни морал;
- 2) може изазвати заблуду у погледу правне форме друштва;
- 3) може изазвати заблуду у погледу претежне делатности друштва.

Пословно име које не испуњава услове из става 1. овог члана не може се регистровати у регистру привредних субјеката.

У случају повреде одредбе из става 1. тачка 1) овог члана републички јавни правобранилац може тужбом надлежном суду против друштва које врши ту повреду (у даљем тексту: друштво прекршилац) захтевати промену назива друштва прекризиоца.

Поступак по тужби из става 2. овог члана је хитан.

Пресуду којом се налаже промена назива друштва прекршиоца суд по правноснажности доставља регистру привредних субјеката ради регистрације.

Ако друштво прекршилац у року од 30 дана од правноснажности пресуде из става 4. овог члана не изврши промену назива, регистар привредних субјеката по службеној дужности покреће поступак принудне ликвидације друштва прекршиоца.

Заштита назива друштва

Члан 28.

Назив друштва не сме бити истоветан називу другог друштва.

Назив друштва мора се разликовати од назива другог правног лица тако да не изазива заблуду о идентитету са другим друштвом.

У случају повреде одредба ст. 1. и 2. овог члана заинтересовано лице може тужбом против друштва које врши ту повреду (у даљем тексту: друштво прекршилац) захтевати:

- 1) промену назива друштва прекршиоца и/или
- 2) накнаду настале штете.

Тужба из става 3. овог члана може се поднети у року од три године од дана регистрације назива друштва прекршиоца у складу са законом о регистрацији.

Поступак по тужби из става 3. овог члана је хитан.

Пресуду којом се налаже промена назива друштва прекршиоца суд по правноснажности доставља регистру привредних субјеката ради регистрације.

Ако друштво прекршилац у року од 30 дана од правноснажности пресуде из става 6. овог члана не изврши промену назива, регистар привредних субјеката по службеној дужности покреће поступак принудне ликвидације друштва прекршиоца.

Одредбе овог члана не утичу на права заинтересованог лица из става 3. овог члана по основу прописа о нелојалној конкуренцији и прописа о заштити интелектуалне својине.

Ограничења коришћења националних или службених имена и знакова

Члан 29.

Пословно име друштва може да садржи назив Републике Србије или њене територијалне јединице и аутономне покрајине, уз претходну сагласност надлежног органа, у складу са законом.

Пословно име друштва може да садржи назив стране државе или међународне организације, уз сагласност надлежног органа те државе или међународне организације.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана односе се и на називе на страном језику, као и на пријевске облике истих.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, сагласност није потребна ако пословно име оснивача садржи назив те државе, домаће територијалне јединице и аутономне покрајине или међународне организације.

На захтев државе, домаће територијалне јединице и аутономне покрајине или међународне организације чији је назив саставни део пословног имена друштва, у регистру привредних субјеката извршиће се брисање њеног назива из пословног имена друштва.

Ограничења коришћења личних имена

Члан 30.

Пословно име друштва може да садржи лично име физичког лица уз његову сагласност, а ако је то лице умрло уз сагласност његових законских наследника.

Ако члан привредног друштва чије је лично име садржано у називу друштва престане да буде члан тог друштва, назив тог друштва може наставити да садржи то лично име само уз сагласност тог лица, а ако је то лице умрло уз сагласност његових законских наследника.

У случају повреде одредбе ст. 1. и 2. овог члана, физичко лице, а ако је то лице умрло његови законски наследници, остварују заштиту у складу са чланом 28. овог закона.

Без обзира на постојање сагласности из става 1. овог члана, ако друштво својим пословањем или на други начин повређује част и углед лица чије је име унето у његово пословно име, то лице, а ако је то лице умрло његови законски наследници, може тужбом надлежном суду да захтева брисање његовог имена из пословног имена друштва и накнаду евентуалне штете која му је причињена.

6. Заступање и заступници

6.1. Заступници

Законски (статутарни) заступници друштва

Члан 31.

Законски (статутарни) заступници друштва у смислу овог закона су лица која су овим законом као таква одређена за сваки поједини облик друштва.

Законски заступник друштва може бити физичко лице или друштво регистровано у Републици Србији.

Друштво мора имати најмање једног законског заступника који је физичко лице.

Друштво које има функцију законског заступника, ту функцију врши преко свог законског заступника који је физичко лице или физичког лица које је за то овлашћено посебним пуномоћјем издатим у писаној форми.

Законски заступници друштва и лица из става 4. овог члана региструју се у складу са законом о регистрацији.

Остали заступници

Члан 32.

Осим законских заступника, заступници друштва у смислу овог закона су и лица која су актом или одлуком надлежног органа друштва овлашћена да заступају друштво и као таква регистрована у складу са законом о регистрацији.

Ако друштво у континуитету прихвата да неко лице поступа као заступник на начин којим трећа лица доводи у уверење да има право на заступање, сматраће се да је друштво конклudentно то лице овластило на заступање, осим ако друштво не докаже да је треће лице знало или морало знати за непостојање овлашћења за заступање тог лица.

Ограниченија овлашћења заступника

Члан 33.

Заступник је дужан да поступа у складу са ограничењима својих овлашћења која су утврђена актима друштва или одлукама надлежних органа друштва.

Ограниченија овлашћења заступника не могу се истицати према трећим лицима.

Изузетно од става 2. овог члана, ограничења овлашћења заступника у виду обавезног супотписа могу се истицати према трећим лицима, ако су регистрована у складу са законом о регистрацији.

Пуномоћници по запослењу

Члан 34.

Лица која као запослени у друштву раде на пословима чије обављање у редовном пословању укључује и закључење или испуњење одређених уговора или предузимање других правних радњи, овлашћена су да као пуномоћници друштва закључују и испуњавају те уговоре, односно предузимају те правне радње у границама послова на којима раде.

Под појмом запосленог у смислу овог закона сматра се физичко лице које је у радном односу у друштву, као и лице које није у радном односу у друштву, ако обавља функцију у друштву.

6.2. Прокура

Појам прокуре

Члан 35.

Прокура је пословно пуномоћје којим друштво овлашћује једно или више физичких лица (у даљем тексту: прокуриста) да у његово име и за његов рачун закључују правне послове и предузимају друге правне радње.

Изузетно, прокура се може издати и само за огранак друштва.

Прокура је непреносива и прокуриста не може дати пуномоћје за заступање другом лицу.

Издавање прокуре

Члан 36.

Прокура се издаје одлуком ортака, командитора и комплементара, односно скупштине, ако оснивачким актом односно статутом није другачије одређено.

Прокуриста се региструје у складу са законом о регистрацији.

Врсте прокуре

Члан 37.

Прокура може бити појединачна или заједничка прокура.

Ако је прокура издата за два или више лица без назнаке да се ради о заједничкој прокури, сваки прокуриста поступа самостално.

Ако је прокура издата као заједничка прокура, правни послови које закључују или правне радње које предузимају прокуристи пуноважни су уз изричitu сагласност свих прокуриста, осим ако је у прокури наведено да је за пуноважност довољна сагласност тачно одређеног броја прокуриста.

Сагласност из става 3. овог члана може бити дата као претходна или накнадна.

Изјава волье или правна радња учињена према једном прокуристи има правно дејство као да је учињена према свим прокуристима.

Ограничења прокуре

Члан 38.

Прокуриста не може без посебног овлашћења да:

- 1) закључује правне послове и предузима правне радње у вези са стицањем, отуђењем или оптерећењем непокретности и удела и акција које друштво поседује у другим правним лицима;
- 2) преузима меничне обавезе и обавезе јемства;
- 3) закључује уговоре о зајму и кредиту;
- 4) заступа друштво у судским поступцима или пред арбитражом.

Ограничења прокуре која нису изричito предвиђена овим законом немају дејство према трећим лицима.

Изузетно од става 2. овог члана, дозвољено је ограничiti овлашћења прокуристе супотписом законског заступника друштва или другог прокуристе (заједничка прокура).

Опозив и отказ прокуре

Члан 39.

Друштво може опозвати прокуру у свако доба.

Друштво не може да се одрекне права да опозове прокуру, нити се то право на било који начин може ограничiti или условити.

Прокуриста може отказати прокуру у свако доба, уз обавезу да у наредних 30 дана рачунајући од дана доставе отказа друштву закључује правне

послове и предузима друге правне радње ако је то потребно ради избегавања настанка штете за друштво.

Прокура предузетника

Члан 40.

Предузетник издаје прокуру лично и не може пренети овлашћење за издавање прокуре на друго лице.

6.3. Одговорност и ограничења за заступнике, пуномоћнике по запослењу и прокуристе

Прекорачење овлашћења

Члан 41.

Заступник друштва, пуномоћник по запослењу и прокуриста одговарају за штету коју нанесу друштву прекорачењем граница својих овлашћења.

Изузетно од става 1. овог члана, лица из става 1. овог члана не одговарају за штету ако су поступала у складу са одлуком надлежног органа друштва, односно ако су њихове радње накнадно одобрене од стране тог органа.

Ограниченија закључења уговора у име друштва

Члан 42.

Заступник друштва, пуномоћник по запослењу и прокуриста не може без посебног овлашћења наступати као друга уговорна страна и са друштвом закључивати уговоре у своје име и за свој рачун, у своје име а за рачун другог лица, нити у име и за рачун другог лица.

Овлашћење из става 1. овог члана даје се одлуком ортака, комплементара, односно скупштине, осим ако је оснивачким актом, односно статутом другачије одређено.

Ограниченије из става 1. овог члана не примењује се на законског заступника који је истовремено и једини член друштва.

Потписивање

Члан 43.

Сваки заступник друштва и прокуриста приликом потписивања документа у име друштва дужан је да уз свој потпис наведе своју функцију у друштву.

Навођење функције у складу са ставом 1. овог закона није формални услов за валидност потписаног документа.

7. Имовина и капитал друштва

7.1. Основни појмови

Имовина, нето имовина и основни капитал

Члан 44.

Имовину друштва у смислу овог закона чине ствари и права у власништву друштва, као и друга права друштва.

Нето имовина (капитал) друштва у смислу овог закона јесте разлика између вредности имовине и обавеза друштва.

Основни (регистровани) капитал друштва је новчана вредност уписаних улога чланова друштва у друштво која је регистрована у складу са законом о регистрацији.

7.2. Улози у друштво

Врсте улога

Члан 45.

Улози у друштво могу да буду новчани и неновчани и изражавају се у динарима.

Ако се уплата новчаног улога врши у странди валути у складу са законом који уређује девизно пословање, динарска противвредност улога обрачунава се по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате улога.

Неновчани улози могу бити у стварима и правима, ако овим законом за поједине форме друштава није другачије одређено.

Обавеза уплате, односно уноса улога

Члан 46.

Лица која су оснивачким актом или на други начин преузела обавезу да уплате односно унесу у друштво одређени улог одговарају друштву за извршење те обавезе и у обавези су да накнаде штету која му је проузрокована пропуштањем или кашњењем извршења те обавезе.

Новчани и неновчани улог приликом оснивања друштва или повећања основног капитала мора се уплатити, односно унети у року одређеном у оснивачком акту, односно одлуци о повећању капитала, с тим да се тај рок рачуна од дана доношења оснивачког акта, односно одлуке о повећању капитала и не може бити дужи од:

- 1) у случају повећања капитала акционарског друштва које је јавно друштво по основу успешно извршене јавне понуде акција, или чије су акције укључене у трговање на регулисаном тржишту, односно на мултилатералној трговачкој платформи, у смислу закона којим се уређује тржиште капитала (у даљем тексту: јавно акционарско друштво) новчаним улогом путем јавне понуде - одмах по окончању рока за упис акција, у складу са законом који уређује тржиште капитала, а у осталим случајевима две године;

- 2) пет година, за остала друштва.

Друштво не може да ослободи лица из става 1. овог члана обавезе да уплате односно унесе улог у друштво, осим у поступку смањења капитала уз примену одредаба члана 319. овог закона о заштити поверилаца.

Изузетно од става 3. овог члана, једногласном одлуком ортака, комплементара, односно скупштине, осим ако је другачија већина, али не мања од обичне већине гласова свих чланова друштва, предвиђена оснивачким актом, односно статутом, може се обавеза лица из става 1. овог члана уз његову сагласност заменити другом обавезом и то:

- 1) обавеза на уплату новчаног улога у друштво обавезом на унос неновчаног улога исте вредности;
- 2) обавеза на унос неновчаног улога у друштво обавезом на уплату новчаног улога исте вредности;
- 3) обавеза на унос једног неновчаног улога у друштво обавезом на унос другог неновчаног улога исте вредности.

**Последице преузимања обавезе на уплату,
односно унос улога**

Члан 47.

По основу преузете обавезе лица из члана 46. став 1. овог закона стичу удео у друштву, односно акције друштва.

Улози који су уплаћени, односно унети у друштво постају имовина друштва.

Последице неуплате, односно неуношења улога

Члан 48.

Оснивачким актом, односно статутом у случају акционарског друштва може се предвидети и обавеза плаћања уговорне казне за случај неблаговременог извршења, односно неизвршења обавезе из члана 46. став 1. овог закона када је упитању неновчани улог.

У случају да члан друштва пропусти да изврши своју обавезу из члана 46. став 1. овог закона, друштво може да га позове писаним путем да ту обавезу изврши у накнадном року који не може бити краћи од 30 дана од дана слања тог позива.

Изузетно, јавно акционарско друштво је дужно да упути позив из става 2. овог члана у року од 90 дана од дана истека рока за извршење обавезе члана друштва из члана 46. став 1. овог закона, ако краћи рок није одређен оснивачким актом, односно статутом.

Ако више чланова друштва није извршило своју обавезу из члана 46. став 1. овог закона, истовремено им се доставља позив из ст. 2. и 3. овог члана којим се одређује исти рок за извршење обавезе.

У позиву из ст. 2. и 3. овог члана друштво је у обавези да упозори тог члана да ће у случају да пропусти да своју обавезу изврши и у том накнадном року бити искључен из друштва.

Друштво је дужно да позив из ст. 2. и 3. овог члана у року од три дана од дана слања позива објави и на интернет странице регистра привредних субјеката, у трајању најмање једнаком дужини трајања рока из ст. 2. и 3. овог члана.

Ако члан друштва из ст. 2. и 3. овог члана пропусти да своју обавезу изврши и у накнадном року, друштво може донети одлуку о искључењу тог члана из друштва, а јавно акционарско друштво је у обавези да донесе ту одлуку.

Одговорност у случају преноса удела, односно акција

Члан 49.

У случају преноса удела, односно акција, преносилац и стицалац одговорни су солидарно према друштву за обавезе преносиоца у вези са улогом настале до тог преноса, у складу са одредбама овог закона за сваку поједину форму друштва.

Права друштва из става 1. овог члана остварују се тужбом надлежном суду, коју осим друштва могу поднети и чланови друштва који поседују или представљају најмање 5% основног капитала друштва.

Утврђивање вредности неновчаног улога

Члан 50.

Вредност неновчаног улога утврђује се:

- 1) споразumno од стране свих чланова друштва;
- 2) путем процене, у складу са чл. 51. до 58. овог закона.

У јавним акционарским друштвима вредност неновчаног улога утврђује се искључиво путем процене у складу са чл. 51. до 58. овог закона.

Процена вредности неновчаног улога

Члан 51.

Вредност неновчаног улога у друштво процењује овлашћени судски вештак, ревизор или друго стручно лице које је од стране надлежног државног органа Републике Србије овлашћено да врши процене вредности одређених ствари или права.

Процену из става 1. овог члана може вршити и привредно друштво које испуњава законом прописане услове да врши процене вредности ствари или права која су предмет процене.

Процена вредности из става 1. овог члана не може бити старија од годину дана од дана уноса неновчаног улога.

Процена вредности из ст. 1. до 3. овог члана региструје се и објављује у складу са законом о регистрацији.

Садржај процене вредности

Члан 52.

Процена вредности из члана 51. овог закона садржи нарочито:

- 1) опис сваке ствари односно права који чине неновчани улог;
- 2) коришћене методе процене;
- 3) изјаву да ли је процењена вредност најмање једнака:

(1) номиналној вредности удела који се стичу, у случају ортачког друштва, командитног друштва и друштва с ограниченом одговорношћу или

(2) номиналној вредности акција које се стичу, односно рачуноводственој вредности код акција без номиналне вредности, увећаној за премију која се плаћа за те акције ако она постоји, у случају акционарског друштва.

Избор проценитеља

Члан 53.

У случају процене вредности неновчаног улога приликом оснивања друштва, лице из члана 51. ст. 1. или 2. овог закона бирају споразumno чланови друштва, а у осталим случајевима то лице бира одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, ако оснивачким актом, односно статутом није другачије одређено.

Измењене околности

Члан 54.

У случају да су од дана вршења процене из члана 51. овог закона па до момента уношења неновчаног улога у друштво настуpile околности које умањују вредност тог неновчаног улога, друштво је у обавези да пре уноса тог улога изврши нову процену вредности у складу са чл. 51. до 53. овог закона.

У случају из става 1. овог члана члан друштва који уноси неновчани улог у обавези је да изврши доплату друштву разлике у вредности у новцу у року за унос неновчаног улога.

Права чланова друштва ако нова процена није извршена

Члан 55.

Ако друштво не поступи у складу са чланом 54. овог закона, чланови друштва који су поседовали уделе или акције који представљају најмање 5% основног капитала друштва на дан доношења одлуке о упису удела односно издавању акција путем тог неновчаног улога имају право да све до његовог уноса у друштво писаним путем од друштва захтевају да изврши процену вредности тог неновчаног улога у складу са чл. 51. до 53. овог закона, под условом да и у тренутку подношења тог захтева поседују уделе или акције који представљају најмање 5% основног капитала друштва.

Ако друштво не поступи у складу са захтевом из става 1. овог члана у року од 15 дана од дана пријема тог захтева, чланови друштва из става 1. овог члана имају право да захтевају да надлежни суд у ванпарничном поступку утврди вредност предметног неновчаног улога.

Захтев надлежном суду из става 2. овог члана може да се поднесе до истека рока од 90 дана од дана уноса неновчаног улога у друштво.

Изузејак од обавезе процене вредности неновчаног улога који не чине хартије од вредности и инструменти тржишта новца

Члан 56.

Изузејто од члана 51. овог закона, одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, или други орган одређен

оснивачким актом, односно статутом, може донети одлуку да се не врши процена вредности неновчаног улога који не чине хартије од вредности и инструменти тржишта новца, ако се тржишна вредност појединачних ствари и права које чине неновчани улог може утврдити из годишњих финансијских извештаја лица које уноси улог, под условом да су ти извештаји били предмет ревизије, за годину која претходи години у којој се уноси неновчани улог.

У случају да су од датума финансијских извештаја из става 1. овог члана па до момента уношења неновчаног улога у друштво наступиле околности које значајно мењају вредност тог неновчаног улога, сходно ће се применити члан 54. овог закона.

Утврђивање вредности хартија од вредности и инструмената тржишта новца

Члан 57.

Ако неновчани улог чине хартије од вредности или инструменти тржишта новца, вредност тог улога утврђује се најкасније 60 дана пре дана уноса тог неновчаног улога у друштво.

Вредност неновчаног улога из става 1. овог члана утврђује се као пондерисана просечна цена тих хартија од вредности, односно инструмената тржишта новца остварена на регулисаном тржишту, односно мултилатералној трговачкој платформи у смислу закона којим се уређује тржиште капитала, у периоду од шест месеци који претходи дану утврђивања ове вредности, под условом да је:

- 1) у том периоду остварени обим промета хартија од вредности, односно инструмената тржишта новца чија се вредност утврђује, износио најмање 0,5% њиховог укупно издатог броја;
- 2) у најмање три месеца тог периода остварени обим промета хартија од вредности, односно инструмената тржишта новца износио најмање 0,05% њиховог укупно издатог броја на месечном нивоу.

Ако нису испуњени услови из става 2. овог члана или ако су у периоду од дана утврђивања вредности из става 1. овог члана до дана уноса неновчаног улога у друштво наступиле околности које значајно мењају вредност тог неновчаног улога, друштво је у обавези да изврши процену његове вредности у складу са чланом 51. овог закона.

Ако друштво не поступи у складу са ставом 3. овог члана, чланови друштва који имају уделе или акције који представљају најмање 5% основног капитала друштва имају право да до истека рока од 90 дана од дана уноса неновчаног улога у друштво захтевају да надлежни суд у ванпарничном поступку утврди вредност тог неновчаног улога.

Друштво може одлучити да вредност неновчаног улога из става 1. овог члана утврди проценом у складу са чланом 51. овог закона и када су испуњени услови из става 2. овог члана.

Обавезе друштва ако процена вредности неновчаног улога није вршена

Члан 58.

Ако по основу чл. 56. и 57. овог закона није вршена процена вредности неновчаног улога, председник одбора директора, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно дужан је да изда потврду која садржи:

- 1) опис предметног неновчаног улога;
- 2) његову вредност, начин на који је та вредност утврђена и методе њене процене, ако је примениво;
- 3) изјаву да ли је вредност утврђена применом тих метода најмање једнака укупној номиналној, односно у одсуству номиналне рачуноводственој вредности улога, односно акција које се стичу, увећаној за премију која се плаћа за те акције ако она постоји; и
- 4) изјаву да нису наступиле околности које значајно мењају вредност тог неновчаног улога.

Потврда из става 1. овог члана региструје се и објављује у складу са законом о регистрацији.

Побијање споразумно утврђене вредности неновчаног улога

Члан 59.

Ако је вредност неновчаног улога утврђена споразумно од стране чланова друштва у складу са чланом 50. став 1. тачка 1) овог закона, а друштво није у могућности да измирије своје обавезе у редовном току пословања, поверилац друштва има право да захтева да надлежни суд у ванпарничном поступку утврди вредност неновчаног улога у време уношења тог улога.

Ако суд у поступку из става 1. овог члана утврди да је вредност неновчаног улога била мања од споразумно утврђене, суд ће наложити члану друштва који је унео тај неновчани улог да разлику до споразумно утврђене вредности тог улога исплати друштву.

Члан друштва који је унео неновчани улог за који је споразумно утврђена вредност, сноси терет доказивања вредности тог неновчаног улога.

Захтев надлежном суду из става 1. овог члана не може се поднети по истеку рока од пет година од дана уноса неновчаног улога у друштво.

Забрана повраћаја улога

Члан 60.

Члановима друштва не може се извршити повраћај уплаћених, односно унетих улога, нити им се може платити камата на оно што су уложили у друштво.

Плаћање цене код стицања сопствених удела односно акција, као ни друга плаћања члановима друштва која се врше у складу са овим законом, не сматрају се враћањем улога члановима друштва.

8. Посебне дужности према друштву

Лица која имају посебне дужности према друштву

Члан 61.

Посебне дужности према друштву имају:

- 1) ортаци и комплементари;

- 2) чланови друштва са ограниченом одговорношћу који поседују значајно учешће у основном капиталу друштва или који је контролни члан друштва у смислу члана 62. овог закона;

3) акционари који поседују значајно учешће у основном капиталу друштва или који је контролни акционар друштва у смислу члана 62. овог закона;

- 4) директори, чланови надзорног одбора, заступници и прокуристи;
- 5) ликвидациони управник.

Оснивачким актом односно статутом могу се и друга лица одредити као лица која имају посебне дужности према друштву.

Повезана лица

Члан 62.

Повезаним лицима у смислу овог закона у односу на одређено физичко лице сматра се:

- 1) лице које је сродник по крви у правој линији без обзира на степен или у побочној линији до трећег степена сродства, као и брачни друг било којег од ових лица;
- 2) његов брачни или ванбрачни друг, као и сродник тих лица до првог степена сродства;
- 3) његов усвојилац или усвојеник, као и потомци усвојеника;
- 4) друга лица која са тим лицем живе у заједничком домаћинству.

Повезаним лицем у смислу овог закона у односу на одређено правно лице сматра се:

- 1) правно лице у којем то правно лице поседује значајно учешће у капиталу, или право да такво учешће стекне из конвертибилних обvezница, вараната, опција и слично;
- 2) правно лице у којем је то правно лице контролни члан друштва (контролисано друштво);
- 3) правно лице које је заједно са тим правним лицем под контролом трећег лица;
- 4) лице које у том правном лицу поседује значајно учешће у капиталу, или право да такво учешће стекне из конвертибилних обvezница, вараната, опција и слично;
- 5) лице које је контролни члан тог правног лица;
- 6) лице које је директор, односно члан органа управљања или надзора тог правног лица.

Значајно учешће у капиталу постоји ако једно лице, самостално или са другим лицима која са њим делују заједно, поседује више од 25% права гласа у друштву.

Већинско учешће у капиталу постоји ако једно лице, самостално или са другим лицима која са њим делују заједно, поседује више од 50% права гласа у друштву.

Контрола у смислу става 2. овог члана подразумева право или могућност једног лица, самостално или са другим лицима која са њим заједнички делују, да врши контролни утицај на пословање другог лица путем учешћа у капиталу, уговора или права на именовање већине директора, односно чланова надзорног одбора.

Сматра се да је одређено лице контролни члан друштва увек када то лице самостално или са повезаним лицима поседује већинско учешће у основном капиталу друштва.

Заједничко деловање постоји када два или више лица, на основу међусобног изричитог или прећутног споразума, користе гласачка права у одређеном лицу или предузимају друге радње у циљу вршења заједничког утицаја на управљање или пословање тог лица.

8.1. Дужност пажње

Појам

Члан 63.

Лица из члана 61. става 1. тач. 4) и 5) овог закона дужна су да у том својству извршавају своје послове савесно, са пажњом доброг привредника, и у разумном уверењу да делују у најбољем интересу друштва.

Под пажњом доброг привредника у смислу става 1. овог члана подразумева се степен пажње са којом би поступало разумно пажљиво лице које би поседовало знање, вештине и искуство које би се основано могло очекивати за обављање те дужности у друштву.

Ако лице из члана 61. став 1. тач. 4) до 5) поседује одређена специфична знања, вештине или искуство, приликом оцене степена пажње узеће се у обзир и та знања, вештине и искуство.

Сматра се да лица из члана 61. став 1. тач. 4) до 5) овог закона могу да своје поступање заснивају и на информацијама и мишљењима лица стручних за одговарајућу област, за које разумно верују да су у том случају савесно поступала.

Лице из члана 61. став 1. тач. 4) до 5) које докаже да је поступало у складу са овим чланом није одговорно за штету која из таквог поступања настане за друштво.

Тужба због повреде дужности пажње

Члан 64.

Друштво може поднети тужбу против лица из члана 61. став 1. тач. 4) до 5) овог закона за накнаду штете коју му то лице проузрокује повредом дужности пажње из члана 63. овог закона.

8.2. Дужност пријављивања послова и радњи у којима постоји лични интерес

Појам

Члан 65.

Лице из члана 61. овог закона дужно је да одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно обавести о постојању личног интереса (или интереса са њим повезаног лица) у правном послу који друштво закључује, односно правној радњи коју друштво предузима.

Изузетно од става 1. овог члана, у случају друштва које има једног директора обавештење из става 1. овог члана упућује се скупштини, односно надзорном одбору ако је управљање друштвом дводомно.

Сматраће се да постоји лични интерес лица из члана 61. овог закона у случају:

- 1) закључивања правног посла између друштва и тог лица (или са њим повезаног лица) или
- 2) правне радње (предузимање радњи у судским и другим поступцима, одрицање од права и слично) коју друштво предузима према том лицу (или према са њим повезаним лицем) или
- 3) закључивања правног посла између друштва и трећег лица, односно предузимања правне радње друштва према трећем лицу, ако је то треће лице са њим (или са њим повезаним лицем) у финансијском односу и ако се може очекивати да постојање тог односа утиче на његово поступање или
- 4) закључивања правног посла, односно предузимања правне радње друштва из које треће лице има економски интерес, ако је то треће лице са њим (или са њим повезаним лицем) у финансијском односу и ако се може очекивати да постојање тог односа утиче на његово поступање.

Одобрење правног посла или радње у случају постојања личног интереса

Члан 66.

У случајевима из члана 65. овог закона, као и у другим случајевима одређеним овим законом, закључивање правног посла, односно предузимање правне радње одобрава се, ако другачија већина није одређена оснивачким актом, односно статутом:

- 1) у случају ортачког друштва, односно командитног друштва, већином гласова свих ортака, односно комплементара који немају лични интерес;
- 2) у случају друштва с ограниченом одговорношћу, ако постоји лични интерес директора, обичном већином гласова свих чланова друштва, односно од стране надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, а ако постоји лични интерес члана надзорног одбора, односно члана друштва, обичном већином гласова свих чланова друштва који немају лични интерес, односно обичном већином гласова свих чланова надзорног одбора који немају лични интерес;
- 3) у случају акционарског друштва, ако постоји лични интерес директора, обичном већином гласова свих директора који немају лични интерес, односно од стране надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, а ако постоји лични интерес члана надзорног одбора, обичном већином гласова свих чланова надзорног одбора који немају лични интерес.

У случају из става 1. тачка 3) овог члана, ако услед броја чланова одбора директора који немају лични интерес у предметном послу не постоји кворум за гласање, или ако се због једнаке поделе гласова чланова одбора директора, односно надзорног одбора одлука не може донети, предметни посао одобрава скупштина обичном већином гласова присутних акционара који немају лични интерес у том послу.

Оснивачким актом, односно статутом може се одредити да одобрење из става 1. тач. 2) и 3) овог члана даје скупштина.

У случају да у складу са ставом 1. тачка 3) овог члана одбор директора, односно надзорни одбор одобри правни посао у коме постоји лични интерес, о томе се обавештава скупштина на првој наредној седници.

Обавештење из става 4. овог члана мора садржати детаљан опис правног посла, као и природе и обима личног интереса.

У погледу доношења одлуке из става 1. овог члана за потребе утврђивања кворума као укупан број гласова узеће се укупан број гласова оних чланова друштва који немају лични интерес из предметног посла.

Одобрење из става 1. овог члана није потребно у случају:

- 1) постојања личног интереса јединог члана друштва;
- 2) постојања личног интереса свих чланова друштва;
- 3) уписа, односно куповине удела, односно акција по основу права пречег уписа, односно права прече куповине чланова друштва;
- 4) прибављања сопствених удела, односно акција од стране друштва, ако се то прибављање врши у складу са одредбама овог закона које се односе на сопствене уделе, односно акције или закона којим се уређује тржиште капитала.

Тужба због повреде правила о одобравању послова у којима постоји лични интерес

Члан 67.

Ако није прибављено одобрење правног посла, односно правне радње у складу са чланом 66. овог закона, или ако надлежном органу друштва приликом доношења одлуке о одобравању правног посла, односно предузимања правне радње у складу са чланом 66. овог закона нису биле представљене све чињенице од значаја за доношење такве одлуке, друштво може поднети тужбу за поништај тог правног посла, односно радње и накнаду штете од лица из члана 61. овог закона које је имало лични интерес у том послу, односно правној радњи.

У случају из става 1. овог члана, поред лица из члана 61. овог закона за штету друштву неограничено солидарно одговарају:

- 1) са њиме повезано лице, ако је оно било уговорна страна у том послу, односно ако је према њему предузета правна радња;
- 2) треће лице из члана 65. став 3. тач. 3) и 4) овог закона, ако је знато или морало знати за постојање личног интереса у време закључења правног посла, односно предузимања правне радње.

Изузетно од става 1. овог члана, у случају из члана 65. став 3. тач. 3) и 4) овог закона правни посао, односно правна радња неће бити поништена ако треће лице из члана 65. став 3. тач. 3) и 4) овог закона није знато нити је морало знати за постојање личног интереса у време закључења правног посла, односно предузимања правне радње.

Изузетак од постојања повреде правила о одобравању послова у којима постоји лични интерес

Члан 68.

Неће се сматрати да је дошло до повреде правила о одобравању послова у којима постоји лични интерес ако се у поступку по тужби из члана 67. овог закона докаже:

- 1) да је правни посао, односно правна радња била у интересу друштва или

2) да није постојао лични интерес у случају из члана 65. став 3. тач. 3) и 4) овог закона.

8.3. Дужност избегавања сукоба интересса

Појам

Члан 69.

Лица из члана 61. овог закона не могу да у свом интересу или у интересу са њима повезаних лица:

- 1) користе имовину друштва;
- 2) користе информације до којих су дошли у том својству, а које иначе нису јавно доступне;
- 3) злоупотребе свој положај у друштву;
- 4) користе могућности за закључење послова, које се укажу друштву.

Дужност избегавања сукоба интересса постоји независно од тога да ли је друштво било у могућности да искористи имовину, информације или закључи послове из става 1. овог члана.

Изузетак од повреде дужности избегавања сукоба интересса

Члан 70.

Изузетно од члана 69. овог закона, лице из члана 61. овог закона може поступати супротно одредбама члана 69. става 1. тач. 1), 2) и 4) ако је прибавило претходно или накнадно одобрење у складу са чланом 66. овог закона.

Тужба због повреде дужности избегавања сукоба интересса

Члан 71.

Друштво може поднети тужбу против лица из члана 61. овог закона које повреди дужност избегавања сукоба интересса из члана 69. овог закона, као и против са њим повезаног лица из члана 69. став 1. овог закона, којом може тражити:

- 1) накнаду штете;
- 2) пренос на друштво користи коју је то лице, односно повезано лице из члана 69. став 1. овог члана, остварило као последицу те повреде дужности.

8.4. Дужност чувања пословне тајне

Појам

Члан 72.

Лица из члана 61. овог закона, као и лица запослена у друштву, дужна су да чувају пословну тајну друштва.

Лица из става 1. овог члана дужна су да пословну тајну чувају и након престанка тог својства, у периоду од две године од дана престанка тог својства. Основачким актом, статутом, одлуком друштва или уговором закљученим са

ним лицима може се предвидети да тај период буде дужи, али не дужи од пет година.

Пословна тајна је податак чије би саопштавање трећем лицу могло нанети штету друштву, као и податак који има или може имати економску вредност зато што није опште познат, нити је лако доступан трећим лицима која би његовим коришћењем или саопштавањем могла остварити економску корист и који је од стране друштва заштићен одговарајућим мерама у циљу чувања његове тајности.

Пословна тајна је и податак који је законом, другим прописом или актом друштва одређен као пословна тајна.

Актом друштва из става 4. овог члана се:

- 1) као пословна тајна може одредити само податак који испуњава услове из става 3. овог члана и
- 2) не могу као пословна тајна одредити сви подаци који се односе на пословање друштва.

Податак из става 3. овог члана може бити производни, технички, технолошки, финансијски или комерцијални, студија, резултат истраживања, као и документ, формула, цртеж, објекат, метод, поступак, обавештење или упутство интерног карактера и слично.

Изузеци од дужности чувања пословне тајне

Члан 73.

Не сматра се повредом дужности чувања пословне тајне саопштавање података из члана 72. овог закона ако је то саопштавање:

- 1) обавеза прописана законом;
- 2) неопходно ради обављања послова или заштите интереса друштва;
- 3) учињено надлежним органима или јавности искључиво у циљу указивања на постојање дела кажњивог законом.

Последице повреде дужности чувања пословне тајне

Члан 74.

Друштво може поднети тужбу против лица из члана 61. овог закона које повреди дужност чувања пословне тајне, којом може тражити:

- 1) накнаду штете;
- 2) искључење тог лица као члана друштва, ако је то лице члан друштва;
- 3) раскид радног односа за то лице, ако је то лице запослено у друштву.

Подношење тужбе из става 1. овог члана не искључује и не условљава могућност отказа радног односа у складу са законом којим се уређују радни односи.

Друштво је дужно да пружи потпуну заштиту лицу које поступајући савесно у доброј вери указује надлежним органима на постојање информације из члана 73. став 1. тачка 3) овог закона.

8.5. Дужност поштовања забране конкуренције

Појам

Члан 75.

Лице из члана 61. став 1. тач. 1) до 4) овог закона не може без прибављеног одобрења у складу са чланом 66. овог закона:

- 1) имати својство лица из члана 61. став 1. тач. 1) до 4) овог закона у другом друштву које има исти или сличан предмет пословања (у даљем тексту: конкурентско друштво);
- 2) бити предузетник који има исти или сличан предмет пословања;
- 3) бити запослен у конкурентском друштву;
- 4) бити на други начин ангажован у конкурентском друштву;
- 5) бити члан или оснивач у другом правном лицу које има исти или сличан предмет пословања.

Оснивачким актом, односно статутом:

- 1) може се забрана из става 1. овог члана проширити и на друга лица, чиме се не може дирати у стечена права тих лица;
- 2) може се одредити да забрана из става 1. овог члана важи и после престанка својства из члана 61. став 1. тач. 1) до 4) овог закона али не дуже од две године;
- 3) могу се одредити послови, начин или место њиховог обављања који не представљају повреду дужности поштовања забране конкуренције.

Забрана из става 1. овог члана не односи се на јединог члана друштва.

Тужба због повреде правила о забрани конкуренције

Члан 76.

Друштво може поднети тужбу против лица из члана 61. став 1. тач. 1) до 4) овог закона које повреди правила о забрани конкуренције из члана 75. овог закона за:

- 1) накнаду штете;
- 2) пренос на друштво користи коју је то лице, односно конкурентско друштво из члана 75. овог закона остварило као последицу те повреде;
- 3) искључење тог лица као члана друштва, ако је то лице члан друштва;
- 4) меру забране обављања делатности за то лице, односно конкурентско друштво из члана 75. овог закона;
- 5) раскид радног односа за то лице, ако је то лице запослено у друштву.

8.6. Правила за подношење тужби због повреде посебних дужности

Рок за подношење тужби

Члан 77.

Тужба из чл. 64, 67, 71, 74. и 76. овог закона може се поднети у року од шест месеци од дана сазнања за учињену повреду, а најкасније у року од пет година од дана учињене повреде.

Тужба члана друштва због повреде посебних дужности (индивидуална тужба)

Члан 78.

Члан друштва може поднети тужбу против лица из члана 61. овог закона за накнаду штете коју му то лице проузрокује повредом посебних дужности према друштву.

Деривативна тужба

Члан 79.

Један или више чланова друштва могу поднети тужбу из чл. 64, 67, 71, 74. и 76. овог закона у своје име, а за рачун друштва (у даљем тексту: деривативна тужба), ако у тренутку подношења тужбе:

- 1) поседују уделе или акције који представљају најмање 5% основног капитала друштва, независно од тога да ли је основ за подношење деривативне тужбе настао пре или након стицања својства члана друштва;
- 2) ако су пре подношења деривативне тужбе писаним путем захтевали од друштва да поднесе тужбу по том основу, а тај захтев је одбијен, односно по том захтеву није поступљено у року од 30 дана од дана подношења захтева.

Члан друштва који је стекао удео или акције у друштву од лица које је поднело деривативну тужбу може, уз сагласност тог лица, ступити на његово место у спору по тој тужби до његовог правноснажног окончања, као и у поступку по ванредном правном леку.

Ступање члана друштва у парницу

Члан 80.

Ако је друштво поднело тужбу из чл. 64, 67, 71, 74. и 76. овог закона, члан друштва који је од друштва захтевао подношење те тужбе, може од суда пред којим се води поступак захтевати да му дозволи да ступи у парницу као умешач на страни тужиоца.

Ако је члан друштва поднео тужбу из чл. 64, 67, 71, 74. и 76. овог закона, у складу са чланом 79. став 1. овог закона, други члан друштва који испуњава услов из члана 79. став 1. тачка 1) може од суда пред којим се поступак води захтевати да ступи у парницу као умешач на страни тужиоца.

9. Право на информисање чланова друштва

Право на информисање и приступ актима и документима

Члан 81.

Члан друштва има право на приступ актима и документима друштва у складу са одредбама овог закона.

Члан друштва може писаним путем захтевати од друштва приступ актима или документима друштва, при чему је у обавези да у том захтеву наведе:

- 1) своје личне податке и податке који га идентификују као члана друштва;
- 2) документе, акте и податке који се траже на увид;
- 3) сврху ради које се тражи увид;
- 4) податке о трећим лицима којима члан друштва који тражи увид намерава да саопшти тај документ, акт или податак, ако постоји таква намера.

Друштво има право да из оправданих разлога ускрати приступ свим или неким од тражених аката или докумената.

Ако друштво не поступи у складу са захтевом из става 2. овог члана у року од осам дана од дана пријема тог захтева, члан друштва у наредном року од 30 дана може тражити надлежном суду да у ванпарничном поступку наложи друштву да му омогући приступ тим актима или документима.

Поступак из става 4. овог члана је хитан и суд је дужан да одлуку по захтеву донесе у року од осам дана од дана пријема захтева.

Коришћење аката или докумената друштва

Члан 82.

Члан друштва који у складу са чланом 81. овог закона оствари приступ актима или документима друштва дужан је да их користи искључиво у сврхе наведене у захтеву из члана 81. став 2. тачка 3) овог закона.

Члан друштва не може да објави или саопшти трећим лицима акте односно документе из става 1. овог члана, супротно сврси ради које му је приступ омогућен, нити на начин који наноси штету друштву, осим ако је на то обавезан законом.

Ако члан друштва из става 1. овог члана акте, односно документа друштва којима је остварио приступ користи супротно тој сврси или их саопшти трећим лицима супротно ограничењима из става 2. овог члана, одговара за штету коју је тиме нанео друштву.

Не сматра се повредом одредбе става 2. овог члана објављивање или саопштавање трећим лицима аката односно докумената из става 1. овог члана ако је то саопштавање обавеза прописана законом.

**ДЕО ДРУГИ
ПРЕДУЗЕТНИК**

Појам предузетника

Члан 83.

Предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са законом о регистрацији.

Физичко лице уписано у посебан регистар, које обавља делатност слободне професије, уређену посебним прописом, сматра се предузетником у смислу овог закона ако је тим прописом то одређено.

Индивидуални пољопривредник није предузетник у смислу овог закона, осим ако посебним законом није друкчије уређено.

Време на које се предузетник региструје

Члан 84.

Предузетник се региструје на неодређено или на одређено време.

Имовина и одговорност за обавезе

Члан 85.

Предузетник за све обавезе настале у вези са обављањем своје делатности одговара целокупном својом имовином и у ту имовину улази и имовина коју стиче у вези са обављањем делатности.

Одговорност за обавезе из става 1. овог члана не престаје брисањем предузетника из регистра.

Пословно име предузетника

Члан 86.

Предузетник обавља делатност под пословним именом.

Пословно име предузетника обавезно садржи име и презиме предузетника, опис претежне делатности, ознаку „предузетник“ или „пр“ и седиште и адресу.

Пословно име из става 2. овог члана може да садржи и посебан назив као и ознаке којима се ближе одређује предмет пословања предузетника.

Пословно име предузетника мора да се разликује од назива другог предузетника тако да не изазива заблуду о идентитету са другим предузетником, односно заблуду у погледу предмета пословања предузетника.

На пословно име предузетника сходно се примењују одредбе чл. 23. до 27. и чл. 29. и 30. овог закона.

Седиште предузетника и издвојено место обављања делатности

Члан 87.

Седиште предузетника је место из кога управља обављањем делатности.

Предузетник може обављати делатност и изван седишта, у складу са законом (издвојено место).

Издвојено место региструје се у складу са законом о регистрацији.

Предузетник може обављати делатност и ван одређеног простора (по позиву странке, од места до места и сл.) када је по природи саме делатности такво обављање делатности једино могуће или уобичајено.

Предузетник је дужан да истакне своје пословно име у свом седишту, као и на сваком издвојеном месту, осим у случају из става 4. овог члана.

Место обављања делатности мора испуњавати услове утврђене прописом за обављање те делатности.

Делатност предузетника

Члан 88.

На делатност предузетника сходно се примењује члан 4. овог закона о делатностима друштва.

Предузетник може да обавља све делатности које нису законом забрањене за које испуњава прописане услове, укључујући и старе и уметничке занате и послове домаће радиности.

Министар надлежан за послове привреде ближе одређује послове који се у смислу овог закона сматрају старим и уметничким занатима, односно пословима домаће радиности, начин сертификања истих и вођење посебне евиденције издатих сертификата.

Пословођа и остали запослени

Члан 89.

Предузетник може писаним овлашћењем поверити пословођење пословно способном физичком лицу (у даљем тексту: пословођа).

Пословођење из става 1. овог члана може бити опште или ограничено на једно или више издвојених места обављања делатности.

Пословођа мора бити у радном односу код предузетника.

Изузетно од става 3. овог члана, ако је предузетник из оправданих разлога привремено одсутан (болест, школовање, избор на функцију и сл.), а нема запосленог пословођу, он може опште пословођење поверити члану свог породичног домаћинства за време тог одсуства, без обавезе да га запосли.

Пословођа има својство законског заступника у складу са овим законом.

У случајевима када предузетник обавља делатност преко пословође, за пословање је одговоран пословођа, солидарно са предузетником.

Ако су за обављање делатности предузетника прописани посебни услови у погледу личних квалификација предузетника, пословођа мора да испуњава те услове.

Пословођа се региструје у складу са законом о регистрацији.

Лица која раде за предузетника морају бити у радном односу код предузетника или ангажована од стране предузетника по другом основу у складу са законом.

Изузетно од става 9. овог члана, члан породичног домаћинства предузетника може радити код тог предузетника без заснивања радног односа:

1) повремено током дана и то искључиво у седишту, ако је његово присуство неопходно због природе делатности предузетника (да се трговачка радња предузетника не би затварала током радног времена, да би се утоварила роба, да би се очистио пословни простор и сл.);

2) привремено током оспособљавања за обављање делатности старих и уметничких заната, односно послова домаће радиности, ако предузетник обавља ту делатност.

Прекид обављања делатности

Члан 90.

Предузетник је у обавези да о периоду прекида обављања делатности истакне обавештење на месту у коме обавља делатност.

Прекид обављања делатности се региструје у складу са законом о регистрацији и не може се утврђивати ретроактивно.

Губитак својства предузетника и континуитет обављања делатности од стране наследника

Члан 91.

Предузетник губи својство предузетника брисањем из регистра привредних субјеката.

Брисање предузетника из регистра се врши се због престанка обављања делатности.

Предузетник престаје са обављањем делатности одјавом или по сили закона.

Предузетник одјаву не може извршити са даном који је ранији од дана подношења пријаве о престанку рада надлежном регистрационом органу.

Брисање из регистра се не може вршити ретроактивно.

Предузетник престаје са радом по сили закона у следећим случајевима:

- 1) смрћу или трајним губитком пословне способности;
- 2) истеком времена, ако је обављање делатности регистровано на одређено време;
- 3) ако му је пословни рачун у блокади дуже од две године, на основу захтева за брисање предузетника из регистра који поднесе Народна банка Србије или Пореска управа;
- 4) ако је правноснажном пресудом утврђена ништавост регистрације предузетника;

5) ако му је правноснажном пресудом, извршном одлуком надлежног органа или суда части коморе у коју је учлањен изречена мера забране обављања делатности;

6) у другим случајевима прописаним законом.

У случају смрти или губитка пословне способности предузетника, наследник, односно члан његовог породичног домаћинства (брачни друг, деца, усвојеници и родитељи) може наставити обављање делатности на основу решења о наслеђивању или међусобног споразума о наставку обављања делатности, који потписују сви наследници, односно чланови породичног домаћинства.

Лице из става 7. овог члана дужно је да у року од 30 дана од дана смрти предузетника пријави наставак обављања делатности регистру у складу са законом о регистрацији.

Наследник може наставити обављање делатности предузетника и за живота предузетника ако то право врши на основу расподеле заоставштине за живота у складу са прописима којима се уређује наслеђивање.

Наставак обављања делатности у форми привредног друштва

Члан 92.

Предузетник може донети одлуку о наставку обављања делатности у форми привредног друштва, при чему се сходно примењују одредбе овог закона о оснивању дате форме друштва.

Ако два или више предузетника обављају делатност заједнички у смислу члана 83. став 2. овог закона, одлуку из става 1. овог члана доносе једногласно.

На основу одлуке из става 1. овог члана врши се истовремено брисање предузетника из регистра привредних субјеката и регистрација оснивања привредног друштва из става 1. овог члана које преузима сва права и обавезе предузетника настале из пословања до тренутка оснивања тог привредног друштва.

Након губитка својства предузетника у складу са ставом 3. овог члана, то физичко лице остаје одговорно целокупном својом имовином за све обавезе настале у вези са обављањем делатности до тренутка брисања предузетника из регистра.

**ДЕО ТРЕЋИ
ПРАВНЕ ФОРМЕ ПРИВРЕДНИХ ДРУШТАВА**

**глава I
ОРТАЧКО ДРУШТВО**

1. Појам и оснивање

Појам и одговорност за обавезе

Члан 93.

Ортачко друштво је друштво два или више ортака који су неограничено солидарно одговорни целокупном својом имовином за обавезе друштва.

Ако уговор о оснивању друштва или други уговор између ортака садржи одредбу о ограничењу одговорности ортака према трећим лицима, та одредба нема правно дејство.

Уговор о оснивању

Члан 94.

Уговор о оснивању ортачког друштва садржи нарочито:

- 1) име, јединствени матични број и пребивалиште ортака који је домаће физичко лице, односно име, број пасоша или други идентификациони број и пребивалиште ортака који је страно физичко лице, односно пословно име, матични број и седиште ортака који је домаће правно лице, односно пословно име, број регистрације или други идентификациони број и седиште ортака који је страно правно лице;
- 2) пословно име и седиште друштва;
- 3) претежну делатност друштва;
- 4) означење врсте и вредности улога сваког ортака.

Уговор о оснивању може да садржи и друге елементе од значаја за друштво и ортаке.

Измене и допуне уговора о оснивању друштва врше се једногласном одлуком свих ортака друштва, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Уговор ортака

Члан 95.

Изузетно од члана 15. овог закона, уговор ортака закључују сви ортаци друштва.

2. Улози у друштво, ортачки уделни и пренос удела

Улог и удео

Члан 96.

Ортачи у друштво уносе улоге једнаке вредности, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Изузетно од члана 45. став 3. овог закона, неновчани улог ортака може бити и у раду и услугама.

Ортачи стичу уделе у друштву сразмерне својим улозима у друштво, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Ортак није дужан да повећа улог изнад износа одређеног уговором о оснивању, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Ортак не може смањити свој улог без сагласности свих осталих ортака.

Пренос удела

Члан 97.

Удео се преноси писаним уговором закљученим између преносиоца и стицаоца, као и на други начин прописан законом.

Потписи на уговору из става 1. овог члана оверавају се у складу са законом који уређује оверу потписа.

Стицилац удела стиче удео даном регистрације преноса удела у складу са законом о регистрацији.

Пренос удела између ортака

Члан 98.

Пренос удела између ортака је слободан, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Пренос удела трећим лицима

Члан 99.

Ако уговором о оснивању није другачије одређено, ортак не може без сагласности осталих ортака:

- 1) пренети свој удео трећем лицу, што обухвата и унос тог удела као неновчаног улога у друго привредно друштво;
- 2) дати свој удео у залогу трећем лицу.

Ако ортачи не дају сагласност на пренос удела трећем лицу, ортак коме је сагласност за пренос удела ускраћена може иступити из друштва, у складу са чланом 121. овог закона.

Одговорност код преноса удела

Члан 100.

Преносилац удела и стицилац удела одговарају неограничено солидарно за све обавезе преносиоца удела према друштву на дан

регистрације преноса удела у складу са законом о регистрацији, осим ако се сви ортаци не споразумеју другачије.

Захтев друштва из става 1. овог члана, застарева у року од три године од дана регистрације преноса удела у складу са законом о регистрацији.

3. Пословођење

Опште правило

Члан 101.

Сваки ортак има овлашћење за обављање радњи у редовном пословању друштва (пословођење).

Радње које не спадају у редовно пословање друштва нису обухваћене овлашћењем из става 1. овог члана и могу се обављати само уз сагласност свих ортака, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Изузетно од става 1. овог члана, ако је уговором о оснивању или уговором ортака одређено да су један или више ортака овлашћени за пословођење, остали ортаци немају овлашћење за пословођење.

Пословођење од стране више ортака

Члан 102.

Ако овлашћење за пословођење има више ортака, сваки ортак је овлашћен да поступа самостално, али се други ортак овлашћен за пословођење може успротивити предузимању одређене радње у ком случају та радња не може бити предузета.

Ако је уговором о оснивању одређено да ортаци овлашћени за пословођење поступају заједно:

- 1) за предузимање сваке радње потребна је сагласност свих ортака овлашћених за пословођење, осим ако би непредузимање радње услед недоступности неког од ортака могло проузроковати штету друштву;
- 2) сваки ортак је дужан да поступа по инструкцијама сваког од осталих ортака овлашћених за пословођење.

У случају из става 2. тачка 2) овог члана, ако ортак сматра да инструкције другог ортака нису примерене, о томе обавештава све ортаке овлашћене за пословођење ради заједничког одлучивања, осим ако би одлагање радње проузроковало штету друштву, када може поступати самостално, о чему је дужан да без одлагања обавести све остале ортаке овлашћене за пословођење.

Пренос овлашћења на пословођење

Члан 103.

Ортак овлашћен на пословођење може пренети своје овлашћење на пословођење на треће лице или другог ортака, ако се са тим сагласе сви ортаци друштва.

Ортак који пренесе овлашћење на пословођење на треће лице одговара за радње тог лица у вршењу пословођења као да их је сам предузео.

Отказивање овлашћења за пословођење

Члан 104.

Ортак овлашћен за пословођење може отказати овлашћење за пословођење ако за то постоји оправдан разлог.

У случају из става 1. овог члана, ортак писаним путем благовремено обавештава све остале ортаке друштва о намери да откаже овлашћење за пословођење, како би омогућио осталим ортацима да предузму или организују предузимање радњи из редовног пословања друштва.

Ако ортак откаже овлашћење за пословођење супротно ст. 1. и 2. овог члана, дужан је да друштву надокнади тиме проузроковану штету.

Одузимање овлашћења за пословођење ортака

Члан 105.

Овлашћење за пословођење ортака може се одузети одлуком надлежног суда по тужби друштва или сваког од ортака ако се утврди да за то постоје оправдани разлози, а нарочито:

- 1) неспособност ортака да правилно води послове друштва;
- 2) тежа повреда дужности према друштву.

4. Права ортака

Право на накнаду трошка

Члан 106.

Ортак има право на накнаду од друштва свих трошкова које је имао у вези са пословањем ортачког друштва, а који су с обзиром на околности случаја били неопходни.

Расподела добити

Члан 107.

Добит друштва се расподељује између ортака на једнаке делове, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Право на информисање

Члан 108.

Ортак овлашћен за пословођење обавезан је да:

- 1) обавештава све друге ортаке о пословању друштва;
- 2) на захтев другог ортака друштва пружи информације о пословању друштва; и
- 3) преда финансијске извештаје и другу документацију на увид свим ортацима.

Ортак има право да се лично информише о стању и пословању друштва, као и на приступ и копирање, пословних књига и друге документације друштва, о свом трошку.

На остваривање права ортака на приступ и копирање књига и друге документације друштва судским путем сходно се примењују одредбе овог закона о остваривању права на информисање члана друштва с ограниченом одговорношћу.

Изузетак од правила о забрани конкуренције

Члан 109.

Не постоји повреда правила о забрани конкуренције из члана 75. овог закона ако је осталим ортацима приступању ортака у друштво било познато да тај ортак има својство члана у конкурентском друштву или други правни однос са конкурентским друштвом, а приступање друштву му није било условљено престанком својства члана у конкурентском друштву, односно престанком другог правног односа са конкурентским друштвом.

Одлучивање ортака друштва

Члан 110.

Ортаци одлуке доносе једногласно, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Ако је уговором о оснивању одређено да се одређене или све одлуке доносе већином гласова, сваки ортак има један глас, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

За доношење одлуке о питањима која су изван редовне делатности друштва, као и одлуке о пријему новог ортака у друштво неопходна је сагласност свих ортака.

5. Правни односи друштва и ортака према трећим лицима

Заступање друштва

Члан 111.

Сваки ортак је овлашћен да самостално заступа друштво, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Ако су два или више ортака овлашћени да заступају друштво заједно:

- 1) они могу да овласте једног или више ортака да заступају друштво у одређеним пословима или одређеној врсти послова; и
- 2) изјава волje трећих лица учињена било ком од ортака овлашћених да заступају друштво заједно сматраје се да је учињена друштву.

Уговором о оснивању може се одредити да сваки ортак који је овлашћен да заступа друштво може заступати друштво само заједно са прокуриском.

У случају из става 3. овог члана, ако је изјава волje трећег лица учињена прокуриски или ортаку који заступа друштво заједно са прокуриском сматраје се да је учињена друштву.

Отказ овлашћења за заступање

Члан 112.

Ортак може отказати овлашћење за заступање друштва, ако за то постоји оправдан разлог.

У случају из става 1. овог члана, ортак писаним путем благовремено обавештава све остале ортаке друштва о намери да откаже овлашћење за заступање, како би омогућио осталим ортацима да преузму послове заступања друштва.

Ако ортак откаже овлашћење за заступање супротно ст. 1. и 2. овог члана, дужан је да друштву надокнади тиме проузроковану штету.

Одузимање овлашћења за заступање

Члан 113.

Овлашћење за заступање може се одузети одлуком надлежног суда по тужби друштва или сваког од ортака ако се утврди да за то постоје оправдани разлоги, којима се нарочито сматра:

- 1) неспособност ортака да заступа друштво;
- 2) тежа повреда дужности према друштву.

Заступање друштва у спору са ортаком који је овлашћен за заступање

Члан 114.

Ортак који је овлашћен за заступање не може издати пуномоћје за заступање нити заступати друштво у спору у којем је супротна страна, а у случају да друштво нема другог ортака који је овлашћен за заступање то пуномоћје издају сви преостали ортаци заједнички.

Приговори и компензација

Члан 115.

Ако поверилац друштва захтева од ортака испуњење обавезе друштва:

- 1) ортак може истаћи личне приговоре као и приговоре које може истаћи и само друштво;
- 2) ортак може одбити испуњење обавезе ако поверилац може намирити своје потраживање компензацијом са друштвом.

Одговорност новог ортака

Члан 116.

Лице које после оснивања друштва стекне својство ортака одговара за обавезе друштва као и постојећи ортаци, укључујући и обавезе настале пре његовог приступања друштву.

Одредбе уговора о оснивању које су у супротности са ставом 1. овог члана немају правно дејство према трећим лицима.

6. Престанак ортачког друштва и својства ортака

Члан 117.

Ортачко друштво престаје брисањем из регистра привредних субјеката у случају:

- 1) ликвидације друштва услед:

- (1) истека времена на које је основано;
 - (2) одлуке ортака;
 - (3) судске одлуке;
 - (4) отварања стечаја над ортаком који је правно лице, ако уговором о оснивању није другачије одређено;
 - (5) ако је у друштву остао само један ортак, а у року од 90 дана од дана када је у друштву остао један ортак друштву не приступи нови ортак;
 - (6) наступања било којег другог разлога одређеног уговором о оснивању.
- 2) закључења стечаја друштва;
 - 3) статусне промене.
- Својство ортака у ортачком друштву престаје у случају:
- 1) смрти ортака;
 - 2) брисања ортака који је правно лице из надлежног регистра, као последице ликвидације или закључења стечаја;
 - 3) иступања ортака;
 - 4) искључења ортака;
 - 5) у другим случајевима одређеним уговором о оснивању.

Судска одлука о ликвидацији друштва

Члан 118.

По тужби неког од ортака надлежни суд доноси одлуку о покретању поступка ликвидације друштва када за то постоји оправдан разлог.

Оправдан разлог у смислу става 1. овог члана постоји ако суд нађе да:

- 1) је ортак, са намером или грубом непажњом, повредио своју обавезу према друштву или другим ортацима, што је имало утицаја на пословање друштва;
- 2) је испуњење обавезе из тачке 1) овог става фактички немогуће;
- 3) није могуће да друштво другачије настави пословање, а да то пословање буде у складу са овим законом и уговором о оснивању.

Ништав је споразум којим се искључује или ограничава право ортака на подношење тужбе из става 1. овог члана.

Тужба из става 1. овог члана подноси се против друштва и свих преосталих ортака.

Настављање друштва са наследницима

Члан 119.

У случају смрти ортака, удео ортака се не наслеђује већ се распоређује сразмерно на преостале ортаке, ако уговором о оснивању није одређено да друштво наставља да послује са наследницима преминулог ортака.

Ако је уговором о оснивању одређено да друштво наставља да послује са наследницима преминулог ортака, а наследници се са тиме не сагласе, удео ортака се распоређује сразмерно на преостале ортаке.

Ако је уговором о оснивању одређено да друштво наставља да послује са наследницима преминулог ортака, наследници се са тиме могу сагласити тако да ступе на место преминулог ортака или да захтевају да ортачко друштво промени правну форму у командитно друштво, а да они стекну статус командитора.

Ако наследници захтевају да ортачко друштво промени правну форму у командитно друштво у складу са ставом 3. овог члана, а преостали ортаци друштва то одбију, наследници ступају на место преминулог ортака и могу иступити из друштва у складу са одредбама овог закона о иступању ортака.

Ако наследници иступе из друштва у складу са ставом 4. овог члана, они одговарају за до тада настале обавезе друштва по прописима који уређују одговорност наследника за дугове оставиоца.

Уговором о оснивању може се уговорити висина удела у добити за командиторе, у случају настављања друштва са наследницима и промене правне форме друштва у командитно друштво, која може бити различита од висине удела коју је оставилац имао као ортак.

Искључење ортака

Члан 120.

На искључење ортака сходно се примењују одредбе овог закона о искључењу члана друштва с ограниченом одговорношћу.

Иступање ортака

Члан 121.

Ортак може да иступи из друштва подношењем писаног обавештења о иступању осталим ортацима.

Писано обавештење из става 1. овог члана подноси се најмање шест месеци пре истека пословне године, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Ортак који поднесе писано обавештење о иступању у складу са овим чланом иступа из друштва истеком пословне године у којој је обавештење дато (дан иступања).

Право ортака из овог члана не може се ограничити нити искључити.

Последице иступања ортака из друштва

Члан 122.

Удео ортака који иступи из друштва расподељује се осталим ортацима на једнаке делове, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Друштво је у обавези да у року од шест месеци од дана иступања, осим ако је други рок одређен уговором о оснивању, исплати ортаку који иступа из друштва у новцу оно што би он примио у случају ликвидације друштва на дан иступања, не узимајући у обзир текуће и незавршене послове.

Ако је вредност имовине друштва на дан иступања недовољна за покриће обавеза друштва, ортак који иступа из друштва је у обавези да исплати друштву део непокривеног износа сразмерно свом уделу у друштву у року од шест месеци, ако уговором о оснивању није одређен други рок.

Солидарна одговорност ортака који иступа из друштва за обавезе друштва настале до дана иступања престаје по истеку периода од пет година од дана иступања, ако уговором о оснивању није одређен дужи период.

Учешиће ортака који је иступио из друштва у незавршеним пословима

Члан 123.

Ортак који иступа из друштва учествује у добити и губитку из послова који у време његовог иступања још нису били завршени, ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Ортак који је иступио из друштва може на крају сваке пословне године захтевати да се направи обрачун о пословима завршеним у тој години, да му се исплати оно што му из тога припада и да му се поднесе извештај о стању послова који још нису завршени.

Заштита поверилаца ортака

Члан 124.

Поверилац који има доспело потраживање према ортаку по основу правноснажне и извршне пресуде има право да у писаној форми захтева од друштва да му исплати у новцу оно што би ортак примио у случају ликвидације друштва, али само до висине свог потраживања.

Друштво је дужно да без одлагања обавести ортака о пријему захтева из става 1. овог члана.

Даном исплате повериоца од стране друштва у складу са ставом 1. овог члана ортак губи својство ортака, а његов удео расподељује се осталим ортацима на једнаке делове.

Ортак који је изгубио то својство у складу са ставом 3. овог члана задржава право на исплату у новцу онога што би примио у случају ликвидације друштва умањено за износ исплаћен његовом повериоцу.

У случају да у року од шест месеци од дана доставе захтева из става 1. овог члана друштво не изврши исплату повериоцу ортака, поверилац ортака може захтевати покретање поступка принудне ликвидације друштва у складу са одредбама овог закона које се односе на принудну ликвидацију.

У поступку ликвидације из става 5. овог члана поверилац ортака има право на исплату ликвидационог остатка који би припао ортаку, али само до висине свог потраживања, а ортак задржава право на исплату ликвидационог остатка у мери у којој прелази износ потраживања тог повериоца.

Глава II

КОМАНДИТНО ДРУШТВО

1. Појам, оснивање и евиденција података о члановима друштва

Појам и одговорност

Члан 125.

Командитно друштво је привредно друштво које има најмање два члана, од којих најмање један за обавезе друштва одговара неограничено солидарно (комплементар), а најмање један одговара ограничено до висине свог неуплаћеног, односно неунетог улога (командитор).

Примена одредаба о ортачком друштву

Члан 126.

На командитно друштво примењују се одредбе овог закона о ортачком друштву, ако овим законом није другачије уређено.

Комплементари имају статус ортака ортачког друштва, у складу са овим законом.

Уговор о оснивању

Члан 127.

Поред елемената из члана 94. овог закона, уговор о оснивању командитног друштва обавезно садржи и ознаку који је члан друштва комплементар, а који је командитор.

Евиденција података о члановима друштва

Члан 128.

Командитно друштво дужно је да води евиденцију података о члановима друштва, у складу са чланом 144. овог закона.

2. Улог, удео и добит и губитак

Улог, удео и пренос удела

Члан 129.

На улоге и уделе комплементара у друштву сходно се примењују одредбе члана 96. овог закона о улозима и уделима ортака.

На пренос удела комплементара сходно се примењују одредбе о преносу удела ортака из чл. 97. до 100. овог закона.

Командитор може слободно пренети свој удео или део удела на другог командитора или на треће лице.

Добит и губитак

Члан 130.

Командитори и комплементари учествују у деоби добити и покрићу губитка друштва сразмерно својим уделима у друштву, ако оснивачким актом није другачије одређено.

3. Вођење послова, заступање друштва и права командитора

Члан 131.

Комплементари воде послове друштва и заступају га.

Командитори не могу водити послове друштва нити га заступати.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, командитор се може успротивити само предузимању радњи или закључењу послова од стране комплементара који су ван редовног пословања друштва, у ком случају комплементар не може предузети ту радњу односно закључити тај посао.

Командитору се може дати прокура одлуком свих комплементара.

Командиторово право надзора

Члан 132.

Командитор има право да захтева копије годишњих финансијских извештаја друштва ради провере њихове исправности, као и да му се у ту сврху дозволи увид у пословне књиге и документа друштва.

Ако командитору није омогућено вршење права из става 1. овог члана у року од осам дана од дана када је поднео одговарајући захтев, командитор може тражити да суд у ванпарничном поступку наложи друштву да поступи по његовом захтеву.

Поступак из става 2. овог члана је хитан и суд је дужан да одлуку по захтеву донесе у року од осам дана од дана пријема захтева.

Командитор нема право на информисање из члана 108. овог закона.

Командитор може имати и друга права у погледу приступа документима друштва ако је то одређено уговором о оснивању.

Исплата добити командитору

Члан 133.

Удео у добити исплаћује се командитору сразмерно висини његовог улога, осим ако је уговором о оснивању другачије одређено, а у року који је одређен уговором о оснивању, односно одлуком комплементара ако тај рок није одређен уговором о оснивању.

Ако у складу са ставом 1. овог члана о року за исплату добити одлучују комплементари, тај рок не може бити дужи од 90 дана рачунајући од дана усвајања годишњих финансијских извештаја друштва.

4. Одговорност командитора

Одговорност командитора

Члан 134.

Командитор не одговара за обавезе друштва ако је у целини уплатио улог који је преузео уговором о оснивању.

Ако командитор не уплати у целини улог на који се обавезао уговором о оснивању, он одговара солидарно са комплементарима повериоцима друштва до висине неуплаћеног односно неунетог улога у друштво.

У погледу висине уплаћеног односно унетог улога у друштво у смислу става 1. овог члана меродавна је вредност тог улога која је регистрована у складу са законом о регистрацији, осим ако друштво не објави или повериоцима саопшти на одговарајући начин да је тај улог већи.

Одређба уговора између комплементара, односно комплементара и командитора, којом се командитор ослобађа у целости или делимично обавезе уплате свога улога или му се та обавеза одлаже, без дејства је према повериоцима друштва.

Случајеви одговорности командитора као комплементара

Члан 135.

Командитор одговара као комплементар према трећим лицима ако је његово име, уз његову сагласност, унето у пословно име командитног друштва.

Одговорност новог командитора

Члан 136.

Лице које приступи друштву као командитор одговара у складу са одредбама члана 135. овог закона и за обавезе које су настале до тренутка његовог приступања друштву.

5. Престанак статуса члана друштва и престанак друштва

Престанак статуса комплементара и командитора и промена правне форме

Члан 137.

Командитно друштво не престаје у случају смрти командитора, односно престанка командитора који је правно лице.

У случају из става 1. овог члана, наследници командитора ступају на његово место.

Ако из командитног друштва иступе сви комплементари, а најмање један нови комплементар није примљен у року од шест месеци од дана иступања последњег комплементара, командитори могу у том року донети једногласно одлуку о промени правне форме у друштво с ограниченом одговорношћу или акционарско друштво, у складу са овим законом.

У случају из става 3. овог члана, ако командитори не донесу одлуку о промени правне форме у року прописаном у том ставу покреће се поступак принудне ликвидације друштва.

Ако из командитног друштва иступе сви командитори, а најмање један нови командитор није примљен у року од шест месеци од дана иступања последњег командитора, комплементари могу у том року донети једногласно одлуку о промени правне форме, а у случају да је преостао само један комплементар он може одлучити и да постане предузетник, у складу са овим законом.

Ако комплементари не донесу одлуку из става 5. овог члана у року прописаном у том ставу покреће се поступак принудне ликвидације друштва.

Извршене промене из ст. 3. до 6. овог члана региструју се у складу са законом о регистрацији.

Престанак командитног друштва

Члан 138.

На престанак командитног друштва сходно се примењују одредбе овог закона о престанку ортачког друштва.

Глава III ДРУШТВО С ОГРАНИЧЕНОМ ОДГОВОРНОШЋУ

1. Појам, одговорност и слобода уговарања

Појам и одговорност

Члан 139.

Друштво с ограниченою одговорношћу је друштво у коме један или више чланова друштва имају уделе у основном капиталу друштва, с тим да чланови друштва не одговарају за обавезе друштва осим у случајевима предвиђеним чланом 18. овог закона.

Начело слободе уговарања

Члан 140.

Чланови друштва с ограниченою одговорношћу своје међусобне односе у друштву, као и односе са друштвом, уређују слободно, ако овим законом није другачије уређено.

1.1. Садржина и измене оснивачког акта

Садржина оснивачког акта

Члан 141.

Оснивачки акт друштва садржи нарочито:

- 1) лично име и пребивалиште, односно пословно име и седиште чланова друштва;
- 2) пословно име и седиште друштва;
- 3) претежну делатност друштва;
- 4) укупан износ основног капитала друштва;

- 5) износ новчаног улога, односно новчану вредност и опис неновчаног улога сваког члана друштва;
- 6) време уплате, односно уношења улога у основни капитал друштва;
- 7) удео сваког члана друштва у укупном основном капиталу изражен у процентима;
- 8) одређивање органа друштва и њихових надлежности.

Ако оснивачки акт не садржи одредбе о надлежностима органа друштва, органи друштва имају надлежности предвиђене овим законом.

Измене оснивачког акта

Члан 142.

Оснивачки акт друштва с ограниченом одговорношћу мења се обичном већином гласова свих чланова друштва, ако оснивачким актом није предвиђена већа већина.

Одлука о изменама оснивачког акта којом се умањују права неког члана друштва може бити донета само уз сагласност тог члана, а нарочито у случају:

- 1) укидања или ограничавања права пречег уписа или права прече куповине удела;
- 2) измене већине потребне за одлучивање у скупштини;
- 3) увођења или повећања обавезе додатних уплате;
- 4) измене правила о повлачењу и поништењу удела;
- 5) измене правила о искључењу члана друштва;
- 6) измене правила о именовању директора, као и чланова надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, којим се мењају права члана друштва на предлагање одређеног броја тих лица.

1.2. Стицање својства члана друштва и евиденција података о члановима друштва

Стицање и престанак својства члана друштва

Члан 143.

Својство члана друштва стиче се даном регистрације власништва над уделом у складу са законом о регистрацији.

Својство члана друштва престаје даном регистрације престанка својства члана друштва у складу са законом о регистрацији.

Евиденција података о члановима друштва

Члан 144.

Друштво је дужно да води евиденцију о адреси коју сваки од чланова, сваки од сувласника удела и заједнички пуномоћник сувласника удела одреди као своју адресу за пријем поште од друштва и о којој обавести друштво, с тим да та лица могу као своју адресу за пријем поште означити адресу за пријем електронске поште (евиденција података о члановима друштва).

Директор одговара друштву и лицу из става 1. овог члана за тачност и благовременост уноса у евиденцију података о члановима друштва, а о извршеном уносу или стању те евиденције издаје потврду на захтев тог лица.

Лице из става 1. овог члана дужно је да о својој адреси за пријем поште, као и о свакој промени те адресе, обавести друштво без одлагања, а најкасније у року од осам дана од дана наступања промене.

2. Основни капитал

Минимални основни капитал

Члан 145.

Основни капитал друштва износи најмање 50.000 динара, осим ако је посебним законом предвиђен већи износ основног капитала за друштва која обављају одређене делатности.

Повећање основног капитала

Члан 146.

Основни капитал повећава се:

- 1) новим улозима постојећих чланова или члана који приступа друштву;
- 2) претварањем резерви или добити друштва у основни капитал;
- 3) претварањем (конверзијом) потраживања према друштву у основни капитал;
- 4) статусним променама које имају за последицу повећање основног капитала;
- 5) претварањем (конверзијом) додатних уплате у основни капитал.

Основни капитал повећава се на основу одлуке скупштине.

Чланови друштва имају право пречег уписа удела приликом повећања основног капитала новим улозима у сразмери са својим уделима, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Смањење основног капитала

Члан 147.

Основни капитал друштва може се смањити одлуком скупштине чланова друштва, али не испод минималног основног капитала из члана 145. овог закона.

Смањење основног капитала у случају губитка

Члан 148.

Ако из годишњих финансијских извештаја произлази да је услед губитка нето имовина друштва мања од вредности основног капитала, друштво је у обавези да, најкасније у року од 30 дана од последњег дана рока за регистрацију годишњих финансијских извештаја у складу са законом који уређује рачуноводство и ревизију, спроведе поступак смањења основног капитала.

На поступак смањења основног капитала у складу са ставом 1. овог члана не примењују се одредбе члана 319. овог закона о заштити поверилаца.

У случају из става 1. овог члана, ако би након смањења основни капитал имао вредност нижу од износа минималног основног капитала из члана 145. овог закона, друштво је у обавези да истовремено изврши и повећање основног капитала по другом основу како би основни капитал друштва био најмање једнак минималном основном капиталу.

Сходна примена и регистрација

Члан 149.

Одредбе овог закона о повећању и смањењу основног капитала акционарског друштва сходно се примењују и на повећање и смањење основног капитала друштва с ограниченом одговорношћу.

Друштво је дужно да једном годишње, уз регистрацију годишњих финансијских извештаја у складу са законом који уређује рачуноводство и ревизију, региструје висину основног капитала ако је у претходној пословној години дошло до промене основног капитала, у складу са законом о регистрацији.

3. Удели

3.1. Основна правила

Правна природа удела

Члан 150.

Удели нису хартије од вредности.

Удели се не могу стицати, нити се њима може располагати упућивањем јавне понуде у смислу закона којим се уређује тржиште капитала.

Стицање удела

Члан 151.

Члан друштва стиче удео у друштву сразмерно вредности његовог улога у укупном основном капиталу друштва, осим ако је оснивачким актом при оснивању друштва или једногласном одлуком скупштине одређено другачије.

Члан друштва може имати само један удео у друштву.

Ако члан друштва стекне више удела, ти удели се спајају и заједно чине један удео.

Права по основу удела

Члан 152.

Члан друштва по основу удела има следећа права:

- 1) право гласа у скупштини;
- 2) право на учешће у добити друштва;
- 3) право на учешће у ликвидационом остатку;
- 4) друга права предвиђена овим законом.

Права члана друштва из става 1. овог члана сразмерна су учешћу удела тог члана у основном капиталу друштва, осим ако је оснивачким актом одређено другачије.

Сувласништво на уделу

Члан 153.

Удео може припадати већем броју лица (сувласници удела).

Сувласници удела своја права гласа по основу удела остварују преко једног заједничког пуномоћника, о чијем идентитету су дужни да обавесте друштво.

Сувласници удела се у односу према друштву сматрају једним чланом и неограничено солидарно одговарају друштву за све обавезе у вези са тим уделом.

Правне радње и обавештења које друштво предузме, односно упути заједничком пуномоћнику из става 2. овог члана имају дејство према свим сувласницима удела.

До дана достављања друштву обавештења о именовању заједничког пуномоћника из става 2. овог члана:

- 1) удео сувласника неће се рачунати за потребе гласања и утврђивања кворума на скупштини чланова друштва;
- 2) правне радње које друштво предузме према једном сувласнику имају дејство према свим сувласницима.

Финансијска подршка друштва за стицање удела у друштву

Члан 154.

Друштво не може, непосредно или посредно, пружати финансијску подршку било које врсте својим члановима, запосленима или трећим лицима за стицање удела у друштву, а нарочито давати зајмове, гаранције, јемства, обезбеђења и слично.

Правни посао који је супротан одредби става 1. овог члана ништав је.

Повлачење и поништење удела

Члан 155.

Друштво може повући и поништити удео члана друштва само у случајевима и на начин изричito предвиђен оснивачким актом, који је важио на дан када је члан друштва чији се удео повлачи и поништава стекао тај удео.

Друштво може повући и поништити удео члана друштва и ако није испуњен услов из става 1. овог члана, ако је изменом оснивачког акта за коју је гласао тај члан друштва то предвиђено.

Одлуку о повлачењу и поништењу удела члана друштва доноси скупштина.

Одлука о повлачењу и поништењу удела члана друштва садржи:

- 1) основ повлачења и поништења;
- 2) чињенице из којих произлази да су остварени услови за доношење одлуке о повлачењу и поништењу удела;

3) износ и рок за исплату накнаде за удео члану друштва чији се удео повлачи и поништава, који не може бити дужи од две године;

4) дејство поништења удела на основни капитал друштва.

Приликом повлачења и поништења удела спроводи се поступак смањења основног капитала друштва, у коме није потребно доносити посебну одлуку о смањењу капитала.

Забрана залагања удела у корист друштва

Члан 156.

Друштво не може узети у залогу удео члана друштва у том друштву.

3.2. Сопствени удели друштва

Стицање сопственог удела

Члан 157.

Сопственим уделом друштва у смислу овог закона сматра се удео или део удела који друштво стекне од свог члана.

Друштво може стицати сопствене уделе на основу одлуке скупштине:

- 1) бестеретним правним послом;
- 2) по основу искључења члана друштва;
- 3) по основу иступања члана друштва;
- 4) откупом удела или дела удела од члана друштва;
- 5) принудним откупом удела преминулог члана, ако је то право друштва предвиђено оснивачким актом;
- 6) по основу статусне промене, у складу са овим законом.

Друштво може стицати сопствени удео само ако је удео који стиче у целости уплаћен, осим у случају из става 2. тач. 2), 5) и 6) овог члана, када друштво може стећи удео који није у целости уплаћен.

Исплату накнаде по основу стицања сопственог удела у случају из става 2. тачка 4) овог члана друштво може вршити само из резерви које се могу користити за те намене.

Друштво не може стицати сопствени удео тако да остане без чланова друштва.

Једночлано друштво не може стицати сопствени удео.

Стицање удела друштва од стране његовог контролисаног друштва сматраће се стицањем сопственог удела у смислу овог закона.

Правни посао којим друштво стекне сопствени удео супротно одредбама овог члана ништав је.

Права друштва по основу сопственог удела

Члан 158.

Друштво по основу сопствених удела нема право гласа нити се ти удели рачунају у кворум скупштине.

Сопствени удео не даје право на учешће у добити.

Располагање сопственим уделом

Члан 159.

Друштво може сопствени удео:

- 1) расподелити члановима друштва, у складу са одлуком скупштине;
- 2) пренети члану друштва или трећем лицу уз накнаду, у ком случају сваки члан друштва има право прече куповине сразмерно висини свог удела у друштву;
- 3) поништити, када је у обавези да спроведе поступак смањења основног капитала.

Одлуку о располагању сопственим уделом скупштина доноси обичном већином гласова свих чланова друштва, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Изузетно, сопствени удео се може расподелити члановима друштва несразмерно учешћу њихових удела у основном капиталу друштва само на основу једногласне одлуке скупштине, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

3.3. Слобода преноса удела

Основно правило

Члан 160.

Пренос удела је слободан, осим ако је овим законом или оснивачким актом другачије одређено.

Право прече куповине

Члан 161.

Чланови друштва имају право прече куповине удела који је предмет преноса трећем лицу, осим ако је то право искључено оснивачким актом или законом.

Поступак у вези са правом прече куповине

Члан 162.

Преносилац удела у обавези је да пре преноса удела трећем лицу свој удео понуди свим другим члановима друштва.

Понуда из става 1. овог члана даје се у писаној форми и садржи све битне елементе уговора о преносу удела, адресу на коју члан друштва који врши право прече куповине упућује прихват понуде, рок за закључење и оверу уговора о преносу удела, као и друге елементе предвиђене оснивачким актом.

Сматраће се да понуда која не садржи све елементе из става 2. овог члана није ни учињена.

Члан друштва који користи право прече куповине обавезан је да у писаној форми обавести преносиоца удела о прихватују понуде из става 1. овог члана у целости, у року од 30 дана од дана пријема понуде, осим ако је

други рок, али не краћи од осам дана, нити дужи од 180 дана, предвиђен оснивачким актом.

Ако два или више чланова друштва прихватију понуду и ако се између преносиоца удела и тих чланова не постигне споразум о начину расподеле удела који се преноси, расподела се врши тако што сваки члан који је прихватио понуду купује део удела који је сразмеран учешћу његовог удела у збирку удела свих других чланова друштва који су прихватили понуду.

Оснивачким актом може се поступак у вези са правом прече куповине уредити и на другачији начин.

Повреда права прече куповине

Члан 163.

Члан друштва који има право прече куповине коме преносилац удела није доставио понуду у складу са овим законом, односно на начин одређен оснивачким актом, може тужбом надлежном суду затражити:

- 1) поништај уговора или другог акта о преносу удела;
- 2) обавезивање туженог члана друштва на пренос удела тужиоцу, односно да пресуда замени уговор о преносу удела између тужиоца и туженог члана друштва.

Тужба из става 1. овог члана може се поднети у року од 30 дана од дана сазнања за закључење уговора о преносу удела, али најкасније истеком шестог месеца од дана регистрације преноса удела у регистру привредних субјеката.

Суд може у поступку по тужби из става 1. овог члана, на захтев туженог, наложити тужиоцу да положи одговарајуће обезбеђење за исплату купопродајне цене за случај успеха у спору у форми судског депозита, банкарске гаранције или другог средства обезбеђења које се издаје у складу са законом.

Ако тужилац не поступи по налогу суда из става 3. овог члана, тужба се одбацује.

Пренос удела ако постоји више прихватилаца понуде

Члан 164.

Ако постоји више чланова друштва који су прихватили понуду, од којих неки накнадно одбију или пропусте, из разлога за које није одговоран преносилац удела, да приступе закључењу и овери уговора о преносу удела у року који је у понуди наведен, преносилац удела закључује уговор о преносу удела са члановима друштва који су приступили закључењу и овери, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Ако нико од чланова друштва који су прихватили понуду не приступи закључењу и овери уговора о преносу удела у року који је наведен у понуди из члана 162. овог закона, из разлога за које није одговоран преносилац удела, преносилац удела свој удео може пренети трећем лицу под условима који не могу бити повољнији за то лице од услова из понуде из члана 162. овог закона, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

У случају из става 2. овог члана, преносилац удела може уместо преноса удела на треће лице, тужбом надлежном суду против једног или више чланова који су прихватили понуду, по свом избору, захтевати да суд донесе пресуду којом ће:

1) утврдити да је сваки од тужених стекао сразмерни део удела који је предмет преноса који одговара учешћу удела тог туженог у збиру удела свих тужених;

2) сваког од тужених обавезати на исплату сразмерног дела цене удела који је предмет преноса који одговара стеченом делу тог удела у складу са тачком 1) овог става.

Тужба из става 3. овог члана може се поднети у року од 30 дана од дана истека рока који је у понуди из члана 162. овог закона наведен као рок за закључење и оверу уговора о преносу удела.

Пренос удела трећем лицу

Члан 165.

Ако ни један члан друштва који има право прече куповине не искористи то право у складу са одредбама овог закона и оснивачког акта, преносилац удела може у року од 90 дана од дана истека рока за прихват понуде закључити уговор о преносу удела са трећим лицем, под условима који не могу бити повољнији од услова из понуде која је достављена другим члановима друштва, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Изузетак у случају поступка јавне продаје

Члан 166.

Ако се удео продаје путем јавног прикупљања понуда, лицитације или сличног поступка (јавна продаја), члан друштва који жели да користи право прече куповине то право може остварити само у том поступку, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Пренос удела уз сагласност друштва

Члан 167.

Оснивачким актом може се предвидети да се удео у друштву може пренети на лице које није члан друштва само уз претходну сагласност друштва.

У случају из става 1. овог члана, преносилац удела у обавези је да друштву поднесе захтев за сагласност који, осим идентитета лица на које се преноси удео, садржи и све битне елементе уговора о преносу удела који намерава да закључи.

Одлуку из става 1. овог члана доноси скупштина обичном већином гласова свих чланова друштва, осим ако је оснивачким актом одређена друга већина.

Ако у року од 30 дана од дана пријема захтева за давање сагласности друштво не обавести преносиоца удела о ускраћивању сагласности, преносилац удела је овлашћен да удео пренесе у складу са условима из тог захтева.

Оснивачким актом пренос удела уз сагласност друштва може се уредити и на другачији начин.

У случају преноса удела противно одредбама овог члана, сходно се примењује члан 163. овог закона.

Право друштва на одређивање купца удела

Члан 168.

Друштво је овлашћено да уместо давања сагласности из члана 167. овог закона одреди треће лице на које преносилац удела може пренети удео под истим условима, у ком случају преносилац удела може свој удео пренети искључиво на то треће лице под тим условима.

Одлуку из става 1. овог члана доноси скупштина у складу са чланом 167. став 3. овог закона.

Ако треће лице из става 1. овог члана не приступи закључењу и овери уговора о преносу удела под условима који су наведени у захтеву из члана 167. став 2. овог закона у року од 15 дана од дана када је преносилац удела обавештен о тој одлуци друштва, из разлога за које није одговоран преносилац удела, преносилац удела има право да удео прода трећем лицу по свом избору под истим условима.

Ако треће лице одређено од стране друштва закључи и овери уговор о преносу удела, друштво одговара преносиоцу удела солидарно за исплату купопродајне цене заједно са тим лицем.

У случају да друштво донесе одлуку из става 1. овог члана, ако се удео преноси у поступку јавне продаје, сходно се примењује члан 166. овог закона.

У случају преноса удела противно одредбама овог члана, сходно се примењује члан 163. овог закона.

Пресуда која замењује сагласност

Члан 169.

Ако друштво обавести преносиоца удела о томе да му ускраћује тражену сагласност, при чему не одреди треће лице у складу са чланом 168. овог закона, преносилац удела може тужбом против друштва надлежном суду захтевати доношење пресуде која ће заменити сагласност друштва.

Суд ће приликом оцене захтева из става 1. овог члана нарочито узети у обзир да ли су постојали оправдани разлоги на страни друштва за ускраћивање тражене сагласности, укључујући и могућност настанка штете за друштво, остале чланове друштва или повериоце друштва.

Ако суд донесе пресуду која замењује сагласност друштва, друштво има право на одређивање купца удела из члана 168. овог закона, при чему се рок из члана 168. став 3. овог закона рачуна се од дана правноснажности те пресуде.

Друга ограничења за пренос удела

Члан 170.

Оснивачким актом могу се предвидети и друге врсте ограничења за пренос удела.

**Продаја удела у извршном поступку или поступку
вансудског намирења**

Члан 171.

У случају продаје удела у извршном поступку, или у поступку судског или вансудског намирења у складу са законом који уређује залогу на покретним стварима уписаним у регистар:

1) чланови друштва који имају право прече куповине у односу на тај удео задржавају то право;

2) ако је оснивачким актом предвиђено право друштва на давање претходне сагласности на пренос удела, сагласност друштва за продају удела није потребна али друштво има право на одређивање купца у складу са чланом 168. овог закона.

Пренос удела путем наслеђа

Члан 172.

У случају смрти члана друштва наследници тог члана стичу његов удео у складу са законом којим се уређује наслеђивање.

На захтев друштва или једног од наследника преминулог члана друштва, суд надлежан за спровођење оставинског поступка иза преминулог члана друштва може поставити привременог стараоца заоставштине који ће у име и за рачун наследника преминулог члана друштва вршити чланска права у друштву.

Принудни откуп удела од наследника

Члан 173.

Оснивачким актом може се предвидети право друштва или једног или више чланова друштва да у року од шест месеци од смрти члана друштва, а најкасније у року од три месеца од дана регистрације наследника преминулог члана друштва као чланова друштва у складу са законом о регистрацији, донесу одлуку о принудном откупу удела од његових наследника.

Ако је право на принудни откуп утврђено у корист друштва, одлуку из става 1. овог члана доноси скупштина обичном већином гласова свих чланова друштва, при чему се за потребе рачунања кворума не урачунава удео преминулог члана, осим ако је оснивачким актом одређена већа већина.

Ако је право на принудни откуп утврђено у корист једног или више чланова, тај члан односно чланови у обавези су да друштво у року из става 1. овог члана обавесте писаним путем о вршењу тог права.

Директор је дужан да одлуку из става 2. овог члана односно обавештење из става 3. овог члана одмах достави регистру привредних субјеката ради забележбе вршења права на принудни откуп у том регистру.

Од дана уписа забележбе из става 4. овог члана па до дана исплате накнаде за удео наследници преминулог члана не могу вршити право гласа у скупштини.

Накнада за принудни откуп удела

Члан 174.

Ако је оснивачким актом предвиђен принудни откуп удела у складу са чланом 173. овог закона, тим актом мора се прописати и начин утврђења накнаде за откуп удела, као и рок за њену исплату, а у супротном сматраће се да ово право не постоји.

Ако друштво или члан односно чланови друштва одлуче да врше право на принудни откуп удела, наследници преминулог члана друштва имају право на исплату накнаде утврђене у складу са оснивачким актом, у року утврђеном тим актом.

Друштво не може донети одлуку из члана 173. став 1. овог закона ако би исплата накнаде у складу са том одлуком била у супротности са одредбама овог закона о ограничењима плаћања.

Ако оснивачким актом или одлуком из члана 173. став 1. овог закона није другачије одређено, рок за исплату накнаде за откуп удела преминулог члана друштва почиње да тече од дана достављања друштву правноснажног оставинског решења којим су оглашени наследници преминулог члана у погледу његовог удела.

Услови и последице преноса удела

Члан 175.

Удео се преноси уговором у писаној форми са овереним потписима преносиоца и стицаоца, а може се пренети и на други начин у складу са законом.

Преносилац удела солидарно одговара са стицаоцем удела за обавезе према друштву по основу свог неуплаћеног односно неунетог улога у основни капитал друштва, као и за обавезу додатних уплате у погледу тог удела, према стању на дан преноса удела.

Правне радње предузете према или од стране преносиоца удела пре регистрације преноса удела у складу са законом о регистрацији у погледу тог удела или односа у друштву сматрају се радњама предузетим према, односно од стране стицаоца удела, осим ако је то неспојиво са природом предузете правне радње.

Деоба удела

Члан 176.

Удео члана друштва може се поделити:

- 1) по основу уговора о преносу дела удела;
- 2) по основу правног следбеништва;
- 3) уговором о подели удела између сувласника;
- 4) у другим случајевима, у складу са законом.

Оснивачким актом друштва може се искључити деоба удела, осим у случају наслеђивања, или се може дозволити само у одређеним случајевима.

Одредбе овог закона о располагању уделом сходно се примењују и на располагање делом удела.

Залагање удела

Члан 177.

Члан друштва може заложити удео или део удела, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Ако је оснивачким актом одређено да се пренос удела трећем лицу може извршити само уз претходну сагласност друштва, таква сагласност неопходна је и за залагање удела или дела удела, али не и за накнадну продају удела у поступку наплате потраживања из вредности заложеног удела.

Залагање удела врши се у складу са законом којим се уређује залога на покретним стварима уписаним у регистар.

4. Додатне уплате и зајам друштву

Начин утврђивања обавезе додатне уплате

Члан 178.

Оснивачким актом или одлуком скупштине може се утврдити обавеза чланова друштва да, поред уплате уписаног основног капитала, изврше додатне уплате друштву сразмерно висини свог удела у друштву. Оснивачким актом или одлуком скупштине може бити одређена другачија сразмера.

Додатним уплатама не повећава се основни капитал друштва.

Додатне уплате могу бити само у новцу.

Одлука скупштине којом се утврђује обавеза на додатне уплате доноси се једногласно, осим ако је оснивачким актом за доношење те одлуке предвиђена друга већина.

Ако је оснивачким актом предвиђено да се одлука из става 4. овог члана доноси и другом већином, та одлука обавезује само чланове који су за њу гласали.

Оснивачким актом, односно одлуком скупштине може се, уместо одређивања тачног износа додатних уплат, одредити максималан износ тих уплат.

У случају из става 5. овог члана, скупштина доноси одлуку о тачном износу додатних уплат обичном већином гласова свих чланова друштва, осим ако је оснивачким актом одређена већа већина.

Последице неизвршења обавезе додатне уплате

Члан 179.

Члан друштва одговара друштву за извршење обавезе додатне уплате на начин на који одговара за уплату уписаног основног капитала.

Члан друштва који је свој удео пренео пре извршења обавезе на додатну уплату одговара солидарно са стицаоцем удела за ту обавезу у периоду од три године од дана регистрације преноса удела у складу са законом о регистрацији.

Члан друштва који је у целости уплатио, односно унео свој улог може се ослободити обавезе додатне уплате ако у року од 30 дана од дана доспелости те обавезе овласти друштво да прода његов удео у поступку јавног надметања или на други начин.

Ако продајом удела члана друштва на начин из става 3. овог члана, друштво оствари цену која је, након одбитка трошкова продаје, ниже од износа његове обавезе додатне уплате, члан друштва остаје у обавези да друштву доплати ту разлику, а ако друштво том продајом оствари цену која, након одбитка трошкова продаје, прелази износ његове обавезе додатне уплате, друштво је дужно да ту разлику исплати том члану друштва.

Ако члан друштва не овласти друштво да изврши продају његовог удела у складу са ставом 3. овог члана или ако његов удео не буде продат у року од две године од дана доспећа обавезе додатне уплате, односно у року одређеном оснивачким актом или уговореном року са тим чланом друштва из разлога за које није одговорно друштво, скупштина може у року од 180 дана од дана истека прописаног, односно одређеног или уговореног рока донети одлуку о искључењу тог члана из друштва без права на накнаду вредности његовог удела, сходном применом члана 195. овог закона.

Ако су услови из става 5. овог члана испуњени у односу на више чланова друштва који су у доцњи у погледу обавезе на додатну уплату, одлука о искључењу доноси се за све те чланове.

У случају искључења у складу са овим чланом, искључени члан друштва остаје у обавези према друштву на додатну уплату.

Враћање додатних уплат

Члан 180.

Додатне уплате могу се вратити члановима друштва само ако нису неопходне за покриће губитака друштва или за намирење поверилаца друштва.

Додатне уплате се не могу вратити члану друштва пре уплате, односно уноса целокупног уписаног улога у друштво.

Враћање додатних уплат члановима друштва врши се сходном применом одредаба овог закона о смањењу основног капитала друштва.

У случају стечаја друштва, потраживање члана друштва по основу додатних уплат намирује се тек након пуног намирења стечајних поверилаца друштва са припадајућим каматама.

Зајам и давање обезбеђења од стране члана друштва

Члан 181.

Члан друштва или са њиме повезано лице може друштву дати зајам у свако доба, у складу са законом.

У поступку стечаја, члан друштва или са њим повезано лице које је друштву дало зајам, осим лица која се у оквиру своје редовне делатности баве давањем кредита или зајмова, у делу у којем тај зајам није обезбеђен сматраће се за лице које је прихватило да буде исплаћено након стечајних поверилаца друштва у смислу закона којим се уређује стечај.

Обезбеђење које је друштво дало за зајам из става 1. овог члана у тренутку када је било неспособно за плаћање или у року од годину дана пре дана отварања стечаја над друштвом не производи правно дејство у поступку стечаја над друштвом.

Ако друштво врати зајам из става 1. овог члана у последњој години пре дана отварања стечаја над друштвом, то ће се сматрати радњом намерног

оштећења поверилаца подобном за побијање у смислу закона којим се уређује стечај.

У случају успешног побијања исплате из става 4. овог члана у смислу закона којим се уређује стечај, члан друштва који је дао обезбеђење солидарно одговара друштву за повраћај предметне исплате до вредности датог обезбеђења у тренутку када је исплата од стране друштва према трећем лицу извршена, а ако ту вредност није могуће утврдити до вредности датог обезбеђења у тренутку када друштво од члана затражи повраћај те исплате.

5. Исплате члановима друштва

Опште правило

Члан 182.

Друштво може вршити исплату добити својим члановима, повраћај додатних уплате, зајма и слично, као и друга плаћања по било ком основу, искључиво у складу са оснивачким актом и одредбама овог закона о ограничењима плаћања.

Право на исплату добити

Члан 183.

На исплату добити члановима друштва сходно се примењују одредбе овог закона о исплати дивиденде и међудивиденде акционарима.

Оснивачким актом може се одредити да се исплата добити не врши у сразмери са уделом члanova у основном капиталу друштва.

Ограничења плаћања

Члан 184.

Одредбе члана 275. ст. 1. до 4. овог закона о ограничењима плаћања за акционарска друштва сходно се примењују и на друштво с ограниченом одговорношћу.

Директор, као и члан надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, којем је познато да је у периоду између kraja претходне пословне године и дана доношења одлуке скupštine o усвајању годишњих финансијских извештаја, имовинско стање друштва због губитака или смањења вредности основног капитала значајно и не само привремено погоршано, дужан је да о томе обавести скupшинu, која је по пријему таквог обавештења у обавези да из расподеле добити искључи добит у висини насталог смањења имовине друштва.

Ако директор, односно члан надзорног одбора не поступи у складу са ставом 2. овог члана, одговоран је члановима и повериоцима друштва за штету која настане услед извршене расподеле добити.

Одговорност за недопуштена плаћања

Члан 185.

Члан друштва коме је друштво извршило исплате супротно одредбама члана 182. овог закона одговоран је друштву за повраћај тих исплате и друштво га не може ослободити те обавезе.

Повраћај исплата од савесног члана друштва може се захтевати само ако је то неопходно за подмирење захтева поверилаца друштва.

Други чланови друштва који су те исплате одобрили путем гласања на скupштини, као и директори, односно чланови надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, који су та плаћања одобрили, и који су знали или су према околностима случаја могли знати да су та плаћања у супротности са одредбама овог закона о ограничењима плаћања, неограничено солидарно су одговорни друштву за повраћај тих исплата и друштво их не може ослободити те обавезе.

Поред лица из става 3. овог члана, неограничено солидарно одговарају и други директори, односно чланови надзорног одбора, као и чланови друштва, за које се докаже да су намерно или грубом непажњом допринели да друштво изврши недопуштено плаћање.

Захтев друштва према лицима из овог члана застарева у року од пет година од дана извршене исплате.

Захтев друштва према члану друштва који је примио исплату застарева у року од десет година ако друштво докаже да је знати или морао знати да прима недопуштено плаћање.

6. Престанак својства члана

Разлози за престанак својства члана

Члан 186.

Члану друштва престаје то својство:

- 1) смрћу, ако је члан физичко лице, односно брисањем из одговарајућег регистра, ако је члан правно лице;
- 2) иступањем из друштва;
- 3) искључењем из друштва;
- 4) преносом целокупног удела;
- 5) повлачењем и поништењем целокупног удела.

6.1. Иступање члана друштва

Иступање члана друштва без потраживања накнаде за удео

Члан 187.

Члан друштва може у свако доба иступити из друштва, без навођења разлога за иступање, ако не захтева накнаду за свој удео.

Члан друштва не може иступити из друштва ако:

- 1) има неизмирене обавезе према друштву по основу неуплаћеног односно неунетог улога у друштво или по основу додатних уплате или
- 2) би због тог иступања, друштво према редовном току ствари претрпело штету или
- 3) би иступањем члан друштва избегао примену правила о поштовању посебних дужности према друштву.

Иступање члана друштва из оправданог разлога

Члан 188.

Члан друштва може иступити из друштва из оправданих разлога.

Оправдани разлог за иступање члана друштва постоји нарочито:

- 1) ако му један или више осталих чланова или друштво својим радњама или пропуштањем проузрокује штету, или ако је очигледно да ће таква штета, према редовном току ствари, наступити;
- 2) ако је у значајној мери онемогућен да остварује своја права у друштву;
- 3) ако му друштво намеће несразмерне обавезе.

Оснивачким актом могу се предвидети и други оправдани разлози за иступање члана друштва, као и прописати поступак иступања и начин одређивања накнаде члану друштва који иступа.

Оснивачким актом не може се унапред искључити право члана друштва да захтева иступање из друштва из оправданог разлога, нити се члан друштва тог права може унапред одрећи.

Поступак иступања

Члан 189.

Члан друштва који жељи да иступи из друштва у складу са чланом 188. овог закона дужан је да о томе достави писани захтев друштву, о којем одлучује скupштина.

Захтев из става 1. овог члана садржи нарочито:

- 1) разлоге иступања;
- 2) износ који се захтева од друштва на име накнаде за удео;
- 3) рок у коме се захтева исплата накнаде за удео, осим ако је тај рок одређен оснивачким актом.

Скупштина је дужна да донесе одлуку о захтеву из става 1. овог члана у року од 60 дана од дана пријема и да у истом року о томе обавести члана друштва који иступа, а у супротном сматраће се да је захтев усвојен у целини.

Скупштина може само усвојити или одбити захтев из става 1. овог члана у целини.

Одлука из става 3. овог члана доноси се обичном већином гласова свих чланова друштва, осим ако је оснивачким актом предвиђена већа већина.

Удео члана друштва који је иступио из друштва постаје сопствени удео друштва.

Иступање члана из друштва и стицање сопственог удела региструју се у складу са законом о регистрацији.

Залога као обезбеђење исплате накнаде

Члан 190.

Члан друштва може захтевом за иступање из оправданог разлога да тражи да друштво пружи обезбеђење за исплату накнаде за његов удео путем

установљавања залоге на сопственом уделу који ће друштво стећи ако прихвати његов захтев за иступање из друштва, у складу са законом који уређује залогу на покретним стварима уписаним у регистар.

Члан друштва из става 1. овог члана дужан је да нацрт уговора о залози чије закључење предлаже достави друштву у прилогу захтева за иступање из друштва.

У случају из става 1. овог члана скупштина може прихватити захтев за иступање само ако истовремено одобри закључење предложеног уговора о залози у корист члана који иступа или, уз сагласност члана друштва који иступа, пружи друго одговарајуће обезбеђење.

Исплата накнаде

Члан 191.

Друштво може исплаћивати накнаду за удео члану друштва који је иступио само из:

- 1) средстава резерви друштва које се могу користити за те намене;
- 2) средстава остварених продајом сопственог удела друштва стеченог иступањем тог члана друштва.

До потпуне исплате накнаде удела члана који је иступио из друштва, друштво не може делити добит својим члановима и дужно је да:

- 1) сву остварену добит распоређује у резерве из става 1. тачка 1) овог члана;
- 2) сва средства друштва из става 1. овог члана користи искључиво за исплату те накнаде.

Иступање из оправданог разлога по одлуци суда

Члан 192.

Ако скупштина одбије захтев за иступање из члана 189. овог закона, односно пропусти да о њему одлучи у року од 60 дана од дана пријема захтева, члан друштва може тужбом надлежном суду против друштва захтевати престанак својства члана друштва због постојања оправданог разлога и исплату накнаде за свој удео.

Суд ће пресудом којом одређује престанак својства члана друштва одредити и:

- 1) да удео члана друштва који иступа постаје сопствени удео друштва;
- 2) висину накнаде коју је друштво у обавези да исплати члану друштва који иступа;
- 3) рок за исплату накнаде из тачке 2) овог става;
- 4) установљавање залоге у корист члана друштва који иступа на сопственом уделу друштва из тачке 1) овог става, ако је тужилац то захтевао и ако суд нађе да је то нужно и оправдано ради обезбеђења исплате накнаде из тачке 2) овог става.

Накнаду из става 2. овог члана суд ће одредити према тржишној вредности удела члана друштва који иступа на дан подношења тужбе, али не мање од сразмерног дела вредности нето имовине друштва који одговара учешћу удела тог члана у основном капиталу друштва на дан подношења

тужбе, осим ако је други начин одређивања те накнаде предвиђен оснивачким актом.

Рок из става 2. овог члана суд ће одредити узимајући у обзир финансијску ситуацију у којој се друштво налази и очекиване приходе друштва у редовном току пословања, с тим што тај рок не може бити дужи од две године од дана правноснажности пресуде, осим ако је оснивачким актом предвиђен дужи рок, али не дужи од пет година.

Суд пресуду о иступању из друштва по наступању правноснажности доставља регистру привредних субјеката ради регистрације престанка својства члана и регистрације сопственог удела друштва.

Даном регистрације престанка својства члана у складу са ставом 5. овог члана друштва који је иступио престаје својство члана друштва.

Тужба из става 1. овог члана може се поднети у року од шест месеци од дана сазнања за разлог за иступање, а најкасније у року од три године од настанка разлога за иступање.

Исплата накнаде одређене од стране суда и накнада штете

Члан 193.

На исплату накнаде одређене пресудом у складу са чланом 192. став 2. овог закона примењују се одредбе члана 191. овог закона.

Члану који је из друштва иступио из оправданих разлога припада и право на накнаду штете коју је евентуално претрпео чињењем или нечињењем друштва, које може остварити тужбом код надлежног суда у посебној парници.

Ако друштво не исплати досуђену накнаду члану друштва који је иступио у року одређеном пресудом, члан друштва који је иступио може тражити принудно извршење само продајом сопственог удела који је друштво од њега стекло, а за исплату досуђене накнаде солидарно одговарају својом имовином и остали чланови друштва сразмерно својим уделима у основном капиталу друштва.

Обавезе члана друштва на уплату односно унос улога

Члан 194.

Члан друштва који је иступио из друштва остаје у обавези да уплати односно унесе уписани улог и изврши додатне уплате на које је био обавезан, ако је то неопходно за намирење поверилаца друштва.

6.2. Искључење члана друштва

Искључење члана одлуком скупштине

Члан 195.

У случају из члана 48. став 7. овог закона, скупштина одлуку о искључењу члана друштва доноси двотрећинском већином гласова преосталих чланова друштва, осим ако је оснивачким актом одређена друга већина.

Одлука из става 1. овог члана може се донети само у односу на све чланове друштва који нису извршили своју обавезу из члана 46. став 1. овог закона ни у накнадно остављеном року из члана 48. ст. 1. и 2. овог закона.

Искључењем члана друштва удео тог члана друштва постаје сопствени удео друштва, а искључени члан нема право на накнаду за свој удео.

Одлука из става 1. овог члана представља основ за брисање искљученог члана из регистра привредних субјеката.

Искључени члан остаје у обавези да уплати односно унесе уписани улог и изврши додатне уплате на које је био обавезан, ако је то неопходно за намирење поверилаца друштва.

За извршење обавезе из става 5. овог члана друштву одговара и претходни власник удела члана друштва који је искључен, у смислу члана 175. став 2. овог закона.

Друштво задржава право да тужбом надлежном суду од искљученог члана друштва захтева и накнаду штете.

Искључење члана одлуком суда

Члан 196.

Друштво може тужбом коју подноси надлежном суду захтевати искључење члана друштва, из разлога одређених оснивачким актом или из других оправданих разлога, а нарочито ако члан друштва:

- 1) намерно или грубом непажњом проузрокује штету друштву;
- 2) не извршава посебне дужности према друштву прописане овим законом или оснивачким актом;
- 3) својим радњама или пропуштањем, противно оснивачком акту, закону или добрим пословним обичајима, спречава или у значајној мери отежава пословање друштва.

Одлуку о подношењу тужбе из става 1. овог члана доноси скупштина већином гласова присутних члanova, осим ако је оснивачким актом одређена већа већина.

На захтев друштва суд може одредити привремену меру суспензије права гласа члана друштва чије се искључење тражи, као и других права тог члана друштва или привремену меру увођења принудне управе у друштво, ако нађе да је то нужно и оправдано ради спречавања настанка штете за друштво.

Оснивачким актом не може се унапред искључити право друштва да поднесе тужбу за искључење члана друштва, нити право искљученог члана друштва на накнаду вредности удела.

Тужба за искључење члана друштва може се поднети у року од 180 дана од дана сазнања за разлог за искључење, а најкасније у року од три године од настанка разлога за искључење.

Искључењем члана друштва удео тог члана друштва постаје сопствени удео друштва.

Искључени члан остаје у обавези да уплати односно унесе уписани улог и изврши додатне уплате на које је био обавезан, ако је то неопходно за намирење поверилаца друштва.

Накнада за удео у случају искључења одлуком суда

Члан 197.

Искључени члан друштва може тужбом надлежном суду против друштва тражити накнаду вредности свог удела.

Тужба из става 1. овог члана се може поднети у року од 180 дана од дана правноснажности пресуде о искључењу члана друштва.

Осим ако је оснивачким актом одређено другачије, суд ће накнаду из става 1. овог члана одредити у висини вредности дела ликвидационог остатка који би припао искљученом члану сразмерно његовом уделу у основном капиталу друштва, на дан правноснажности пресуде о искључењу тог члана из друштва, на коју се обрачунава камата у висини есконтне стопе Народне банке Србије увећане за 2% почев од дана правноснажности пресуде о искључењу.

Суд ће приликом одређивања накнаде из става 1. овог члана одредити и рок за исплату те накнаде, узимајући у обзир финансијску ситуацију у којој се друштво налази и очекivanе приходе друштва у редовном току пословања, с тим што тај рок не може бити дужи од две године од дана правноснажности пресуде, осим ако је оснивачким актом одређен дужи рок, али не дужи од пет година.

На исплату накнаде одређене пресудом надлежног суда из става 4. овог члана примењују се одредбе члана 191. овог закона.

Ако друштво не исплати досуђену накнаду члану друштва који је искључен у року одређеном пресудом, члан друштва који је искључен може тражити принудно извршење само продајом сопственог удела који је друштво од њега стекло.

Ако средства остварена продајом сопственог удела у извршном поступку нису довољна за намирење потраживања члана друштва који је искључен у погледу досуђене накнаде, преостали део тог потраживања се гаси.

Друштво има право да од искљученог члана потражује накнаду штете.

7. Управљање друштвом

Органи друштва

Члан 198.

Управљање друштвом може бити организовано као једнодомно или дводомно.

У случају једнодомног управљања, органи друштва су:

- 1) скупштина;
- 2) један или више директора;

У случају дводомног управљања, органи друштва су:

- 1) скупштина;
- 2) надзорни одбор;
- 3) један или више директора.

У једночланом друштву функцију скупштине врши једини члан друштва.

У случају из става 4. овог члана када је једини члан друштва правно лице оснивачким актом може се одредити орган тог члана друштва који у име тог члана врши функцију скупштине, а у одсуству такве одредбе сматра се да је то регистровани заступник тог члана.

Оснивачким актом одређује се да ли је управљање друштвом једнодомно или дводомно.

7.1. Скупштина

7.1.1. Састав и делокруг

Састав скупштине

Члан 199.

Скупштину чине сви чланови друштва.

Сваки члан друштва има право гласа у скупштини сразмерно учешћу његовог удела у основном капиталу друштва, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Делокруг скупштине

Члан 200.

Ако оснивачким актом није другачије уређено, скупштина:

- 1) доноси измене оснивачког акта;
- 2) усваја финансијске извештаје, као и извештаје ревизора ако су финансијски извештаји били предмет ревизије;
- 3) надзире рад директора и усваја извештаје директора, ако је управљање друштвом једнодомно;
- 4) усваја извештаје надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно;
- 5) одлучује о повећању и смањењу основног капитала друштва, као и о свакој емисији хартија од вредности;
- 6) одлучује о расподели добити и начину покрића губитака, укључујући и одређивање дана стицања права на учешће у добити и дана исплате учешћа у добити члановима друштва;
- 7) именује и разрешава директора и утврђује накнаду за његов рад односно начела за утврђивање те накнаде, ако је управљање друштвом једнодомно;
- 8) бира и разрешава чланове надзорног одбора и утврђује накнаду за њихов рад, ако је управљање друштвом дводомно;
- 9) именује ревизора и утврђује накнаду за његов рад;
- 10) одлучује о покретању поступка ликвидације, као и о подношењу предлога за покретање стечајног поступка од стране друштва;
- 11) именује ликвидационог управника и усваја ликвидационе билансе и извештаје ликвидационог управника;
- 12) одлучује о стицању сопствених удела;

- 13) одлучује о обавезама члanova друштва на додатне уплате и о враћању тих уплата;
- 14) одлучује о захтеву за иступање члана друштва;
- 15) одлучује о искључењу члана друштва из разлога неплаћања, односно неуношења уписаног улога;
- 16) одлучује о покретању спора за искључење члана друштва;
- 17) одлучује о повлачењу и поништењу удела;
- 18) даје прокуру;
- 19) одлучује о покретању поступка и давању пуномоћја за заступање друштва у спору са прокуром, као и у спору са директором, ако је управљање друштвом једнодомно, односно са чланом надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно;
- 20) одлучује о покретању поступка и давању пуномоћја за заступање друштва у спору против члана друштва;
- 21) одобрава уговор о приступању новог члана и даје сагласност на пренос удела трећем лицу у случају из члана 167. овог закона;
- 22) одлучује о статусним променама и променама правне форме;
- 23) даје одобрење на правне послове у којима постоји лични интерес, у складу са чланом 66. овог закона;
- 24) даје сагласност на стицање, продају, давање у закуп, залагање или друго располагање имовином велике вредности у смислу члана 470. овог закона;
- 25) доноси пословник о свом раду;
- 26) врши друге послове и одлучује о другим питањима, у складу са овим законом и оснивачким актом.

7.1.2. Седнице скупштине

Врсте и одржавање седница

Члан 201.

Седнице скупштине могу бити редовне и ванредне.

На одржавање редовне седнице скупштине примењују се одредбе члана 364. овог закона које уређују одржавање редовне седнице скупштине акционарског друштва.

На одржавање ванредне седнице скупштине примењују се одредбе члана 371. овог закона које уређују одржавање ванредне седнице скупштине акционарског друштва.

Сазивање седнице

Члан 202.

Седницу скупштине сазива:

- 1) директор, ако је управљање друштвом једнодомно;
- 2) надзорни одбор, ако је управљање друштвом дводомно.

Оснивачким актом може се предвидети да скупштину може сазвати и члан друштва или неко друго лице.

Седница скупштине обавезно се сазива када то у писаном облику захтевају чланови друштва који имају или заступају најмање 20% гласова, ако оснивачким актом није одређено да то право имају и чланови који заједно имају или заступају мањи проценат гласова.

Ако директор не сазове седницу скупштине у року од три дана од дана пријема захтева из става 3. овог члана, тако да дан одржавања седнице буде најкасније 15 дана од дана пријема захтева, подносиоци тог захтева могу сами сазвати седницу скупштине у року од осам дана од дана истека тог рока за одржавање седнице скупштине.

Место одржавања седнице

Члан 203.

На место одржавања седнице скупштине примењују се одредбе члана 332. овог закона о месту одржавања седнице скупштине акционарског друштва, ако оснивачким актом или одлуком скупштине није другачије одређено.

Обавештење и дневни ред

Члан 204.

Седница скупштине сазива се писаним позивом упућеним сваком члану друштва на адресу члана друштва из евидентије података о члановима друштва, а позив се сматра достављеним даном слања препоручене пошиљке поштом, осим ако је другачији начин позивања одређен оснивачким актом или се са другачијим начином позивања члан друштва писаним путем сагласио.

Позив за седницу доставља се сваком члану друштва најкасније осам дана пре дана одржавања седнице скупштине, осим ако је други рок предвиђен оснивачким актом.

Позив за седницу садржи нарочито:

- 1) дан слања позива;
- 2) време и место одржавања седнице;
- 3) предлог дневног реда седнице, са јасном назнаком о којим тачкама дневног реда се предлаже да скупштина донесе одлуку;
- 4) материјале за седницу.

Одредбе чл. 367. и 374. овог закона о материјалима за редовну и ванредну седницу скупштине акционарског друштва примењују се и на материјале за редовну и ванредну седницу скупштине друштва с ограниченим одговорношћу.

На седници се може расправљати и одлучивати о питањима на дневном реду, а о другим питањима само ако сви чланови присуствују седници и ако се ниједан члан томе не противи, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Право на стављање додатних тачака на дневни ред

Члан 205.

Један или више чланова друштва који поседују или заступају најмање 10% удела у основном капиталу друштва могу путем писаног обавештења друштву ставити додатне тачке на дневни ред седнице, осим ако је оснивачким актом ово право дато и члановима који поседују или заступају и мањи проценат удела у основном капиталу друштва.

Чланови друштва из става 1. овог члана могу обавештење из става 1. овог члана доставити директно и свим осталим члановима друштва на адресе из евиденције података о члановима друштва.

Обавештење из става 1. овог члана може се упутити најкасније три дана пре дана одржавања седнице скупштине, осим ако је оснивачким актом одређен други рок.

Обавештење из става 1. овог члана директор је дужан да најкасније наредног радног дана од дана пријема упути свим осталим члановима друштва.

Члан друштва који није присуствовао седници скупштине може побијати одлуке скупштине донете по тачкама дневног реда из става 1. овог члана ако није примио обавештење из ст. 2. или 4. овог члана до дана одржавања седнице скупштине, у складу са одредбама овог закона о побијању одлука скупштине.

Одржавање седнице без сазивања

Члан 206.

Седница се може одржати и без сазивања ако јој присуствују сви чланови друштва, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Пуномоћје за гласање

Члан 207.

Члан друштва има право да путем писаног пуномоћја овласти одређено лице да у његово име учествује у раду скупштине друштва, укључујући и право да у његово име гласа (пуномоћје за гласање).

Пуномоћник из става 1. овог члана може бити свако пословно способно лице.

Оснивачким актом може се предвидети да пуномоћје за гласање мора бити оверено у складу са законом којим се уређује овера потписа.

Члан друштва не може дати пуномоћје за гласање тако што ће га ограничити на део свог права гласа по основу удела.

На пуномоћје за гласање примењују се одредбе члана 344. ст. 2. до 5. и ст. 12 и ст. 15. до 19. овог закона које се односе на пуномоћје за гласање.

Кворум

Члан 208.

Кворум за седницу скупштине чини обична већина од укупног броја гласова чланова друштва, ако оснивачким актом није одређен већи број гласова.

Ако се седница скупштине није могла одржати због недостатка кворума, поново се сазива са истим предложеним дневним редом најраније десет дана а најкасније 30 дана од дана када је седница требало да буде одржана (поновљена седница).

Кворум за одржавање поновљене седнице чини 1/3 од укупног броја гласова чланова друштва, ако оснивачким актом није одређен већи број гласова.

Начин рада скупштине

Члан 209.

Скупштина може донети пословник којим ближе утврђује начин рада и одлучивања у складу са овим законом и оснивачким актом.

Седницом скупштине председава председник скупштине.

На избор и рад председника скупштине сходно се примењују одредбе члана 333. ст. 1. до 3. овог закона о председнику скупштине акционарског друштва.

Записник

Члан 210.

Свака одлука скупштине друштва уноси се у записник који води председник скупштине, односно записничар ако га именује председник скупштине.

Председник скупштине је одговоран за уредно сачињавање записника.

Записник садржи:

- 1) место и дан одржавања седнице;
- 2) име лица које је водило записник;
- 3) сажети приказ расправе по свакој тачки дневног реда;
- 4) резултат гласања по свакој тачки дневног реда по којој је скупштина одлучивала, као и начин гласања сваког присутног члана друштва;
- 5) друге елементе, у складу са оснивачким актом.

Саставни део записника чини списак лица која су учествовала у раду седнице скупштине.

Записник потписују председник скупштине, записничар ако је одређен, као и сва лица која су учествовала у њеном раду, осим ако је оснивачким актом или пословником скупштине другачије одређено.

Ако лице које је учествовало у раду седнице има примедбе на записник или одбије да потпише записник, лице које води записник ће то констатовати у записнику уз навођење разлога за то одбијање, с тим да лице које има примедбу може ту примедбу и само унети у записник приликом потписивања.

Непоступање у складу са одредбама овог члана нема утицаја на пуноважност одлука донетих на седници скупштине, ако се резултат гласања и садржина тих одлука на други начин може утврдити.

Већина за одлучивање

Члан 211.

Скупштина доноси одлуке обичном већином гласова присутних чланова који имају право гласа по одређеном питању, осим ако је законом или оснивачким актом за поједина питања одређен већи број гласова.

Скупштина одлучује већином од две трећине од укупног броја гласова свих чланова друштва о:

- 1) повећању или смањењу основног капитала;
- 2) статусним променама и променама правне форме;
- 3) доношењу одлуке о ликвидацији друштва или подношењу предлога за покретање стечаја;
- 4) расподели добити и начину покрића губитка;
- 5) стицању сопствених удела друштва.

Скупштина једногласно одлучује о обавези чланова на додатне уплате, као и о враћању тих уплате.

Оснивачким актом може се предвидети и друга већина за доношење одлука из ст. 2. и 3. овог члана, али не мања од обичне већине од укупног броја гласова чланова друштва који имају право гласа по одређеном питању.

Телефонске седнице, писано гласање и одлучивање без седнице

Члан 212.

Седнице скупштине могу се одржавати коришћењем конференцијске везе или друге аудио и визуелне комуникацијске опреме, тако да сва лица која учествују у раду седнице могу да међусобно истовремено комуницирају.

Сматра се да су лица која на овај начин учествују у раду седнице лично присутна.

Члан друштва може гласати и писаним путем, осим ако је оснивачким актом или пословником скупштине другачије одређено и у том случају, за потребе израчунавања кворума, сматра се да тај члан друштва присуствује седници.

Свака одлука може се донети и ван седнице, ако је потпишу сви чланови друштва са правом гласа по том питању.

Начин гласања

Члан 213.

Гласање на седници скупштине друштва је јавно.

Искључење права гласа

Члан 214.

Члан друштва не може гласати у скупштини кад се доноси одлука о:

- 1) његовом ослобађању од обавеза према друштву, или о смањењу тих обавеза;

- 2) његовом иступању или искључењу из друштва;
- 3) покретању или одустајању од спора против њега и ангажовању пуномоћника друштва за заступање у тим случајевима;
- 4) одобравању послова између њега и друштва у складу са чланом 66. овог закона;
- 5) у другим случајевима одређеним овим законом или оснивачким актом.

Члан друштва не може гласати у скупштини ни када се одлучује о питањима из става 1. тач. 1, 3) и 4) овог члана ако се одлуке односе на лица која су повезана са тим чланом друштва у смислу члана 62. овог закона.

Гласови члана друштва чије је право гласа искључено не узимају се у обзир приликом утврђивања кворума за одлучивање о питањима из ст. 1. и 2. овог члана.

Присуство других лица седници

Члан 215.

Седницама скупштине дужни су да присуствују директори и чланови надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно, ако их благовремено позове председник скупштине или било ко од чланова друштва или ако је тако одређено оснивачким актом.

7.1.3. Усвајање финансијских извештаја

Сходна примена

Члан 216.

У погледу последица усвајања односно неусвајања годишњих финансијских извештаја сходно се примењују одредбе члана 370. овог закона о последицама усвајања односно неусвајања финансијских извештаја акционарског друштва.

7.1.4. Побијање одлука скупштине

Сходна примена

Члан 217.

Одредбе чл. 376. до 381. овог закона о побијању одлука скупштине акционарског друштва сходно се примењују и на побијање одлука скупштине друштва с ограниченом одговорношћу.

7.2. Директори

Број директора

Члан 218.

Друштво има једног или више директора који су законски заступници друштва.

Број директора одређује се оснивачким актом или одлуком скупштине.

Ако оснивачким актом или одлуком скупштине није одређен број директора, друштво има једног директора.

Директор се региструје у складу са законом о регистрацији.

Именовање директора

Члан 219.

Директора именује скупштина, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно.

Приликом оснивања друштва, директор се може именовати оснивачким актом.

Ако у одлуци о именовању није одређено другачије, мандат директора почиње даном доношења одлуке о именовању.

Ако оснивачким актом или одлуком скупштине друштва није одређено другачије, сматра се да мандат директора није ограничен.

Оснивачким актом или одлуком скупштине могу се одредити услови које неко лице треба да испуњава да би било именовано за директора.

Разрешење и оставка директора

Члан 220.

Скупштина, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, разрешава директора, при чему није дужна да наведе разлоге за разрешење осим ако је то изричito предвиђено оснивачким актом или одлуком скупштине.

На оставку директора друштва с ограниченом одговорношћу сходно се примењују одредбе члана 396. овог закона о оставци директора акционарског друштва.

Заступање

Члан 221.

Директор заступа друштво према трећим лицима у складу са оснивачким актом, одлукама скупштине друштва и упутствима надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно.

Ако друштво има више од једног директора, сви директори заступају друштво заједнички, ако оснивачким актом или одлуком скупштине друштва није другачије одређено.

Независно од начина заступања из става 2. овог члана, изјава волье учињена према једном директору сматра се да је вальано учињена према друштву.

Ако друштво остане без директора, до именовања директора изјаве волье упућене било ком члану надзорног одбора, ако постоји, односно било ком члану друштва ако друштво нема надзорни одбор, обавезују друштво.

Друштво стиче права и преузима обавезе из послова које у његово име закључи директор независно од тога да ли је посао изричito закључен у име друштва или из околности произлази да је вольа учесника у правном послу била да се тај правни посао закључи у име друштва.

Заступање друштва у спору са директором

Члан 222.

Директор не може издати пуномоћје за заступање нити заступати друштво у спору у којем је супротна страна он или са њим повезано лице.

У случају из става 1. овог члана, пуномоћје издаје скупштина.

Непотпун број директора

Члан 223.

Ако се број директора који друштво заступају појединачно смањи испод броја директора који је одређен оснивачким актом или одлуком скупштине, преостали директори настављају да заступају друштво у оквиру својих овлашћења.

Ако се број директора који имају овлашћење на заједничко заступање смањи испод броја директора који је одређен оснивачким актом или одлуком скупштине, преостали директори дужни су да без одлагања о томе обавесте скупштину и надзорни одбор, ако је управљање друштвом дводомно.

У случају из става 2. овог члана, скупштина, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, врши именовање недостајућих директора, а до тог именовања преостали директори могу обављати само хитне послове, осим ако је оснивачким актом или одлуком скупштине другачије одређено.

Вођење послова друштва

Члан 224.

Директор води послове друштва у складу са оснивачким актом и одлукама скупштине, као и са упутствима надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно.

Ако друштво има више од једног директора, сви директори воде послове друштва заједнички, осим ако је оснивачким актом или одлуком скупштине друштва другачије одређено.

Ако је оснивачким актом или одлуком скупштине одређено да сваки директор приликом вођења послова друштва поступа самостално, директор не може предузети намеравану радњу ако се томе противи неки од преосталих директора, али је овлашћен да у том погледу захтева упутство скупштине друштва, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно.

У друштву у коме је управљање једнодомно, директори обављају све послове који нису у надлежности скупштине.

У друштву у коме је управљање дводомно, директори обављају све послове који нису у надлежности скупштине и надзорног одбора.

Одговорност за пословне књиге, финансијске извештаје и вођење евиденције о одлукама скупштине

Члан 225.

Директор одговара за уредно вођење пословних књига друштва.

Директор одговара за тачност финансијских извештаја друштва.

Директор је у обавези да води евиденцију о свим донетим одлукама скупштине, у коју сваки члан друштва може извршити увид током радног времена друштва.

Обавеза извештавања

Члан 226.

На обавезу директора да извештава скупштину, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно сходно се примењују одредбе члана 399. овог закона.

Директор друштва је дужан да без одлагања обавести сваког члана друштва који има удео који представља најмање 10% основног капитала односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно о насталим ванредним околностима које могу бити од значаја за стање или пословање друштва.

Накнада за рад директора

Члан 227.

На накнаду за рад директора сходно се примењују одредбе члана 393. овог закона које уређују накнаду за рад директора акционарског друштва.

7.3. Надзорни одбор

Надлежност и састав надзорног одбора

Члан 228.

Ако је управљање друштвом дводомно, друштво има и надзорни одбор, који надзира рад директора.

На питања ко може бити члан надзорног одбора и на састав надзорног одбора сходно се примењују одредбе чл. 432. и 433. овог закона о томе ко може бити члан и о саставу надзорног одбора акционарског друштва.

Именовање чланова надзорног одбора, трајање мандата и односи с друштвом

Члан 229.

Члан надзорног одбора мора да испуњава услове прописане овим законом за директора акционарског друштва и не сме бити запослен у друштву.

Председника и чланове надзорног одбора бира скупштина.

Приликом оснивања друштва први председник и чланови надзорног одбора могу се именовати оснивачким актом.

На сва остала питања која се односе на именовање, трајање мандата и односе са друштвом чланова надзорног одбора сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на именовање, трајање мандата и односе са друштвом чланова надзорног одбора акционарског друштва.

Председник и чланови надзорног одбора региструју се у складу са законом о регистрацији.

Накнада за рад чланова надзорног одбора

Члан 230.

На питања која се односе на одређивање накнаде за рад чланова надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 438. овог закона које се односе на накнаду за рад чланова надзорног одбора акционарског друштва.

Разрешење и оставка чланова надзорног одбора

Члан 231.

На разрешење чланова надзорног одбора од стране скупштине и на подношење оставке чланова надзорног одбора сходно се примењују одредбе чл. 439. и 440. овог закона које се односе на разрешење и оставку чланова надзорног одбора акционарског друштва.

Делокруг надзорног одбора

Члан 232.

Надзорни одбор:

- 1) одређује пословну стратегију друштва;
- 2) бира и разрешава директора и утврђује накнаду за његов рад, односно начела за утврђивање те накнаде;
- 3) надзире рад директора и усваја извештаје директора;
- 4) врши унутрашњи надзор над пословањем друштва;
- 5) врши надзор над законитошћу пословања друштва;
- 6) установљава рачуноводствене политике друштва и политике управљања ризицима;
- 7) даје налог ревизору за испитивање годишњих финансијских извештаја друштва;
- 8) предлаже скупштини избор ревизора и награду за његов рад;
- 9) контролише предлог расподеле добити и других плаћања члановима;
- 10) одлучује о покретању поступка и давању пуномоћја за заступање друштва у спору са директором;
- 11) врши и друге послове одређене оснивачким актом и одлуком скупштине.

Ако оснивачким актом или одлуком скупштине није другачије одређено, надзорни одбор даје претходну сагласност за закључење следећих послова:

- 1) стицање, отуђење и оптерећење удела и акција које друштво поседује у другим правним лицима;
- 2) стицање, отуђење и оптерећење непокретности, уколико то не спада у редовно пословање друштва;
- 3) узимање кредита, односно узимање и давање зајмова, давање јемства, гаранција и обезбеђења за обавезе трећих лица.

Питања из надлежности надзорног одбора не могу се пренети на директоре друштва.

Надзорни одбор одлучује о давању одобрења у случајевима постојања личног интереса директора у складу са чланом 66. овог закона.

Подношење годишњег извештаја о пословању друштва

Члан 233.

Ако оснивачким актом није другачије одређено, надзорни одбор је дужан да једном годишње поднесе скупштини у писаној форми извештај о пословању друштва и спроведеном надзору над радом директора.

На остала питања која се односе на подношење извештаја о пословању друштва и годишњег консолидованог извештаја о пословању сходно се примењују одредбе члана 442. овог закона које се односе на надзорни одбор акционарског друштва.

Начин рада и седнице надзорног одбора

Члан 234.

На начин рада надзорног одбора, сазивање седница, присуствовање седницама, одлучивање и записник о раду надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 444. и 445. овог закона које се односе на надзорни одбор акционарског друштва.

Одговорност чланова надзорног одбора

Члан 235.

На питања која се односе на одговорност чланова надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 447. овог закона које се односе на надзорни одбор акционарског друштва.

Посебна и ванредна ревизија по захтеву чланова друштва

Члан 236.

На питања које се односе на посебну и ванредну ревизију по захтеву чланова друштва сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на посебну и ванредну ревизију по захтеву акционара акционарског друштва, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

8. Унутрашњи надзор пословања

Сходна примена

Члан 237.

Друштво с ограниченом одговорношћу може уредити начин спровођења и организацију рада унутрашњег надзора пословања, сходном применом одредаба о унутрашњем надзору пословања код акционарских друштава.

9. Престанак друштва

Начин престанка

Члан 238.

Друштво престаје да постоји брисањем из регистра привредних субјеката, по основу:

- 1) спроведеног поступка ликвидације или принудне ликвидације у складу са овим законом;
- 2) спроведеног поступка стечаја у складу са законом којим се уређује стечај;
- 3) статусне промене која има за последицу престанак друштва.

Престанак друштва на захтев члана друштва

Члан 239.

На престанак друштва и друге мере на захтев члана друштва сходно се примењују одредбе члана 469. овог закона о престанку акционарског друштва и другим мерама које одређује суд на захтев мањинских акционара.

10. Акти и документи друштва

Обавеза чувања аката и докумената

Члан 240.

Друштво чува следеће акте и документа:

- 1) оснивачки акт;
- 2) решење о регистрацији оснивања друштва;
- 3) опште акте друштва;
- 4) записнике са седница скупштине и одлуке скупштине;
- 5) акт о образовању сваког огранка или другог организационог дела друштва;
- 6) документа која доказују својину и друга имовинска права друштва;
- 7) записнике са седница надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно;
- 8) извештаје директора и надзорног одбора друштва, ако је управљање друштвом дводомно;
- 9) евиденцију о адресама директора и чланова надзорног одбора;
- 10) евиденцију о адресама чланова друштва;
- 11) уговоре које су директори, чланови надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно и чланови друштва, или са њима повезана лица у смислу овог закона, закључили са друштвом.

Друштво је дужно је да документа и акте из става 1. овог члана чува у свом седишту или на другом месту које је познато и доступно свим члановима друштва.

Документа и акте из става 1. тач. 1) до 7) и 11) овог члана друштво чува трајно, а остала документа и акте из става 1. овог члана најмање пет година, након чега се чувају у складу са прописима о архивској грађи.

Приступ актима и документима друштва

Члан 241.

Директор је у обавези да документе и акте из члана 240. овог закона, финансијске извештаје друштва, као и друга документа везана за пословање друштва или за остваривање права чланова друштва, стави на располагање сваком члану друштва, као и ранијем члану друштва за период у којем је био члан друштва, на његов писани захтев, ради вршења увида и копирања о свом трошку, током радног времена.

Право на информисање

Члан 242.

Сваки директор је дужан да без одлагања обавести сваког члана друштва о релевантним чињеницама везаним за пословање друштва или за остваривање права чланова друштва.

Сваки члан друштва дужан је да по сазнању о чињеницама из става 1. овог члана обавести директора без одлагања.

Лица из ст. 1. и 2. овог члана одговарају друштву односно члановима друштва за штету која настане услед непоступања по одредбама ст. 1. и 2. овог члана.

Сваки члан друштва има право да му директор на његов писани захтев и о његовом трошку без одлагања, а најкасније у року од осам дана од дана пријема захтева, достави копију сваке донете одлуке скупштине.

Ускраћивање права на приступ актима и документима друштва и права на информисање

Члан 243.

Члану друштва директор може ускратити право из чл. 241. и 242. овог закона ако:

- 1) постоји оправдана бојазан да би ово право било искоришћено за сврхе супротне интересима друштва, односно за сврху која није у вези са његовим чланством у друштву;
- 2) би тиме друштву или његовом повезаном друштву могла бити причињена знатна штета.

Приступ актима и документима по одлуци суда

Члан 244.

Ако директор друштва пропусти да поступи по захтеву из члана 241. овог закона у року од пет дана од дана пријема захтева, подносилац захтева има право да тражи да суд у ванпарничном поступку наложи друштву да поступи по његовом захтеву.

Поступак из става 1. овог члана је хитан и суд је дужан да одлуку по захтеву донесе у року од осам дана од дана пријема захтева.

Глава IV

АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО

1. Основна правила

Појам и одговорност за обавезе

Члан 245.

Акционарско друштво је друштво чији је основни капитал подељен на акције које има један или више акционара који не одговарају за обавезе друштва, осим у случају из члана 18. овог закона.

Акционарско друштво одговара за своје обавезе целокупном имовином.

Статут

Члан 246.

Акционарско друштво има статут којим се уређује управљање друштвом и друга питања од значаја за пословање друштва, који се сачињава у писаној форми и садржи нарочито:

- 1) пословно име и седиште друштва;
- 2) претежну делатност друштва;
- 3) податке о висини уписаног и уплаћеног основног капитала, као и податке о броју и укупној номиналној вредности одобрених акција, ако постоје;
- 4) битне елементе издатих акција сваке врсте и класе у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, а код акција које немају номиналну вредност и износ дела основног капитала за који су оне издате, односно рачуноводствену вредност, укључујући и евентуалне обавезе, ограничења и привилегије везане за сваку класу акција;
- 5) врсте и класе акција и других хартија од вредности које је друштво овлашћено да изда;
- 6) посебне услови за пренос акција, ако постоје;
- 7) поступак сазивања и одржавања скупштине;
- 8) одређивање органа друштва и њиховог делокруга, броја њихових чланова, ближе уређивање начина именовања и опозива тих чланова, као и начина одлучивања тих органа;
- 9) друга питања за која је овим или посебним законом одређено да их садржи статут акционарског друштва.

Друштво је дужно да најмање једном годишње изврши измене и допуне статута ради усклађивања података из става 1. тач. 3) и 4) овог члана, ако је у претходној години дошло до промене тих података.

Доношење статута и његових измена и допуна

Члан 247.

Статут, као и његове измене и допуне, доноси скупштина обичном већином гласова свих акционара са правом гласа, осим ако је већина предвиђена статутом.

Статут, као и његове измене и допуне, ступају на снагу осмог дана од дана објаве на интернет страници регистра привредних субјеката или на други начин предвиђен статутом, осим ако је дужи рок предвиђен статутом, односно његовим изменама и допунама.

Изузетно од става 2. овог члана, статут, као и његове измене и допуне могу да ступе на снагу и пре истека рока из става 2. овог члана ако за то постоје нарочито оправдани разлози утврђени приликом њиховог доношења.

Први статут друштва доносе акционари који оснивају друштво, и може поред елемената из члана 246. садржати и одредбу којом се именују директори, односно чланови надзорног одбора.

Друштво је у обавези да статут, као и његове измене и допуне, објави и на својој интернет страници, ако је има.

Статут, као и његове измене и допуне региструје се у складу са законом о регистрацији.

2. Акције и друге хартије од вредности

Општа правила

Члан 248.

Акције које издаје друштво издају се у дематеријализованој форми и гласе на име, а на регистрацију у Централном регистру, депоу и клирингу хартија од вредности (у даљем тексту: Централни регистар) њиховог издавања, законитих ималаца, преноса акција, преноса права из акција, ограничења права из акција и упис права трећих лица на акцијама примењују се одредбе закона којим се уређује тржиште капитала.

Акција је недељива.

Статутом акционарског друштва утврђују се врсте и класе акција, као и врсте и битни елементи других хартија од вредности, које друштво може издавати.

Одлука о издавању акција, односно других хартија од вредности мора да садржи све њихове битне елементе у складу са прописима којима се уређује тржиште капитала.

Издавање акција и других хартија од вредности јавном понудом врши се у складу са овим законом и законом којим се уређује тржиште капитала.

Јединствена евиденција акционара

Члан 249.

Акционаром се у односу према акционарском друштву и трећим лицима сматра лице које је као законити ималац акције уписано у Централни регистар, а дан уписа у Централни регистар јесте дан стицања акције.

Централни регистар је дужан да акционару на његов захтев, најкасније наредног радног дана од дана подношења захтева у складу са правилима пословања Централног регистра, изда потврду о акцијама чији је он законити ималац, са свим подацима у вези са тим акцијама о којима евиденцију води Централни регистар.

На издавање доказа о власништву над акцијама примењују се прописи којима се уређује тржиште капитала.

Врсте и класе акција

Члан 250.

Акционарско друштво може издавати следеће врсте акција: обичне и преференцијалне акције.

У оквиру сваке врсте акција, акције које дају иста права чине једну класу акција.

Све обичне акције чине увек једну класу акција.

Друштво може издавати акције са или без номиналне вредности.

Ако друштво издаје акције са номиналном вредношћу, све акције исте класе морају имати исту номиналну вредност, а ако издаје акције без номиналне вредности, све акције друштва морају бити без номиналне вредности.

Обичне акције

Члан 251.

Обична акција је акција која имаоцу даје:

- 1) право учешћа и гласања на скупштини, тако да једна акција увек даје право на један глас;
- 2) право на исплату дивиденде;
- 3) право учешћа у расподели ликвидационог остатка или стечајне масе у складу са законом којим се уређује стечај;
- 4) право пречег стицања акција, и других финансијских инструмената заменљивих за акције, из нових емисија;
- 5) друга права у складу са овим законом и статутом.

Обичне акције не могу се претворити у преференцијалне акције или друге финансијске инструменте.

Делимично уплаћене акције

Члан 252.

Делимично уплаћене акције у смислу овог закона су обичне акције по основу којих акционар није извршио у целости обавезу уплате односно уноса улога у друштво.

Акционар врши права по основу делимично уплаћених акција сразмерно уплаћеном, односно унетом улогу, ако статутом није другачије одређено.

Акционар делимично уплаћених акција јавног акционарског друштва не може, пре уплате односно уноса улога по основу тих акција у целости у друштво:

- 1) те акције преносити или њима на било који начин располагати;
- 2) остваривати право гласа по основу тих акција.

Преференцијалне акције

Члан 253.

Преференцијална акција је акција која имаоцу даје једно или више повлашћених права утврђених статутом и одлуком о издавању, као што су:

- 1) право на дивиденду у унапред утврђеном новчаном износу или у проценту од њене номиналне вредности, која се исплаћује приоритетно у односу на имаоце обичних акција;
- 2) право да му се неисплаћена дивиденда из става 1. тачка 1) овог члана кумулира и исплати пре исплате дивиденди имаоцима обичних акција (кумулативна преференцијална акција);
- 3) право да партиципира у дивиденди која припада имаоцима обичних акција, у свим случајевима исплате дивиденде имаоцима обичних акција или по испуњењу одређених услова (партиципативна преференцијална акција);
- 4) право првенства наплате из ликвидационог остатка или стечајне масе у односу на имаоце обичних акција;
- 5) право претварања тих акција у обичне акције или у другу класу преференцијалних акција (заменљиве преференцијалне акције);
- 6) право продаје тих акција акционарском друштву по унапред утврђеној цени или под другим условима.

Укупна номинална вредност издатих и одобрених преференцијалних акција не може бити већа од 50% основног капитала друштва.

Акционар са преференцијалним акцијама има право учешћа у раду скupштине, без права гласа, ако овим законом није другачије одређено.

Акционар са преференцијалним акцијама има право пречег стицања акција исте класе из нових емисија.

Акционар са преференцијалним акцијама има иста права као и акционар са обичним акцијама у погледу приступа актима и документима друштва из чл. 465. и 466. овог закона.

Преференцијалне акције са правом откупна од стране друштва

Члан 254.

Одлуком скupштине о издавању преференцијалних акција може се предвидети да друштво има обавезу и/или право на њихов откуп под условима из те одлуке, ако су издавање оваквих акција и услови и начин спровођења њиховог откупа утврђени статутом.

Друштво може откупити акције из става 1. овог члана под следећим условима:

- 1) да су акције у целости уплаћене;
- 2) да се исплата цене за акције врши искључиво из резерви формираних за ове намене;
- 3) да је испуњен услов из члана 282. став 2. тачка 2) овог закона.

Акције из става 1. овог члана друштво откупљује по тржишној вредности утврђеној у складу са чланом 259. овог закона.

Право гласа акционара са преференцијалним акцијама

Члан 255.

Акционари са преференцијалним акцијама имају и право једног гласа по акцији на било којој скупштини акционара у оквиру своје класе акција о следећим питањима:

- 1) повећању или смањењу укупног броја одобрених акција те класе;
- 2) измени било ког повлашћеног права акција те класе;
- 3) утврђивању права ималаца било којих других хартија од вредности друштва на замену или конверзију њихових хартија од вредности у акције те класе;
- 4) подели или спајању акција те класе или њиховој замени за акције друге класе;
- 5) новој емисији исте класе преференцијалних акција, или издавању нове класе акција које дају већа права у односу на права која дају акције те класе, или измени права из акција друге класе тако да дају једнака или већа права у односу на права која дају акције те класе;
- 6) ограничењу или искључењу постојећег права пречег уписа акција те класе;
- 7) ограничењу или искључењу постојећег права гласа из акција те класе ако је то право утврђено статутом у складу са ставом 2. овог члана.

Статутом акционарског друштва може се одредити да акционари са преференцијалним акцијама које се могу заменити за обичне акције имају право гласа заједно са акционарима који имају обичне акције, о свим или о одређеним питањима, када имају број гласова једнак броју гласова обичних акција у које се могу претворити.

Статутом акционарског друштва може се одредити да акционари са преференцијалним акцијама имају право гласа заједно са акционарима који имају обичне акције ако дивиденда која им припада по одлуци скупштине није исплаћена, до исплате те дивиденде, сразмерно учешћу тих преференцијалних акција у основном капиталу друштва.

Акције са више власника

Члан 256.

Акција може припадати већем броју лица (у даљем тексту: сувласници акције).

Сувласништво на акцији стиче се на основу:

- 1) закона (наслеђивање и слично);
- 2) уговора (поклон, купопродаја идеалног дела акције и слично);
- 3) статусних промена друштва.

Сувласници акције сматрају се једним акционаром у односу према друштву и солидарно су одговорни према друштву за обавезе које имају по основу акције.

Сувласници акције остварују право гласа и право на приступ актима и документима друштва из члана 464. овог закона само преко заједничког пуномоћника који се одређује споразумом свих сувласника.

Потписи сувласника на споразуму из става 4. овог члана оверавају се у складу са законом којим се уређује овера потписа.

Сувласници акције о одређивању заједничког пуномоћника обавештавају друштво и уписују заједничког пуномоћника у Централни регистар.

Правне радње предузете према заједничком пуномоћнику имају дејство као да су предузете према свим сувласницима.

До дана уписа заједничког пуномоћника у Централни регистар:

1) правне радње које су предузете према једном сувласнику имају дејство према свим сувласницима;

2) акција на којој постоји сувласништво не даје право гласа и неће се рачунати у кворум за одржавање скупштине.

Подела и спајање акција

Члан 257.

Акционарско друштво може одлуком скупштине:

1) сваку акцију једне класе поделити на две или више акција те класе, уз истовремено смањење њихове номиналне вредности тако да основни капитал друштва остане непромењен;

2) спојити две или више акција једне класе у једну акцију те класе, уз истовремено повећање њене номиналне вредности тако да основни капитал друштва остане непромењен.

Друштво је у обавези да у случају поделе или спајања акција истовремено измени статут.

Ако би као резултат спајања или поделе акција појединим акционарима преостао део акције, ти акционари имају право да од друштва писаним путем у року од 30 дана од дана доношења одлуке из става 1. овог члана захтевају да докупе недостајући део акције како би стекли једну целу акцију или да буду исплаћени од стране друштва за део акције који би им преостао.

Ако је акционар захтевао да докупи недостајући део акције како би стекао једну целу акцију, у обавези је да у року из става 3. овог члана уплати друштву тржишну вредност недостајућег дела акције.

Ако је акционар захтевао да буде исплаћен од стране друштва за део акције који би му преостао, друштво је у обавези да му у даљем року од 30 дана од дана пријема тог захтева исплати тај део акције по тржишној вредности.

Тржишна вредност из ст. 4. и 5. утврђује се у складу са одредбама члана 259. став 1. и став 2. тачка 1) овог закона.

Ако у случају из става 3. овог члана долази до повећања основног капитала, односно до смањења основног капитала, а које у оба случаја не прелази 1% основног капитала, друштво није у обавези да примени одредбе овог закона о повећању, односно смањењу основног капитала, осим одредаба о регистрацији тих промена у складу са законом о регистрацији.

Ако је друштво издало финансијске инструменте који се могу заменити за обичне акције, у случају из става 1. овог члана у обавези је да истовремено донесе и одлуку, односно предузме другу радњу која ће обезбедити да права ималаца тих финансијских инструмената остану непромењена.

Ако друштво не поступи у складу са ставом 8. овог члана, сваки ималац финансијског инструмента може тужбом надлежном суду тражити да се одлука из става 1. овог члана стави ван снаге.

Тужба из става 9. овог члана може се поднети у року од 30 дана од дана доношења одлуке из става 1. овог члана.

Одредбе овог члана сходно се примењују и на акције без номиналне вредности.

Номинална вредност акција

Члан 258.

Номинална вредност акције је вредност која је као таква утврђена одлуком о издавању акција.

Све акције исте класе имају исту номиналну вредност.

Номинална вредност једне акције не може бити нижа од 100 динара.

Номинална вредност преференцијалних акција друштва не може бити нижа од номиналне вредности обичних акција тог друштва.

Утврђивање тржишне вредности акција

Члан 259.

Тржишна вредност акција јавног акционарског друштва утврђује се као пондерисана просечна цена остварена на регулисаним тржишту капитала, односно мултилатералној трговачкој платформи, у смислу закона којим се уређује тржиште капитала, у периоду од шест месеци који претходи дану доношења одлуке којом се утврђује тржишна вредност акција, под условом да је у том периоду остварени обим промета акцијама те класе на тржишту капитала представљао најмање 0,5% укупног броја издатих акција те класе, и да је најмање у три месеца тог периода остварени обим промета износио најмање 0,05% укупног броја издатих акција те класе на месечном нивоу.

Изузетно, тржишна вредност акција јавног акционарског друштва може се утврдити путем процене у складу са чланом 51. овог закона под условом да тако утврђену тржишну цену прихвати скупштина на основу образложеног предлога одбора директора, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно у коме се мора навести и вредност тих акција утврђена у складу са ставом 1. овог члана.

Тржишна вредност акција јавног акционарског друштва утврђује се путем процене у складу са чланом 51. овог закона ако је испуњен један од следећих услова:

- 1) ако није остварен обим промета из става 1. овог члана;
- 2) у случају издавања акција нове класе.

Тржишна вредност акција утврђена у складу са ставом 1. овог члана, односно процена вредности из става 2. овог члана важе три месеца од дана утврђивања тржишне вредности, односно од дана на који је процена извршена, и у оба случаја морају бити важеће на дан доношења одговарајуће одлуке скупштине ако се тржишна вредност утврђује за потребе доношења те одлуке.

Тржишна вредност акција друштва које није јавно акционарско друштво утврђује се у складу са ст. 2. и 3. овог члана.

Емисиона цена акција

Члан 260.

Емисиона цена је вредност по којој се издају акције и утврђује се одлуком о издавању акција.

Одлуку из става 1. овог члана доноси скупштина, осим у случају издавања одобрених акција у складу са чланом 313. овог закона када ту одлуку доноси одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно.

Ако одлуку из става 1. овог члана доноси скупштина, том одлуком може се утврдити распон емисионе цене уз овлашћење одбору директора, односно надзорном одбору ако је управљање друштвом дводомно да посебном одлуком утврди емисиону цену у оквиру тог распона.

Емисиона цена не може бити нижа од тржишне вредности утврђене у складу са чланом 259. овог закона, осим у случају када се акције издају у поступку јавне понуде у смислу закона којим се уређује тржиште капитала којом акционарско друштво постаје јавно акционарско друштво.

Емисиона цена не може бити нижа од номиналне вредности акције, односно рачуноводствене вредности код акција без номиналне вредности.

Када је емисиона цена по којој се издају акције већа од њихове номиналне или рачуноводствене вредности, разлика између те две вредности представља емисиону премију.

Друштво може одлуком о емисији одредити и попуст на емисиону цену, с тим да цена са попустом не може бити мања од номиналне вредности акције, односно од рачуноводствене вредности код акција без номиналне вредности:

1) код јавне понуде, инвестиционом друштву које пружа услуге покровитељства у поступку те јавне понуде акција са обавезом откупа у смислу закона којим се уређује тржиште капитала;

2) код понуде која није јавна понуда, постојећим акционарима ради остваривања права пречег уписа из члана 277. овог закона, ако статутом није искључена могућност остваривања овог права под повлашћеним условима, при чему тај попуст не може бити већи од 10% емисионе цене.

Пренос акција и права из акција

Члан 261.

Акције се могу слободно преносити, осим ако је статутом пренос акција ограничен правом прече куповине осталих акционара или претходном сагласношћу друштва.

Пренос акција у друштвима која нису јавна акционарска друштва врши се уговором који се закључује у писаној форми и оверава у складу са законом којим се уређује овера потписа.

Пренос акција у јавним акционарским друштвима врши се у складу са законом којим се уређује тржиште капитала.

Права која акционару дају акције одређене класе (у даљем тексту: права из акција), осим права гласа, могу се слободно преносити.

Статутом или одлуком о издавању акција може се пренос права из акција ограничити или укинути.

Пренос акција и права из акција јавног акционарског друштва не може се ограничити.

На ограничења у преносу акција из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на ограничења у преносу удела код друштва са ограниченом одговорношћу.

Заменљиве обvezнице и варанти

Члан 262.

Заменљиве обvezнице су обvezнице које имаоцу, под условима утврђеним одлуком о издавању, дају право на замену за обичне акције друштва.

Варанти су, у смислу овог закона, хартије од вредности које њиховом имаоцу дају право на стицање одређеног броја акција одређене врсте и класе по одређеној цени, одређеног дана или у одређеном периоду.

Заменљиве обvezнице и варанти који дају право на стицање обичних акција не могу се издати ако број обичних акција на које дају право, заједно са укупним бројем обичних акција на које дају право већ издате заменљиве обvezнице и варанти, прелази укупан број одобрених обичних акција.

Изузетно од става 3. овог члана, заменљиве обvezнице и варанти могу се издати и ако број обичних акција на које дају право, заједно са укупним бројем обичних акција на које дају право већ издате заменљиве обvezнице и варанти, прелази укупан број одобрених обичних акција, ако је за ту разлику скupштина донела одлуку о условном повећању основног капитала.

Одредбе ст. 3. и 4. овог члана сходно се примењују на варанте који дају право на стицање преференцијалних акција.

Одлуку о издавању заменљивих обvezнице или вараната доноси скupштина.

Заменљиве обvezнице и варанти могу се уписати само путем новчаног улога.

Право пречег уписа заменљивих обvezнице имају акционари са обичним акцијама.

Право пречег уписа вараната имају акционари класе акција на чије стицање ти варанти дају право.

Одредбе члана 277. овог закона које уређују остваривање права пречег уписа акција сходно се примењују и на остваривање права пречег уписа заменљивих обvezнице и вараната.

Емисиона цена заменљивих обvezнице и вараната

Члан 263.

Емисиона цена заменљивих обvezнице и вараната је вредност по којој се издају заменљиве обvezнице и варанти и утврђује се одлуком о њиховом издавању.

Одлуку из става 1. овог члана доноси скupштина, с тим што се том одлуком може утврдити распон емисионе цене уз овлашћење одбору директора, односно надзорном одбору ако је управљање друштвом дводомно да посебном одлуком утврди емисиону цену у оквиру тог распона.

Емисиона цена заменљивих обvezница не може бити мања од:

- 1) номиналне вредности акција за које се могу заменити, односно у случају акција без номиналне вредности њихове рачуноводствене вредности;
- 2) тржишне вредности акција за које се могу заменити, а која се утврђује у складу са чланом 259. овог закона.

3. Оснивање друштва

Оснивачки акт и први статут друштва

Члан 264.

Акционари који оснивају друштво потписују оснивачки акт друштва.

Потписи на оснивачком акту оверавају се у складу са законом којим се уређује овера потписа.

Акционари који оснивају друштво приликом оснивања друштва потписују и први статут друштва.

Садржај оснивачког акта

Члан 265.

Оснивачки акт садржи:

- 1) име, јединствени матични број и пребивалиште акционара који је домаће физичко лице, односно име, број пасоша или други идентификациони број и пребивалиште акционара који је страно физичко лице, односно пословно име, матични број и седиште акционара који је домаће правно лице, односно пословно име, број регистрације или други идентификациони број и седиште акционара који је страно правно лице;
- 2) пословно име и седиште друштва;
- 3) претежну делатност друштва;
- 4) укупан износ новчаног улога, односно новчану вредност и опис неновчаног улога сваког од акционара који оснивају друштво, рок уплате, односно уноса улога;
- 5) податке о акцијама које уписује сваки акционар који оснива друштво и то: број акција, њихову врсту и класу, њихову номиналну вредност, односно код акција без номиналне вредност део основног капитала за који су оне издате; и
- 6) изјаву оснивача да оснивају акционарско друштво и преузимају обавезу уплате односно уноса улога по основу уписанних акција.

Уплата, односно унос улога код оснивања друштва

Члан 266.

Уписане акције које се у складу са оснивачким актом уплаћују у новцу уплаћују се пре регистрације оснивања друштва на привремени рачун отворен код пословне банке у Републици Србији.

Пре регистрације друштва акционари који оснивају друштво дужни су да уплате, односно унесу улоге који представљају најмање 25% основног

капитала, при чему уплаћени износ новчаног дела основног капитала не може бити нижи од износа минималног основног капитала из члана 293. овог закона.

Трошкови оснивања друштва и посебне погодности

Члан 267.

Првим статутом може се одредити да друштво сноси одређене стварно настале трошкове по основу оснивања друштва, или да акционари који оснивају друштво имају право на накнаду тих трошкова од друштва, у ком случају се утврђује највиши износ тих трошкова.

Друштво неће бити у обавези да надокнади било који износ трошкова из става 1. овог члана ако накнада тих трошкова није предвиђена првим статутом.

Ако се приликом оснивања друштва акционарима који оснивају друштво или трећим лицима која су учествовала у оснивању друштва или прибављању потребних сагласности за обављање делатности дају посебне погодности, у првом статуту друштва се наводи врста тих погодности, период на који се дају и лица којима се дају.

Посебне погодности могу се укинути изменом статута.

Уговори са акционарима након регистрације друштва

Члан 268.

Ако јавно акционарско друштво са акционарима који су основали друштво у периоду од две године од дана регистрације оснивања друштва закључи уговор на основу кога друштво стиче одређене ствари или права по цени која је једнака или већа од 10% вредности основног капитала:

- 1) вредност тих ствари и права мора се проценити у складу са чл. 51. до 58. овог закона; и
- 2) тај уговор је подложен одобрењу скупштине, трочетвртинском већином гласова присутних акционара, ако статутом није одређена већа већина.

Уговор из става 1. овог члана не може ступити на снагу пре прибављања одобрења из става 1. тачка 2) овог члана, и правне радње које друштво предузме у испуњењу тог уговора су без правног дејства до прибављања тог одобрења.

Уговор из става 1. овог члана мора бити закључен у писаној форми.

Одредбе овог члана не примењују се на:

- 1) уговоре закључене у оквиру редовног пословања друштва;
- 2) стицање ствари или права у оквиру управног или судског поступка;
- 3) трансакције на тржишту капитала у смислу закона који уређује тржиште капитала.

4. Однос друштва и акционара

Једнак третман акционара

Члан 269.

Сви акционари се под једнаким околностима третирају на једнак начин.

Расподела добити

Члан 270.

По усвајању финансијских извештаја за пословну годину добит те године распоређује се следећим редом:

- 1) за покриће губитака пренесених из ранијих година;
- 2) за резерве, ако су оне предвиђене посебним законом (законске резерве).

Ако након распоређивања добити за сврхе из става 1. овог члана преостане део добити, скупштина га може расподелити за следеће намене:

- 1) за резерве, ако их је друштво утврдило статутом (статутарне резерве);
- 2) за дивиденду, у складу са овим законом.

Право на дивиденду

Члан 271.

Плаћање дивиденде акционарима може се одобрити одлуком о расподели добити усвојеној на редовној седници скупштине, којом се одређује и износ дивиденде (одлука о исплати дивиденде).

После доношења одлуке о исплати дивиденде акционар коме треба да буде исплаћена дивиденда постаје поверилац друштва за износ те дивиденде.

Друштво је у обавези да о одлуци о исплати дивиденде обавести акционаре којима се исплаћује дивиденда у року од 15 дана од дана доношења те одлуке, сходном применом одредаба овог закона о обавештавању акционара о седници скупштине.

Дивиденда на акције исплаћује се акционарима у складу са правима која произилазе из врсте и класе акција које поседују на дан дивиденде, а сразмерно броју акција које поседују у укупном броју акција те класе.

Споразум или акт друштва којим се појединим акционарима у оквиру исте класе акција дају посебне погодности у погледу исплате дивиденде, ништав је.

Начин плаћања дивиденде

Члан 272.

Дивиденда се може плаћати у новцу или у акцијама друштва, у складу са одлуком о исплати дивиденде.

Ако се плаћање дивиденде врши у акцијама друштва:

- 1) такво плаћање мора бити одобрено од стране акционара класе акција којој се такво плаћање врши по правилима о гласању акционара у оквиру класе акција;
- 2) сваком акционару класе акција која има право на дивиденду плаћање се врши у акцијама те класе.

Изузетно, дивиденда се може платити у акцијама друге врсте или класе само ако је такво плаћање одобрено трочетвртинском већином гласова присутних акционара класе акција којој се такво плаћање врши и истом толиком

већином гласова акционара класе акција у чијим акцијама се дивиденда исплаћује.

Друштво је у обавези да акционаре којима се исплаћује дивиденда обавести о таквој исплати непосредно пре или након извршене исплате, сходном применом одредаба овог закона о обавештавању акционара о седници скупштине.

Привремена дивиденда (међудивиденда)

Члан 273.

Ако статутом није другачије одређено, друштво може плаћати привремену дивиденду (међудивиденда) у било које време између редовних седница скупштине ако:

1) извештаји о пословању друштва и његовим финансијским резултатима сачињени за ту намену јасно показују да је друштво у периоду за који се исплаћује међудивиденда остварило добит и да су расположива новчана средства друштва довољна за плаћање те међудивиденде;

2) износ међудивиденде који се исплаћује није већи од укупне добити остварене након завршетка претходне пословне године за коју су сачињени финансијски извештаји, увећане за нераспоређену добит и износе резерви које се могу користити за те намене, а умањене за утврђене губитке и износ који се мора унети у резерве у складу са законом или статутом.

Плаћање међудивиденде акционарима може се одобрити и одлуком одбора директора, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, ако је то одређено статутом или одлуком скупштине.

Ако се плаћање међудивиденде одобрава одлуком одбора директора, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, међудивиденда се може платити само у новцу.

Дан дивиденде

Члан 274.

Статутом може се одредити дан, или метод његовог одређивања, на који се утврђује списак акционара који имају право на дивиденду, односно право на исплату по основу смањења капитала или по основу ликвидационог остатка (дан дивиденде).

Ако статутом није одређен дан дивиденде, тај дан се одређује одлуком о исплати дивиденде, у складу са методом за његово одређивање ако је она одређена статутом.

У случају из става 2. овог члана, јавно акционарско друштво као дан дивиденде не може одредити ранији дан од дана акционара утврђеног у складу са чланом 331. овог закона.

Ако статутом није одређен дан дивиденде за исплату привремене дивиденде, тај дан се одређује одлуком из члана 273. овог закона којом се одобрава њена исплата.

Акционар који пренесе своје акције по основу којих је стекао право на дивиденду после дана дивиденде, а пре исплате дивиденде, задржава то право.

Ограничења плаћања акционарима

Члан 275.

Друштво не може вршити плаћања акционарима ако је према последњим годишњим финансијским извештајима нето имовина друштва мања, или би услед такве исплате постала мања, од уплаћеног основног капитала увећаног за резерве које је друштво у обавези да одржава у складу са законом или статутом, ако такве резерве постоје, осим у случају смањења основног капитала.

Укупан износ исплате акционарима за пословну годину не може бити већи од добити на крају те пословне године, увећане за нераспоређену добит из претходних периода и износе резерви предвиђених за расподелу акционарима, а умањене за непокривене губитке из претходних периода и износе резерви које је друштво у обавези да одржава у складу са законом или статутом, ако такве резерве постоје.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, друштво увек може вршити плаћања свом акционару који је физичко лице по основу уговора о раду.

Акционари којима је извршено плаћање супротно одредбама овог члана обавезни су да исти износ врате друштву ако су знали или су морали знати да се плаћање врши у супротности са одредбама овог члана.

Захтев друштва из става 4. овог члана застарева у року од пет година од дана када је исплата извршена.

Сваки акционар који испуњава услове из члана 79. овог закона или поверилац друштва може поднети деривативну тужбу због повреде одредба става 5. овог члана у своје име а за рачун друштва.

Зајам и давање обезбеђења друштву од стране акционара

Члан 276.

На зајам и давање обезбеђења друштву од стране акционара сходно се примењују одредбе члана 181. овог закона о зајму и давању обезбеђења члана друштва с ограниченом одговорношћу.

Право пречег уписа

Члан 277.

Акционар има право пречег уписа акција из нове емисије сразмерно броју у целости уплаћених акција те класе које има на дан доношења одлуке о издавању акција, у односу на укупан број акција те класе.

Право из става 1. овог члана акционар има и код издавања хартија од вредности које дају право на стицање врсте и класе акција које акционар има.

Статутом се може утврдити да акционар има право пречег уписа и код издавања акција друге врсте и класе од оних које има или само по остваривању тог права од стране акционара који поседују врсту и класу акција које се издају.

Поступак остваривања права пречег уписа утврђује се статутом, при чему је друштво у обавези да:

- 1) сваког акционара који има право пречег уписа обавести о одлуци о издавању акција, односно других хартија од вредности;

2) обезбеди да рок за остваривање овог права не буде краћи од 30 дана од дана слања обавештења о одлуци о издавању акција, односно других хартија од вредности.

Обавештење из става 4. тачка 1) овог члана упућује се сходном применом одредаба члана 335. овог закона о слању позива за скупштину акционара, и садржи нарочито: број акција које се издају, емисиону цену, рок и начин коришћења права пречег уписа.

Одредбе овог члана не примењују се приликом издавања нових акција када се оне издају у поступку статусне промене друштва.

Искључење права пречег уписа

Члан 278.

Право пречег уписа из члана 277. овог закона може се ограничiti или искључiti само у случају понуде код које није обавезна објава проспекта у смислу закона којим се уређује тржиште капитала, и то одлуком скупштине донетом на писани предлог одбора директора, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, који обавезно садржи:

- 1) разлоге ограничења, односно искључења права пречег уписа;
- 2) детаљно образложение предложене емисионе цене.

Одлука из става 1. овог члана доноси се трочетвртинском већином гласова присутних акционара и региструје се у складу са законом о регистрацији.

Ако је емисионица утврђена путем процене у складу са чланом 259. став 2. овог закона, акционар који сматра да та процена није одговарајућа има право да по том основу побија одлуку из става 1. овог члана у складу са чланом 376. овог закона.

Одлука из става 1. овог члана не може се спровести пре истека рока за побијање те одлуке у складу са чланом 376. овог закона.

Ако одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно има овлашћење да издаје одобрене акције, право прече куповине може се ограничiti или укинути само на основу одлуке скупштине која је донета трочетвртинском већином гласова присутних акционара.

Одредбе овог члана не примењују се приликом издавања нових акција када се оне издају у поступку статусне промене друштва.

Финансијска подршка друштва за стицање акција

Члан 279.

Одредбе члана 154. овог закона о финансијској подршци друштва с ограниченом одговорношћу за стицање удела у друштву сходно се примењују на финансијску подршку акционарског друштва за стицање акција у друштву.

Искључење акционара због неуплате односно неуношења улога

Члан 280.

На искључење акционара због неуплате односно неуношења улога сходно се примењују одредбе члана 195. овог закона о искључењу члана друштва с ограниченом одговорношћу.

5. Сопствене акције

Забрана уписа акција друштва

Члан 281.

Друштво не може уписивати акције које само издаје.

Акције друштва не може уписивати његово контролисано друштво, нити те акције може уписати треће лице које поступа у своје име, а за рачун контролисаног друштва.

Ако је акције друштва уписало треће лице у своје име а за рачун друштва, сматраће се да је то лице уписало акције за свој рачун.

Акционари који оснивају друштво, а у случају повећања основног капитала чланови одбора директора, односно извршног и надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, одговорни су за уплату односно унос улога за акције уписане супротно ст. 1 и 2. овог члана.

Споразум о ослобађању од одговорности или обештећењу који друштво закључи са лицима из става 4. овог члана ништав је.

Лица из става 4. овог члана могу се ослободити одговорности ако докажу да нису знали нити су могли знати да је дошло до кршења одредаба ст. 1. и 2. овог члана.

Сопствене акције и услови стицања

Члан 282.

Сопствене акције у смислу овог закона су акције које је друштво стекло од својих акционара.

Друштво може стицати сопствене акције непосредно или преко трећег лица које акције стиче у своје име а за рачун друштва под следећим условима:

1) да је скупштина донела одлуку којом је дала одобрење за стицање сопствених акција;

2) да као резултат стицања сопствених акција нето имовина друштва неће бити мања од уплаћеног основног капитала увећаног за резерве које је друштво у обавези да одржава у складу са законом или статутом, ако такве резерве постоје, осим резерви које су статутом предвиђене за стицање сопствених акција;

3) да су акције које друштво стиче у целости уплаћене;

4) да укупна номинална вредност, односно рачуноводствена вредност код акција без номиналне вредности тако стечених акција, укључујући и раније стечене сопствене акције, не прелази 10% основног капитала друштва.

Одлука из става 2. тачка 1) овог члана садржи услове стицања и располагања овим акцијама, а нарочито:

- 1) максималан број сопствених акција које се стичу;
- 2) рок у коме друштво може стећи сопствене акције, који не може бити дужи од две године;
- 3) минималну и максималну цену за стицање сопствених акција, ако се сопствене акције стичу уз накнаду;
- 4) начин располагања и цену по којој се стечене сопствене акције отуђују, односно метод утврђивања те цене, ако се сопствене акције отуђују уз накнаду.

Изузетно, друштво може стицати сопствене акције и без одлуке из става 2. тачка 1) овог члана, а на основу одлуке одбора директора, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно:

1) у случају јавног акционарског друштва, ако је то неопходно да би се спречила већа и непосредна штета по друштву, у ком случају је одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, обавезан да на првој следећој седници скупштине акционаре обавести о разлозима и начину стицања сопствених акција, њиховом броју и укупној номиналној вредности, односно укупној рачуноводствуеној вредности код акција без номиналне вредности, њиховом учешћу у основном капиталу друштва као и укупном износу који је друштво за њих платило;

2) ако се сопствене акције стичу ради расподеле запосленима у друштву или повезаном друштву, или за награђивање чланова одбора директора, односно извршног и надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, али највише до 3% било које класе акција у току пословне године, под условом да је таква могућност предвиђена статутом и да су издвојене резерве за ове намене.

Одбор директора, односно извршни одбор ако је управљање друштвом дводомно, у обавези је да приликом сваког стицања сопствених акција провери да ли су услови из става 2. тач. 2) до 4) овог члана испуњени и да о томе сачини писани извештај.

Стицање сопствених акција контролног друштва

Члан 283.

Ако акције друштва стиче његово контролисано друштво, као и ако те акције стиче треће лице које поступа у своје име, а за рачун контролисаног друштва, сматра се да је те акције стекло контролно друштво и на такве акције се примењују одредбе овог закона о сопственим акцијама.

Ако је контролисано друштво стекло акције контролног друштва пре успостављања контроле, по успостављању контроле ове акције не сматрају се сопственим акцијама у смислу овог закона, али престају да дају право гласа и њихова номинална вредност, односно рачуноводствуена вредност код акција без номиналне вредности, додаје се износу основног капитала и резерви код утврђивања испуњености услова из члана 282. став 2. тачка 2) овог закона.

Изузеци од услова за стицање сопствених акција

Члан 284.

Одредбе члана 282. ст. 2. до 5. овог закона не примењују се ако друштво стиче сопствене акције:

- 1) као последицу остваривања права несагласних акционара;
- 2) као последицу искључења акционара;
- 3) бестеретно;
- 4) као последицу статусне промене;
- 5) по основу одлуке суда;
- 6) ако се акције стичу ради спровођења поступка смањења капитала друштва.

Поступак стицања сопствених акција

Члан 285.

Одбор директора, односно извршни одбор ако је управљање друштвом дводомно је дужан да, у складу са одлуком о стицању сопствених акција из члана 282. став 2. тачка 1) овог закона и члана 282. став 4. овог закона, упути понуду за откуп свим акционарима те класе акција.

Понуда из става 1. овог члана садржи:

- 1) врсту, класу и број акција које друштво жели да стекне;
- 2) цену коју је друштво спремно да плати или начин њеног утврђивања;
- 3) начин и рок за исплату цене;
- 4) поступак и рок у којем акционари могу одговорити на понуду друштва, који не може бити краћи од 15 дана.

Понуда из става 1. овог члана упућује се сходном применом одредаба члана 335. овог закона о слању позива за скупштину акционара.

Ако је укупан број акција које акционари друштву понуде на продају већи од броја акција из става 2. тачка 1) овог члана, друштво ће од сваког акционара откупити сразмеран број акција које акционар понуди на продају, с тим што ће се приликом обрачуна сразмерног броја акција узети у обзир само цео број акција.

Изузетно од става 4. овог члана, одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, може одлучити да друштво стекне и већи број акција, али не више од броја акција наведених у одлуци из члана 282. став 2. тачка 1) овог закона, а ако је број акција које друштво стиче мањи од укупног броја акција које акционари понуде на продају, друштво је у обавези да поштује принцип сразмерности из става 4. овог члана.

Одредбе овог члана не примењују се код стицања сопствених акција у случајевима из члана 284. тач. 1) до 5) овог закона.

Статус сопствених акција

Члан 286.

Сопствене акције не дају право гласа.

Сопствене акције не дају право на дивиденду или друга примања, нити могу бити основ за плаћања акционарима осим у случају смањења капитала.

Обавеза отуђења сопствених акција

Члан 287.

Ако је друштво стекло сопствене акције супротно одредбама чл. 282. и 284. овог закона, оно је у обавези је да их отуђи или поништи у року од годину дана од дана стицања.

Сопственим акцијама стеченим у складу са чланом 282. став 4. тачка 1) овог закона друштво располаже у складу са прописима који уређују тржиште капитала.

Сопствене акције стечене у складу са чланом 282. став 4. тачка 2) овог закона друштво је у обавези да расподели лицима утврђеним у одлуци о стицању у року од годину дана од дана стицања.

Ако је друштво стекло сопствене акције у складу са чланом 284. тач. 1) до 5) овог закона чија је номинална вредност, односно рачуноводствена вредност код акција без номиналне вредности већа од 10% основног капитала, у обавези је да их у року од две године од дана стицања отуђи тако да укупна вредност тако стечених сопствених акција друштва не буде већа од 10% основног капитала.

Ако друштво не расподели, односно не отуђи сопствене акције у роковима из ст. 3. и 4. овог члана, одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно у обавези је да их, без посебне одлуке скупштине, одмах по истеку рока поништи и по том основу смањи основни капитал друштва.

Начин и поступак отуђења сопствених акција

Члан 288.

Одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно доноси одлуку о отуђењу сопствених акција, у складу са условима располагања утврђеним одлуком из члана 282. став 2. тачка 1) овог закона.

Приликом отуђења сопствених акција лица која су акционари друштва на дан доношења одлуке из става 1. овог члана имају право прече куповине.

Ако по испуњењу обавезе из става 1. овог члана преостане одређени број сопствених акција, друштво их може отуђити трећим лицима или поништити у складу са овим законом.

Изузетно, ако је право прече куповине из става 1. овог члана утврђено статутом оно се може ограничiti или укинути само одлуком скупштине која је донета трочетвртинском већином гласова присутних акционара.

Цена по којој друштво може отуђити сопствене акције утврђује се сходном применом члана 260. овог закона.

На остваривање, ограничавање или укидање права прече куповине из овог члана сходно се примењују одредбе члана 277. овог закона.

Извештавање о сопственим акцијама

Члан 289.

Друштво које је током пословне године стекло или располагало сопственим акцијама дужно је да у годишњим финансијским извештајима за ту пословну годину наведе:

- 1) разлоге стицања;
- 2) врсту, класу, број и номиналну вредност, односно рачуноводствену вредност код акција без номиналне вредности, сопствених акција стечених и отуђених током те године, као и њихово учешће у основном капиталу;
- 3) цену по којој су те акције стечене односно отуђене;
- 4) врсту, класу, укупан број и номиналну вредност, односно рачуноводствену вредност код акција без номиналне вредности, сопствених акција друштва на крају те пословне године, као и њихово учешће у основном капиталу друштва.

Сопствене акције јавног акционарског друштва

Члан 290.

Одредбе чл. 281. до 289. овог закона примењују се и на јавно акционарско друштво ако законом којим се уређује тржиште капитала није другачије уређено.

Узимање у залогу акција друштва

Члан 291.

Друштво не може узети у залогу акције које је само издало, непосредно или преко трећег лица које те акције узима у залогу у своје име, а за рачун друштва.

Стицање сопствених заменљивих обvezница и вараната

Члан 292.

На стицање заменљивих обvezница и вараната сходно се примењују одредбе овог закона о стицању сопствених акција из члана 282. овог закона.

Ако друштво стекне своје заменљиве обvezнице или варанте, одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно у обавези је да их, без посебне одлуке скупштине, одмах по стицању поништи.

Поништавањем заменљивих обvezница и вараната у складу са ставом 2. овог члана смањује се условно повећани основни капитал друштва, при чему се не спроводи поступак смањења основног капитала.

Смањење условно повећаног основног капитала региструје се у складу са законом о регистрацији.

6. Капитал

6.1. Минимални основни капитал

Члан 293.

Акционарско друштво мора имати минимални основни капитал у висини од 3.000.000,00 динара, осим ако је посебним законом предвиђен већи износ.

6.2. Повећање основног капитала

Доношење одлуке

Члан 294.

Одлуку о издавању акција ради повећања основног капитала друштва доноси скупштина, осим у случају одобреног капитала када такву одлуку може донети одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно.

Одлука из става 1. овог члана региструје се у складу са законом о регистрацији у року од 6 месеци од дана доношења.

Одлука из става 1. овог члана која није регистрована у складу са ставом 2. овог члана ништава је.

Упис акција по основу одлуке из става 1. овог члана не може почети пре њене регистрације у складу са ставом 2. овог члана.

Одлука из става 1. овог члана може се донети тек након потпуне уплате, односно уноса улога за раније издате и уписане акције.

Ограничење из става 5. овог члана не примењује се ако се одлука о издавању акција доноси по основу:

- 1) повећања основног капитала које је резултат статусне промене;
- 2) повећања основног капитала неновчаним улозима.

Начини повећања

Члан 295.

Основни капитал друштва може се повећати:

- 1) новим улозима;
- 2) условно, у складу са чланом 301. овог закона (условно повећање капитала);
- 3) из нераспоређене добити и резерви друштва расположивих за те намене (повећање из нето имовине друштва);
- 4) као резултат статусне промене.

Под повећањем основног капитала новим улозима из става 1. тачка 1) овог члана сматра се и конверзија дуга у основни капитал.

У јавном акционарском друштву повећање основног капитала се не може спровести конверзијом дуга у основни капитал.

Одређбе о повећању основног капитала новим улозима из чл. 296. до 300. овог закона примењују се и на издавање акција јавном понудом ако законом којим се уређује тржиште капитала није другачије уређено.

6.2.1. Повећање основног капитала новим улозима

Садржај одлуке

Члан 296.

Одлука о повећању основног капитала новим улозима садржи нарочито:

- 1) износ повећања основног капитала;
- 2) начин повећања основног капитала, као и праг успешности емисије акција;
- 3) рокове за спровођење одлуке;
- 4) емисиону цену одређену у складу са чланом 260. овог закона или метод њеног утврђивања;
- 5) битне елементе акција које се издају из члана 248. овог закона, или критеријуме на основу којих ће се ти елементи одредити;
- 6) ознаку банке код које се врши уплата акција.

Праг успешности из става 1. тачка 2) овог члана представља однос између броја уписаних акција и броја акција чије је издавање утврђено одлуком.

Ако се основни капитал повећава неновчаним улозима одлука из става 1. овог члана садржи и:

- 1) предмет или право које друштво стиче и процену његове вредности;
- 2) име и друге податке из члана 265. овог закона о лицу које уноси неновчани улог;
- 3) врсту, класу, број и номиналну вредност акција, односно рачуноводствену вредност акција код акција без номиналне вредности, које се издају по том основу.

Процена вредности из става 3. тачка 1) овог члана врши се у складу са чланом 51. овог закона.

Ако одлука о повећању основног капитала неновчаним улозима не садржи податке из става 3. овог члана:

- 1) правне радње које су предузете ради уноса неновчаног улога у друштво не производе правно дејство према друштву;
- 2) лице које је акције уписало на основу неновчаног улога дужно је да емисиону цену тако уписаних акција уплати у новцу.

Упис акција по основу нових улога

Члан 297.

Друштво које издаје акције у поступку повећања основног капитала новим улозима у обавези је да сачини образац уписнице који садржи:

- 1) податке о друштву;
- 2) датум одлуке о издавању акција;
- 3) укупан износ за који се основни капитал повећава;
- 4) врсту, класу и број акција које се издају;
- 5) права, ограничења и остале битне елементе акција које се издају;

- 6) емисиону цену акције и праг успешности издавања;
- 7) начин и рокове плаћања, односно уноса улога и друге обавезе ако су утврђене одлуком о издавању;
- 8) податке о неновчаном улогу из члана 296. став 3. овог закона, ако се повећање капитала врши неновчаним улозима;
- 9) датум када лицу које уписује акције престаје обавеза коју је преузело уписницом у случају неуспешне емисије;
- 10) податке о лицу које уписује акције из члана 265. став 1. тачка 1) овог закона;
- 11) податке о врсти, класи и броју акција које се уписују.

Друштво је дужно да одлуком из члана 296. овог закона утврди начин на који ће образац уписнице са подацима из става 2. тач. 1) до 9) овог члана бити учињен доступним заинтересованим лицима.

Лице уписује акције уношењем података из става 1. тач. 10) и 11) овог члана у уписницу и подношењем потписане уписнице друштву или лицу које је друштво овластило да спроведе поступак уписа акција.

Друштво може одлуком из члана 296. овог закона прописати и начин идентификације лица која подносе уписницу друштву.

Уплата акција по основу нових улога и унос неновчаних улога

Члан 298.

Уписане акције уплаћују се у складу с одлуком о њиховом издавању, с тим што се непосредно по истеку периода за вршење уписа уплаћује износ који не може бити мањи од 25% њихове номиналне, односно рачуноводствене вредности код акција без номиналне вредности, као и целокупан износ емисионе премије, ако постоји.

Уплата преосталог износа уписаних акција мора се извршити у року од пет година од дана регистрације одлуке о повећању основног капитала, односно у року од две године у случају јавног акционарског друштва, осим ако је одлуком о њиховом издавању предвиђен краћи рок.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, код јавног акционарског друштва уплата акција у случају повећања капитала путем јавне понуде врши се одмах по истеку рока за упис акција.

Ако се повећање основног капитала врши неновчаним улозима, исти у целости морају бити унети у друштво у року од пет година од дана регистрације одлуке о повећању основног капитала у складу са законом о регистрацији, односно у року од две године ако је друштво јавно, осим ако је одлуком о њиховом издавању предвиђен краћи рок.

Ако повећање капитала није успело, а део улога је уплаћен, односно унет, друштво је у обавези да врати уплаћени, односно унети улог најкасније у року од 15 дана од истека рока за упис акција.

На поступак уплате акција које се издају јавном понудом примењују се одредбе закона којима се уређује тржиште капитала.

Упис акција и акционара у Централни регистар

Члан 299.

Ако је повећање капитала по основу нових улога успело у смислу чл. 296. и 298. овог закона, друштво подноси захтев за упис новоиздатих акција и њихових ималаца у Централни регистар преко члана Централног регистра.

Уз захтев из става 1. овог члана доставља се:

- 1) одлука о издавању акција;
- 2) доказ о регистрацији одлуке из тачке 1) овог става у складу са законом о регистрацији;
- 3) списак лица која су уписала и уплатила акције, са појединачно означенним бројем уписаных и уплаћених акција и укупним износом уплаћених акција, са писаном изјавом законског заступника друштва о тачности тих података;
- 4) потврда члана централног регистра и банке код које је вршена уплата акција о уписаним и уплаћеним акцијама;
- 5) писана изјава законског заступника друштва о успешности емисије и испуњености услова из члана 298. ст. 1. и 3. овог закона;
- 6) примерак уговора закљученог између друштва и члана централног регистра у погледу услуга у вези са тим повећањем капитала.

Централни регистар доноси акт којим прописује форму захтева из става 1. овог члана и документацију која се прилаже уз тај захтев.

Ако су акције издате јавном понудом, упис издатих акција и њихових законитих ималаца у Централни регистар врши се у складу са законом који уређује тржиште капитала.

Регистрација повећања капитала новим улозима

Члан 300.

У року од осам дана од дана уписа акција издатих у поступку повећања основног капитала у Централни регистар у складу са чланом 299. овог закона, друштво је у обавези да повећање основног капитала региструје у складу са законом о регистрацији.

Основни капитал друштва сматра се повећаним даном регистрације повећања основног капитала у складу са ставом 1. овог члана.

6.2.2. Условно повећање основног капитала

Основи и износ условног повећања основног капитала

Члан 301.

Условно повећање основног капитала друштва спроводи се само у обиму потребном за:

- 1) остваривање права ималаца заменљивих обvezница на конверзију у акције друштва;
- 2) остваривање права ималаца вараната на куповину акција друштва;

3) остваривање права запослених, директора и чланова надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно, на куповину акција друштва, ако је то одређено статутом;

4) спровођење поступка статусне промене.

Износ повећања основног капитала из става 1. овог члана у моменту доношења одлуке не може бити већи од:

1) 50% основног капитала друштва, у случају из става 1. тач. 1) и 2) овог члана;

2) 3% основног капитала друштва, у случају из става 1. тачка 3) овог члана;

3) 10% основног капитала друштва, у случају из става 1. тачка 4) овог члана.

Одлука скупштине о условном повећању основног капитала која није у складу са одредбама овог члана ништава је.

Садржај одлуке

Члан 302.

Одлука о условном повећању основног капитала друштва садржи нарочито:

- 1) износ и намену условног повећања основног капитала;
- 2) категорије лица која имају право на упис акција и услове и рокове за остваривање тог права;
- 3) рок у коме се може спровести повећање основног капитала;
- 4) цену по којој се стичу акције или метод по којој се она може одредити;
- 5) битне елементе акција које се издају из члана 248. овог закона.

Упис и уплата акција код условног повећања основног капитала

Члан 303.

Имаоци заменљивих обvezница право уписа акција код реализације условног повећања основног капитала остварују достављањем писане изјаве друштву о претварању заменљивих обvezница у акције, при чему ова изјава замењује упис и плаћање акција.

На поступак уписа акција у случајевима из члана 301. став 1. тач. 2) до 4) сходно се примењује члан 297. овог закона.

У случајевима из члана 301. став 1. тач. 2) до 4) овог закона акције се не могу издати пре њихове уплате.

Акције се могу издати у замену за заменљиве обvezнице само ако се разлика између износа за који су издате те обvezнице и износа основног капитала који представљају те акције покрије из резерви расположивих за те намене или уплатом одговарајућег новчаног износа од стране ималача тих обvezница.

**Упис акција и акционара у Централни регистар и регистрација
условног повећања основног капитала**

Члан 304.

На упис акција и акционара у Централни регистар, као и на регистрацију повећања основног капитала у случају из члана 303. овог закона сходно се примењују одредбе чл. 299. и 300. овог закона.

6.2.3. Повећање основног капитала из нето имовине друштва

**Претварање нераспоређене добити и резерви
у основни капитал**

Члан 305.

Повећање основног капитала друштва из нето имовине друштва врши се претварањем нераспоређене добити и резерви у основни капитал друштва.

Нераспоређена добит и резерве друштва могу се претворити у основни капитал само ако друштво није исказало губитак у финансијским извештајима на основу којих се доноси одлука о повећању основног капитала.

Изузетно од става 1. овог члана, друштво може, под условом да претходно изврши покриће губитка из става 2. овог члана, повећати основни капитал из нераспоређене добити и резерви које преостану по покрићу тог губитка.

У основни капитал се могу претворити само резерве које се могу користити за те намене.

Финансијски извештаји као основ за доношење одлуке

Члан 306.

У случају јавног акционарског друштва и друштва које подлеже обавези ревизије у складу са законом који уређује рачуноводство и ревизију, финансијски извештаји на основу којих се доноси одлука о повећању основног капитала из нето имовине друштва морају имати позитивно мишљење ревизора у смислу закона који уређује рачуноводство и ревизију.

У случају из става 1. овог члана одлука о повећању основног капитала друштва из нето имовине друштва може се заснивати на финансијским извештајима за претходну пословну годину под условом да друштво региструје такву одлуку у складу са законом о регистрацији у року од шест месеци од дана усвајања тих финансијских извештаја од стране скупштине.

Садржај одлуке

Члан 307.

Одлука о повећању основног капитала из нето имовине друштва садржи нарочито:

- 1) укупан износ повећања основног капитала;
- 2) износ и врсту резерви односно износ нераспоређене добити која се претвара у основни капитал;

3) назнаку да ли се издају нове акције или се постојећим акцијама повећава номинална вредност, односно рачуноводствена вредност код акција без номиналне вредности;

4) битне елементе акција које се издају из члана 248. овог закона, ако се повећање основног капитала врши издавањем нових акција.

Ко има право на стицање акција

Члан 308.

Право на акције по основу повећања основног капитала друштва из нето имовине друштва имају акционари друштва на дан доношења те одлуке.

Акционари из става 1. овог члана имају право на акције по основу повећања основног капитала у сразмери са њиховим уплаћеним односно унетим улогом у односу на уплаћени односно унети основни капитал друштва.

Право из става 1. овог члана припада и друштву по основу сопствених акција друштва.

Одлука скупштине која није у складу са одредбама овог члана ништава је.

Права ималаца заменљивих обvezница

Члан 309.

Код повећања основног капитала из нето имовине друштва сразмерно се повећавају права ималаца заменљивих обvezница друштва у погледу броја акција на које имају право или њихове номиналне, односно рачуноводствене вредности код акција без номиналне вредности.

Право на дивиденду

Члан 310.

Акције стечене повећањем основног капитала из нето имовине друштва, односно износ повећања номиналне вредности или рачуноводствене вредности код акција без номиналне вредности, дају право на дивиденду за целу пословну годину у којој је донета одлука о повећању основног капитала, ако том одлуком није другачије одређено.

Одлуком о повећању основног капитала из нето имовине друштва може се одредити да акције стечене повећањем основног капитала из нето имовине друштва, односно износ повећања номиналне вредности или рачуноводствене вредности код акција без номиналне вредности учествују у расподели дивиденди и за претходну пословну годину, ако се та одлука донесе пре одлуке о расподели добити за претходну пословну годину.

Упис повећања основног капитала у Централни регистар

Члан 311.

Уз захтев Централном регистру за упис нових акција и њихових ималаца, односно упис повећања номиналне или рачуноводствене вредности код акција без номиналне вредности по основу повећања капитала из нето имовине друштва доставља се:

- 1) одлука о повећању капитала;
- 2) доказ о регистрацији одлуке из тачке 1) овог става у складу са законом о регистрацији;
- 3) писана изјава законског заступника друштва о испуњености услова из чл. 305. и 306. овог закона.

Јавно акционарско друштво дужно је да истовремено са подношењем захтева из става 1. овог члана Комисији за хартије од вредности достави обавештење о повећању капитала из нето имовине друштва.

Регистрација повећања основног капитала из нето имовине друштва

Члан 312.

На регистрацију повећања основног капитала из нето имовине друштва сходно се примењују одредбе члана 300. овог закона.

6.2.4. Одобрени капитал

Одобрене акције

Члан 313.

Акционарско друштво поред издатих акција може да има и одобрене акције одређене врсте и класе, ако је то предвиђено статутом, с тим што број одобрених акција увек мора бити мањи од половине броја издатих обичних акција.

Одобрене акције могу се издавати код повећања капитала друштва новим улозима или за остваривање права ималаца заменљивих обvezница и вараната.

Скупштина доноси одлуку о одобреним акцијама која садржи битне елементе одобрених акција, а може да садржи и овлашћење за одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно да те одобрене акције изда у року одређеном том одлуком.

Рок из става 3. овог члана не може бити дужи од пет година од дана доношења одлуке и може бити продужен изменом статута или одлуком скупштине, пре његовог истека, с тим што свако такво продужење може бити за период који не може бити дужи од пет година.

Изузетно од става 3. овог члана, одлука скупштине није потребна ако су сви елементи прописани ставом 3. овог члана утврђени статутом.

Одлука из става 3. овог члана региструје се у складу са законом о регистрацији.

6.3. Смањење основног капитала

Доношење и садржај одлуке

Члан 314.

Одлуку о смањењу основног капитала доноси скупштина трочетвртинском већином гласова присутних акционара сваке класе акција која има право гласа по предметном питању.

Изузетно, одлуку о смањењу основног капитала може донети одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, у случају поништења сопствених акција друштва, ако је то овлашћење дато одлуком скупштине из члана 282. став 2. овог закона.

Одлука из ст. 1. и 2. овог члана региструје се у складу са законом о регистрацији најкасније у року од три месеца од дана доношења.

Одлука из става 1. овог члана која није регистрована у складу са ставом 3. овог члана ништава је.

Одлуком о смањењу основног капитала утврђују се циљ, обим и начин тог смањења, а нарочито да ли се смањење основног капитала спроводи у складу са чл. 320. или 321. овог закона.

Ако се смањење основног капитала врши уз примену одредаба члана 319. овог закона о заштити поверилаца, одлука о смањењу основног капитала садржи и позив повериоцима да пријаве своја потраживања ради обезбеђења.

Смањење основног капитала у случају губитка

Члан 315.

Ако из годишњих финансијских извештаја произилази да је услед губитка нето имовина друштва мања од вредности основног капитала, друштво је у обавези да најкасније у року од 6 месеци од краја пословне године на коју се односе ти финансијски извештаји спроведе поступак смањења основног капитала.

На поступак смањења основног капитала у складу са ставом 1. овог члана не примењују се одредбе члана 319. овог закона о заштити поверилаца.

Ако би након смањења основног капитала исти имао вредност ниже од износа минималног основног капитала из члана 293. овог закона, друштво је дужно да истовремено изврши и повећање основног капитала по другом основу како би основни капитал друштва био најмање једнак минималном основном капиталу или да промени правну форму у форму друштва за коју испуњава услов у погледу минималног основног капитала.

Ако друштво не поступи у складу са ст. 1. или 3. овог члана, покреће се поступак принудне ликвидације друштва.

Начини смањења основног капитала

Члан 316.

Основни капитал друштва може се смањити:

- 1) повлачењем и поништењем акција у поседу акционара;
- 2) поништењем сопствених акција друштва;
- 3) смањивањем номиналне вредности акција, односно рачуноводствене вредности код акција без номиналне вредности.

Смањење основног капитала друштва врши се уз примену одредаба овог закона о заштити поверилаца, ако овим законом није другачије прописано.

Претпоставке за повлачење и поништење акција

Члан 317.

Повлачење и поништење акција друштва може се вршити само ако је та могућност била предвиђена статутом пре него што је извршен упис акција које се повлаче и поништавају.

Изузетно, повлачење и поништење акција може се вршити и у случају када та могућност није била предвиђена статутом пре него што је извршен упис акција које се повлаче и поништавају, под условом да се одлука о смањењу основног капитала повлачењем и поништењем акција донесе уз сагласност сваког акционара чије се акције повлаче и поништавају, као и трећих лица која имају права на тим акцијама која су уписане у Централном регистру.

Одлука скупштине о смањењу основног капитала повлачењем и поништењем акција из става 2. овог члана обавезно садржи услове, рокове и начин на који се спроводи повлачење и поништење акција, ако исти нису утврђени статутом.

Једнаки третман акционара исте класе

Члан 318.

Акционари исте класе у спровођењу поступка смањења основног капитала друштва имају исти третман.

Једнак третман акционара из става 1. овог члана обезбеђује се сразмерним повлачењем и поништењем акција од свих акционара дате класе акција, или сразмерним смањењем номиналне, односно рачуноводствене вредности акција свих акционара дате класе акција.

Износ смањења основног капитала мора се утврдити у висини која омогућава спровођење начела једнаког третмана у складу са ставом 2. овог члана.

Одлука о смањењу основног капитала која је донета супротно начелу једнаког третмана ништава је.

Заштита поверилаца

Члан 319.

Регистар привредних субјеката објављује одлуку о смањењу основног капитала друштва у непрекидном трајању од три месеца почев од дана регистрације у складу са чланом 314. став 3. овог закона.

Друштво је дужно да повериоцима који су познати друштву, а чија појединачна потраживања износе најмање 2.000.000 динара у противвредности било које валуте по средњем курсу Народне банке Србије на дан регистрације одлуке о смањењу основног капитала у складу са чланом 314. став 3. овог закона упути и писано обавештење о тој одлуци, најкасније 30 дана по спроведеној регистрацији те одлуке.

Повериоци чија су потраживања, независно од датума доспећа, настала пре истека рока од 30 дана од дана објаве одлуке о смањењу основног капитала друштва у складу са ставом 1. овог члана могу писаним путем тражити од друштва обезбеђење тих потраживања до истека периода објаве те одлуке из става 1. овог члана.

Повериоци који су тражили обезбеђење потраживања у складу са ставом 3. овог члана и који од друштва не добију обезбеђење тих потраживања у року од три месеца по истеку рока из става 1. овог члана, нити им друштво измири та потраживања, могу тужбом против друштва пред надлежним судом тражити установљавање обезбеђења својих потраживања, под условом да докажу да је измирење њихових потраживања угрожено предметним смањењем основног капитала.

Приликом одлучивања по тужби из става 3. овог члана суд ће посебно водити рачуна о томе да ли је тражено обезбеђење неопходно у циљу заштите поверилаца имајући у виду имовину друштва.

Изузетно од става 3. овог члана, обезбеђење потраживања не могу тражити:

- 1) повериоци чија потраживања спадају у први или други исплатни ред у смислу закона којим се уређује стечај;
- 2) повериоци чије је потраживање обезбеђено.

У случају смањења основног капитала друштво може вршити плаћања акционарима само по истеку рока од 30 дана од дана регистрације смањења основног капитала у складу са законом о регистрацији.

Изузеци од примене одредаба о заштити поверилаца код поништења акција

Члан 320.

Одредбе члана 319. овог закона о заштити поверилаца не примењују се у следећим случајевима:

- 1) када се поништавају сопствене акције које је друштво бестеретно стекло и које су у потпуности уплаћене;
- 2) када се акције које су у потпуности уплаћене повлаче и поништавају исплатом на терет средстава резерви које се могу користити за те намене, при чему је друштво у обавези да поштује одредбе члана 275. овог закона о ограничењима плаћања;
- 3) када се код акција без номиналне вредности њиховим повлачењем и поништењем истовремено повећава учешће преосталих акција у основном капиталу друштва, односно код акција са номиналном вредношћу повећава номинална вредност преосталих акција тако да не дође до смањења основног капитала друштва;
- 4) када се са повлачењем и поништењем акција истовремено издају нове акције у номиналној вредности повучених акција, односно рачуноводственој вредности код акција без номиналне вредности.

Изузеци од примене одредаба о заштити поверилаца код смањења основног капитала без промене нето имовине друштва

Члан 321.

На смањење основног капитала друштва које нема за последицу промену нето имовине друштва не примењују се одредбе члана 319. овог закона о заштити поверилаца.

Нето имовина друштва не мења се у случају смањења основног капитала којим се:

- 1) покривају губици друштва;
- 2) стварају или повећавају резерве за покривање будућих губитака друштва или за повећање основног капитала из нето имовине друштва.

Смањење основног капитала друштва из става 2. тачка 1) овог члана може се вршити само ако друштво не располаже нераспоређеном добити и резервама које се могу користити за те намене и у износу који не може бити већи од износа губитака који се покривају.

Резерве из става 2. тачка 2) овог члана по спроведеном смањењу капитала не могу бити веће од 10% основног капитала.

Смањење капитала у складу са одредбама овог члана не може бити основ за исплате акционарима или ослобађање акционара од обавеза уплате, односно уноса уписаних, а неуплаћених, односно неунетих улога у друштво.

Упис смањења основног капитала у Централни регистар

Члан 322.

Након регистрације одлуке о смањењу основног капитала друштва, друштво подноси Централном регистру захтев за упис промена произтеклих из смањења основног капитала уз који подноси:

- 1) одлуку о смањењу основног капитала;
- 2) доказ о регистрацији одлуке из тачке 1) овог става у складу са законом о регистрацији;
- 3) податке о променама које се уписују и акционарима на чијим рачунима се промене уписују;
- 4) писану изјаву председника одбора директора, као и председника надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, о испуњености законом прописаних услова за смањење капитала.

У случају смањења капитала које је друштво било дужно да спроведе у складу са чланом 319. овог закона, друштво захтев из става 1. овог члана доставља након спроведеног поступка заштите поверилаца, уз који поред документације из става 1. овог члана подноси и:

- 1) доказ о објављивању одлуке из става 1. тачка 1) овог члана у складу са чланом 319. овог закона;
- 2) писану изјаву председника одбора директора, као и председника надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, да су сва потраживања чије обезбеђење или измирење је тражено од стране поверилаца у складу са чланом 319. став 3. овог закона обезбеђена односно измириена, односно да ти повериоци у прописаном року нису поднели тужбу надлежном суду, односно да је надлежни суд одбио да наложи установљавање обезбеђења у корист тих поверилаца.

Директори и чланови надзорног одбора одговарају солидарно повериоцима друштва за штету која настане као последица спроведеног смањења основног капитала друштва ако је изјава из става 1. тачка 4) или изјава из става 2. тачка 2) овог члана била нетачна.

Регистрација смањења основног капитала и дејство регистрације

Члан 323.

По извршеном упису промена проистеклих из смањења основног капитала у Централном регистру, друштво је у обавези да изврши регистрацију смањења основног капитала у складу са законом о регистрацији.

Основни капитал друштва сматра се смањеним даном регистрације из става 1. овог члана.

Највећи износ смањења

Члан 324.

Одлука о смањењу основног капитала друштва испод минималног основног капитала из члана 293. овог закона може се донети само под условом да се истовремено спроведе и повећање основног капитала у складу са чланом 325. овог закона тако да као резултат тог смањења и повећања основни капитал друштва буде најмање једнак минималном износу основног капитала из члана 293. овог закона.

У случају из става 1. овог члана, ако друштво не донесе истовремено и одлуку о повећању основног капитала у складу са тим ставом и не спроведе то повећање, одлука о смањењу основног капитала ништава је.

Истовремено смањење и повећање основног капитала

Члан 325.

Друштво може донети одлуку којом се истовремено основни капитал друштва смањује по једном основу и повећава по другом основу.

У случају из става 1. овог члана примењују се одредбе овог закона о смањењу и повећању основног капитала друштва.

7. Управљање друштвом

Органи друштва

Члан 326.

Управљање друштвом може бити организовано као једнодомно или дводомно.

У случају једнодомног управљања, органи друштва су:

- 1) скупштина;
- 2) један или више директора, односно одбор директора.

У случају дводомног управљања, органи друштва су:

- 1) скупштина;
- 2) надзорни одбор;
- 3) један или више извршних директора, односно извршни одбор.

У једночланом друштву функцију скупштине врши једини акционар друштва.

Статутом се одређује да ли је управљање друштвом једнодомно или дводомно.

Промена врсте организације управљања врши се изменом статута.

7.1. Скупштина

7.1.1. Општа правила

Примена одредаба о скупштини

Члан 327.

Одредбе овог закона које се односе на скупштину друштва примењују се на сва акционарска друштва независно од врсте организације управљања.

Састав скупштине и права акционара

Члан 328.

Скупштину чине сви акционари друштва.

Акционар има право да учествује у раду скупштине, што подразумева:

- 1) право да гласа о питањима о којима гласа његова класа акција;
- 2) право на учешће у расправи о питањима на дневном реду скупштине, укључујући и право на подношење предлога, постављање питања која се односе на дневни ред скупштине и добијање одговора, у складу са статутом и пословником скупштине.

Изузетно, статутом се може утврдити минималан број акција које акционар мора поседовати за лично учешће у раду скупштине, који не може бити већи од броја који представља 0,1% укупног броја акција одговарајуће класе.

Акционари који појединачно не поседују број акција прописан у складу са ставом 3. овог члана имају право да у раду скупштине учествују преко заједничког пуномоћника или да гласају у одсуству у складу са овим законом.

Статутом или пословником скупштине могу се увести само она ограничења права на учешће у раду скупштине која су усмерена на обезбеђивање реда на седници скупштине.

Надлежност скупштине

Члан 329.

Скупштина одлучује о:

- 1) изменама статута;
- 2) повећању или смањењу основног капитала, као и свакој емисији хартија од вредности;
- 3) броју одобрених акција;
- 4) променама права или повластица било које класе акција;
- 5) статусним променама и променама правне форме;
- 6) стицању и располагању имовином велике вредности;
- 7) расподели добити и покрићу губитака;

8) усвајању финансијских извештаја, као и извештаја ревизора ако су финансијски извештаји били предмет ревизије;

9) усвајању извештаја одбора директора, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно;

10) накнадама директорима, односно члановима надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, односно правилима за њихово одређивање, укључујући и накнаду која се исплаћује у акцијама и другим хартијама од вредности друштва;

11) именовању и разрешењу директора;

12) именовању и разрешењу чланова надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно;

13) покретању поступка ликвидације, односно подношењу предлога за стечај друштва;

14) избору ревизора и накнади за његов рад;

15) другим питањима која су у складу са овим законом стављена на дневни ред седнице скупштине;

16) другим питањима у складу са овим законом и статутом.

Седнице скупштине

Члан 330.

Седнице скупштине могу бити редовне или ванредне.

Дан акционара

Члан 331.

Дан акционара је дан на који се утврђује списак акционара који имају право на учешће у раду седнице скупштине и пада на десети дан пре дана одржавања те седнице.

Списак акционара из става 1. овог члана друштво утврђује на основу извода из јединствене евиденције акционара Централног регистра.

Акционар са списка из става 1. овог члана који након дана акционара на треће лице пренесе своје акције задржава право да учествује у раду те седнице скупштине по основу акција које је поседовао на дан акционара.

Одбор директора, односно извршни одбор ако је управљање друштвом дводомно дужан је да сваком акционару са списка из става 1. овог члана на његов писани захтев, који може бити послат и електронским путем, без одлагања, а најкасније наредног радног дана од дана пријема захтева, достави тај списак уписаној или електронској форми.

Изузетно од става 4. овог члана, у случају јавног акционарског друштва које има преко 10.000 акционара на дан акционара, сматраће се да је друштво извршило обавезу из тог става ако акционарима који су поднели захтев омогући увид у списак из става 1. овог члана у просторијама друштва почев од наредног радног дана од дана акционара па до радног дана који претходи дану одржавања седнице скупштине, о чему је дужно да обавести акционаре у позиву за седницу скупштине.

Место одржавања седнице

Члан 332.

Седница се по правилу одржава у седишту друштва.

Одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно може одлучити да се седница скупштине одржи и на другом месту ако је то потребно ради олакшане организације седнице скупштине.

Председник скупштине

Члан 333.

Седницом скупштине председава председник скупштине одређен статутом, односно лице које скупштина на свакој седници бира у складу са статутом или пословником скупштине, а ако статут и пословник скупштине не прописују поступак за избор председника скупштине председник скупштине је лице које поседује или представља највећи појединачни број гласова обичних акција у односу на укупан број гласова присутних акционара са обичним акцијама.

Ако је статутом скупштине предвиђено да председника скупштине бира скупштина, статутом или пословником скупштине може се одредити да једном изабран председник скупштине врши ту функцију и на свим наредним седницама скупштине, до избора новог председника у складу са статутом односно пословником скупштине.

Изузетно, седницом скупштине председава лице које је суд у складу са чланом 339. овог закона одредио да врши функцију председника скупштине.

Пословник скупштине

Члан 334.

Скупштина на првој седници на предлог председника скупштине већином гласова присутних акционара усваја пословник о раду скупштине (пословник скупштине), осим ако је већа већина предвиђена статутом.

Пословником скупштине ближе се утврђује начин рада и одлучивања скупштине у складу са овим законом и статутом.

Скупштина на свакој седници може, на предлог председника скупштине или учесника у раду скупштине који поседују или представљају најмање 10% гласова присутних акционара, већином из става 1. овог члана усвојити измене и допуне пословника скупштине.

Позив за седницу

Члан 335.

Позив акционарима за седницу скупштине (у даљем тексту: позив за седницу) садржи нарочито:

- 1) дан слања позива;
- 2) време и место одржавања седнице;
- 3) предлог дневног реда седнице, са јасном назнаком о којим тачкама дневног реда се предлаже да скупштина донесе одлуку и навођењем класе и

укупног броја акција која о тој одлуци гласа и већини која је потребна за доношење те одлуке;

4) обавештење о начинима на који се могу преузети материјали за седницу, који најмање морају да обухвате све начине предвиђене у ставу 9. овог члана;

5) поуку о правима акционара у вези са учешћем у раду скупштине и јасно и прецизно обавештење о правилима за њихово остваривање, која правила морају бити у складу са овим законом, статутом и пословником скупштине;

6) формулар за давање пуномоћја, ако је друштво прописало обавезну употребу тог формулара у складу са чланом 344. овог закона;

7) обавештење о дану акционара и објашњење да само акционари који су акционари друштва на тај дан имају право на учешће у раду скупштине.

Обавештење из става 1. тачка 7) овог члана нарочито садржи:

1) податке о правима акционара на предлагање дневног реда и правима на постављање питања, уз навођење рокова у којима се та права могу користити, при чему то обавештење може да садржи и само те рокове под условом да је у њему јасно наведено да су детаљне информације о коришћењу тих права доступне на интернет страници друштва;

2) опис процедуре за гласање преко пуномоћника, а нарочито информацију о начину на који друштво омогућава акционарима доставу обавештења о именовању пуномоћника електронским путем;

3) опис процедуре за гласање у одсуству, као и за гласање електронским путем ако је то предвиђено статутом, укључујући и формуларе за такво гласање.

Позив из става 1. овог члана упућује се лицима која су акционари друштва на дан на који је одбор директора, односно надзорни одбор донео одлуку о сазивању скупштине, односно на дан доношења одлуке суда ако се седница скупштине сазива по налогу суда.

Позив из става 1. овог члана упућује се:

1) на адресе акционара ако су оне познате друштву, односно електронском поштом ако је акционар дао писану сагласност за такав начин упућивања или

2) објавом у најмање једном високотиражном дневном листу који се дистрибуира на целој територији Републике Србије.

Јавно акционарско друштво дужно је да позив из става 1. овог члана објави и на интернет страници друштва, интернет странци регистра привредних субјеката и интернет страници Централног регистра, и та објава мора трајати најмање до дана одржавања седнице.

Друштво није дужно да у позиву за седницу наведе елементе из става 1. тач. 4), 6) и 7) овог члана, ако у позиву за седницу назначи интернет странице са којих се могу преузети ти подаци, односно документи.

Друштво је у обавези да сноси све трошкове објављивања и слања позива за седницу.

Ако из техничких разлога друштво није у могућности да формуларе из става 2. тачка 3) овог члана објави на својој интернет страници, друштво је у обавези да на својој интернет страници назначи на који начин се ти формулари

могу прибавити у папирној форми, у ком случају је у обавези да те формулатре достави путем поште и без икакве накнаде сваком акционару који то затражи.

Материјали за седницу скупштине морају се ставити на располагање акционарима истовремено са слањем позива:

- 1) личним преузимањем или путем пуномоћника, у седишту друштва у редовно радно време или
- 2) на интернет страници друштва, тако да их акционари могу преузети у целости.

Статутом се могу предвидети и додатни начини за стављање на располагање материјала за седницу акционарима друштва.

Јавно акционарско друштво је дужно да на својој интернет страници, уз позив за седницу, објави и укупан број акција и права гласа на дан објаве позива, укључујући и број акција сваке класе која има право гласа по тачкама дневног реда седнице.

Седница скупштине друштва које није јавно акционарско друштво може се одржати и без примене одредаба овог члана ако сви акционари присуствују седници и ако се ни један акционар томе не противи.

Дневни ред

Члан 336.

Дневни ред утврђује се одлуком о сазивању седнице скупштине коју доноси одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно.

Скупштина може одлучивати и расправљати само о тачкама на дневном реду.

Право на предлагање допуне дневног реда

Члан 337.

Један или више акционара који поседују најмање 5% акција са правом гласа може одбору директора, односно надзорном одбору ако је управљање друштвом дводомно предложити додатне тачке за дневни ред седнице о којима предлажу да се расправља, као и додатне тачке о којима се предлаже да скупштина донесе одлуку, под условом да образложе тај предлог или да доставе текст одлуке коју предлажу.

Предлог из става 1. овог члана даје се писаним путем, уз навођење података о подносиоцима захтева, а може се упутити друштву најкасније 20 дана пре дана одржавања редовне седнице скупштине, односно десет дана пре одржавања ванредне седнице скупштине.

Јавно акционарско друштво је дужно да предлог из става 1. овог члана објави на интернет страници друштва најкасније наредног радног дана од дана пријема предлога.

Ако одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно прихвати предлог из става 1. овог члана, друштво је у обавези да нови дневни ред без одлагања достави акционарима који имају право на учешће у раду скупштине на начин предвиђен у члану 335. ст. 3. до 5. овог закона.

Допуна дневног реда по налогу суда

Члан 338.

Ако одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно не прихвати предлог из члана 337. овог закона у року од три дана од дана пријема предлога, подносилац предлога има право да у даљем року од три дана захтева да надлежни суд у ванпарничном поступку наложи друштву да предложене тачке стави на дневни ред скупштине.

Одлуком којом усваја захтев из става 1. овог члана суд одређује нове тачке дневног реда и одлуку одмах, а најкасније наредног радног дана, доставља друштву које је дужно да ту одлуку без одлагања достави акционарима који имају право на учешће у раду скупштине на начин предвиђен у члану 335. ст. 3. до 5. овог закона.

Суд може, према околностима случаја, одлучити да се одлука из става 2. овог члана објави о трошку друштва у најмање једном високотиражном дневном листу које се дистрибуира на целој територији Републике Србије.

Ако нове тачке дневног реда обухватају и предлог за доношење одређених одлука, одлука суда из става 2. овог члана мора садржати и текст тих одлука.

Поступак из става 1. овог члана је хитан и суд је дужан да одлуку по захтеву донесе у року од осам дана од дана пријема захтева у суду.

Жалба на одлуку из става 2. овог члана не задржава извршење.

Одржавање седнице по налогу суда

Члан 339.

Ако се редовна седница не одржи у року прописаном овим законом, акционар који има право на учешће у раду скупштине, директор или члан надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно може у року од три месеца од истека рока за одржавање редовне седнице захтевати да суд у ванпарничном поступку наложи одржавање те седнице.

Ако одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно пропусти да донесе одлуку по захтеву акционара за сазивање ванредне седнице у року од осам дана од дана пријема захтева, односно ако у том року одбије захтев, и о томе у истом року не обавести подносиоца захтева, као и ако се ванредна седница не одржи у року од 30 дана од дана пријема захтева, сваки подносилац захтева може у даљем року од 30 дана захтевати да суд у ванпарничном поступку наложи одржавање те седнице.

Сматраће се да је захтев из става 2. овог члана примљен од стране друштва по истеку три дана од дана слања захтева ако је послат на седиште друштва препорученом поштом.

Одлука суда којом се налаже одржавање седнице из ст. 1 или 2. овог члана садржи место и време одржавања седнице, начин оглашавања одржавања седнице и позивања акционара, као и дневни ред седнице.

Ако нађе да је то оправдано према околностима случаја, суд може одлуком из става 4. овог члана именовати и лице које ће, у складу са одлуком суда, огласити одржавање седнице, извршити позивање акционара на седницу, те председавати седницом.

Трошкове предузимања радњи из става 4. овог члана и трошкове лица из става 5. овог члана дужан је да, према одлуци суда, предујми подносилац захтева.

Суд ће одлуком из става 4. овог члана обавезати друштво да сноси трошкове из става 6. овог члана, као и све трошкове организације те седнице.

Поступак по захтеву из става 1. овог члана је хитан и суд је дужан да одлуку по захтеву донесе у року од осам дана од дана пријема захтева.

Гласање у одсуству

Члан 340.

Акционари могу да гласају писаним путем без присуства седници, уз оверу свог потписа на формулару за гласање у складу са законом којим се уређује овера потписа.

Статутом се може искључити обавеза овере потписа из става 1. овог члана.

Акционар који је гласао у одсуству сматра се присутним на седници приликом одлучивања о тачкама дневног реда по којима је гласао.

Учешће у раду скупштине електронским путем

Члан 341.

Статутом или пословником скупштине може се омогућити учешће у раду скупштине и електронским путем и то:

- 1) преносом седнице скупштине у стварном времену;
- 2) двосмерним преносом скупштине у стварном времену, путем којег се омогућава обраћање акционара скупштини са друге локације;
- 3) механизmom за гласање електронским путем, било пре било током седнице, без потребе да се именује пуномоћник који је физички присутан на седници.

Ако друштво у складу са ставом 1. овог члана омогући учешће у раду скупштине електронским путем, такво учешће може бити ограничено само услед потребе идентификације акционара и сигурности електронске комуникације, и то само у мери у којој су таква ограничења потребна за постизање тих циљева.

Ако приликом преноса седнице скупштине из става 1. тачка 1) овог члана настану сметње у преносу, председник скупштине је дужан да прекине седницу за време трајања тих сметњи.

Право на постављање питања и добијање одговора

Члан 342.

Акционар који има право на учешће у раду скупштине има право да директорима, и члановима надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, постави питања која се односе на тачке дневног реда седнице, као и друга питања у вези са друштвом само у мери у којој су одговори на та питања неопходни за правилну процену питања која се односе на тачке дневног реда седнице.

Ако се на седници скупштине матичног друштва расправља и о консолидованом финансијском извештају, право на постављање питања постоји и у односу на пословање повезаних друштава која су укључена у консолидовани финансијски извештај.

Директор, односно члан надзорног одбора дужан је да акционару пружи одговор на постављено питање из става 1. овог члана током седнице.

Изузетно од става 3. овог члана, одговор се може ускратити ако:

- 1) би се разумно могло закључити да би давањем одговора могла бити нанета штета друштву или са њиме повезаном лицу;
- 2) би давањем одговора било учињено кривично дело;
- 3) је одговарајућа информација доступна на интернет страницама друштва у форми питања и одговора најмање седам дана пре дана одржавања седнице.

Статутом и пословником скупштине може се уредити поступак за постављање питања из става 1. овог члана искључиво ради омогућавања идентификације акционара, одржавања реда на седници, одговарајуће припреме седнице, као и заштите пословне тајне и пословних интереса друштва.

Директор, односно члан надзорног одбора може дати један одговор на више питања која имају исту садржину.

У случају да директор, односно члан надзорног одбора ускрати давање одговора акционару, та чињеница и разлог из којег је ускраћено давање одговора унеће се у записник са седнице.

Давање одговора по налогу суда

Члан 343.

У случају из члана 342. став 7. овог закона ако је по тачки дневног реда у вези са којом је постављено питање на које је ускраћен одговор донета одлука скупштине, акционар којем је ускраћен одговор има право да у року од осам дана од дана одржавања седнице захтева да надлежни суд у ванпарничном поступку наложи друштву да му достави одговор на постављено питање у року од осам дана.

Право из става 1. овог члана има и сваки акционар који је на записник изјавио да сматра да је одговор неоправдано ускраћен.

Поступак из става 1. овог члана је хитан и суд је дужан да одлуку по захтеву донесе у року од осам дана од дана пријема захтева.

Пуномоћје за гласање

Члан 344.

Акционар има право да путем пуномоћја овласти одређено лице да у његово име учествује у раду скупштине, укључујући и право да у његово име гласа (у даљем тексту: пуномоћје за гласање).

Пуномоћник из става 1. овог члана има иста права у погледу учешћа у раду седнице скупштине као и акционар који га је овластио.

Друштво не може да пропише посебне услове које мора да испуњава пуномоћник нити ограничити њихов број.

Ако је пуномоћје за гласање издато већем броју лица, сматраће се да је свако од пуномоћника понаособ овлашћен за гласање.

Ако седници приступи више од једног пуномоћника истог акционара по основу истих акција, друштво ће као пуномоћника прихватити лице са најкаснијим датумом на пуномоћју за гласање, а ако има више од једног пуномоћја за гласање која имају исти најкаснији датум друштво је овлашћено да као пуномоћника прихвати само једно од тих лица.

Пуномоћје за гласање даје се у писаној форми и садржи нарочито:

- 1) име, односно пословно име акционара, са свим подацима из члана 265. став 1. тачка 1) овог закона;
- 2) име пуномоћника, са свим подацима из члана 265. став 1. тачка 1) овог закона;
- 3) број, врсту и класу акција за које се пуномоћје издаје.

Ако физичко лице даје пуномоћје за гласање оно мора бити оверено у складу са законом којим се уређује овера потписа.

Пуномоћје за гласање може се дати и електронским путем, ако је друштво омогућило такав начин давања пуномоћја.

Јавно акционарско друштво је дужно да омогући давање пуномоћја за гласање електронским путем.

Ако се пуномоћје даје електронским путем оно мора бити потписано квалификованим електронским потписом у складу са законом којим се уређује електронски потпис.

Статутом јавног друштва мора се предвидети најмање један начин на који акционар или пуномоћник може обавестити друштво о датом пуномоћју за гласање електронским путем, при чему се могу прописивати само формални захтеви који су неопходни за идентификацију акционара и утврђивање садржине пуномоћја за гласање.

Друштво може прописати обавезну употребу одређеног формулара за давање пуномоћја, под условом да тај формулар омогућава давање пуномоћја са инструкцијама по свакој тачки дневног реда.

Статутом или пословником скупштине може се предвидети да су акционар или пуномоћник дужни да копију пуномоћја доставе друштву пре дана одржавања седнице, с тим што као последњи дан за доставу пуномоћја за гласање не може бити одређен дан који претходи дану одржавања седнице више од три радна дана.

Ако пуномоћје за гласање садржи упутства или налоге за остваривање права гласа, пуномоћник је дужан да поступа по њима, а ако пуномоћје не садржи упутство пуномоћник је дужан да гласа савесно и у најбољем интересу акционара.

Налози и упутства из става 14. овог члана морају бити јасни и прецизни и дати по тачкама дневног реда.

Након одржавања седнице, пуномоћник је дужан да обавести акционара о начину на који је гласао на седници.

Пуномоћник је одговоран за штету акционару ако право гласа врши у супротности са одредбом става 14. овог члана и та одговорност се не може унапред или накнадно ограничити или искључити.

Ако је у пуномоћју за гласање наведено да се даје за једну седницу скупштине, оно важи и за поновљену седницу.

Ако у пуномоћју за гласање није наведено да се даје за једну седницу скупштине, оно важи и за све наредне седнице скупштине до опозива, односно до истека периода на који је дато.

Пуномоћје за гласање није преносиво.

Ако је пуномоћник правно лице, оно право гласа врши преко свог законског заступника или другог за то посебно овлашћеног лица, које може искључиво бити члан органа тог правног лица или његов запослени.

Ко може бити пуномоћник

Члан 345.

Пуномоћник из члана 344. овог закона може бити свако пословно способно лице.

Изузејто, ако је управљање друштвом дводомно пуномоћник не може бити лице које је директор или члан надзорног одбора друштва.

У јавном акционарском друштву пуномоћник акционара не може бити лице које је:

- 1) контролни акционар друштва или је лице које је под контролом контролног акционара или
- 2) директор или члан надзорног одбора друштва, или лице које има то својство у другом друштву које је контролни акционар друштва или у друштву које је под контролом контролног акционара или
- 3) запослени у друштву или лице које има то својство у другом друштву које је контролни акционар друштва или у друштву које је под контролом контролног акционара или
- 4) лице које се у складу са чланом 62. овог закона сматра повезаним лицем са физичким лицем из тач. 1) до 3) овог става или
- 5) ревизор друштва или запослени у лицу које обавља ревизију друштва, или лице које има то својство у другом друштву које је контролни акционар друштва или у друштву које је под контролом контролног акционара.

Одредбе става 3. тач. 1) до 4) овог члана не примењују се на пуномоћника контролног акционара.

Пуномоћје за више акционара

Члан 346.

Ако је једно лице овлашћено од стране више акционара као пуномоћник за гласање, оно може вршити право гласа различито за сваког од тих акционара.

Посебно правило за пуномоћнике које предлаже друштво

Члан 347.

Ако је у позиву за седницу акционарима предложено једно или више лица којима акционари могу дати пуномоћје за гласање, за свако од тих лица се

у том позиву морају навести све чињенице и околности од значаја за утврђивање постојања сукоба интереса из члана 345. овог закона.

Лица из става 1. овог члана дужна су да одбор директора, односно извршни и надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно обавесте о свим чињеницама и околностима из става 1. овог члана одмах по сазнању о постојању тих чињеница или околности.

**Посебно правило за банке које воде збирне
или кастоди рачуне**

Члан 348.

Банка која води збирне или кастоди рачуне која се у јединственој евиденцији акционара води као акционар у своје име а за рачун својих клијената сматра се пуномоћником за гласање у односу на те своје клијенте под условом да приликом приступања на седницу презентује писано пуномоћје за гласање, односно налог за заступање издат од стране тих клијената.

Банка из става 1. овог члана може вршити право гласа у односу на сваког од својих клијената посебно.

Пуномоћје за гласање, односно налог за заступање мора се попунити у целости приликом издавања и може садржати само елементе или изјаве које се односе на вршење права гласа.

Ако клијент не изда одређена упутства за гласање, пуномоћје за гласање може дати право банци да гласа само:

- 1) у складу са предлогом који је сама банка дала клијенту у погледу вршења права гласа или
- 2) у складу са предлозима одбора директора друштва, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно.

Банка из става 1. овог члана је дужна да најмање једном годишње све клијенте из става 1. овог члана обавести о томе да су овлашћени да пуномоћје за гласање опозову или измене у свако доба.

Банка из става 1. овог члана је у обавези да клијентима из става 1. овог члана омогући коришћење формулара, који могу бити и електронски, за давање пуномоћја за гласање, односно налога за заступање.

Банка из става 1. овог члана је у обавези да три године од дана одржавања седнице чува копије свих налога за заступање и датих пуномоћја за гласање, у папирној или електронској форми, као и да током тог периода на захтев акционара који је издао налог за заступање, односно пуномоћје за гласање издају писану потврду о томе да ли су поступили у складу са налозима, односно упутствима датим у пуномоћју.

Банка из става 1. овог члана је у обавези да поштује и друге обавезе у погледу поступања на седницама скупштине акционара и пуномоћја за гласање прописане законом или одређене одлукама Комисије за хартије од вредности.

Измена или опозив пуномоћја за гласање

Члан 349.

Акционар може да измени или опозове пуномоћје у сваком тренутку до дана одржавања седнице писаним путем, под условом да о томе до дана одржавања седнице обавести пуномоћника и друштво.

Измена или опозив пуномоћја за гласање врши се сходном применом одредаба овог закона о давању пуномоћја.

Сматра се да је пуномоћје опозвано ако акционар лично приступи седници скupштине.

Приступање на седницу

Члан 350.

Статутом или пословником скупштине може се одредити начин идентификације акционара и њихових пуномоћника која присуствују седници и који учествују у њеном раду.

Процедура одређена у складу са ставом 1. овог члана мора бити ограничена искључиво на утврђивање идентитета лица и то само у мери у којој је то потребно ради остварења тог циља.

Ако статутом и пословником скупштине није одређена процедура из става 1. овог члана, идентитет лица која приступају на седницу утврђује се:

- 1) за физичка лица, увидом у лични идентификациони документ са slikom na лицu места;
- 2) за правна лица, доказом о својству овлашћеног лица тог правног лица и увидом у лични идентификациони документ са slikom na лицu места.

Доказом из става 3. тачка 2) овог члана сматра се извод из одговарајућег регистра, и посебно овлашћење које гласи на име тог лица ако то лице није уписано у изводу из регистра као заступник друштва.

Кворум

Члан 351.

Кворум за седницу скупштине чини обична већина од укупног броја гласова класе акција са правом гласа по предметном питању, ако статутом није одређена већа већина.

Сопствене акције дате класе, као и акције дате класе чије је право гласа сuspendовано, не узимају се у обзир приликом утврђивања кворума.

У кворум се рачунају и гласови акционара који су гласали у одсуству или електронским путем.

Кворум на седници скупштине утврђује се пре почетка рада скупштине.

Скупштина може одлучивати по предметном питању само ако седници скупштине присуствују или су на њој представљени акционари који поседују или представљају потребан број гласова класе акција са правом гласа по том питању.

Поновљена седница

Члан 352.

Ако је седница скупштине акционарског друштва одложена због недостатка кворума, може бити поново сазvana са истим дневним редом тако да се одржи најкасније 30, а најранije 15 дана рачунајући од дана неодржане седнице (поновљена седница).

Позив за поновљену седницу упућује се акционарима најкасније десет дана пре дана предвиђеног за одржавање поновљене седнице.

Ако је дан одржавања поновљене седнице унапред одређен у позиву за неодржану седницу, поновљена седница ће бити одржана на тај дан.

Дан из става 3. овог члана не може бити дан који пада раније од осмог ни касније од тридесетог дана рачунајући од дана неодржане седнице.

Дан акционара неодржане седнице важи и за поновљену седницу.

Кворум за поновљену седницу

Члан 353.

Поновљена редовна седница може бити одржана и ако није испуњен услов кворума из члана 351. овог закона, ако статутом није другачије одређено.

Кворум за поновљену ванредну седницу чини једна трећина од укупног броја гласова акција са правом гласа по предметном питању, ако статутом није одређен већи број гласова.

Ако на поновљеној седници скупштине нема потребног кворума или се она не одржи у прописаном року, одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно у обавези је да сазове нову седницу скупштине.

Већина за доношење одлука на поновљеној седници

Члан 354.

Одлуке на поновљеној седници доносе се већином прописаном овим законом и статутом, која у случају јавног акционарског друштва не може бити мања од једне четвртине од укупног броја гласова акција са правом гласа по предметном питању.

Комисија за гласање

Члан 355.

Председник скупштине именује записничара и чланове комисије за гласање, ако статутом или пословником скупштине није другачије одређено.

Комисија за гласање која се састоји од најмање три члана:

- 1) утврђује списак лица која учествују у раду седнице, а посебно акционара и њихових пуномоћника, при чему посебно наводи које акционаре ти пуномоћници заступају, осим у случају акционара чије акције кастоди банка држи у своје име а њихов рачун;
- 2) утврђује укупан број гласова и број гласова сваког од присутних акционара и пуномоћника, као и постојање кворума за рад скупштине;
- 3) утврђује ваљаност сваког пуномоћја и упутства у сваком пуномоћју;
- 4) броји гласове;
- 5) утврђује и објављује резултате гласања;
- 6) предаје гласачке листиће одбору директора, односно извршном одбору ако је управљање друштвом дводомно на чување;

7) врши и друге послове у складу са статутом и пословником скупштине.

Комисија за гласање дужна је да поступа непристрасно и савесно према свим акционарима и пуномоћницима и о свом раду подноси потписани писани извештај.

Чланови комисије за гласање не могу бити директори, чланови надзорног одбора, кандидати за те функције, као ни са њима повезана лица.

Резултати гласања

Члан 356.

Председник скупштине је дужан да за сваку одлуку о којој су акционари гласали утврди укупан број акција акционара који су учествовали у гласању, проценат основног капитала који те акције представљају, укупан број гласова и број гласова за и против те одлуке као и број гласова акционара који су се уздржали од гласања.

Изузетно од става 1. овог члана, у јавним акционарским друштвима председник скупштине је овлашћен да утврди само постојање потребне већине за доношење одређене одлуке ако се томе не противи ниједан присутни акционар.

Јавно акционарско друштво је у обавези да најкасније у року од три дана од дана одржане седнице на својој интернет страници објави донете одлуке и резултате гласања по свим тачкама дневног реда о којима су акционари гласали.

Информације из става 3. овог члана морају да буду доступне на интернет страници друштва најмање 30 дана.

Друштво које не поступи у складу са ст. 3. и 4. овог члана дужно је да сваком акционару на захтев достави информације из става 3. овог члана у року од осам дана од дана пријема захтева.

Ако друштво пропусти да поступи у складу са ставом 5. овог члана, подносилац захтева може у даљем року од 30 дана тражити да надлежни суд у ванпарничном поступку наложи друштву да достави предметне информације.

Гласање посебних класа акција

Члан 357.

Ако је по одређеним тачкама дневног реда потребно да гласају посебне класе акционара, то гласање се може одржати у оквиру рада седнице скупштине или на посебно сазваној седници скупштине акционара те класе (посебна седница скупштине) ако то захтевају акционари посебне класе акција који представљају најмање 10% од укупног броја гласова акција које имају право гласа по том питању.

Статутом се може искључити могућност одржавања посебне седнице скупштине.

На сазивање, одржавање, утврђивање кворума и учествовање у раду у посебној седници скупштине примењују се одредбе овог закона о сазивању, одржавању, утврђивању кворума и учествовању у раду обичне седнице скупштине.

Већина за одлучивање

Члан 358.

Скупштина доноси одлуке обичном већином гласова присутних акционара који имају право гласа по одређеном питању, осим ако је овим законом или статутом за поједина питања одређен већи број гласова.

Приликом утврђивања броја гласова присутних акционара за потребе утврђивања већине за одлучивање у обзир се узимају и гласови акционара који су гласали писаним или електронским путем.

Уговори о гласању

Члан 359.

Уговор којим се акционар или пуномоћник акционара обавезује да ће гласати по предлозима или упутствима друштва, директора или члана надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно, ништав је.

Уговор којим се акционар обавезује да ће користити право гласа на одређени начин или да неће гласати, у замену за погодности или друге услуге које му одобри друштво, директор или члан надзорног одбора, ништав је.

Начин гласања

Члан 360.

Гласање може бити јавно или тајно.

Статутом, пословником скупштине или одлуком скупштине која важи само за ту седницу предвидеће се начин и поступак гласања.

Ако актима из става 2. овог члана није предвиђен начин гласања, одлуке се доносе јавним гласањем.

У случају тајног гласања, гласачки листићи биће састављени тако да лицима која гласају обезбеде јасан избор.

Комисија за гласање је дужна да, поред послова из члана 355. овог закона, утврди и укупан број гласачких листића, као и број неискоришћених и неважећих листића.

Ако гласачки листић садржи више питања о којима се гласа, непуноважност гласа акционара по једном питању не утиче на пуноважност његових гласова по другим питањима.

Право гласа на основу заложених акција

Члан 361.

Право гласа на основу акција датих у залогу има акционар као залогодавац.

Искључење права гласа

Члан 362.

Акционар, као и лица која су са њиме повезана, не могу гласати на седници на којој се одлучује о:

- 1) његовом ослобађању од обавеза према друштву, или о смањењу тих обавеза;
- 2) покретању или одустајању од спора против њега;
- 3) одобравању послова у којима тај акционар има лични интерес.

Гласови акционара чије је право гласа искључено у складу са ставом 1. овог члана не узимају се у обзир ни приликом утврђивања кворума.

Записник

Члан 363.

Свака одлука скупштине уноси се у записник.

Председник скупштине именује записничара који води записник и председник скупштине је одговоран за уредно сачињавање записника.

Ако друштво има секретара он води записник и одговоран је за уредно сачињавање записника.

Записник са седнице скупштине сачињава се најкасније у року од осам дана од дана њеног одржавања.

Записник садржи:

- 1) место и дан одржавања седнице;
- 2) име лица које води записник;
- 3) имена чланова комисије за гласање;
- 4) сажети приказ расправе по свакој тачки дневног реда;
- 5) начин и резултат гласања по свакој тачки дневног реда по којој је скупштина одлучивала са прегледом донетих одлука;
- 6) по свакој тачки дневног реда о којој је скупштина гласала: број гласова који су дати, број важећих гласова и број гласова „за”, „против” и „уздржан”;
- 7) постављена питања акционара и дате одговоре, у складу са чланом 342. овог закона и приговоре несагласних акционара.

Саставни део записника чини списак лица која су учествовала у раду седнице скупштине, као и докази о прописном сазивању седнице.

Записник потписују председник скупштине, записничар, односно секретар друштва ако постоји и сви чланови комисије за гласање.

Председник скупштине, односно секретар друштва ако постоји, дужан је да потписани записник у складу са ставом 6. овог члана у року од три дана од истека рока из става 4. овог члана:

- 1) достави свим акционарима или
- 2) објави на интернет страници друштва или интернет страници регистра привредних субјеката, у трајању од најмање 30 дана.

Непоступање на начин прописан овим чланом нема утицаја на пуноважност одлука донетих на седници скупштине, ако се резултат гласања и садржина тих одлука на други начин може утврдити.

7.1.2. Редовна седница скупштине

Одржавање седнице

Члан 364.

Редовна седница скупштине одржава се једном годишње, најкасније у року од шест месеци од завршетка пословне године.

Неодржавање редовне седнице нема утицаја на правну ваљаност правних послова, радњи и одлука друштва.

Сазивање седнице и позив за седницу

Члан 365.

Редовну седницу скупштине сазива одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно.

Позив за седницу упућује се најкасније 30 дана пре дана одржавања седнице.

Присуство других лица седници

Члан 366.

Редовној седници скупштине по правилу присуствују и учествују у расправи директори и чланови надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, а на ту седницу се позива и ревизор друштва у року из члана 365. став 2. овог закона.

Материјали за седницу

Члан 367.

Одбор директора, односно извршни одбор је у обавези да за седницу скупштине акционарима стави на располагање следеће документе и информације:

- 1) финансијске извештаје, са мишљењем ревизора ако је ревизија финансијских извештаја обавезна за друштво у складу са законом који се уређује рачуноводство и ревизија;
- 2) предлог одлуке о расподели добити, ако је остварена;
- 3) текст предлога сваке одлуке чије се доношење предлаже, са образложењем;
- 4) текст сваког уговора или другог правног посла који се предлаже за одобрење;
- 5) детаљан опис сваког питања које се предлаже за расправу, са коментаром или изјашњењем одбора директора, односно извршног одбора и надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно;
- 6) у случају јавног акционарског друштва, извештај одбора директора, односно извршног одбора о стању и пословању друштва сачињен у складу са законом којим се уређује тржиште капитала (годишњи извештај о пословању), као и консолидовани годишњи извештај о стању и пословању друштва ако је друштво дужно да га састави у складу са законом којим се уређује тржиште капитала (консолидовани годишњи извештај о пословању);

7) у случају јавног акционарског друштва, извештај надзорног одбора о пословању друштва и спроведеном надзору над радом извршног одбора, ако је управљање друштвом дводомно.

Материјали из става 1. тач. 1) до 4) и тачка 6) овог члана претходно се утврђују од стране надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно.

Акционарима се поред докумената и информација из става 1. овог члана на располагање могу ставити и други документи и информације за које одбор директора, односно извршни одбор или надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, сматра да су од значаја за рад и одлучивање скупштине.

Изјава о примени кодекса корпоративног управљања

Члан 368.

Изјава о примени кодекса корпоративног управљања је саставни део годишњег извештаја о пословању јавног акционарског друштва и садржи нарочито:

- 1) обавештење о кодексу корпоративног управљања који друштво примењује као и место на којем је његов текст јавно доступан;
- 2) сва битна обавештења о пракси корпоративног управљања које друштво спроводи, а посебно оне које нису изричito прописане законом;
- 3) одступања од правила кодекса корпоративног управљања из тачке 1) овог става ако таква одступања постоје и образложење за та одступања.

Објављивање годишњих извештаја о пословању друштва

Члан 369.

Јавно акционарско друштво је у обавези да годишњи извештај о пословању и консолидовани годишњи извештај о пословању објави у складу са законом којим се уређује тржиште капитала, као и да их региструје у складу са законом о регистрацији.

Усвајање годишњих финансијских извештаја и других извештаја

Члан 370.

Усвајање годишњих финансијских извештаја или других извештаја из члана 367. став 1. овог закона не утиче на права акционара ако се касније покаже да су ти извештаји били нетачни.

До усвајања годишњих финансијских извештаја скупштина не може донети одлуку о расподели добити, а ако ти извештаји нису усвојени до истека рока за одржавање редовне седнице скупштине из члана 364. став 1. овог закона по истеку тог рока одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно не може доносити одлуку о расподели међудивиденде.

7.1.3. Ванредна седница скупштине

Одржавање седнице

Члан 371.

Ванредна седница скупштине одржава се по потреби, као и када је то одређено овим законом или статутом.

У случају да се приликом израде годишњих или других финансијских извештаја које друштво израђује у складу са законом утврди да друштво послује са губитком услед којег је вредност нето имовине друштва постала мања од 50% основног капитала друштва, ванредна седница скупштине се обавезно сазива, а у позиву за ту седницу мора бити наведен разлог сазивања те седнице, као и предлог дневног реда који мора да садржи предлог одлуке о ликвидацији друштва, односно предлог одлуке о другим мерама које је потребно предузети када наступи ситуација због које је седница скупштине и сазвана.

Сазивање седнице

Члан 372.

Ванредну седницу сазива одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно:

1) на основу своје одлуке;

2) по захтеву акционара који имају најмање 5% основног капитала друштва, односно акционара који имају најмање 5% акција у оквиру класе која има право гласа по тачкама дневног реда који се предлаже, осим ако је статутом предвиђено ниже учешће у основном капиталу друштва, односно мањи број акција у оквиру класе која има право гласа по тачкама дневног реда који се предлаже.

Захтев из става 1. тачка 2) овог члана мора да садржи податке о сваком подносиоцу захтева у складу са чланом 265. овог закона и образложени предлог дневног реда седнице.

Подносиоци захтева из става 1. тачка 2) овог члана могу бити акционари који су то својство стекли најмање три месеца пре подношења захтева и који то својство задрже до доношења одлуке по захтеву.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана, дневни ред ванредне седнице може бити утврђен искључиво према предлогу дневног реда из захтева, осим тачака које нису у делокругу скупштине.

Изузетно од става 1. овог члана, ванредну седницу друштва у ликвидацији сазива ликвидатор друштва.

Слање позива за седницу

Члан 373.

Позив за ванредну седницу шаље се најкасније 21 дан пре дана одржавања седнице.

Материјали за седницу

Члан 374.

Одбор директора, односно извршни одбор у обавези је да за седницу скупштине припреми и акционарима стави на располагање следеће документе и информације:

- 1) текст предлога сваке одлуке чије се доношење предлаже, са образложењем;
- 2) текст сваког уговора или другог правног посла који се предлаже за одобрење;
- 3) гласачки листић;
- 4) детаљан опис сваког питања које се предлаже за расправу, са образложењем или изјашњењем одбора директора, односно надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно.

Ванредна седница скупштине друштва које није јавно акционарско друштво

Члан 375.

У случају друштва које није јавно акционарско друштво, ванредна седница може се одржати и без сазивања, позивања акционара и достављања материјала у складу са чл. 373. до 374. овог закона ако јој присуствују сви акционари са правом гласа по свим тачкама дневног реда и ако се ниједан акционар томе не противи, осим ако је статутом или пословником скупштине другачије одређено.

7.1.4. Побијање одлука скупштине

Право на побијање одлуке

Члан 376.

Један или више акционара који су имали право на учешће у раду седнице скупштине могу тужбом надлежном суду побијати одлуку донету на тој седници скупштине и тражити накнаду штете ако:

- 1) та седница скупштине није била сазвана у складу са овим законом и статутом;
- 2) је тај акционар од стране друштва или уз знање било ког директора или члана надзорног одбора био онемогућен да учествује у раду седнице на којој је одлука донета;
- 3) одлука скупштине из других разлога није донета у складу са овим законом, статутом или пословником скупштине;
- 4) је одлука скупштине супротна закону или статуту;
- 5) било који акционар вршењем свог права гласа има намеру да за себе или треће лице прибави корист на штету друштва или других акционара кроз доношење или извршење те одлуке;
- 6) у другим случајевима у складу са овим законом.

Тужбу из става 1. овог члана може поднети и сваки директор или члан надзорног одбора, ако је управљање друштвом дводомно, ако би извршењем те одлуке:

- 1) учинио кривично дело или друго дело кажњиво по закону; или
- 2) био одговоран за штету према друштву или трећем лицу.

Тужба из става 1. овог члана може се поднети у року од 30 дана од дана сазнања за одлуку скупштине, односно од дана регистрације ако је одлука била регистрована у складу са законом о регистрацији, али не касније од три месеца од дана када је одлука донета.

Право на подношење тужбе из става 1. овог члана нема акционар који је:

- 1) престао да буде акционар друштва након дана акционара;
- 2) гласао за предложену одлуку, ако је ту чињеницу могуће доказати увидом у записник са седнице или извештај комисије за гласање;
- 3) присуствовао седници, ако одлуку побија у складу са ставом 1. тачка 2) овог члана.

Ако током поступка по тужби из става 1. овог члана тужилац престане да буде акционар друштва, надлежни суд ће одбацити захтев за поништај одлуке, а одлучити о захтеву за накнаду штете ако је такав захтев постављен.

Последице поднете тужбе за побијање одлуке

Члан 377.

Подношење тужбе за побијање одлуке не спречава њено извршење, нити регистрацију те одлуке, односно регистрацију промене на основу те одлуке, у складу са законом о регистрацији.

Надлежни суд може на захтев тужиоца одредити привремену меру забране извршења, односно регистрације из става 1. овог члана.

На захтев лица које је поднело тужбу за побијање одлуке региструје се забележба спора у складу са законом о регистрацији.

Поступак по тужби

Члан 378.

Поступак по тужби за побијање одлуке је хитан.

Ако је поднето више од једне тужбе за побијање исте одлуке, поступци се спајају.

Последице одлуке суда којом се поништава одлука

Члан 379.

Пресуда у делу којим се одлука поништава има дејство према друштву, акционарима, директорима и члановима надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно.

Ако је поништена одлука била регистрована у складу са законом о регистрацији, надлежни суд пресуду из става 1. овог члана по правноснажности доставља регистру привредних субјеката ради регистрације у складу са законом о регистрацији.

У случају из става 1. овог члана трећа савесна лица задржавају права која су стекла на основу поништене одлуке односно њеног извршења.

Побијање одлуке о усвајању годишњих финансијских извештаја друштва

Члан 380.

Ако је пресудом поништена одлука о усвајању годишњих финансијских извештаја друштва, сматраће се да је и одлука о расподели добити за ту пословну годину поништена истом пресудом и акционари ће бити у обавези да сву дивиденду примљену по основу те одлуке врате друштву у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Када одлука неће бити поништена

Члан 381.

Одлука скупштине неће бити поништена:

- 1) ако се одлуком врши мање значајна повреда статута или пословника скупштине, а као резултат одлуке или њеног извршења право тужиоца или другог лица које има право на подношење тужбе у складу са чланом 376. овог закона није повређено или је повређено у мањој мери;
- 2) ако су у раду скупштине учествовали акционари који нису имали право на учешће у раду скупштине у складу са овим законом, осим ако је то учешће било од одлучујућег значаја за формирање кворума за рад скупштине или доношење те одлуке;
- 3) у случају неважећих појединачних гласова или погрешног бројања гласова, осим ако су били одлучујући у смислу постизања кворума или потребне већине за доношење одлуке;
- 4) у случају непотпуности или нетачности записника, осим ако је тиме онемогућено утврђивање садржине донете одлуке односно утврђивање основа за њено побијање;
- 5) ако је замењена другом одлуком која је донета у складу са овим законом, статутом и пословником;
- 6) у случају одлуке о новој емисији хартија од вредности јавном понудом, ако је емисија успела у смислу закона који уређује тржиште капитала;
- 7) у случају статусне промене, из разлога несразмере у замени удела, односно акција.

У случају из става 1. овог члана суд ће одлучити о захтеву за накнаду штете ако је такав захтев постављен.

У случају из става 1. тачка 5) овог члана суд ће пресудом обавезати тужено друштво да сноси трошкове спора и одлучиће о захтеву за накнаду штете ако је такав захтев постављен, а трећа савесна лица задржавају права која су стекла на основу замењене одлуке, односно њеног извршења.

7.2. Једнодомно управљање

Услови и ограничења за обављање дужности директора

Члан 382.

Директор може бити свако пословно способно лице.

Статутом се могу одредити и други услови које одређено лице мора испунити да би било директор.

Директор не може бити лице:

- 1) које је директор или члан надзорног одбора у више од пет друштава;
- 2) које је осуђено за кривично дело против привреде, током периода од пет година рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се у тај период не урачунава време проведено на издржавању казне затвора;
- 3) коме је изречена мера безбедности забрана обављања делатности која представља претежну делатност друштва, за време док траје та забрана.

Број директора

Члан 383.

Друштво има једног или више директора, чији број се одређује статутом.

Ако друштво има три или више директора, они чине одбор директора друштва.

На друштво које има једног или два директора сходно се примењују одредбе овог закона о одбору директора, осим одредаба о седницама одбора директора.

Јавно акционарско друштво има одбор директора, који се састоји од најмање три директора.

Директор се региструје у складу са законом о регистрацији.

Именовање директора

Члан 384.

Директоре именује скупштина.

Предлог кандидата за директора може дати:

- 1) директор, односно одбор директора;
- 2) комисија за именовање, ако постоји;
- 3) акционари који имају право на предлагање дневног реда седнице скупштине.

У јавном акционарском друштву предлог кандидата за директора могу дати комисија за именовање и акционари који имају право на предлагање дневног реда седнице скупштине.

У јавном акционарском друштву директори се именују кумултивним гласањем, ако је то предвиђено статутом.

Мандат директора

Члан 385.

Директори се именују на период одређен статутом, који не може бити дужи од четири године (мандат директора).

Ако статутом или одлуком скупштине о именовању директора није одређена дужина трајања мандата директора, мандат траје четири године.

По истеку мандата, директор може бити поново именован.

Кооптација директора

Члан 386.

Ако се број директора смањи испод броја директора који је одређен статутом, преостали директори могу именовати лице, односно лица која ће вршити дужност директора до именовања недостајућих директора од стране скупштине (кооптација), осим ако је статутом другачије одређено.

Број лица именованих у складу са ставом 1. овог члана не може бити већи од два.

Изузетно од става 1. овог члана, ако се број изабраних директора смањи испод половине броја директора који је одређен статутом, или ако није довољан за доношење одлука или заједничко заступање, преостали директори су дужни да без одлагања, а најкасније у року од осам дана, сазову скупштину ради именовања недостајућих директора.

Директору који је именован кооптацијом мандат престаје на првој наредној седници скупштине, а не може бити ангажован под условима који су повољнији за њега у односу на услове које је имао директор уместо кога је именован.

Извршни и неизвршни директори

Члан 387.

Директори могу бити:

- 1) извршни директори;
- 2) неизвршни директори.

Ако друштво има мање од три директора, сваки директор је извршни директор.

Јавно акционарско друштво мора имати неизвршне директоре, чији број мора бити већи од броја извршних директора.

Надлежност извршних директора

Члан 388.

Извршни директори воде послове друштва и законски су заступници друштва, осим ако је статутом одређено да само поједини извршни директори заступају друштво.

Ако друштво има два или више извршних директора, они воде послове и заступају друштво заједнички, ако статутом или одлуком скупштине није другачије одређено.

Правни посао или радња предузета према једном извршном директору овлашћеном за заступање сматра се да је предузета према друштву.

Извршни директори се у вођењу послова друштва морају придржавати ограничења која су одређена овим законом, статутом, одлукама скупштине или одлукама одбора директора.

Статутом, одлуком скупштине или одлуком одбора директора могу се поједини или сви извршни директори ограничити у заступању друштва и супотписом прокуристе.

Извршни директор не може издати пуномоћје за заступање нити заступати друштво у спору у којем је супротна страна, а у случају да друштво нема другог извршног директора који је овлашћен да заступа друштво, то пуномоћје издаје скупштина.

Генерални директор

Члан 389.

Директори могу именовати једног од извршних директора овлашћених за заступање друштва за генералног директора друштва.

Генерални директор друштва координира рад извршних директора и организује пословање друштва.

Статутом или одлуком скупштине могу се дефинисати услови које директор мора испуњавати да би могао бити именован за генералног директора и ближе уредити његова овлашћења и надлежности.

Неизвршни директори

Члан 390.

Неизвршни директори надзиру рад извршних директора, предлажу пословну стратегију друштва и надзиру њено извршавање.

Неизвршни директори одлучују о давању одобрења у случајевима постојања личног интереса извршног директора друштва у складу са чланом 66. овог закона.

Ограничење за обављање дужности неизвршног директора

Члан 391.

Неизвршни директор не може бити лице које је запослено у друштву.

Независни директори

Члан 392.

Јавно акционарско друштво има најмање једног неизвршног директора који је истовремено и независан од друштва (независни директор).

Независни директор је лице које није повезано лице са директорима и које у претходне две године није:

- 1) било извршни директор или запослено у друштву, или у другом друштву које је повезано са друштвом у смислу овог закона;

- 2) било власник више од 20% основног капитала, запослено или на други начин ангажовано у другом друштву које је од друштва остварило више од 20% годишњег прихода у том периоду;
- 3) примило од друштва, или од лица која су повезана са друштвом у смислу овог закона, исплате односно потраживало од тих лица износе чија је укупна вредност већа од 20% његових годишњих прихода у том периоду;
- 4) било власник више од 20% основног капитала друштва које је повезано са друштвом у смислу овог закона;
- 5) било ангажовано у вршењу ревизије финансијских извештаја друштва.

Ако независни директор током трајања мандата престане да испуњава услове из става 2. овог члана, том лицу престаје својство независног директора и оно наставља да обавља дужност као неизвршни директор ако испуњава услове за неизвршног директора, односно као извршни директор ако испуњава услове за извршног директора.

Ако лице из става 3. овог члана не испуњава услове да буде директор друштва, сматра се да му је престао мандат директора даном престанка испуњености тих услова.

Ако јавно акционарско друштво из било ког разлога остане без најмање једног независног директора, преостали директори су у обавези да, ако не именују недостајућег независног директора путем кооптације, у року од 30 дана од дана сазнања за разлог престанка својства независног директора сазову ванредну седницу скупштине ради његовог именовања.

Јавно акционарско друштво је у обавези да у року од 60 дана од дана када су преостали директори сазнали за разлог престанка својства независног директора изабере новог независног директора.

Накнада за рад директора и стимулација (бонус) путем доделе акција

Члан 393.

Директор има право на накнаду за свој рад, а може имати и право на стимулацију путем доделе акција.

Статутом, одлуком скупштине или одлуком надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно одређују се накнада и стимулација из става 1. овог члана или начин њеног одређивања.

Висина накнаде и стимулације из става 1. овог члана може зависити од пословних резултата друштва, али та накнада не може бити одређена као учешће у расподели добити друштва.

Стимулација из става 1. овог члана може бити одређена и у акцијама, односно варантима друштва или другог друштва које је повезано са друштвом.

У јавном акционарском друштву накнада и стимулација из става 1. овог члана посебно се исказују у оквиру годишњих финансијских извештаја друштва, а у делу у којем је стимулација била одређена у акцијама уз назнаку о врсти, класи, броју и номиналној вредности акција, односно рачуноводственој вредности код акција без номиналне вредности, које је директор стекао, односно на чије стицање има право по том основу.

Престанак мандата

Члан 394.

Мандат директора престаје истеком периода на који је именован.

Ако директор у току трајања мандата престане да испуњава услове да буде директор друштва, сматра се да му је престао мандат даном престанка испуњености тих услова.

Мандат директора престаје ако скупштина не усвоји годишње финансијске извештаје друштва у року који је предвиђен за одржавање редовне седнице скупштине.

Ако статутом није другачије одређено, именовање директора по престанку мандата врши се на првој наредној седници скупштине, до када директор коме је престао мандат наставља да обавља своју дужност, ако његово место није попуњено кооптацијом.

Разрешење директора

Члан 395.

Скупштина може разрешити директора и пре истека мандата на који је именован, без навођења разлога.

Оставка директора

Члан 396.

Директор може у свако доба преосталим директорима дати оставку писаним путем.

У друштвима која имају само једног директора, директор даје оставку председнику скупштине или акционару друштва који поседује највећи број акција са правом гласа.

Оставка производи дејство у односу на друштво даном подношења, осим ако у њој није наведен неки каснији датум.

Оставка директора региструје се у складу са законом о регистрацији.

Ако је једини директор друштва дао оставку, у обавези је да настави да предузима послове који не трпе одлагање до именовања новог директора али не дуже од 30 дана од дана регистрације те оставке у складу са законом о регистрацији.

Постављање привременог заступника

Члан 397.

Ако је друштво остало без директора, а нови директор не буде регистрован у регистру привредних субјеката у даљем року од 30 дана, акционар или друго заинтересовано лице може тражити да суд у ванпарничном поступку постави привременог заступника друштва.

Поступак из става 1. овог члана је хитан и суд је дужан да одлуку по захтеву донесе у року од осам дана од дана пријема захтева.

Надлежност и одговорност одбора директора

Члан 398.

Одбор директора:

- 1) утврђује пословну стратегију и пословне циљеве друштва;
- 2) води послове друштва и одређује унутрашњу организацију друштва;
- 3) врши унутрашњи надзор над пословањем друштва;
- 4) установљава рачуноводствене политике друштва и политике управљања ризицима;
- 5) одговара за тачност пословних књига друштва;
- 6) одговара за тачност финансијских извештаја друштва;
- 7) даје и опозива прокуре;
- 8) сазива седнице скупштине и утврђује предлог дневног реда са предлозима одлука;
- 9) издаје одобрене акције, ако је на то овлашћен статутом или одлуком скупштине;
- 10) утврђује емисиону цену акција и других хартија од вредности, у складу са чланом 260. став 4. и чланом 263. став 3. овог закона;
- 11) утврђује тржишну вредност акција у складу са чланом 259. овог закона;
- 12) доноси одлуку о стицању сопствених акција у складу са чланом 282. став 3. овог закона;
- 13) израчунава износе дивиденди који у складу са овим законом, статутом и одлуком скупштине припадају појединим класама акционара, одређује дан и поступак њихове исплате, а одређује и начин њихове исплате у оквиру овлашћења која су му дата статутом или одлуком скупштине;
- 14) доноси одлуку о расподели међудивиденди акционарима, у случају из члана 273. став 2. овог закона;
- 15) предлаже скупштини политику накнада директора, ако није утврђена статутом, и предлаже уговоре о раду, односно уговоре о ангажовању директора по другом основу;
- 16) извршава одлуке скупштине;
- 17) врши друге послове и доноси одлуке у складу са овим законом, статутом и одлукама скупштине.

Питања из надлежности одбора директора:

- 1) не могу се пренети на извршне директоре друштва;
- 2) могу се пренети у надлежност скупштине само одлуком одбора директора, ако статутом није другачије одређено.

Обавеза извештавања скупштине

Члан 399.

Одбор директора на редовној седници скупштине подноси извештаје о:

- 1) рачуноводственој пракси и пракси финансијског извештавања друштва и његових повезаних друштава, ако постоје;
- 2) усклађености пословања друштва са законом и другим прописима;
- 3) квалификованости и независности ревизора друштва у односу на друштво, ако су финансијски извештаји друштва били предмет ревизије;
- 4) уговорима закљученим између друштва и директора, као и са лицима која су са њима повезана у смислу овог закона.

Председник одбора директора

Члан 400.

Ако друштво има одбор директора, директори бирају једног од директора за председника одбора.

У јавном акционарском друштву председник одбора директора мора бити један од неизвршних директора.

Председник одбора директора сазива и председава седницама одбора, предлаже дневни ред и одговоран је за вођење записника са седница одбора.

Одбор директора може да разреши и изабере новог председника одбора у било које време, без навођења разлога.

У случају одсутности председника одбора, сваки од директора може сазвати седницу одбора, а већином гласова присутних директора бира се један од директора за председавајућег на почетку седнице, који у јавном акционарском друштву мора бити неизвршни директор.

У јавном акционарском друштву, председник одбора директора заступа друштво у односу са извршним директорима на начин одређен статутом, одлуком скупштине или једногласном одлуком неизвршних директора.

Председник одбора директора региструје се у складу са законом о регистрацији.

Начин рада одбора директора

Члан 401.

Статутом се може уредити начин рада одбора директора, а одбор директора може донети и пословник о свом раду који мора бити у складу са овим законом и статутом (у даљем тексту: пословник о раду одбора директора).

Одбор директора јавног акционарског друштва мора на првој седници донети пословник о раду одбора директора.

Седнице одбора директора

Члан 402.

Одбор директора јавног акционарског друштва одржава најмање четири седнице годишње.

Ако председник одбора директора не сазове седницу одбора на писани захтев било ког директора тако да та седница буде одржана у року од 30 дана од дана подношења тог захтева, седницу може сазвати и тај директор уз навођење разлога за сазивање седнице и предлог дневног реда.

Сазивање седнице одбора директора

Члан 403.

Писани позив за седницу одбора директора са навођењем дневног реда и материјалима за седницу доставља се свим директорима у року предвиђеном статутом или пословником о раду одбора директора, а ако тај рок није одређен позив се доставља најкасније осам дана пре дана седнице, осим ако се сви директори не сагласе другачије.

Одлуке донете на седници одбора директора која није сазвана у складу са овим законом, статутом или пословником одбора директора нису пуноважне, осим ако се сви директори не сагласе другачије.

Кворум за одржавање и начин одржавања седница одбора директора

Члан 404.

Кворум за рад седнице одбора директора јесте већина од укупног броја директора, ако статутом или пословником о раду одбора директора није одређен већи број.

Седнице одбора директора могу се одржати и писаним или електронским путем, телефоном, телеграфом, телекаксом или употребом других средстава аудио-визуелне комуникације, под условом да се томе не противи ниједан директор у писаној форми, ако статутом или пословником о раду одбора директора није другачије одређено.

Одсутни директори могу гласати и писаним путем, када се за потребе кворума сматра да су присуствовали седници, ако статутом или пословником о раду одбора директора није другачије одређено.

Присуство других лица седницама одбора директора

Члан 405.

Седницама одбора директора осим директора могу присуствовать и чланови комисија одбора директора, ако су на дневном реду питања из надлежности одређене комисије.

Седници одбора директора на којој се расправља о финансијским извештајима друштва обавезно присуствује ревизор друштва.

Седницама одбора директора могу, по позиву председника одбора директора, присуствовать и друга стручна лица ако су потребна за расправљање по појединим питањима на дневном реду.

Одлучивање на седницама одбора директора

Члан 406.

Одбор директора одлуке доноси већином гласова присутних директора, осим ако је статутом или пословником о раду одређена већа већина.

Ако су гласови директора при одлучивању једнако подељени, одлучујући је глас председника одбора директора, ако статутом или пословником о раду није другачије одређено.

Записник са седнице одбора директора

Члан 407.

На седницама одбора директора води се записник, који садржи нарочито место и време одржавања седнице, дневни ред, списак присутних и одсутних директора, битан садржај расправе по сваком питању дневног реда, резултат гласања и донете одлуке, као и евентуална издвојена мишљења појединих директора.

Записник потписује председник одбора, односно директор који је у његовом одсуству председавао седницом и доставља се сваком директору.

Председник одбора директора дужан је да записник са седнице достави свим директорима у року од осам дана од дана одржане седнице, осим ако је статутом или пословником о раду одбора директора одређен други рок.

Непоступање по одредбама овог члана о вођењу, потписивању и достављању записника са седница одбора директора не утиче на пуноважност донетих одлука.

Комисије одбора директора

Члан 408.

Одбор директора може образовати комисије које му помажу у раду, а нарочито ради припремања одлука које доноси, односно надзора над спровођењем одређених одлука или ради обављања одређених стручних послова за потребе одбора директора.

Чланови комисија могу бити директори и друга физичка лица која имају одговарајућа знања и радна искуства од значаја за рад комисије.

Комисије не могу одлучивати о питањима из надлежности одбора директора.

Комисије су дужне да о свом раду редовно извештавају одбор директора, у складу са одлуком о њиховом образовању.

Комисије одбора директора у јавном акционарском друштву

Члан 409.

Одбор директора јавног акционарског друштва обавезно образује комисију за ревизију.

Поред комисије из става 1. овог члана одбор директора јавног акционарског друштва може образовати и:

- 1) комисију за именовања;
- 2) комисију за накнаде;
- 3) друге комисије у складу са потребама друштва, ако је то предвиђено статутом.

Ако у јавном акционарском друштву нису образоване комисије из става 2. овог члана, одбор директора обавља послове из надлежности ових комисија.

Састав комисија одбора директора

Члан 410.

Комисије одбора директора имају најмање три члана, а у случају јавног акционарског друштва један од тих чланова увек мора бити независни директор.

У одлучивању о образовању комисија из члана 409. овог закона не учествују извршни директори, који не могу ни предлагати чланове тих комисија.

Изузетно од члана 408. став 2. овог закона, у јавном акционарском друштву у комисији за ревизију, комисији за именовања и комисији за накнаде већину чланова морају чинити неизвршни директори.

У јавном акционарском друштву председник комисије за ревизију мора бити независни директор.

Најмање један члан комисије за ревизију мора бити лице које је овлашћени ревизор у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија или које има одговарајућа знања и радно искуство у области финансија и рачуноводства, а које је независно од друштва у смислу члана 392. овог закона.

Лице које је запослено или на други начин ангажовано у правном лицу које врши ревизију финансијских извештаја друштва не може бити члан комисије за ревизију.

У случају јавног акционарског друштва, ако ниједан од неизвршних директора друштва не испуњава услове из става 5. овог члана, члана комисије за ревизију који испуњава услове из тог става бира скупштина.

Комисија за ревизију

Члан 411.

Комисија за ревизију:

- 1) припрема, предлаже и проверава спровођење рачуноводствених политика и политика управљања ризицима;
- 2) даје предлог одбору директора за именовање и разрешење лица надлежних за обављање функције унутрашњег надзора у друштву;
- 3) врши надзор над радом унутрашњег надзора у друштву;
- 4) испитује примену рачуноводствених стандарда у припреми финансијских извештаја и оцењује садржину финансијских извештаја;
- 5) испитује испуњеност услова за израду консолидованих финансијских извештаја друштва;
- 6) спроводи поступак избора ревизора друштва и предлаже кандидата за ревизора друштва, са мишљењем о његовој стручности и независности у односу на друштво;
- 7) даје мишљење о предлогу уговора са ревизором друштва и у случају потребе даје образложени предлог за отказ уговора са ревизором друштва;
- 8) врши надзор над поступком ревизије, укључујући и одређивање кључних питања која треба да буду предмет ревизије и проверу независности и објективности ревизора;

9) обавља и друге послове из домена ревизије које јој повери одбор директора.

Комисија за ревизију саставља и одбору директора подноси извештаје о питањима из става 1. овог члана најмање једанпут годишње, осим ако статутом или одлуком одбора директора није одређено да се сви или поједини извештаји састављају и подносе у краћим временским интервалима.

Комисија за именовања

Члан 412.

Комисија за именовања:

- 1) даје предлог кандидата за директора, са својим мишљењем и препоруком за именовање;
- 2) предлаже услове које треба да испуњава кандидат за директора и поступак именовања директора;
- 3) најмање једанпут годишње саставља извештај о примерености састава одбора директора и броја директора и даје препоруке с тим у вези;
- 4) разматра кадровску политику друштва у избору лица на руководећа места у друштву и обавља друге послове у вези са кадровском политиком друштва које јој повери одбор директора.

Одбор директора је дужан да у дневни ред прве наредне седнице скupштине уврсти разматрање предлога и извештаја из става 1. тач. 1) до 3) овог члана.

Комисија за накнаде

Члан 413.

Комисија за накнаде:

- 1) припрема нацрт одлуке о политици накнада извршним директорима;
- 2) даје предлог о износу и структури накнаде за сваког појединог извршног директора, као и предлог накнаде ревизору друштва;
- 3) најмање једном годишње саставља извештај за скupшину друштва о оцени износа и структуре накнада за сваког директора;
- 4) даје препоруке извршним директорима о износу и структури накнада лицима на руководећим местима у друштву и обавља друге послове у вези са политиком накнада друштва које јој повери одбор директора.

Одбор директора је дужан да у дневни ред прве наредне седнице скupштине уврсти разматрање предлога и извештаја из става 1. тач. 1) до 3) овог члана.

Начин рада комисија одбора директора

Члан 414.

Комисије одбора директора доносе одлуке већином гласова од укупног броја чланова.

У случају једнаке поделе гласова, глас председника комисије је одлучујући.

Само чланови комисије могу присуствовати седницама комисије, као и стручна лица која су једногласно позвана од стране чланова комисије да присуствују појединој седници ако је њихово присуство потребно за расправљање појединих тачака дневног реда.

Одговорност директора

Члан 415.

Директор одговара друштву за штету коју му проузрокује кршењем одредаба овог закона, статута или одлуке скупштине.

Изузетно, директор неће бити одговоран за штету ако је поступао у складу са одлуком скупштине.

Ако штета из става 1. овог члана настане као последица одлуке одбора директора, за штету одговарају и сви директори који су за ту одлуку гласали.

У случају из става 4. овог члана, директор који је био уздржан од гласања сматра се да је гласао за ту одлуку у погледу постојања одговорности за штету.

У случају из става 4. овог члана, ако директор није био присутан на седници одбора директора на којој је одлука донета, нити је за њу гласао на други начин, сматра се да је гласао за ту одлуку у погледу постојања одговорности за штету ако се тој одлуци није писаним путем усротивио у року од осам дана по сазнању за њено доношење.

Захтев друштва за накнаду штете у складу са овим чланом застарева у року од три године рачунајући од дана наступања штете.

Друштво се не може одрећи захтева за накнаду штете, осим у складу са одлуком скупштине која се доноси трочетвртинском већином гласова присутних акционара, али се та одлука не може донети ако јој се усротиве акционари који поседују или представљају најмање 10% основног капитала друштва.

Извештаји извршних директора

Члан 416.

Ако статутом или одлуком одбора директора није другачије одређено, извршни директори су дужни да писаним путем извештавају одбор директора о:

1) планираној пословној политици и другим начелним питањима која се односе на постојеће и будуће вођење послова, као и о одступањима од постојећих планова и пројекција уз навођење разлога за то, најмање једанпут годишње, осим ако промењене околности не налажу ванредни извештај;

2) рентабилности пословања друштва, за седницу одбора директора на којој се расправља о финансијским извештајима друштва;

3) пословању, приходима и финансијском стању друштва, на кварталном нивоу;

4) пословима и пословним догађајима који су у току или су очекивани, а који би могли бити од већег значаја за пословање и ликвидност друштва, као и на рентабилност његовог пословања, увек када такве околности наступе или се очекује да ће наступити;

5) другим питањима у вези са њиховим радом за која је одбор директора или било који директор захтевао посебне извештаје.

Извештаји из става 1. овог члана обухватају и контролисана друштва, ако постоје.

Председник одбора директора дужан је да преостале директоре обавести о примљеним или траженим извештајима извршних директора одмах када то буде практично могуће, а најкасније на првој наредној седници одбора директора.

Сваки директор има право увида у достављене извештаје из става 1. овог члана, као и право на примерак извештаја ако одбор директора није другачије одлучио.

Одбор директора може одлучити да се поједини извештаји доставе и комисијама одбора директора, ако директори оцене да је то потребно за њихов рад.

7.3. Дводомно управљање

Органи друштва

Члан 417.

Друштво са дводомном организацијом управљања има једног или више извршних директора и надзорни одбор.

Ако друштво има три или више извршних директора, они чине извршни одбор.

Јавно акционарско друштво има најмање три извршна директора.

7.3.1. Извршни директори

Ко може бити извршни директор

Члан 418.

На извршне директоре примењују се одредбе члана 382. овог закона о условима за именовање директора у друштву.

Број извршних директора

Члан 419.

Број извршних директора одређује се статутом.

Извршни директори не могу имати заменике.

Извршни директори региструју се у складу са законом о регистрацији.

Именовање извршних директора

Члан 420.

Извршне директоре именује надзорни одбор друштва.

Предлог кандидата за извршног директора даје комисија за именовање, ако постоји. Ако у друштву није формирана комисија за именовање, предлог кандидата за извршног директора може дати сваки члан надзорног одбора.

Мандат директора

Члан 421.

На мандат извршних директора сходно се примењују одредбе члана 385. овог закона.

Надлежност извршних директора

Члан 422.

На питања која се односе на надлежност извршних директора сходно се примењују одредбе члана 388. овог закона, ако овим чланом није другачије одређено.

За обављање односно предузимање следећих послова потребна је сагласност надзорног одбора:

- 1) стицање, отуђење и оптерећење удела и акција које друштво поседује у другим правним лицима;
- 2) стицање, отуђење и оптерећење непокретности;
- 3) узимање кредита, односно узимање и давање зајмова, успостављање обезбеђења на имовини друштва, као и давање јемства и гаранција за обавезе трећих лица;
- 4) други послови за које је овим законом прописано да су у надлежности надзорног одбора.

Статутом или одлуком надзорног одбора може се одредити:

- 1) да сагласност надзорног одбора није потребна за послове из става 2. тач. 1) до 3) овог члана ако се ти послови предузимају у оквиру редовног пословања друштва; и
- 2) вредност послова из става 2. тачка 3) овог члана који се могу обављати односно предузимати и без сагласности надзорног одбора.

Статутом или одлуком надзорног одбора могу се одредити и други послови за чије је обављање односно предузимање потребна сагласност надзорног одбора.

Извршни директори се у вођењу послова друштва морају придржавати ограничења за предузимање одређених послова или врсте послова за које је потребна сагласност надзорног одбора или скупштине, а која су одређена овим законом, статутом, одлукама скупштине и одлукама надзорног одбора.

Статутом, одлуком скупштине или одлуком надзорног одбора, ако је надзорни одбор на то овлашћен статутом, могу се поједини или сви извршни директори ограничити у заступању друштва и супотписом прокуристе.

Извршни директор не може издати пуномоћје за заступање нити заступати друштво у спору у којем је супротна страна, а у случају да друштво нема другог извршног директора који је овлашћен да заступа друштво, то пуномоћје издаје надзорни одбор.

Генерални директор

Члан 423.

Надзорни одбор може именовати једног од извршних директора овлашћених за заступање друштва за генералног директора друштва.

Надзорни одбор мора именовати генералног директора ако у друштву постоји извршни одбор.

Генерални директор координира рад извршних директора и организује пословање друштва.

У случају одржавања седнице извршног одбора, генерални директор председава седницом и предлаже њен дневни ред.

У случају одсутности генералног директора, сваки од извршних директора може сазвати седницу извршног одбора, а већином гласова присутних извршних директора бира се један од извршних директора за председавајућег на почетку седнице.

Статутом, одлуком скупштине и одлуком надзорног одбора могу се утврдити услови које извршни директор мора испуњавати да би могао бити именован за генералног директора и ближе уредити његова овлашћења и надлежности.

Генерални директор региструје се у складу са законом о регистрацији.

Накнада за рад извршних директора

Члан 424.

На накнаду за рад извршних директора сходно се примењују одредбе члана 393. овог закона.

Престанак мандата и разрешење извршних директора

Члан 425.

Мандат извршног директора престаје истеком периода на који је изабран.

Ако извршни директор у току трајања мандата престане да испуњава услове да буде извршни директор друштва, сматра се да му је престао мандат даном престанка испуњености тих услова.

Надзорни одбор може разрешити извршног директора и пре истека мандата на који је изабран, без навођења разлога.

Оставка извршног директора

Члан 426.

Извршни директор може у свако доба надзорном одбору дати оставку писаним путем.

Оставка производи дејство даном подношења, осим ако у њој није наведен неки каснији датум.

Ако је једини извршни директор друштва дао оставку, у обавези је да настави да предузима послове који не трпе одлагање до именовања новог директора али не дуже од 30 дана од дана регистрације те оставке у складу са законом о регистрацији.

Ако се у року од 60 дана од дана када је друштво остало без јединог извршног директора не изабере нови извршни директор, регистар привредних субјеката по службеној дужности или по захтеву заинтересованог лица покреће поступак принудне ликвидације друштва.

Надлежност и одговорност извршног одбора

Члан 427.

Извршни одбор:

- 1) води послове друштва и одређује унутрашњу организацију друштва;
- 2) одговара за тачност пословних књига друштва;
- 3) одговара за тачност финансијских извештаја друштва;
- 4) припрема седнице скупштине друштва и предлаже дневни ред надзорном одбору;
- 5) израчунава износе дивиденди који у складу са овим законом, статутом и одлуком скупштине припадају појединим класама акционара, одређује дан и поступак њихове исплате, а одређује и начин њихове исплате у оквиру овлашћења која су му дата статутом или одлуком скупштине;
- 6) извршава одлуке скупштине;
- 7) врши друге послове и доноси одлуке у складу са овим законом, статутом, одлукама скупштине и одлукама надзорног одбора.

Питања из надлежности извршног одбора не могу се пренети на надзорни одбор друштва.

Друштво са једним или два директора

Члан 428.

На друштво које има једног или два извршна директора сходно се примењују одредбе овог закона о извршном одбору, осим одредаба о седницама извршног одбора.

Начин рада извршног одбора

Члан 429.

Извршни одбор у вођењу послова друштва поступа самостално.

Извршни одбор одлучује и поступа ван седница.

Ако не постоји сагласност извршних директора по одређеном питању, генерални директор може сазвати седницу извршног одбора.

На седници из става 3. овог члана одлука се доноси већином гласова извршних директора, а у случају једнаке поделе гласова глас генералног директора је одлучујући.

На кворум за одржавање и начин одржавања седница из става 3. овог члана сходно се примењују одредбе члана 404. овог закона.

Статутом и одлуком надзорног одбора може се уредити начин рада извршног одбора, а извршни одбор може донети и пословник о свом раду који мора бити у складу са овим законом, статутом и одлукама надзорног одбора (пословник о раду извршног одбора).

Одговорност извршних директора

Члан 430.

На одговорност извршних директора сходно се примењују одредбе члана 415. овог закона.

Извештаји извршних директора

Члан 431.

На обавезу извештавања извршних директора сходно се примењују одредбе члана 416. овог закона.

7.3.2. Надзорни одбор

Услови и ограничења за чланство у надзорном одбору

Члан 432.

На услове и ограничења за чланство у надзорном одбору сходно се примењују одредбе чл. 382. и 391. овог закона.

Састав надзорног одбора

Члан 433.

Надзорни одбор има најмање три члана.

Број чланова надзорног одбора одређује се статутом и мора бити непаран.

Чланови надзорног одбора не могу имати заменике.

Чланови надзорног одбора не могу бити извршни директори друштва нити прокуристи друштва.

Чланови надзорног одбора региструју се у складу са законом о регистрацији.

Именовање члanova надзорног одбора

Члан 434.

Чланове надзорног одбора именује скупштина.

Предлог кандидата за члана надзорног одбора дају:

- 1) надзорни одбор;
- 2) комисија за именовање, ако постоји;
- 3) акционари који имају право на предлагање дневног реда скупштине.

Мандат члanova надзорног одбора

Члан 435.

На мандат члanova надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 385. овог закона.

Кооптација чланова надзорног одбора

Члан 436.

На кооптацију чланова надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 386. овог закона.

Независни члан надзорног одбора

Члан 437.

Јавно акционарско друштво има најмање једног члана надзорног одбора који је независан од друштва (независни члан надзорног одбора).

На независног члана надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 392. овог закона о независном директору.

Накнада за рад чланова надзорног одбора

Члан 438.

На накнаду за рад чланова надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 393. овог закона о накнади за рад директора.

Престанак мандата и разрешење чланова надзорног одбора

Члан 439.

На престанак мандата и разрешење чланова надзорног одбора сходно се примењују одредбе чл. 394. и 395. овог закона.

Оставка члана надзорног одбора

Члан 440.

Члан надзорног одбора може у свако доба преосталим члановима надзорног одбора дати оставку писаним путем.

Оставка производи дејство даном подношења, осим ако у њој није наведен неки каснији датум.

Надлежност надзорног одбора

Члан 441.

Надзорни одбор:

- 1) утврђује пословну стратегију и пословне циљеве друштва и надзире њихово остваривање;
- 2) надзира рад извршних директора;
- 3) врши унутрашњи надзор над пословањем друштва;
- 4) установљава рачуноводствене политике друштва и политике управљања ризицима;
- 5) утврђује финансијске извештаје друштва и подноси их скупштини на усвајање;
- 6) даје и опозива прокуре;
- 7) сазива седнице скупштине и утврђује предлог дневног реда;

8) издаје одобрене акције, ако је на то овлашћен статутом или одлуком скупштине;

9) утврђује емисиону цену акција и других хартија од вредности, у складу са чланом 260. став 4. и чланом 262. став 3. овог закона;

10) утврђује тржишну вредност акција, у складу са чланом 259. овог закона;

11) доноси одлуку о стицању сопствених акција, у складу са чланом 282. став 3. овог закона;

12) доноси одлуку о расподели међудивиденди акционарима, у случају из члана 273. став 2. овог закона;

13) предлаже скупштини политику накнада извршних директора, ако није утврђена статутом, и предлаже уговоре о раду, односно ангажовању извршних директора;

14) даје сагласност извршним директорима за предузимање послова или радњи у складу са овим законом, статутом, одлуком скупштине и одлуком надзорног одбора;

15) врши друге послове и доноси одлуке у складу са овим законом, статутом и одлукама скупштине.

Питања из надлежности надзорног одбора:

1) не могу се пренети на извршне директоре друштва;

2) могу се пренети у надлежност скупштине само одлуком надзорног одбора, ако статутом није другачије одређено.

Надзорни одбор одлучује о давању одобрења у случајевима постојања личног интереса извршног директора друштва у складу са чланом 66. овог закона.

Обавеза извештавања скупштине

Члан 442.

На обавезе извештавања надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 399. овог закона.

Председник надзорног одбора

Члан 443.

На председника надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 400. овог закона.

Начин рада надзорног одбора

Члан 444.

На начин рада надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 401. овог закона.

Седнице надзорног одбора

Члан 445.

На седнице надзорног одбора, њихово сазивање, кворум за одржавање и начин одржавања, присуство других лица, одлучивање и записник са седнице сходно се примењују одредбе чл. 402. до 407. овог закона.

Комисије надзорног одбора

Члан 446.

На комисије надзорног одбора сходно се примењују одредбе чл. 408. до 414. овог закона.

Одговорност чланова надзорног одбора

Члан 447.

На одговорност чланова надзорног одбора сходно се примењују одредбе члана 415. овог закона.

7.4. Секретар друштва

Именовање и статус

Члан 448.

Акционарско друштво може имати секретара друштва, ако је то одређено статутом.

Секретар друштва може бити запослен у друштву.

Секретара друштва именује одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно и утврђује му висину зараде, односно накнаде за рад и друга права.

Мандат секретара друштва

Члан 449.

Мандат секретара друштва траје четири године, осим ако је статутом или одлуком о именовању другачије одређено.

На последице престанка мандата секретару друштва сходно се примењују одредбе овог закона о престанку мандата директору друштва.

Надлежност секретара друштва

Члан 450.

Ако статутом или одлуком о именовању секретара друштва није другачије одређено, секретар друштва одговоран је за:

- 1) припрему седница скупштине и вођење записника;
- 2) припрему седница одбора директора, односно извршног одбора и надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, и вођење записника;
- 3) чување свих материјала, записника и одлука са седница из тач. 1) и 2) овог става;

4) комуникацију друштва са акционарима и омогућавање приступа актима и документима из тачке 3) овог става у складу са одредбама члана 465. овог закона.

Секретар друштва може имати и друге дужности и одговорности у складу са статутом и одлуком о његовом именовању.

7.5. Унутрашњи надзор

Организовање унутрашњег надзора

Члан 451.

Друштво својим актима уређује начин спровођења и организацију рада унутрашњег надзора пословања, а обавезно именује најмање једно лице надлежно за унутрашњи надзор пословања.

Лице из става 1. овог члана које руководи пословима унутрашњег надзора мора испуњавати услове у погледу професионалног знања и искуства који га чине подобним за обављање ове функције у друштву, а нарочито да има високу школску спрему, најмање трогодишње радно искуство на руководећим радним местима и да није осуђивано за кривична дела која га чине недостојним за обављање ових послова.

Статутом или другим актом друштва могу се поред услова из става 2. овог члана прописати и други услови.

У јавним акционарским друштвима најмање једно лице надлежно за унутрашњи надзор пословања мора испуњавати услове прописане за интерног ревизора у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија.

Лице из става 4. овог члана мора бити запослено у друштву, а именује га одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, на предлог комисије за ревизију.

Послови унутрашњег надзора

Члан 452.

Послови унутрашњег надзора нарочито обухватају:

- 1) контролу усклађености пословања друштва са законом, другим прописима и актима друштва;
- 2) надзор над спровођењем рачуноводствених политика и финансијским извештавањем;
- 3) проверу спровођења политика управљања ризицима;
- 4) праћење усклађености организације и деловања друштва са кодексом корпоративног управљања;
- 5) вредновање политика и процеса у друштву, као и предлагање њиховог унапређења.

Лице из члана 451. став 1. овог закона дужно је да о спроведеном надзору пословања редовно извештава комисију за ревизију, а у друштвима која немају комисију за ревизију одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно.

7.6. Спољни надзор

Ревизија финансијских извештаја

Члан 453.

Годишњи финансијски извештаји јавних акционарских друштва обавезно су предмет ревизије.

Ревизор друштва дужан је да пре закључења уговора о вршењу ревизије, а након тога најмање једном годишње за време трајања тог уговора, комисији за ревизију јавног акционарског друштва достави:

- 1) писану изјаву којом потврђује своју независност од друштва;
- 2) обавештење о свим услугама које је у претходном периоду, поред ревизије финансијских извештаја, пружио том друштву.

Ревизор јавног акционарског друштва дужан је да комисију за ревизију тог друштва извести о свим околностима које би могле утицати на његову независност у односу на друштво и мерама које су предузете за отклањање тих околности.

Одредбе овог члана сходно се примењују на сва акционарска друштва која су обавезна да врше ревизију финансијских извештаја у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија.

Ограничење за отказ уговора са ревизором у току ревизије

Члан 454.

Јавно акционарско друштво не може ревизору отказати уговор о вршењу ревизије током вршења ревизије финансијских извештаја због неслагања са мишљењем ревизора о финансијским извештајима.

Посебна и ванредна ревизија

Члан 455.

Посебна ревизија у смислу овог закона је ревизија којом се може проверавати:

- 1) процена вредности неновчаног улога или
- 2) вредност и услови под којима је вршено стицање или располагање имовином велике вредности из члана 470. овог закона.

Ванредна ревизија у смислу овог закона је ревизија финансијских извештаја који су већ били предмет ревизије, а која се може предузети ако:

- 1) постоји сумња да ревизија финансијских извештаја није спроведена у складу са законом и прописаним рачуноводственим стандардима и поступцима или
- 2) финансијски извештаји не садрже напомене прописане рачуноводственим стандардима или су ове напомене непотпуне.

Посебна ревизија може се спровести у року од три године од дана уноса неновчаног улога, односно стицања или располагања имовином велике вредности, а ванредна ревизија у року од три године од дана усвајања финансијских извештаја који су били предмет ревизије.

Предлог за спровођење посебне или ванредне ревизије

Члан 456.

Предлог за спровођење посебне или ванредне ревизије могу поднети акционари који поседују или представљају најмање 10% акција са правом гласа.

Предлог из става 1. овог члана са образложењем разлога из којих се предлаже посебна или ванредна ревизија даје се писаним путем одбору директора, односно надзорном одбору ако је управљање друштвом дводомно, који је дужан да:

1) овај предлог уврсти у дневни ред прве наредне редовне седнице скupштине акционара ако је период до њеног одржавања краћи од 6 месеци и ако није истекао рок за допуну дневног реда из члана 337. став 2. овог закона или

2) да сазове ванредну седницу скupштине акционара у складу са чланом 371. овог закона ако је период до одржавања прве наредне редовне седнице скupштине акционара дужи од 6 месеци или је истекао рок за допуну дневног реда из члана 337. став 2. овог закона.

Ако одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, не поступи у складу са ставом 2. овог члана, акционари који су предложили спровођење посебне или ванредне ревизије могу у складу са чланом 339. овог закона поднети захтев надлежном суду да наложи одржавање ванредне седнице скupштине на којој ће се одлучивати о предлогу из става 1. овог члана.

Ако предлог из става 1. овог члана није стављен на дневни ред редовне седнице скupштине у складу са ставом 2. тачка 1) овог члана, захтев из става 3. овог члана може се поднети у року од 30 дана од дана одржавања те седнице.

Доношење одлуке о спровођењу посебне или ванредне ревизије

Члан 457.

Одлуку о спровођењу посебне или ванредне ревизије доноси скupштина акционара обичном већином гласова присутних акционара.

Одлуком из става 1. овог члана мора се одредити ревизор који ће извршити посебну или ванредну ревизију.

За ревизора из става 2. овог члана не може бити изабран ревизор који је спровео:

- 1) процену неновчаног улога која је предмет посебне ревизије;
- 2) ревизију финансијских извештаја за период у којем је извршено стицање или располагање имовином велике вредности које је предмет посебне ревизије;
- 3) ревизију финансијских извештаја који су предмет ванредне ревизије.

Ако скupштина одбије предлог за спровођење посебне, односно ванредне ревизије, акционари који су овај предлог поднели могу у року од 30 дана од дана одржавања седнице скupштине захтевати да надлежни суд у ванпарничном поступку одлучи о предлогу за спровођење посебне, односно ванредне ревизије.

Одлуком којом усваја предлог за спровођење посебне, односно ванредне ревизије суд именује и ревизора, који мора испуњавати услове из става 3. овог члана.

Друштво мора учинити доступном сву потребну документацију и обавештења које затражи ревизор који спроводи посебну, односно ванредну ревизију.

Забрана преноса акција током спровођења посебне или ванредне ревизије

Члан 458.

У случају из члана 457. став 4. овог закона на захтев друштва суд у ванпарничном поступку може донети решење којим налаже Централном регистру да изврши упис привремене забране преноса акција акционара по чијем предлогу је донета одлука о спровођењу посебне, односно ванредне ревизије.

Трошкови спровођења посебне или ванредне ревизије

Члан 459.

Трошкове спровођења посебне или ванредне ревизије сноси друштво.

Ако се посебна или ванредна ревизија спроводи по одлуци суда, суд том одлуком утврђује и износ процењених трошкова из става 1. овог члана и налаже друштву његову уплату на одговарајући депозитни рачун суда.

Ако друштво не изврши уплату износа процењених трошкова за спровођење посебне или ванредне ревизије у року одређеном одлуком из става 2. овог члана, суд ће принудно извршити наплату овог износа.

Садржај извештаја о посебној ревизији

Члан 460.

Извештај о посебној ревизији мора се сачинити у писаном облику и обавезно садржи образложене налазе ревизора.

У извештају из става 1. овог члана ревизор се мора изјаснити да ли налази посебне ревизије одступају од:

- 1) процењене вредности неновчаног улога ако је она била предмет посебне ревизије или
- 2) вредности и услова под којима је вршено стицање или располагање имовином велике вредности ако су они били предмет посебне ревизије.

Ако се ревизор изјасни да су одступања из става 2. овог члана значајна, он то мора јасно назначити и предложити мере за отклањање њихових последица.

Ако се ревизор изјасни да одступања из става 2. овог члана нису значајна, предлог за спровођење посебне ревизије сматра се неоснованим.

Садржај извештаја о ванредној ревизији

Члан 461.

Извештај о ванредној ревизији мора се сачинити у писаном облику и обавезно садржи образложене налазе ревизора.

У извештају из става 1. овог члана ревизор се мора изјаснити да ли се његово мишљење о финансијским извештајима који су били предмет ванредне ревизије разликује од мишљења које је на те финансијске извештаје дао ревизор који је претходно вршио ревизију и да наведе разлоге због којих се мишљења разликују.

Ако се ревизор изјасни да су разлике из става 2. овог члана значајне, он мора предложити мере за отклањање њихових последица.

Ако се ревизор изјасни да разлике из става 2. овог члана нису значајне, предлог за спровођење ванредне ревизије сматра се неоснованим.

Поступање са извештајем о посебној или ванредној ревизији

Члан 462.

Извештај о посебној или ванредној ревизији доставља се одбору директора, односно извршном одбору и надзорном одбору ако је управљање друштвом дводомно, акционарима који су предложили њено спровођење и суду ако је посебна или ванредна ревизија спроведена по одлуци суда.

Ако се ревизор у извештају из става 1. овог члана изјасни да постоје значајна одступања у смислу члана 460. став 2. и 461. став 2. овог закона одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно дужан је да у року од осам дана од дана достављања извештаја сазове ванредну седницу скupштине акционара ради разматрања тог извештаја, тако да се та седница одржи у року од 30 дана од дана достављања тог извештаја.

Одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно дужан је да уз извештај из става 1. овог члана за седницу скupштине припреми и своје писано изјашњење о налазима из тог извештаја, са предлогом одлука скupштине.

Ако одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно не поступи у складу са ставом 2. овог члана акционари који су предложили спровођење посебне или ванредне ревизије могу у року од 30 дана од дана достављања извештаја поднети захтев суду да у ванпарничном поступку наложи одржавање ванредне седнице скupштине акционара из става 2. овог члана.

Ако у случају из става 2. овог члана скupштина акционара не усвоји извештај ревизора који је вршио посебну, односно ванредну ревизију, или мере које је он предложио, акционари који су гласали за усвајање извештаја и мера које је предложио ревизор имају право право да буду несагласни у смислу члана 474. овог закона, као и право на накнаду штете од друштва.

Ако се ревизор у извештају из става 1. овог члана изјасни да не постоје значајна одступања у смислу члана 460. став 2. и 461. став 2. овог закона одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно дужан је да овај извештај стави на дневни ред прве наредне седнице скupштине акционара.

Право друштва на накнаду штете

Члан 463.

Ако извештај о посебној или ванредној ревизији покаже да је предлог за њено спровођење био неоснован, друштво има право на накнаду трошкова спровођења посебне, односно ванредне ревизије од акционара који су предложили њено спровођење.

Акционари који су предложили спровођење посебне или ванредне ревизије неограничено солидарно су одговорни за накнаду трошкова из става 1. овог члана.

8. Акти и документи друштва

Обавеза чувања аката и докумената друштва

Члан 464.

Друштво чува:

- 1) оснивачки акт;
- 2) решење о регистрацији оснивања друштва;
- 3) статут и све његове измене и допуне;
- 4) опште акте друштва;
- 5) записнике са седница скупштине и одлуке скупштине;
- 6) акт о образовању сваког огранка или другог организационог дела друштва;
- 7) документа која доказују својину и друга имовинска права друштва;
- 8) записнике са седница одбора директора, односно извршног одбора и надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно;
- 9) годишње извештаје о пословању друштва и консолидоване годишње извештаје;
- 10) извештаје одбора директора, односно извршног одбора и надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно;
- 11) евиденцију о адресама директора и чланова надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно;
- 12) уговоре које су директори, чланови надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, или са њима повезана лица у смислу овог закона, закључили са друштвом.

Друштво је дужно је да документа и акте из става 1. овог члана чува у свом седишту или на другом месту које је познато и доступно свим директорима и члановима надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно.

Документе и акте из става 1. тач. 1) до 5), 8, 9) и 12) овог члана друштво чува трајно, а остала документа и акте из става 1. овог члана најмање пет година, након чега се чувају у складу са прописима о архивској грађи.

Приступ актима и документима друштва

Члан 465.

Одбор директора, односно извршни одбор ако је управљање друштвом дводомно у дужан је да акте и документа из члана 464. став 1. тач. 1) до 5) и 8) овог закона, као и финансијске извештаје друштва, стави на располагање сваком акционару, као и ранијем акционару за период у којем је био акционар, на његов писани захтев поднет у складу са чланом 81. овог закона, ради вршења увида и копирања о свом трошку, током радног времена.

Сматраће се да је обавеза из става 1. овог члана извршена у погледу докумената из става 1. овог члана за које је друштво омогућило слободан приступ и преузимање са интернет странице друштва, без накнаде.

Изузетно од става 1. овог члана, ако је именован секретар друштва он је одговоран за извршавање обавезе из става 1. овог члана.

Право акционара из става 1. овог члана може бити ограничено само у мери у којој је то потребно ради уобичајене идентификације акционара.

Приступ актима и документима по одлуци суда

Члан 466.

Ако одбор директора, односно извршни одбор ако је управљање друштвом дводомно, или секретар друштва, ако постоји, пропусти да поступи по захтеву из члана 465. овог закона у року од пет дана од дана пријема захтева, подносилац захтева има право да тражи да суд у ванпарничном поступку наложи друштву да поступи по његовом захтеву.

Поступак из става 1. овог члана је хитан и суд је дужан да одлуку по захтеву донесе у року од осам дана од дана пријема захтева.

Ограничавање у погледу објављивања аката и докумената друштва

Члан 467.

Лице које оствари приступ актима и документима друштва у складу са чл. 465. и 466. овог закона не може да их објави на начин којим би нанело штету друштву или његовом угледу.

9. Престанак друштва

Начин престанка

Члан 468.

Друштво престаје да постоји брисањем из регистра привредних субјеката, по основу:

- 1) спроведеног поступка ликвидације или принудне ликвидације у складу са овим законом;
- 2) спроведеног поступка стечаја у складу са законом којим се уређује стечај;
- 3) статусне промене која има за последицу престанак друштва.

Престанак друштва по одлуци суда

Члан 469.

По тужби акционара који поседују акције које представљају најмање 20% основног капитала друштва против друштва надлежни суд може одредити престанак друштва или друге мере ако:

- 1) одбор директора, односно извршни и надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, не могу да воде послове друштва, било због међусобног неслагања или из других разлога, а скупштина не може да прекине блокаду, што за последицу има да се послови друштва не могу више водити у интересу акционара;
- 2) су акционари блокирани у одлучивању на скупштини на најмање две узастопне седнице скупштине, што за последицу има да се послови друштва не могу више водити у интересу друштва;
- 3) директори, односно чланови надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, делују противзаконито, непоштено или преварно, а противно интересима акционара који подносе тужбу;
- 4) се имовина друштва расипа и умањује.

У поступку по тужби из става 1. овог члана суд може, ако су разлози за подношење тужбе отклоњиви, оставити друштву рок од највише шест месеци за отклањање неправилности.

Ако друштво у року из става 2. овог члана не отклони неправилности, суд ће пресудом одредити престанак друштва или једну или више од следећих мера:

- 1) разрешење директора или члана надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно;
- 2) увођење принудне управе у друштво до именовања нових директора, односно чланова надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно;
- 3) спровођење ванредне ревизије финансијских извештаја друштва;
- 4) доношење одлуке о расподели добити или о исплати учешћа у добити, односно дивиденде;
- 5) откуп акција које поседују акционари који су поднели тужбу од стране друштва по тржишној вредности у смислу овог закона.

Пресудом из става 3. овог члана суд може одредити и накнаду штете од стране друштва акционарима који су поднели тужбу.

ДЕО ЧЕТВРТИ

СТИЦАЊЕ И РАСПОЛАГАЊЕ ИМОВИНОМ ВЕЛИКЕ ВРЕДНОСТИ

Појам и основне одредбе

Члан 470.

Ако друштво стиче, односно располаже имовином чија набавна и/или продајна и/или тржишна вредност у моменту доношења одлуке о томе представља 30% или више од књиговодствене вредности укупне имовине

друштва исказане у последњем годишњем билансу стања, сматра се да друштво стиче, односно располаже имовином велике вредности.

Под стицањем, односно располагањем имовином велике вредности сматра се стицање, односно располагање имовином на било који начин, укључујући нарочито куповину, продају, закуп, размену, успостављање заложног права и хипотеке, закључење уговора о кредиту и зајму, давање јемства и гаранција, и предузимање било које друге радње којом настаје обавеза за друштво.

Изузетно од става 1. овог члана, неће се сматрати стицањем, односно располагањем имовином велике вредности куповина или продаја имовине која је извршена у оквиру редовног пословања друштва.

Под имовином у смислу ст. 1. и 2. овог члана сматрају се ствари и права, укључујући и непокретности, покретне ствари, новац, уделе у друштвима, хартије од вредности, потраживања, индустриску својину и друга права.

Једним стицањем, односно располагањем, у смислу става 1. овог члана, сматраће се и више повезаних стицања, односно располагања извршених у периоду од годину дана, при чему се као време настанка узима дан извршења последњег стицања, односно располагања.

Стицање, односно располагање имовином велике вредности може се спровести ако то стицање, односно располагање претходно или накнадно одобри скупштина.

Ако друштво стиче, односно располаже имовином велике вредности сходно се примењују правила овог закона о правима несагласних чланова.

Поступак стицања, односно располагања имовином велике вредности

Члан 471.

Одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, припрема предлог одлуке којом скупштина одобрава стицање, односно располагање имовином велике вредности, са:

- 1) образложењем које садржи разлоге из којих се препоручује усвајање те одлуке;
- 2) извештајем о условима под којим се стиче, односно располаже имовином велике вредности.

Саставни део материјала за седницу скупштине на којој се одлука из става 1. овог члана доноси је нацрт уговора о стицању, односно располагању имовином велике вредности.

Изузетно од става 2. овог члана, ако се одлуком одобрава већ закључен уговор о стицању, односно располагању имовином велике вредности, тај уговор се доставља уз материјал за седницу скупштине на којој се одлука из става 1. овог члана доноси.

Одлuku о одобравању стицања, односно располагања имовином велике вредности скупштина доноси трочетвртинском већином гласова присутних акционара са правом гласа.

**Последице повреде одредаба о располагању
имовином велике вредности**

Члан 472.

Ако није прибављено одобрење у складу са чл. 470. и 471. овог закона, друштво и акционар који поседује или представља најмање 5% основног капитала друштва може поднети тужбу за поништај правног посла, односно радње стицања или располагања имовином велике вредности.

Изузетно од става 1. овог члана, правни посао, односно радња неће бити поништена ако лице које је друга страна у правном послу, односно према коме је радња извршена није знало нити је морало знати за повреду одредаба члана 471. овог закона у време закључења правног посла, односно предузимања правне радње.

Одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно, солидарно су одговорни друштву за штету коју то друштво претрпи услед стицања, односно располагања имовином велике вредности ако је то стицање, односно располагање спроведено без одлуке којом га скупштина одобрава.

Тужбе из ст. 1. и 3. овог члана могу бити поднете у року од три године од дана стицања, односно располагања имовином велике вредности.

Сходна примена на друштво с ограниченом одговорношћу

Члан 473.

Одредбе о стицању, односно располагању имовином велике вредности сходно се примењују и на друштво с ограниченом одговорношћу, ако оснивачким актом није другачије одређено.

**ДЕО ПЕТИ
ПОСЕБНА ПРАВА НЕСАГЛАСНИХ АКЦИОНАРА**

Право несагласних акционара на откуп акција

Члан 474.

Акционар може да тражи од друштва да откупи његове акције ако гласа против или се уздржи од гласања за одлуку:

- 1) о промени статута друштва којом се умањују његова права предвиђена статутом или законом;
- 2) о статусној промени;
- 3) о промени правне форме;
- 4) о промени времена трајања друштва;
- 5) којом се одобрава стицање, односно располагање имовином велике вредности;
- 6) којом се мењају његова друга права, ако је статутом одређено да акционар из тог разлога има право на несагласност и на накнаду тржишне вредности акција у складу са овим законом;

7) о повлачењу једне или више класа акција са регулисаног тржишта, односно мултилатералне трговачке платформе у смислу закона којим се уређује тржиште капитала.

Право на откуп акција и исплату из става 1. овог члана има и акционар који није присуствовао седници скупштине на којој се одлучује о питањима из става 1. овог члана, под условом да није уредно позван на ту седницу.

Акционар који затражи од друштва да од њега откупи акције у складу са чланом 475. овог закона не може оспоравати одлуку друштва на којој заснива то своје право.

Одлука из става 1. овог члана мора садржати одредбу о томе да ступа на снагу давањем писане изјаве од стране председника одбора директора, као и председника надзорног одбора друштва ако је управљање друштвом дводомно, да су сви несагласни акционари у целости исплаћени за вредност својих акција у складу са чл. 475. и 476. овог закона.

Поступак остваривања права на откуп акција

Члан 475.

Саставни део материјала за седницу скупштине на којој се доноси одлука из члана 474. став 1. овог закона је:

1) обавештење о правима несагласних акционара на окуп њихових акција и формулар захтева за остваривање тог права, који садржи поља у која се уноси име, односно пословно име акционара и његово пребивалиште, односно седиште, као и број и класа акција чији откуп захтева;

2) податак о књиговодственој вредности акција, податак о тржишној вредности акција утврђеној у складу са чланом 259. став 1. овог закона и податак о процењеној вредности акција утврђеној у складу са чланом 51. овог закона.

Ако жели да оствари право на откуп његових акција, несагласни акционар захтев из става 1. овог члана може доставити друштву:

1) на седници скупштине на којој се доноси одлука из члана 474. став 1. овог закона и то председнику скупштине, односно лицу кога председавајући скупштине овласти или

2) у року од 15 дана од дана закључења те седнице скупштине.

Друштво је у обавези да у року од 60 дана од дана истека рока из става 2. тачка 2) овог члана несагласном акционару исплати вредност акција које су предмет захтева из става 1. овог члана, која је једнака највишој од вредности из става 1. тачка 2) овог члана.

Исплата из става 3. овог члана извршиће се у складу са правилима пословања Централног регистра.

Судска заштита права несагласног акционара

Члан 476.

Несагласни акционар може тужбом надлежном суду против друштва тражити исплату:

1) разлике до пуне вредности његових акција утврђене у складу са чланом 475. став 3. овог закона, ако сматра да му је друштво на име откупне цене за његове акције исплатило износ нижи од те вредности услед тога што је

било која од вредности из члана 475. став 1. тачка 2) овог закона погрешно утврђена;

2) пуне вредности његових акција утврђене у складу са чланом 475. став 3. овог закона, ако му друштво није извршило никакву исплату по том основу, а поднео је захтев у складу са чланом 475. став 2. овог закона.

Тужба из става 1. овог члана се подноси најкасније у року од 30 дана од дана извршене исплате у складу са чланом 475. став 4. овог члана, односно истека рока за ту исплату ако исплата није извршена.

Ако је поднето више од једне тужбе из става 1. овог члана, поступци се спајају.

Ако суд правноснажном пресудом донетом у поступку по тужби из става 1. овог члана обавеже друштво да несагласном акционару исплати разлику до пуне вредности акција, односно пуну вредност акција, друштво је у обавези да свим другим несагласним акционарима исте класе акција призна и исплати исту вредност акције, независно од чињенице да ли су ти акционари поднели тужбу из става 1. овог члана.

Ако друштво не поступи у складу са ставом 5. овог члана у року за извршење пресуде из става 4. овог члана, сваки несагласни акционар може тужбом надлежном суду тражити исплату разлике до пуне вредности акција, односно вредност акција која је утврђена том пресудом.

Сходна примена на друштво с ограниченом одговорношћу

Члан 477.

Одредбе о правима несагласних акционара сходно се примењују и на чланове друштва с ограниченом одговорношћу, осим ако је оснивачким актом тог друштва другачије одређено.

ДЕО ШЕСТИ

ПРОМЕНА ПРАВНЕ ФОРМЕ

Појам промене правне форме

Члан 478.

Променом правне форме друштво прелази из једне правне форме у другу правну форму у складу са овим законом.

Промена правне форме друштва не утиче на правни субјективитет тог друштва.

На промену правне форме друштва примењују се сходно одредбе овог закона о оснивању дате форме друштва, ако овим законом није другачије одређено.

Ако јавно акционарско друштво мења правну форму, оно мора да испуни услове за престанак својства јавног друштва који су прописани законом којим се уређује тржиште капитала.

Друштво не може да мења правну форму ако је у ликвидацији или у стечају, осим као меру реорганизације у складу са законом којим се уређује стечај.

**Припрема аката и докумената у вези са променом
правне форме**

Члан 479.

Ради спровођења поступка промене правне форме, одбор директора припрема и доставља скупштини ради усвајања следеће акте и документа:

- 1) предлог одлуке о промени правне форме друштва;
- 2) предлог измене оснивачког акта ради усклађивања са одредбама овог закона које се односе на дату правну форму друштва;
- 3) предлог статута друштва, ако друштво мења правну форму у акционарско друштво;
- 4) предлог одлуке којом се именују чланови органа друштва у складу са одредбама овог закона које регулишу дату правну форму друштва;
- 5) извештај о потреби спровођења поступка промене правне форме, који обавезно садржи:
 - (1)објашњење правних последица промене правне форме;
 - (2)разлоге и анализу очекиваних ефеката промене правне форме;
 - (3)образложење сразмере конверзије акција у уделе, односно удела у акције, односно конверзије удела једне правне форме друштва у уделе друге правне форме друштва, у зависности од конкретне промене правне форме;
- 6) детаљно обавештење о праву члана друштва да буде несагласан са одлуком о промени правне форме у смислу члана 481. овог закона.

Ако је управљање друштвом дводомно, акта и документе из става 1. овог члана припрема извршни одбор, а надзорни одбор их утврђује и доставља скупштини ради усвајања.

Спровођење поступка промене правне форме друштва

Члан 480.

На обавештавање члanova друштва и поверилаца о спровођењу поступка промене правне форме, на позивање на седницу на којој се доноси одлука о промени правне форме и на поступак доношења те одлуке сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на статусне промене, ако овим законом није другачије одређено.

Одлука о промени правне форме друштва

Члан 481.

Одлука о промени правне форме друштва садржи нарочито:

- 1) пословно име и адресу седишта друштава које спроводи поступак промене правне форме;
- 2) означење нове правне форме друштва;
- 3) податке о начину и условима конверзије удела у друштву у акције или обратно, односно конверзије удела једне правне форме друштва у уделе друге правне форме друштва, у зависности од конкретне промене правне форме.

Одлука о промени правне форме друштва доноси се:

1) једногласно од стране ортака, комплементара, односно чланова друштва с ограничено одговорношћу, ако оснивачким актом није другачије одређено;

2) трочетвртинском већином гласова присутних акционара, ако статутом није одређена већа већина.

Истовремено са одлуком из става 2. овог члана чланови друштва, односно скупштина усваја:

- 1) измене оснивачког акта;
- 2) статут, у случају промене правне форме у акционарско друштво;
- 3) одлуку или одлуке којом се именују чланови органа друштва.

Регистрација промене правне форме друштва и правне последице регистрације

Члан 482.

Регистрација промене правне форме друштва врши се у складу са законом о регистрацији, а ако друштво мења правну форму у акционарско друштво претходно врши регистрацију акција у Централном регистру у складу са овим законом.

Ако друштво мења правну форму и постаје јавно акционарско друштво или престаје да то буде, примењују се и одредбе закона којим се уређује тржиште капитала које се односе на стицање, односно престанак својства јавног друштва.

Правне последице промене правне форме друштва наступају даном регистрације те промене у складу са законом о регистрацији.

Променом правне форме друштва наступају следеће правне последице:

1) удели чланова у друштву претварају се у акције или обратно, односно удели једне правне форме друштва се претварају у уделе друге правне форме друштва, у зависности од конкретне промене правне форме;

2) законитим имаоцима заменљивих обvezница и вараната, односно других хартија од вредности са посебним правима, осим акција, обезбеђују се најмање иста посебна права након промене правне форме, осим ако је одлуком о издавању тих хартија од вредности другачије одређено или ако је другачије уговорено са њиховим имаоцима;

3) ортаци и комплементари који су променом правне форме постали чланови друштва који су ограничено одговорни остају солидарно одговорни са друштвом за обавезе друштва настале до регистрације промене правне форме у складу са законом о регистрацији.

**ДЕО СЕДМИ
СТАТУСНЕ ПРОМЕНЕ**

1. Појам и врсте статусних промена

Појам статусне промене

Члан 483.

Статусном променом се друштво (у даљем тексту: друштво преносилац) реорганизује тако што на друго друштво (у даљем тексту: друштво стицалац) преноси имовину и обавезе, док његови чланови у том друштву стичу уделе, односно акције.

Сви чланови друштва преносиоца стичу уделе, односно акције у друштву стицашоцу сразмерно својим уделима, односно акцијама у друштву преносиоцу, осим ако се сваки члан друштва преносиоца сагласи да се статусном променом извршни замена удела односно акција у другачијој сразмери или ако користи своје право на исплату уместо стицања удела, односно акција у друштву стицашоцу у складу са чланом 508. овог закона.

Члану друштва преносиоца се по основу статусне промене може извршити и новчано плаћање, али укупан износ тих плаћања свим члановима друштва преносиоца не може прећи 10% укупне номиналне вредности удела, односно акција које стичу чланови друштва преносиоца, а ако те акције немају номиналну вредност 10% укупне рачуноводствене вредности тих акција.

Ако се статусном променом оснива ново друштво, на оснивање тог друштва примењују се одредбе овог закона које се односе на оснивање друштва у одговарајућој правној форми, осим ако је другачије прописано одредбама овог закона које регулишу статусне промене.

Ако се статусном променом јавно акционарско друштво припаја друштву које није јавно акционарско друштво или се са њим спаја у ново друштво које није јавно акционарско друштво, то друштво мора да испуни услове за престанак својства јавног друштва који су прописани законом којим се уређује тржиште капитала.

Статусне промене се не могу вршити супротно одредбама закона којим се уређује заштита конкуренције.

Учесници у статусној промени

Члан 484.

У статусној промени могу учествовати једно или више друштава исте или различите правне форме.

У статусној промени не може учествовати друштво које је у ликвидацији или у стечају, осим ако се статусна промена спроводи као мера реорганизације у складу са законом којим се уређује стечај.

Врсте статусних промена

Члан 485.

Статусне промене су:

- 1) припајање;

- 2) спајање;
- 3) подела;
- 4) издавање.

Припајање

Члан 486.

Једно или више друштава може се припојити другом друштву преношењем на то друштво целокупне имовине и обавеза, чиме друштво које се припаја престаје да постоји без спровођења поступка ликвидације.

Спајање

Члан 487.

Два или више друштава могу се спојити оснивањем новог друштва и преношењем на то друштво целокупне имовине и обавеза, чиме друштва која се спајају престају да постоје без спровођења поступка ликвидације.

Подела

Члан 488.

Друштво се може поделити тако што ће истовремено пренети целокупну имовину и обавезе на:

- 1) два или више новооснованих друштава (у даљем тексту: подела уз оснивање) или
- 2) два или више постојећих друштава (у даљем тексту: подела уз припајање) или
- 3) једно или више новооснованих друштава и једно или више постојећих друштава (у даљем тексту: мешовита подела).

Друштво из става 1. овог члана по спроведеној статусној промени престаје да постоји без спровођења поступка ликвидације.

Издавање

Члан 489.

Друштво се може поделити тако што ће пренети део своје имовине и обавеза на:

- 1) једно или више новооснованих друштава (у даљем тексту: издавање уз оснивање) или
- 2) једно или више постојећих друштава (у даљем тексту: издавање уз припајање) или
- 3) једно или више новооснованих друштава и једно или више постојећих друштава (у даљем тексту: мешовито издавање).

Друштво из става 1. овог члана по спроведеној статусној промени наставља да постоји.

2. Редовни поступак спровођења статусне промене

2.1. Акти и документи у вези са статусном променом

Припрема аката и докумената у вези са статусном променом

Члан 490.

Ради спровођења статусне промене одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно припрема следеће акте и документе:

- 1) нацрт уговора о статусној промени, односно нацрт плана поделе ако само једно друштво учествује у статусној промени, као и све документе из члана 491. став 3. овог закона;
- 2) финансијске извештаје, са мишљењем ревизора, са стањем на дан који претходи дану доношења одлуке скупштине о статусној промени највише шест месеци;
- 3) извештај ревизора о извршеној ревизији статусне промене;
- 4) извештај одбора директора, односно извршног одбора ако је управљање друштвом дводомно, о статусној промени;
- 5) предлог одлуке скупштине о статусној промени.

Друштво може као финансијске извештаје из става 1. тачка 2) овог члана користити:

- 1) последње годишње финансијске извештаје, са мишљењем ревизора, ако од завршетка пословне године до дана доношења одлуке скупштине о статусној промени није прошло више од шест месеци или
- 2) полугодишње финансијске извештаје, са мишљењем ревизора, ако је од завршетка пословне године до дана доношења одлуке скупштине о статусној промени прошло више од шест месеци.

Финансијски извештаји из става 1. тачка 2) овог члана могу да се заснивају на последњим годишњим финансијским извештајима, ако су ти извештаји били предмет ревизије, тако што ће на основу књиговодствене документације узети у обзир промене настале од дана на који су последњи годишњи финансијски извештаји били израђени укључујући и значајније промене вредности средстава, без спровођења посебног пописа залиха и основних средстава.

Изузетно, финансијски извештаји из става 1. тачка 2) овог члана нису потребни ако су се сви чланови друштва које учествује у статусној промени сагласили да се ти извештаји не припремају.

У друштву које није јавно акционарско друштво, извештај ревизора из става 1. тачка 3) овог члана није потребан ако се сви чланови сваког друштва које учествује у статусној промени сагласе да се тај извештај не сачињава.

Извештај из става 1. тачка 4) овог члана за друштво које учествује у статусној промени није потребан ако се сви чланови тог друштва сагласе да се тај извештај не сачињава.

Ако друштво по спроведеној статусној промени наставља да постоји, одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно припрема предлог одлуке скупштине о изменама оснивачког акта, односно статута у случају акционарског друштва.

Ако статусном променом настаје ново друштво, одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно припрема предлог оснивачког акта тог друштва, а ако је то друштво акционарско друштво и предлог статута тог друштва.

Уговор о статусној промени

Члан 491.

Уговор о статусној промени закључује се ако у статусној промени учествују два или више друштава.

Уговор из става 1. овог члана садржи нарочито:

- 1) пословна имена и седишта друштава која учествују у статусној промени;
- 2) циљ и услове под којима се врши статусна промена;
- 3) означење вредности имовине и висине обавеза које се статусном променом преносе на друштво стицаоца и њихов опис, као и начин на који се тај пренос врши друштву стицаоцу;
- 4) податке о замени удела, односно акција, а нарочито:
 - (1) сразмеру у складу са којом се врши замена удела, односно акција у друштву преносиоцу за уделе, односно акције у друштву стицаоцу и висину новчаног плаћања ако постоји;
 - (2) начин преузимања удела, односно акција у друштву стицаоцу и датум од кога ти удели, односно акције дају право учешћа у добити;
 - (3) податке о посебним правима у друштву стицаоцу која стичу чланови друштва преносиоца са посебним правима;
- 5) датум од кога престају пословне активности друштва преносиоца, ако оно престаје по спроведеној статусној промени;
- 6) датум од кога се трансакције друштва преносиоца сматрају, у рачуноводствене сврхе, трансакцијама обављеним у име друштва стицаоца;
- 7) све посебне погодности у друштву стицаоцу које се одобравају члановима одбора директора, односно извршног и надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, друштава која учествују у статусној промени;
- 8) услове под којима ће се наставити радни однос запослених у друштву стицаоцу;
- 9) остала питања од значаја за спровођење статусне промене.

Саставни део уговора из овог члана чине:

- 1) предлог одлуке о изменама и допунама оснивачког акта, односно статута друштва стицаоца, а ако статусном променом настаје ново друштво предлог оснивачког акта, као и предлог статута тог друштва ако је оно акционарско друштво;
- 2) деобни биланс друштва преносиоца, у случају статусне промене поделе или издвајања;
- 3) списак чланова друштва преносиоца, са навођењем номиналне вредности њихових удела, односно акција у друштву стицаоцу, као и удела, односно акција које стичу у друштву стицаоцу;

4) списак запослених у друштву преносиоцу чији се радни однос наставља у друштву стицаоцу.

Уговор из става 1. овог члана закључује се између свих друштава која учествују у статусној промени у писаној форми и оверава се у складу са законом којим се уређује овера потписа.

Ако се статусном променом контролисано друштво припаја друштву које је његов искључиви власник, уговор из става 1. овог члана не садржи податке о замени удела, односно акција, нити се сачињава документ из става 3. тачка 3) овог члана.

План поделе

Члан 492.

Ако само једно друштво учествује у статусној промени, одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно усваја план поделе.

План поделе из става 1. овог члана садржи нарочито податке из члана 491. став 2. овог закона.

Саставни део плана поделе из става 1. овог члана чине акти и документи из члана 491. став 3. овог закона.

План поделе мора бити састављен у писаној форми и оверава се у складу са законом којим се уређује овера потписа.

Извештај ревизора о статусној промени

Члан 493.

Надлежни суд у ванпарничном поступку на захтев друштва које учествује у статусној промени именује ревизора ради ревизије уговора о статусној промени, односно плана поделе, који сачињава извештај о статусној промени.

Ако у статусној промени учествује више друштава, надлежни суд може на заједнички захтев свих тих друштава именовати једног ревизора који сачињава заједнички извештај о статусној промени за сва друштва.

Ревизор је дужан да извештај из става 2. овог члана сачини и достави свим друштвима која учествују у статусној промени у року који одреди суд, а који не може бити дужи од два месеца од дана именовања.

Ревизор сачињава извештај о статусној промени у писаној форми, који садржи мишљење о томе да ли је сразмера у складу са којом се врши замена удела, односно акција правична и примерена, као и образложение у оквиру којег је дужан да наведе нарочито:

1) који су методи процене вредности примењени приликом утврђивања предложене сразмере замене удела, односно акција и који су пондери додељени вредностима добијеним применом тих метода;

2) да ли су примењени методи и пондери додељени вредностима добијеним применом тих метода примерени околностима тог случаја, као и каква би сразмера замене удела била да су додељени другачији пондери;

3) које околности су отежавале процену вредности и обављање ревизије, ако их је било.

Ревизор је овлашћен да од свих друштава која учествују у статусној промени затражи све податке и исправе потребне за успешну припрему извештаја, као и да предузме све остале радње потребне за проверу истинитости података и исправа добијених од тих друштава.

Извештај одбора директора, односно извршног одбора о статусној промени

Члан 494.

Одбор директора, односно извршни одбор ако је управљање друштвом дводомно, друштва које спроводи статусну промену сачињава детаљан писани извештај који садржи нарочито:

- 1) циљеве који се желе постићи статусном променом, са анализом очекиваних економских ефеката на друштва која учествују у статусној промени;
- 2) објашњење правних последица закључења уговора о статусној промени, односно усвајања плана поделе;
- 3) образложение сразмере замене акција или удела;
- 4) податке о изменама уговора о статусној промени, односно плана поделе, ако су такве измене извршене на основу извештаја ревизора о ревизији статусне промене;
- 5) податке о значајнијим променама имовине и обавеза друштава која учествују у статусној промени до којих је дошло након датума са којим су израђени финансијски извештаји.

Ако је управљање друштвом дводомно, извештај из става 1. овог члана доставља се надзорном одбору на усвајање пре подношења скупштини на одобрење.

2.2. Обавештавање о спровођењу статусне промене

Обавеза објављивања

Члан 495.

Нацрт уговора о статусној промени, односно нацрт плана поделе друштво објављује на својој интернет страници, ако је има, и доставља регистру привредних субјеката ради објављивања на интернет страници тог регистра најкасније месец дана пре дана одржавања седнице скупштине на којој се доноси одлука о статусној промени.

Нацрти из става 1. овог члана морају бити објављени непрекидно најмање 60 дана од дана одржавања седнице скупштине на којој је донета одлука о статусној промени, а приступ тим нацртима мора бити омогућен свим заинтересованим лицима без обавезе идентификације и без накнаде.

Уз нацрт из става 1. овог члана објављује се и обавештење члановима друштва о времену и месту где могу извршити увид у документе и акте из члана 490. овог закона.

Друштво које није јавно акционарско друштво нема обавезу објављивања обавештења из става 3. овог члана ако је то обавештење упутило лично сваком члану друштва.

Ако у статусној промени учествује више од једног друштва, објављивање у складу са ст. 2. и 3. овог члана може се извршити заједнички за сва та друштва.

Објављивањем нацрта уговора о статусној промени, односно нацрта плана поделе из става 1. овог члана сматра се да су и повериоци друштва обавештени о статусној промени.

Обавеза обезбеђивања увида у акте и документе

Члан 496.

Друштво које спроводи статусну промену дужно је да својим члановима у седишту друштва омогући увид у акта и документе из члана 490. овог закона, као и у годишње финансијске извештаје за последње три године за свако од друштава које учествује у статусној промени, са мишљењем ревизора ако су били предмет ревизије, најмање током периода од месец дана који претходи дану одржавања седнице скупштине на којој се доноси одлука о статусној промени.

Изузетно, друштво није дужно да омогући увид у документа и акте из става 1. овог члана у свом седишту ако су ти акти и документа објављени у складу са чланом 495. ст. 1. и 2. овог закона.

Друштво је дужно да омогући сваком члану друштва копирање, о трошку друштва, докумената и аката из става 1. овог члана.

Изузетно, друштво није дужно да омогући копирање докумената и аката из става 1. овог члана ако је свим заинтересованим лицима, без обавезе идентификације, омогућено да та документа и акте прибаве са интернет странице регистра привредних субјеката без накнаде.

Обавеза личног обавештавања поверилаца

Члан 497.

Друштво је дужно да повериоцу који је познат друштву, а чија потраживања износе најмање 2.000.000 динара у противвредности било које валуте по средњем курсу Народне банке Србије на дан објаве из члана 495. став 2. овог закона, упути и писано обавештење о спровођењу статусне промене, које садржи елементе из члана 491. став 2. овог закона, најкасније 30 дана пре дана одржавања седнице скупштине на којој се доноси одлука о статусној промени.

2.3. Одлука о статусној промени и њено правно дејство

Одлука о статусној промени

Члан 498.

Одлуком о статусној промени скупштина одобрава:

- 1) план поделе који је усвојио одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно;
- 2) уговор о статусној промени, ако је тај уговор закључен до дана одржавања седнице скупштине;
- 3) нацрт уговора о статусној промени, ако тај уговор није закључен до дана одржавања седнице скупштине.

Ако као резултат статусне промене одређени чланови друштва преносиоца постају чланови друштва стицаоца који неограничено солидарно одговарају за његове обавезе, одлука о статусној промени може се донети само уз њихову сагласност.

Скупштина је дужна да истовремено са доношењем одлуке из става 1. овог члана:

- 1) усвоји измене и допуне оснивачког акта, односно статута у случају акционарског друштва, ако друштво наставља да постоји;
- 2) усвоји оснивачки акт друштва које настаје статусном променом, као и статут тог друштва ако је оно акционарско друштво.

У случају акционарског друштва, одлука из става 1. овог члана мора да садржи одредбу о томе да ступа на снагу давањем писане изјаве од стране председника одбора директора, као и председника надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, да су сви несагласни акционари у целости исплаћени за вредност својих акција у складу са чланом 475. овог закона.

Ступање на снагу

Члан 499.

Уговор о статусној промени ступа на снагу када га одлуком из члана 498. овог закона одобре скупштине свих друштава која учествују у статусној промени, односно даном закључења тог уговора ако је тај датум каснији, ако уговором није предвиђено да ступа на снагу неког каснијег датума.

План поделе ступа на снагу када га одлуком из члана 498. овог закона одобри скупштина друштва које спроводи статусну промену, осим ако је тим планом предвиђено да ступа на снагу неког каснијег датума.

Оснивачки акт друштва које настаје статусном променом, као и његов статут ако је оно акционарско друштво, ступа на снагу истовремено са ступањем на снагу уговора о статусној промени.

Побијање одлуке о статусној промени

Члан 500.

На побијање одлуке о статусној промени примењују се одредбе чл. 376. до 381. овог закона.

У поступку по тужби за побијање одлуке о статусној промени суд ће туженом друштву оставити примерен рок за отклањање разлога за побијање, ако се ради о отклоњивим разлозима.

Надлежни суд је дужан да одлуку којом се поништава одлука о статусној промени по правноснажности достави регистру привредних субјеката ради објављивања у складу са законом о регистрацији.

Одлука из става 3. овог члана нема утицаја на права и обавезе друштва стицаоца у вези са статусном променом, које су настале након наступања правних последица статусне промене, а до дана објаве одлуке у складу са ставом 3. овог члана, и за те обавезе неограничено солидарно одговарају сва друштва учесници статусне промене.

Одлука о статусној промени не може се побијати због утврђене сразмере замене акција, односно удела.

3. Поједностављени поступак спровођења статусне промене

Поједностављени поступак у случају припајања контролном друштву

Члан 501.

Ако је друштво стицалац контролно друштво са најмање 90% удела у основном капиталу друштва преносиоца, односно са најмање 90% акција са правом гласа у друштву преносиоцу, статусна промена припајања спроводи се без одлуке о статусној промени скупштине друштва стицаша ако су испуњени следећи услови:

- 1) ако је друштво стицалац извршило објаву из члана 495. овог закона најкасније месец дана пре дана одржавања седнице скупштине друштва преносиоца на којој се доноси одлука о статусној промени;
- 2) ако је друштво стицалац поступило у складу са чланом 496. овог закона током периода од месец дана који претходи дану одржавања седнице скупштине друштва преносиоца на којој се доноси одлука о статусној промени;
- 3) ако један или више акционара друштва стицаша који поседују акције које представљају најмање 5% његовог основног капитала не захтевају да се сазове скупштина друштва стицаша ради доношења одлуке о статусној промени, у року из става 1. тачка 1) овог члана.

У случају из става 1. овог члана, друштво преносилац није у обавези да сачини и достави на одобрење скупштини извештаје из члана 490. став 1. тач. 3) и 4) овог закона.

Ако је друштво стицалац једини члан друштва преносиоца, уговор о статусној промени не садржи податке из члана 491. став 2. тачка 4) овог закона.

На питања поједностављеног поступка статусне промене која нису посебно уређена овим чланом примењују се одредбе овог закона о спровођењу статусне промене у редовном поступку.

4. Промена основног капитала и нераспоређена имовина и обавезе

Повећање основног капитала друштва стицаша

Члан 502.

Повећање основног капитала друштва стицаша спроводи се у складу са одредбама овог закона које се односе на повећање капитала за правну форму друштва стицаша.

На повећање основног капитала јавног акционарског друштва као друштва стицаша не примењују се одредбе закона о тржишту капитала које се односе на одобрење Комисије за хартије од вредности, као и друге одредбе тог закона које су неспојиве са заменом акција у поступку статусне промене.

Чланови друштва преносиоца који су у друштву преносиоцу које престаје као резултат статусне промене уписали уделе, односно акције, али их до тренутка замене за уделе, односно акције друштва стицаша нису у целости уплатили, дужни су да уговорени улог уплате, односно унесу у друштво стицаша под условима под којима су их уписали, осим ако уговором о статусној промени није другачије одређено.

Забрана стварања привидног капитала

Члан 503.

Друштво стицалац не може повећати свој основни капитал као резултат статусне промене по основу удела, односно акција:

- 1) које друштво стицалац поседује у друштву преносиоцу;
- 2) које друштво преносилац поседује у друштву стицаоцу.

Друштво стицалац не може да издаје акције у замену за:

- 1) акције које друштво стицалац поседује у друштву преносиоцу, односно акције које за рачун друштва стицаоца држи треће лице у своје име;
- 2) сопствене акције друштва преносиоца, односно акције које за рачун друштва преносиоца држи треће лице у своје име.

Уделе, односно акције које друштво преносилац има у друштву стицаоцу, а који се као резултат статусне промене преносе друштву стицаоцу, постају сопствени удели, односно акције друштва стицаоца.

Изузетно од става 3. овог члана, друштво стицалац може, ако је то предвиђено уговором о статусној промени, односно планом поделе, да члановима друштва преносиоца замени њихове уделе, односно акције са уделима, односно акцијама које друштво преносилац има у друштву стицаоцу.

5. Регистрација статусне промене и правне последице регистрације

Регистрација статусне промене

Члан 504.

Регистрација статусне промене врши се у складу са законом о регистрацији у односу на друштво стицаоца и у односу на друштво преносиоца.

Регистрација статусне промене не може се вршити пре истека рока од 30 дана од дана ступања на снагу уговора о статусној промени, односно плана поделе.

Повећање, односно смањење основног капитала настало као резултат статусне промене региструје се у складу са законом о регистрацији.

Ако друштво престаје да постоји као резултат статусне промене, оно се брише из регистра привредних субјеката у складу са законом о регистрацији.

Правне последице статусне промене

Члан 505.

Правне последице статусне промене наступају даном регистрације статусне промене у складу са законом о регистрацији и то:

- 1) имовина и обавезе друштва преносиоца прелазе на друштво стицаоца, у складу са уговором о статусној промени, односно планом поделе;
- 2) друштво стицалац постаје солидарно одговорно са друштвом преносиоцем за његове обавезе које нису пренете на друштво стицаоца, али само до износа разлике вредности имовине друштва преносиоца која му је пренета и обавеза друштва преносиоца које је преузео, осим ако је са одређеним повериоцем другачије уговорено;

3) чланови друштва преносиоца постају чланови друштва стициоца, тако што се њихови удели, односно акције замењују уделима, односно акцијама у друштву стициоцу, у складу са уговором о статусној промени, односно планом поделе;

4) удали, односно акције друштва преносиоца, који су замењени уделима, односно акцијама у друштву стициоцу, поништавају се;

5) права трећих лица, која представљају терете на уделима, односно акцијама друштва преносиоца које се замењују за уделе, односно акције друштва стициоца прелазе на уделе, односно акције које члан друштва преносиоца стиче у друштву стициоцу, као и на потраживање новчане накнаде на коју има право поред или уместо замене за те акције, односно уделе у складу са овим законом;

6) запослени у друштву преносиоцу који су уговором о статусној промени, односно планом поделе распоређени у друштво стициоца настављају да раде у том друштву у складу са прописима о раду;

7) друге последице у складу са законом.

Изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, у погледу ствари и права чији је пренос условљен уписом у јавне књиге, односно прибављањем одређених сагласности или одобрења, пренос те имовине на друштво стициоца врши се тим уписом на основу уговора о статусној промени или плана поделе, односно прибављањем тих сагласности или одобрења.

Ако се статусном променом друштво преносилац гаси, наступају и следеће правне последице:

1) друштво преносилац престаје да постоји без спровођења поступка ликвидације;

2) узајамна потраживања између друштва преносиоца и друштва стициоца гасе се;

3) обавезе друштва преносиоца прелазе на друштво стициоца у складу са уговором о статусној промени, односно планом поделе, и друштво стицилац постаје нови дужник у погледу тих обавеза, а ако постоји више друштава стицилаца, свако од њих супсидијарно одговара за обавезе које су у складу са уговором о статусној промени, односно планом поделе прешли на остала друштва стициоце до износа разлике вредности имовине друштва преносиоца која му је пренета и обавеза друштва преносиоца које је преузео, осим ако је са одређеним повериоцем другачије уговорено;

4) дозволе, концесије, друге повластице и ослобођења дата или призната друштву преносиоцу прелазе на друштво стициоца у складу са уговором о статусној промени, односно планом поделе, осим ако је прописима којим се уређује њихово давање друкчије одређено;

5) директорима, и члановима надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, и заступницима друштва преносиоца престају дужности и овлашћења, као и пуномоћја за гласање у скупштини друштва преносиоца.

У случају припајања једином члану друштва у складу са чланом 501. став 3. овог закона не наступа последица из става 1. тачка 3) овог члана.

Изузетно од става 1. тачка 2) и става 3. тачка 3) овог члана, солидарна односно супсидијарна одговорност друштва стициоца неће постојати у погледу потраживања за које је поверилац у складу са одредбама члана 509. овог закона остварио право на одговарајућу заштиту.

Нераспоређена имовина и обавезе друштва престалог поделом

Члан 506.

Имовина друштва преносиоца престалог поделом, која уговором о статусној промени, односно планом поделе није пренета ниједном друштву стицаоцу, нити се тумачењем тог уговора, односно плана може одредити којем друштву стицаоцу се та имовина има пренети, преноси се сваком од друштава стицалаца сразмерно учешћу имовине која је на њих пренета, умањеној за преузете обавезе, у укупној нето имовини друштва престалог поделом.

За обавезе друштва преносиоца престалог поделом које уговором о статусној промени, односно планом поделе нису распоређене ниједном друштву стицаоцу, нити се тумачењем тог уговора, односно плана може одредити којем друштву стицаоцу се имају расподелити, солидарно одговара свако друштво стицалац до износа разлике између вредности имовине која је на то друштво пренета и обавеза које је то друштво преузело.

6. Заштита права чланова друштва преносиоца

Право на доплату

Члан 507.

Члан друштва преносиоца који сматра да је оштећен утврђеном сразмером замене удела, односно акција у друштву преносиоцу за уделе, односно акције у друштву стицаоцу може тужбом надлежном суду против друштва стицаоца у року од 30 дана од дана објаве обавештења из члана 495. овог закона тражити исплату новчане накнаде у складу са овим чланом.

Ако суд у поступку по тужби из става 1. овог члана утврди да је тржишна вредност удела, односно акција које је члан друштва преносиоца стекао у друштву стицаоцу мања од тржишне вредности удела, односно акција у друштву преносиоцу које су биле предмет замене, пресудом ће обавезати друштво стицаоца да том лицу исплати новчану накнаду која не може бити већа од 10% номиналне вредности његових замењених удела, односно акција у друштву преносиоцу.

У поступку по тужби из става 1. овог члана суд ће, ако одреди спровођење вештачења на околност одређивања тржишне вредности удела, односно акција, наложити туженом друштву стицаоцу да предујми трошкове тог вештачења.

Ако суд у поступку по тужби из става 1. овог члана обавеже друштво стицаоца на исплату новчане накнаде, друштво стицалац у обавези је да свим члановима друштва преносиоца чији су удели, односно акције исте врсте и класе замењени за уделе, односно акције друштва стицаоца исплати сразмеран износ на име доплате.

Ако је поднето више од једне тужбе у складу са ставом 1. овог члана, поступци се спајају.

Право на исплату

Члан 508.

Члан друштва преносиоца које је био несагласан са одлуком о статусној промени у смислу члана 483. овог закона има право из члана 474. овог закона, при чему је откупна цена његових акција утврђена одлуком о статусној промени.

Ако члан друштва преносиоца сматра да откупна цена утврђена одлуком о статусној промени не одговара тржишној вредности тих акција, или ако му та цена не буде исплаћена, има право подношења тужбе надлежном суду у складу са чланом 476. овог закона.

Удели, односно акције откупљене у складу са овим чланом постају сопствени удели, односно акције друштва стицаоца.

Члан друштва преносиоца не може истицати друге захтеве према друштву стицаоцу.

7. Заштита трећих лица

Заштита поверилаца

Члан 509.

Поверилац друштва које учествује у статусној промени чије је потраживање настало пре регистрације статусне промене у складу са законом о регистрацији и који сматра да ће статусна промена у којој учествује његов дужник угрозити намирење његовог потраживања, може, у року од 30 дана од дана објављивања обавештења из члана 495. овог закона од стране његовог дужника, захтевати добијање одговарајуће заштите.

Заштита поверилаца у смислу става 1. овог члана обезбеђује се на следећи начин:

- 1) давањем обезбеђења у виду залоге, јемства и слично;
- 2) изменама услова уговора по основу ког је настало потраживање или раскидом тог уговора;
- 3) одвојеним управљањем имовином друштва преносиоца до намирења потраживања;
- 4) предузимањем других радњи и мера које обезбеђују повериоцу положај који није лошији у односу на положај који је имао пре спровођења статусне промене.

Услови за давање заштите

Члан 510.

Поверилац друштва преносиоца, односно друштва стицаоца има право да заштиту из члана 509. овог закона захтева од свог дужника или од друштва стицаоца, односно друштва преносиоца само ако је финансијска ситуација друштава која учествују у статусној промени таква да спровођење статусне промене угрожава намирење његовог потраживања па је пружање те заштите неопходно ради обезбеђивања положаја повериоца који неће бити лошији од положаја који је имао пре спровођења статусне промене.

Право да захтевају заштиту из члана 509. овог закона немају:

- 1) повериоци чија потраживања спадају у први или други исплатни ред у смислу закона којим се уређује стечај;
- 2) повериоци чије је потраживање обезбеђено.

Заштита од стране суда

Члан 511.

Поверилац који у року од 15 дана од дана слања захтева за пружање заштите не добије одговарајућу заштиту има право да тужбом надлежном суду против свог дужника захтева добијање одговарајуће заштите, у смислу чл. 509. и 510. овог закона.

Поверилац има право на заштиту само ако докаже да је намирење његовог потраживања угрожено услед статусне промене.

На захтев друштва суд може одредити привремену меру забране спровођења статусне промене, ако нађе да је то нужно и оправдано ради обезбеђивања одговарајуће заштите за повериоца који је поднео тужбу.

Заштита ималаца обvezница и других дужничких хартија од вредности

Члан 512.

Одредбе чл. 509. до 511. овог закона примењују се и на законите имаоце обvezница и других дужничких хартија од вредности које је издало друштво преносилац, осим ако је другачије одређено у одлуци о емисији ових хартија од вредности или ако је другачије уговорено са њиховим имаоцима.

Заштита ималаца посебних права

Члан 513.

Законити имаоци заменљивих обvezница, вараната и других хартија од вредности са посебним правима, осим акција, које је издало друштво преносилац које престаје услед статусне промене стичу најмање једнака права према друштву стицаоцу, осим ако је:

- 1) другачије одређено у одлуци о издавању тих хартија од вредности или
- 2) са тим имаоцем другачије уговорено или
- 3) друштво стицилац уговором о статусној промени, односно планом поделе обавезано да, на захтев тих лица, откупи те хартије од вредности по њиховој тржишној вредности.

У случају из става 1. тачка 3) овог члана откупна цена мора бити одређена у уговору о статусној промени, односно плану поделе према тржишној вредности тих хартија од вредности утврђеној сходном применом члана 57. овог закона, што мора бити потврђено и од стране ревизора у извештају о ревизији статусне промене.

Лица из става 1. овог члана имају право да у року од 30 дана од дана објаве обавештења из члана 495. овог закона траже да надлежни суд у ванпарничном поступку одреди откупну цену предметних хартија од вредности ако сматрају да њихова вредност утврђена уговором о статусној промени, односно планом поделе није одговарајућа.

Одговорност за штету

Члан 514.

Директори друштва, односно чланови надзорног одбора ако је управљање друштвом дводомно, које учествује у статусној промени солидарно су одговорни члановима, односно акционарима тог друштва за штету проузроковану намерно или крајњом непажњом приликом припреме и спровођења статусне промене.

Тужба за накнаду штете из става 1. овог члана може бити поднета у року од три године од дана објављивања регистрације статусне промене у складу са законом о регистрацији.

За штету не одговарају лица из става 1. овог члана ако се контролисано друштво припаја свом једином члану.

ДЕО ОСМИ ПРИНУДНИ ОТКУП АКЦИЈА И ПРАВО НА ПРОДАЈУ АКЦИЈА

Услови за принудни откуп

Члан 515.

На предлог акционара који има акције које представљају најмање 95% основног капитала друштва и који има најмање 95% гласова свих акционара који поседују обичне акције (откупилац) скупштина доноси одлуку о принудном откупу свих акција преосталих акционара друштва уз исплату цене која се одређује сходном применом одредаба овог закона о исплати несагласних акционара.

Акције које поседују лица повезана са откупиоцем сматрају се акцијама које има откупилац у смислу става 1. овог члана, под условом да су та лица повезана са откупиоцем у периоду од најмање годину дана пре доношења одлуке о принудном откупу.

Статутом се може предвидети да принудни откуп из става 1. овог члана није допуштен или се може прописати већи проценат учешћа откупиоца у основном капиталу друштва као услов за принудни откуп.

Одлука о измени статута којом се мењају одредбе статута из става 3. овог члана доноси се трочетвртинском већином гласова присутних акционара, ако статутом није предвиђена већа већина.

Утврђивање и исплата цене

Члан 516.

Цена акција из члана 515. став 1. овог закона утврђује се према вредности акција на дан који не претходи више од три месеца дану доношења одлуке о принудном откупу, не узимајући у обзир њено било какво очекивано повећање или смањење као последицу те одлуке.

Изузетно, ако као последица доношења одлуке о принудном откупу појединим акционарима престају посебне погодности на које су имали право, та чињеница се узима у обзир приликом утврђивања тржишне вредности акција.

Друштво је дужно да у складу са чланом 475. овог закона утврди цену акција које треба да буду предмет откупа у року од 30 дана од дана доношења

одлуке о принудном откупу акција и да о томе обавести Централни регистар, у супротном одлука о принудном откупу престаје да важи.

Откупилац је у обавези да на посебан рачун код Централног регистра отворен за ту намену депонује средства за исплату цене акција из става 3. овог члана најкасније у року од осам дана од дана обавештавања Централног регистра у складу са ставом 3. овог члана.

У случају да не поступи у складу ставом 4. овог члана одлука о принудном откупу престаје да важи.

Акционарима чије су акције предмет принудног откупа Централни регистар исплаћује цену из става 3. овог члана из депонованих средстава у даљем року од три дана.

Материјали за седницу скупштине

Члан 517.

Одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно дужан је да у оквиру материјала за седницу скупштине на којој се доноси одлука о принудном откупу акционарима достави:

- 1) обавештење о начину утврђивања цене акција које су предмет принудног откупа у складу са чланом 475. овог закона;
- 2) све вредности тих акција утврђене у складу са чланом 475. овог закона;
- 3) годишње финансијске извештаје и годишње извештаје о пословању, као и консолидоване годишње извештаје о пословању ако постоје, за три последње пословне године.

Обавештење из става 1. овог члана мора да садржи и податак о праву акционара чије су акције предмет откупа на исплату цене утврђене у складу са чланом 516. овог закона, праву на побијање одлуке скупштине, као и о праву да тражи да надлежни суд испита примереност накнаде у складу са чланом 521. овог закона, и то независно од начина гласања о одлуци о принудном откупу.

Гласање о одлуци о принудном откупу

Члан 518.

Приликом гласања о одлуци о принудном откупу не примењују се одредбе овог закона о гласању акционара са преференцијалним акцијама у оквиру своје класе.

Регистрација одлуке о принудном откупу

Члан 519.

Одлука о принудном откупу региструје се у складу са законом о регистрацији, а доставља се Централном регистру у року од осам дана од дана доношења.

Побијање одлуке о принудном откупу

Члан 520.

Изузетно од одредаба овог закона о побијању одлука скупштине, рок за подношење тужбе за побијање одлуке о принудном откупу је 30 дана од дана доношења те одлуке.

Одлука о принудном откупу не може се побијати због непримерености цене за акције које су предмет принудног откупа.

Испитивање примерености цене од стране суда

Члан 521.

Сваки акционар друштва чије су акције предмет принудног откупа који сматра да цена коју је утврдило друштво у складу са чланом 516. овог закона није утврђена у складу са овим законом може у року од 30 дана од дана регистрације одлуке о принудном откупу тражити да надлежни суд у ванпарничном поступку утврди вредност тих акција у складу са овим законом.

Ако је захтев поднет у складу са ставом 1. овог члана, надлежни суд ће о томе одмах обавестити Централни регистар ради обустављања исплате цене акционарима чије су акције предмет принудног откупа.

Надлежни суд одлуку којом се утврђује вредност акција које су предмет принудног откупа по правноснажности доставља Централном регистру.

Ако је вредност утврђена одлуком суда виша од цене коју је утврдило друштво, откупилац је у обавези да разлику са припадајућом законском затезном каматом обрачунатом од дана доношења одлуке о принудном откупу депонује на рачун из члана 516. став 4. овог закона у року од 30 дана од дана правноснажности одлуке суда.

Ако откупилац пропусти да депонује разлику у складу са ставом 4. овог члана, друштво постаје неограничено солидарно одговорно за исплату те разлике.

Захтев акционара чије су акције биле предмет откупа за исплату разлике из става 4. овог члана застарева у року од три године од дана правноснажности одлуке суда из става 3. овог члана.

Право на продају акција

Члан 522.

Контролни акционар који стекне акције које представљају најмање 95% основног капитала друштва обавезан је да купи акције сваког од преосталих акционара друштва на његов писани захтев.

Захтев из става 1. овог члана садржи врсту, класу и број акција које су предмет продаје и доставља се друштву, чиме се сматра да је захтев достављен и контролном акционару.

Цена по којој је контролни акционар обавезан да купи акције из става 1. овог члана одређује се сходном применом одредаба овог закона о цени по којој се исплаћују несагласни акционари.

Друштво је дужно да у року од 60 дана од дана пријема захтева из става 1. овог члана утврди цену из става 3. овог члана сходном применом члана 475.

овог закона и да о томе у истом року обавести контролног акционара и акционара подносиоца захтева.

Контролни акционар је дужан да у року од 30 дана од дана пријема обавештења из става 4. овог члана изврши исплату утврђене вредности акција акционару подносиоцу захтева, чиме се врши пренос акција на контролног акционара.

Акционар подносилац захтева који сматра да вредност утврђена од стране друштва није утврђена у складу са овим законом може у року од 30 дана од дана пријема обавештења из става 4. овог члана тражити да суд у ванпарничном поступку утврди ту вредност акција у складу са чланом 475. овог закона.

Ако суд поступајући по захтеву акционара подносиоца захтева из става 6. овог члана као вредност акција утврди износ који је виши од цене коју је утврдило друштво, контролни акционар је у обавези да разлику до тако утврђене вредности доплати акционару подносиоцу захтева у року од 30 дана од дана правноснажности одлуке суда са законском затезном каматом почев од истека рока за исплату из става 5. овог члана.

Ако контролни акционар пропусти да поступи у складу са ставом 7. овог члана, друштво постаје неограничено солидарно одговорно за обавезу контролног акционара из става 7. овог члана.

Изузетак у погледу цене акција у случају понуде за преузимање

Члан 523.

Изузетно од чл. 515. и 516. овог закона, откупилац који је путем понуде за преузимање испунио услов из члана 515. став 1. овог закона има право да у року од три месеца од дана истека понуде за преузимање спроведе принудни откуп акција по условима из понуде за преузимање, ако је у складу са законом којим се уређује преузимање акционарских друштава:

- 1) искључиво путем добровољне понуде за преузимање упућене свим преосталим акционарима за све њихове акције стекао најмање 90% акција које су биле предмет те понуде; или
- 2) ту понуду за преузимање спровео као обавезну.

У случајевима из става 1. овог члана, преостали акционари имају право на продају својих акција у складу са чланом 522. овог закона, по условима из понуде, у року од три месеца од дана истека понуда за преузимање.

По истеку рока из ст. 1. и 2. овог члана, утврђивање цене акција код остваривања права на принудни откуп и права на продају акција врши се у складу са чл. 515. и 516. овог закона.

ДЕО ДЕВЕТИ ЛИКВИДАЦИЈА ДРУШТВА

1. Појам и покретање ликвидације

Појам

Члан 524.

Ликвидација друштва се може спровести када друштво има доволно средстава за намирење свих својих обавеза.

Одлука о ликвидацији

Члан 525.

Ликвидација друштва покреће се:

- 1) једногласном одлуком свих ортака, односно комплементара, ако уговором о оснивању није другачије одређено;
- 2) одлуком скупштине чланова друштва с ограниченом одговорношћу, у складу са чланом 211. овог закона;
- 3) одлуком скупштине акционара, у складу са чланом 358. овог закона.

Регистрација и објављивање

Члан 526.

Ликвидација друштва почиње даном регистрације одлуке о ликвидацији и објављивањем огласа о покретању ликвидације, у складу са законом о регистрацији.

Поступци у току и покретање стечаја

Члан 527.

Покретање ликвидације не спречава одређивање и спровођење извршења против друштва у ликвидацији нити вођење других поступака који се воде против или у корист друштва у ликвидацији.

Покретање ликвидације нема утицаја на поднети предлог за покретање стечаја поднет у складу са законом којим се уређује стечај, а повериоци друштва у ликвидацији могу поднети предлог за покретање стечаја и током трајања ликвидације из разлога прописаних законом којим се уређује стечај.

Ограничења исплата члановима друштва у ликвидацији

Члан 528.

За време ликвидације друштва не исплаћује се учешће у добити, односно дивиденде нити се имовина друштва расподељује члановима друштва пре исплате свих потраживања поверилаца.

2. Ликвидациони управник

Ликвидациони управник

Члан 529.

У одлуци о покретању ликвидације друштво именује ликвидационог управника.

Именовањем ликвидационог управника свим заступницима друштва престају права заступања друштва.

Ако друштво не именује ликвидационог управника на начин предвиђен ставом 1. овог члана, сви законски заступници друштва постају ликвидациони управници.

Друштво може имати више ликвидационих управника.

Ако друштво има више ликвидационих управника, они заступају друштво заједно, ако одлуком којом су именовани није другачије одређено.

Разрешење и оставка ликвидационог управника

Члан 530.

Ликвидациони управник може бити разрешен одлуком донетом у складу са чланом 395. овог закона, а истом одлуком мора бити именован нови ликвидациони управник.

Ликвидациони управник може дати оставку у складу са чланом 396. овог закона којим се уређује оставка директора друштва.

Регистрација ликвидационог управника

Члан 531.

Именовање, разрешење и оставка ликвидационог управника региструју се у складу са законом о регистрацији.

У случају из члана 529. став 3. овог закона, регистрација ликвидационог управника спроводи се по службеној дужности у складу са законом о регистрацији.

Овлашћења ликвидационог управника

Члан 532.

Ликвидациони управник заступа друштво у ликвидацији и одговоран је за законитост пословања друштва.

Ликвидациони управник може предузимати следеће активности:

- 1) вршити радње на окончању послова започетих пре почетка ликвидације;
- 2) предузима радње потребне за спровођење ликвидације, као што су продаја имовине, исплата поверилаца и наплата потраживања;
- 3) врши друге послове неопходне ради спровођења ликвидације друштва.

3. Обавештавање поверилаца и пријављивање потраживања

Оглас о покретању ликвидације

Члан 533.

Оглас о покретању ликвидације из члана 526. овог закона објављује се у трајању од 90 дана на интернет страници регистра привредних субјеката и садржи нарочито:

- 1) позив повериоцима да пријаве своја потраживања;
- 2) адресу седишта друштва, односно адресу за пријем поште из члана 20. овог закона на коју повериоци достављају пријаве потраживања;
- 3) упозорење да ће потраживања поверилаца бити преклудирана ако их повериоци не пријаве најкасније у року од 30 дана од дана истека периода трајања огласа из става 1. овог члана.

Ако друштво током периода трајања огласа о покретању ликвидације промени адресу седишта или адресу за пријем поште, рок од 90 дана из става 1. овог члана поново почиње да тече од дана регистрације те промене у складу са законом о регистрацији, а све до тада приспеле пријаве потраживања се сматрају уредно поднетим.

Ако друштво током рока за пријаву потраживања поверилаца из става 1. тачка 3) овог члана промени адресу седишта или адресу за пријем поште, тај рок поново почиње да тече од дана регистрације те промене у складу са законом о регистрацији, а све до тада приспеле пријаве потраживања се сматрају уредно поднетим.

Индивидуално обавештење познатим повериоцима

Члан 534.

Ликвидациони управник је дужан да познатим повериоцима који по овом закону пријављују потраживање упути и писано обавештење о покретању ликвидације друштва, најкасније у року од 15 дана од дана почетка ликвидације друштва.

Обавештење из става 1. овог члана садржи нарочито:

- 1) податак о дану објављивања и периоду трајања огласа о покретању ликвидације;
- 2) адресу седишта друштва, односно адресу за пријем поште из члана 20. овог закона, на коју поверилац доставља пријаву потраживања;
- 3) упозорење да ће потраживање повериоца бити преклудирано ако га поверилац не пријави најкасније у року од 30 дана од дана истека периода трајања огласа о покретању ликвидације.

Ако друштво током периода трајања огласа о покретању ликвидације или рока из става 1. тачка 3) овог члана за пријаву потраживања поверилаца промени адресу седишта или адресу за пријем поште, ликвидациони управник је у обавези да поново упути обавештење из става 1. овог члана познатим повериоцима који до тада нису доставили своје пријаве потраживања и то у року од 15 дана од дана регистрације те промене у складу са законом о регистрацији.

Повериоци чије је потраживање утврђено извршном исправом и повериоци у вези са чијима потраживањем против друштва почне да тече

парница до почетка ликвидације немају обавезу пријављивања потраживања, а њихова потраживања се сматрају пријављеним, у складу са овим законом.

Пријава потраживања

Члан 535.

Друштво је дужно да све приспеле пријаве потраживања, као и потраживања из члана 534. став 4. овог закона, евидентира у листу пријављених потраживања и да сачини листу признатих и оспорених потраживања.

Друштво може, у року од 30 дана од дана пријема пријаве потраживања, оспорити потраживање повериоца, у ком случају је обавезно да о томе у истом року обавести повериоца уз образложение оспоравања потраживања.

Друштво не може оспоравати потраживања повериоцима чија су потраживања утврђена извршном исправом.

Ако поверилац чије је потраживање оспорено не покрене поступак пред надлежним судом у року од 15 дана од дана пријема обавештења о оспоравању потраживања и у истом року о томе писаним путем обавести друштво, то потраживање се сматра преклудираним.

Ако је до тренутка пријема обавештења о оспоравању потраживања поверилац против друштва већ покрену поступак о том потраживању пред надлежним судом, поверилац није дужан да покреће нови поступак по пријему обавештења о оспоравању потраживања.

Потраживања настала након покретања ликвидације не пријављују се и морају се намирити до окончања ликвидације.

4. Ликвидациони биланси и извештаји, обустава ликвидације и покретање стечаја

Почетни ликвидациони биланс и почетни ликвидациони извештај

Члан 536.

Ликвидациони управник у року од 30 дана од дана почетка ликвидације саставља почетни ликвидациони биланс као ванредни финансијски извештај у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, и у истом року га подноси ортацима, комплементарима, односно скупштини на усвајање.

Ортаци, комплементари, односно скупштина дужни су да донесу одлуку о усвајању почетног ликвидационог биланса најкасније у року од 30 дана од дана када им је поднет на усвајање.

Ликвидациони управник саставља и почетни ликвидациони извештај који садржи:

- 1) листу пријављених потраживања;
- 2) листу признатих потраживања;
- 3) листу оспорених потраживања са образложењем оспоравања;
- 4) податак да ли је имовина друштва довољна за намирење свих обавеза друштва, укључујући и оспорена потраживања;
- 5) неопходне радње за спровођење ликвидације;

- 6) време предвиђено за завршетак ликвидације;
- 7) друге чињенице од значаја за спровођење ликвидације.

Почетни ликвидациони извештај ликвидациони управник саставља најраније 90 дана, а најкасније 120 дана од дана почетка ликвидације и у истом року га подноси ортацима, комплементарима, односно скупштини на усвајање.

Ортаци, комплементари, односно скупштина дужни су да донесу одлуку о усвајању почетног ликвидационог извештаја најкасније у року од 30 дана од дана када им је поднет на усвајање.

Усвојени почетни ликвидациони извештај региструје се у складу са законом о регистрацији.

Ликвидациони управник не може отпочети са плаћањима ради намирења поверилаца нити са исплатама члановима друштва пре регистрације почетног ликвидационог извештаја, осим плаћања обавеза из текућег пословања друштва.

Годишњи ликвидациони извештаји

Члан 537.

Ликвидациони управник у току ликвидације подноси годишње ликвидационе извештаје о својим радњама, са образложењем разлога због којих се ликвидација наставља, а није завршена, ортацима, комплементарима, односно скупштини на усвајање, најкасније у року од три месеца по истеку сваке пословне године.

Годишњи ликвидациони извештаји региструју се у складу са законом о регистрацији.

Обустава ликвидације

Члан 538.

У току ликвидације друштво одлуком ортака, комплементара, односно скупштине може обуставити ликвидацију и наставити са пословањем.

Одлука из става 1. овог члана доноси се већином одређеном за доношење одлуке о ликвидацији.

Одлука о обустави ликвидације може се донети само у случају да је друштво намирило у потпуности све повериоце, независно од тога да ли су тим повериоцима потраживања оспорена или призната, под условом да није отказалось уговор о раду било ком запосленом по основу ликвидације нити отпочело са исплатама члановима друштва.

Саставни део одлуке о обустави ликвидације је именовање законског заступника друштва.

Саставни део одлуке о обустави ликвидације је и изјава ликвидационог управника да су сви повериоци намирени у потпуности и да друштво није отпочело са исплатама члановима друштва.

Ако друштво има више ликвидационих управника, они изјаву из става 5. овог члана дају заједнички.

Одлука о обустави ликвидације региструје се у складу са законом о регистрацији.

У случају обуставе ликвидације, потраживања поверилаца који нису пријавили своја потраживања и поверилаца чија су потраживања оспорена, а нису у року предвиђеном у члану 535. став 4. овог закона покренули поступак пред надлежним судом, неће се сматрати преклудираним у смислу овог закона.

Покретање поступка стечаја због презадужености

Члан 539.

Ако се из почетног ликвидационог биланса или почетног ликвидационог извештаја утврди да имовина друштва није довољна за намирење свих потраживања поверилаца (презадуженост), ликвидациони управник је дужан да надлежном суду поднесе предлог за покретање стечаја у року од 15 дана од дана састављања почетног ликвидационог биланса, односно почетног ликвидационог извештаја.

У случају из става 1. овог члана ликвидациони управник не може намиривати потраживања поверилаца, осим потраживања насталих из текућег пословања друштва до дана покретања стечајног поступка.

Документи који се састављају након исплате поверилаца

Члан 540.

Након исплате поверилаца ликвидациони управник саставља:

- 1) завршни ликвидациони биланс;
- 2) извештај о спроведеној ликвидацији;
- 3) писану изјаву да је упутио обавештење свим познатим повериоцима у складу са чланом 534. овог закона, као и да су све обавезе друштва по основу пријављених потраживања и потраживања која се у смислу члана 534. став 4. овог закона сматрају пријављеним измирене у потпуности и да се против друштва не воде други поступци;
- 4) предлог одлуке о расподели ликвидационог остатка друштва.

Завршни ликвидациони биланс саставља се и региструје у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија.

Ортаци, комплементари, односно скупштина усваја документе из става 1. овог члана и доноси одлуку о окончању ликвидације на начин прописан чланом 525. овог закона.

Друштво не може донети одлуку о окончању ликвидације пре правноснажног окончања свих поступака који за правну последицу могу имати било какву обавезу друштва и измирења свих тих обавеза.

5. Окончање ликвидације и одговорност за штету

Расподела ликвидационог остатка

Члан 541.

Имовина друштва у ликвидацији која преостане после измирења свих обавеза друштва (ликвидациони остатак) расподељује се члановима друштва у складу са одлуком о расподели ликвидационог остатка друштва.

Ако оснивачким актом, односно статутом или једногласном одлуком ортака, комплементара, односно скупштине није другачије одређено, расподела из става 1. овог члана врши се на следећи начин:

1) ортацима, комплементарима и командиторима и члановима друштва с ограниченом одговорношћу сразмерно њиховим уделима у друштву;

2) акционарима са преференцијалним акцијама који имају право приоритета у односу на ликвидациони остатак, а након њихове исплате акционарима са обичним акцијама сразмерно учешћу њихових акција у укупном броју обичних акција у друштву.

Командитори, чланови друштва с ограниченом одговорношћу и акционари који су у ликвидацији савесно примили исплате дужни су да врате примљено ако је то потребно за намирење поверилаца друштва.

У случају спора између чланова друштва у вези расподеле ликвидационог остатка, ликвидациони управник одлаже ту расподелу до правноснажног окончања спора.

Накнада ликвидационом управнику

Члан 542.

Ликвидациони управник има право да му се надокнаде трошкови које је имао у спровођењу ликвидације као и на исплату накнаде за рад. Накнаду за рад и висину трошкова спровођења ликвидације одређују ортаци, командитори, односно скупштина, а у случају спора или када то друштво не одреди, ликвидациони управник може тражити да надлежни суд у ванпарничном поступку одреди износ накнаде за рад и надокнаде трошкова.

У погледу потраживања из става 1. овог члана ликвидациони управник сматра се повериоцем друштва у ликвидацији.

Окончање ликвидације

Члан 543.

Ликвидација се окончава доношењем одлуке о окончању ликвидације из члана 540. став 3. овог закона.

По окончању ликвидације друштво се брише из регистра привредних субјеката у складу са законом о регистрацији.

Ако ортаци, комплементари, односно скупштина не донесу одлуку о усвајању докумената из члана 540. став 1. тач. 2), 3) и 4) овог закона у року од 60 дана од дана подношења тих докумената на усвајање од стране ликвидационог управника, ту одлуку може заменити писана изјава ликвидационог управника о неусвајању тих докумената.

Пословне књиге и документа друштва које је брисано услед окончања ликвидације чувају се у складу са прописима којима се уређује архивска грађа, а име и адреса лица коме су пословне књиге и документа поверени на чување региструју се у складу са законом о регистрацији.

Ако одлуку о имену и адреси лица из става 6. овог члана не донесу ортаци, комплементари, односно скупштина, ту одлуку може заменити и писана изјава ликвидационог управника о имену и адреси тог лица.

Заинтересована лица имају право на увид у пословне књиге и документа брисаног друштва о свом трошку.

Ако је након брисања друштва из регистра потребно предузети одређене радње у погледу имовине друштва престалог брисањем или друге радње које је требало предузети током ликвидације, заинтересовано лице може тражити да надлежни суд у ванпарничном поступку одреди ликвидационог управника са овлашћењем за предузимање тих радњи.

Одговорност ликвидационог управника за штету

Члан 544.

Ликвидациони управник одговара за штету коју причини у вршењу своје дужности члановима друштва и повериоцима друштва.

Потраживање из става 1. овог члана застарева у року од три године од дана брисања друштва из регистра.

Одговорност чланова друштва по окончању ликвидације

Члан 545.

Ортаци и комплементари одговарају неограничено солидарно за обавезе друштва у ликвидацији и након брисања друштва из регистра привредних субјеката.

Командитори, чланови друштва с ограниченом одговорношћу и акционари акционарског друштва одговарају солидарно за обавезе друштва у ликвидацији и након брисања друштва из регистра привредних субјеката, до висине примљеног износа из ликвидационог остатка.

Потраживања поверилаца из ст. 1. и 2. овог члана застаревају у року од три године од дана брисања друштва из регистра.

6. Принудна ликвидација

Разлози за покретање поступка

Члан 546.

Принудна ликвидација покреће се ако:

1) је друштву правноснажним актом изречена мера забране обављања делатности, односно одузета дозвола, лиценца или одобрење за обављање одређене делатности, а друштво не региструје промену претежне делатности или не отпочне ликвидацију у року од 30 дана од дана правноснажности тог акта;

2) у року од 30 дана од дана истека времена на које је друштво основано друштво не региструје продужење времена трајања друштва или у истом року не отпочне ликвидацију;

3) ортачко друштво остане са једним ортаком, односно командитно друштво остане без комплементара или без командитора, а друштву у року од три месеца не приступи недостајући члан или у истом року друштво не промени правну форму у правну форму чије услове испуњава у складу са овим законом или у истом року не отпочне ликвидацију;

4) се основни капитал друштва смањи испод минималног износа прописаног овим законом, а друштво у року од шест месеци не повећа основни капитал најмање до минималног износа прописаног овим законом, или у истом року друштво не промени правну форму у правну форму чије услове испуњава

у складу са овим законом, или у истом року друштво не донесе одлуку о ликвидацији и такву промену у истом року региструје у складу са законом о регистрацији;

5) друштво не достави надлежном регистру годишње финансијске извештаје до краја пословне године за претходну пословну годину, односно ако не достави почетни ликвидациони биланс у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија;

6) је правноснажном пресудом утврђена ништавост регистрације оснивања друштва у складу са законом о регистрацији или ништавост оснивачког акта друштва у складу са чланом 14. овог закона;

7) је правноснажном пресудом наложен престанак друштва у складу са чланом 469. овог закона, а друштво у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде не отпочне ликвидацију;

8) друштво остане без законског заступника, а не региструје новог у року од три месеца од дана брисања законског заступника из регистра привредних субјеката;

9) друштво у ликвидацији остане без ликвидационог управника, а не региструје новог у року од три месеца од дана брисања ликвидационог управника из регистра привредних субјеката;

10) усвојени почетни ликвидациони извештај не буде достављен регистру привредних субјеката у складу са чланом 536. став 6. овог закона;

11) у другим случајевима предвиђеним законом.

Покретање поступка принудне ликвидације

Члан 547.

У случајевима из члана 546. овог закона регистратор који води регистар привредних субјеката по службеној дужности преводи друштво у статус „у принудној ликвидацији“ и истовремено објављује оглас о принудној ликвидацији на интернет страници регистра привредних субјеката у непрекидном трајању од шест месеци.

Оглас из става 1. овог члана садржи:

- 1) дан објаве огласа;
- 2) пословно име и матични број друштва;
- 3) разлог принудне ликвидације;

4) обавештење повериоцима да у року од шест месеци од дана објаве огласа могу поднети предлог за покретање стечаја надлежном суду у складу са законом којим се уређује стечај.

Над друштвом у принудној ликвидацији може се отворити стечај у случају постојања стечајног разлога у складу са законом којим се уређује стечај.

Ако регистар привредних субјеката у року од годину дана од дана објаве огласа из става 1. овог члана не прими решење надлежног суда о отварању стечаја над друштвом у принудној ликвидацији, регистратор који води регистар привредних субјеката по службеној дужности брише друштво из регистра.

Последице брисања друштва из регистра у случају принудне ликвидације

Члан 548.

Имовина брисаног друштва постаје имовина чланова друштва у сразмери са њиховим уделима у капиталу друштва, а у случају ортачког друштва које нема капитал расподељује се на једнаке делове између ортака.

Чланови друштва своје односе у погледу имовине из става 1. овог члана уређују уговором, при чему сваки члан друштва може тражити да надлежни суд у ванпарничном поступку изврши поделу те имовине.

Након брисања друштва из регистра привредних субјеката, чланови брисаног друштва одговарају за обавезе друштва у складу са одредбама члана 545. овог закона о одговорности чланова друштва у случају ликвидације.

Изузетно од става 3. овог члана, контролни члан друштва с ограниченом одговорношћу и контролни акционар акционарског друштва одговара неограничено солидарно за обавезе друштва и након брисања друштва из регистра.

Потраживања поверилаца друштва према члановима друштва из става 4. овог члана застаревају у року од три године од дана брисања друштва из регистра.

ДЕО ДЕСЕТИ ПОВЕЗИВАЊЕ ПРИВРЕДНИХ ДРУШТАВА

1. Основна правила

Начини повезивања друштава

Члан 549.

Друштва се могу повезивати путем:

- 1) учешћа у основном капиталу или ортачким уделима (друштва повезана капиталом);
- 2) уговора (друштва повезана уговором);
- 3) капитала и уговора (мешовито повезана друштва).

Забрањено је повезивање привредних друштава супротно прописима којима се уређује заштита конкуренције.

Врсте повезаних друштава

Члан 550.

Привредна друштва повезивањем у смислу члана 549. овог закона формирају:

- 1) групу друштава (концерн);
- 2) холдинг;
- 3) друштва са узајамним учешћем у капиталу.

Група друштава

Члан 551.

Група друштава постоји када контролно друштво поред управљања зависним друштвима обавља и друге делатности.

Групу друштава чине:

- 1) контролно друштво и једно или више контролисаних друштава којима управља контролно друштво (фактичка група) или
- 2) контролно друштво и једно или више контролисаних друштава која су закључила уговор о контроли и управљању (уговорна група) или
- 3) друштва која нису у међусобно зависном положају, а којима се управља на јединствен начин (група са односима равноправности).

Холдинг друштво

Члан 552.

Холдинг друштво је друштво које контролише једно или више друштава и које за искључиву делатност има управљање и финансирање тих друштава.

Друштва са узајамним учешћем у капиталу

Члан 553.

Друштва са узајамним учешћем у капиталу су друштва од којих свако од тих друштава поседује значајно учешће у капиталу другог друштва.

2. Уговори о контроли и управљању

2.1. Појам, закључење, измене и престанак

Појам

Члан 554.

Уговор о контроли и управљању је уговор којим друштво поверава управљање и вођење послова другом друштву.

Ако друштва која чине групу са односима равноправности у смислу члана 551. став 2. тачка 3) овог закона закључе уговор којим се успоставља управљање на јединствен начин, такав уговор се не сматра уговором о контроли и управљању у смислу овог закона.

Закључење уговора

Члан 555.

Уговор о контроли и управљању закључује се у писаној форми и мора бити одобрен од стране скупштине сваког друштва које га је закључило трочетвртинском већином гласова присутних акционара, ако статутом није одређена већа већина.

У случају ортаког или командитног друштва, уговор о контроли и управљању одобравају сви ортаци, односно комплементари, ако оснивачким актом није другачије одређено.

Одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомно састављају извештај за скупштину приликом подношења уговора о контроли и управљању на одобрење скупштини, у коме морају навести и финансијске податке и податке о пословању друштава са којима уговор треба да буде закључен.

У извештају из става 3. овог члана образлажу се правни и економски разлози за закључење уговора и његов садржај, укључујући и износ накнаде за управљање, односно начин њеног одређивања.

Извештај из става 3. овог члана може бити састављен као заједнички извештај за сва друштва која закључују уговор.

Уговор о контроли и управљању региструје се у складу са законом о регистрацији и не може ступити на снагу пре дана регистрације.

Оглас о закључењу уговора о контроли и управљању објављује се на интернет страницама регистра привредних субјеката даном регистрације тог уговора, у трајању од најмање 90 дана од дана објављивања.

Измена и престанак уговора

Члан 556.

Уговор о контроли и управљању мења се по поступку по којем је и закључен.

Ако другачије није уговорено, а уговор о контроли и управљању је закључен на неодређено време, свака од уговорних страна има право да уговор раскине само са даном завршетка пословне године или другог уговореног обрачунског периода, обавештењем о раскиду које је у обавези да свим осталим уговорним странама достави у писаној форми најмање 30 дана пре истека пословне године, односно другог уговореног обрачунског периода.

Престанак уговора о контроли и управљању по било ком основу региструје се у складу са законом о регистрацији, и објављује се на начин из члана 555. став 7. овог закона.

Оглас из става 3. овог члана мора садржати и обавештење повериоцима о њиховом праву да од контролног друштва захтевају одговарајућу заштиту у погледу наплате својих потраживања према контролисаним друштвима.

2.2. Права, обавезе и одговорности из уговора о контроли и управљању

Обавезујућа упутства

Члан 557.

У случају постојања уговора о контроли и управљању, контролно друштво има право да даје обавезујућа упутства зависном друштву о начину вођења послова, руководећи се интересима групе.

Ако је за спровођење одређеног упутства из става 1. овог члана потребна одлука или одобрење одбора директора контролисаног друштва, односно надзорног одбора ако је управљање зависним друштвом дводомно, а та одлука или одобрење нису дати у разумном року, директор, односно извршни одбор контролисаног друштва дужан је да о томе обавести контролно друштво без одлагања, ако другачије није предвиђено уговором о управљању и контроли.

У случају из става 2. овог члана, упутство може бити поновљено само уз сагласност одбора директора контролног друштва, односно надзорног одбора ако је управљање контролним друштвом дводомно.

Одговорност директора контролног друштва

Члан 558.

Директори контролног друштва дужни су да упутства контролисаном друштву из члана 557. овог закона дају са пажњом доброг привредника, при чему се одредбе чл. 63. до 80. овог закона о посебним дужностима директора сходно примењују на директоре контролног друштва и у односу на контролисано друштво.

Искључење одговорности директора контролисаног друштва

Члан 559.

Директори, односно чланови надзорног одбора не одговарају за штету која је настала као последица повреде посебних дужности према друштву из чл. 63. до 80. овог закона ако су поступали по упутствима из члана 557. овог закона.

Одговорност контролног друштва

Члан 560.

Контролно друштво одговара за штету коју је претрпело контролисано друштво услед поступања по обавезујчим упутствима из члана 557. став 1. овог закона.

2.3. Заштита акционара и поверилаца контролисаног друштва

Исплата накнаде

Члан 561.

Накнада по основу уговора о контроли и управљању не може се исплатити ако је контролисано друштво пословало са губитком.

У случају из става 1. овог члана, накнада за период током којег је контролисано друштво пословало са губитком може се исплатити у години када је контролисано друштво остварило добит.

На потраживање накнаде из става 1. овог члана не обрачунава се камата.

Примерена накнада спољним акционарима

Члан 562.

Спољни акционар у смислу овог закона је сваки акционар контролисаног друштва који није контролно друштво, нити је акционар контролног друштва.

Уговором о контроли и управљању мора се одредити примерена накнада по акцији коју је контролно друштво дужно да плаћа спољним акционарима на годишњем нивоу.

Накнада из става 2. овог члана одређује се према процени будуће просечне очекиване дивиденде по акцији за наредне три пословне године, коју

би друштво исплатило када не би био закључен уговор о контроли и управљању, а најмање у висини просечне дивиденде по акцији за претходне три пословне године.

Ако је контролно друштво једини акционар подређеног друштва уговором о контроли и управљању не предвиђа се накнада из става 2. овог члана.

За измене или престанак уговора о контроли и управљању којим се мења накнада мањинским акционарима неопходна је сагласност тих акционара коју они дају као посебна класа акција.

Испитивање примерености накнаде од стране суда

Члан 563.

Спوليјни акционар подређеног друштва може у року од три месеца од дана регистрације уговора о контроли и управљању, односно његових измена, у складу са законом о регистрацији тражити да надлежни суд у ванпарничном поступку одреди примерену накнаду ако сматра да је накнада одређена уговором непримерена.

Ако суд поступајући по захтеву из става 1. овог члана одреди накнаду у вишем износу од уговорене, контролно друштво има право на раскид уговора о контроли и управљању у року од три месеца од дана правноснажности одлуке суда, без отказног рока.

Право на продају акција

Члан 564.

Уговор о контроли и управљању мора предвиђати право спољних акционара да своје акције продају контролном друштву по цени која одговара тржишној вредности акција утврђеној у складу са чланом 57. овог закона.

Уместо исплате цене из става 1. овог члана, уговор о контроли и управљању може предвидети право на замену акција за акције контролног друштва, у сразмери која је одређена уговором.

Сразмера из става 2. овог члана мора одговарати сразмери у којој би се вршила замена акција контролисаног друштва за акције контролног друштва у случају припајања контролисаног друштва контролном друштву.

У случају из става 2. овог члана може се предвидети и доплата у новцу спољним акционарима, на коју се примењују одредбе о доплати у новцу код статусних промена.

Уговор о контроли и управљању који не предвиђа право из става 1. овог члана или не одређује цену из става 1. овог члана ништаје.

Испитивање примерености цене од стране суда

Члан 565.

Сполијни акционар који сматра да цена из члана 564. став 1. овог закона или сразмера из члана 564. став 2. овог закона није примерена може у року од три месеца од дана регистрације уговора о контроли и управљању, односно његових измена, у складу са законом о регистрацији тражити да надлежни суд у ванпарничном поступку одреди примерену цену, односно сразмеру.

Ако суд по захтеву спољног акционара одреди вишу цену или повољнију сразмеру за спољне акционаре, друштво је у обавези да одлуку суда одмах по правноснажности објави на својој интернет страници и да је достави регистру привредних субјеката ради објављивања на интернет страници тог регистра.

Одлука суда из става 2. овог члана обавезује друштво у односу на све спољне акционаре.

Заштита поверилаца

Члан 566.

Ако уговор о контроли и управљању престане да важи, контролно друштво је у обавези да повериоцу контролисаног друштва на његов писани захтев поднет у року од шест месеци по престанку важности тог уговора пружи одговарајућу заштиту за наплату његових потраживања која су настала пре регистрације престанка важности тог уговора у складу са законом о регистрацији.

Право на одговарајућу заштиту немају повериоци контролисаног друштва чија су потраживања обезбеђена или која би у случају стечаја контролисаног друштва била у првом или другом исплатном реду у смислу закона којим се уређује стечај.

ДЕО ЈЕДАНАЕСТИ ОГРАНАК ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА И ПРЕДСТАВНИШТВО СТРАНОГ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА

1. Огранак привредног друштва

Појам огранка

Члан 567.

Огранак привредног друштва (у даљем тексту: огранак) је издвојени организациони део привредног друштва преко кога друштво обавља делатност у складу са законом.

Огранак нема својство правног лица, а у правном промету иступа у име и за рачун привредног друштва.

Привредно друштво неограничено одговара за обавезе према трећим лицима које настану у пословању његовог огранка.

Образовање огранка

Члан 568.

Огранак се образује одлуком коју доноси скупштина, односно ортаци или комплементари, ако оснивачким актом, односно статутом није другачије одређено.

Одлука из става 1. овог члана садржи нарочито:

1) пословно име и матични број друштва;

2) адресу огранка;

3) претежну делатност огранка, која се може разликовати од претежне делатности друштва;

4) лично име, односно пословно име заступника огранка и обим овлашћења заступника, ако је заступник огранка различит од заступника друштва.

Регистрација огранка

Члан 569.

Огранак може бити регистрован у складу са законом о регистрацији.

Изузетно од става 1. овог члана обавезно се региструје:

1) огранак домаћег привредног друштва, ако има заступника различитог од заступника друштва или је то прописано посебним законом као услов за обављање делатности;

2) огранак страног привредног друштва.

Ако је огранак регистрован у складу са ст. 1. или 2. овог члана, региструју се подаци о огранку, промене тих података и престанак тог огранка, у складу са законом о регистрацији.

Дејство регистрације заступника огранка

Члан 570.

Ако је заступник огранка регистрован у складу са законом о регистрацији, то лице сматра се заступником целог привредног друштва и на питања у вези са дејством ограничења овлашћења за заступање према трећим лицима сходно се примењују одредбе члана 33. овог закона.

Употреба пословног имена и других података

Члан 571.

У правном промету огранак наступа под пословним именом друштва, уз навођење:

- 1) да је реч о огранку;
- 2) адресе огранка, ако се разликује од адресе седишта друштва;
- 3) назива огранка, ако га има.

На употребу пословног имена и других података у документима огранка сходно се примењују одредбе из члана 25. овог закона које се односе на употребу пословног имена и других података у документима друштва.

Престанак огранка

Члан 572.

Огранак престаје:

- 1) одлуком коју доноси скупштина, односно ортаци или комплементари, ако оснивачким актом, односно статутом није другачије одређено;
- 2) престанком постојања привредног друштва у чијем је саставу.

Специфичност у вези са огранком страног привредног друштва

Члан 573.

Огранак страног привредног друштва је његов издвојени организациони део преко кога то друштво обавља делатност у Републици Србији у складу са законом.

Одлука о образовању огранка из става 1. овог члана садржи нарочито:

- 1) назив и адресу огранка;
- 2) претежну делатност огранка;
- 3) лично име, односно пословно име заступника огранка и обим овлашћења заступника;
- 4) назив и седиште регистрара у ком је оснивач огранка регистрован;
- 5) назив, правну форму и седиште оснивача огранка;
- 6) матични/регистарски број оснивача огранка;
- 7) лично име, односно пословно име заступника оснивача огранка;
- 8) податак о регистрованом капиталу оснивача, ако се према праву државе у којој је регистрован оснивач такав податак региструје.

Приликом регистрације огранка из става 1. овог члана региструју се подаци из става 2. овог члана, а у складу са законом о регистрацији региструју се и:

- 1) промене података из става 2. овог члана;
- 2) финансијски извештаји оснивача који су састављени, подвргнути ревизији и обелодањени на основу права државе по којем оснивач има ту обавезу.
- 3) престанак огранка.

2. Представништво страног привредног друштва

Појам представништва страног привредног друштва

Члан 574.

Представништво страног привредног друштва (у даљем тексту: представништво) је његов издвојен организациони део који може обављати претходне и припремне радње у циљу закључења правног посла тог друштва.

Представништво нема својство правног лица.

Представништво може закључивати само правне послове у вези свог текућег пословања.

Страно привредно друштво одговара за обавезе према трећим лицима које настану у пословању његовог представништва.

Образовање представништва

Члан 575.

Представништво се образује одлуком надлежног органа страног привредног друштва.

Одлука из става 1. овог члана обавезно садржи:

- 1) назив и седиште регистрара у ком је оснивач представништва регистрован;
- 2) назив, правну форму и седиште оснивача представништва;
- 3) матични/регистарски број оснивача представништва;
- 4) лично име, односно пословно име заступника оснивача представништва;
- 5) адресу представништва;
- 6) лично име, односно пословно име заступника представништва.

Престанак представништва

Члан 576.

Представништво престаје:

- 1) одлуком о престанку представништва;
- 2) престанком постојања оснивача представништва.

Регистрација представништва

Члан 577.

Представништво се обавезно региструје се у складу са законом о регистрацији.

Приликом регистрације представништва региструју се подаци из члана 575. став 2. овог закона, а у складу са законом о регистрацији региструје се и:

- 1) промене података из члана 575. став 2. овог закона;
- 2) престанак представништва.

ДЕО ДВАНАЕСТИ ПОСЛОВНА УДРУЖЕЊА

Пословно удружење

Члан 578.

Пословно удружење је правно лице које оснивају два или више привредних друштава или предузетника, ради постизања заједничких интереса.

Пословно удружење не може обављати делатност ради стицања добити, већ само ради постизања заједничких интереса својих чланова.

Правна форма пословног удружења се у пословном имену означава са: „пословно удружење“ или „п.у.“ или „пу“.

Пословно удружење стиче својство правног лица регистрацијом у складу са законом о регистрацији.

Оснивачки акт пословног удружења

Члан 579.

Оснивачки акт пословног удружења је уговор који потписују сви чланови чији се потписи оверавају у складу са законом којим се уређује овера потписа.

Оснивачки акт пословног удружења садржи нарочито:

- 1) пословно име, седиште и матични/регистарски број чланова пословног удружења;
- 2) пословно име и седиште пословног удружења;
- 3) циљ оснивања пословног удружења;
- 4) делатност пословног удружења;
- 5) одређивање органа пословног удружења и њихових надлежности;
- 6) време трајања пословног удружења;
- 7) обавезе члanova пословног удружења;
- 8) приступање, иступање и искључење члanova.

За обавезе у правном промету пословно удружење одговара целокупном својом имовином, а члanova на начин одређен оснивачким актом.

Сви члanova пословног удружења имају једнака права и обавезе, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Пословно удружење не може променити правну форму у форму привредног друштва.

Примена одредаба о друштву с ограниченом одговорношћу

Члан 580.

На пословно удружење сходно се примењују одредбе овог закона о друштву с ограниченом одговорношћу, ако овим законом није другачије одређено.

ДЕО ТРИНАЕСТИ КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Глава I КРИВИЧНА ДЕЛА

Давање изјаве неистинитог садржаја

Члан 581.

Законски заступник друштва или члан органа друштва, као и ликвидациони управник, овлашћени судски вештаč, ревизор или друго стручно лице које да писану изјаву неистинитог садржаја, која је прописана овим законом као услов за спровођење конкретног поступка, са намером да тај поступак започне и/или спроведе и/или оконча или као услов за ступање на снагу или спровођење одлуке друштва, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.

Ако је дело из става 1. овог члана извршио у намери да оштети повериоце друштва или чланове друштва, а износ за који су оштећена та лица прелази десет милиона динара, учинилац ће се казнити затвором од једне до десет година и новчаном казном.

Уз казну затвора суд може учиниоцу изрећи забрану обављања функције, односно позива у складу са Кривичним закоником.

**Закључење правног посла или предузимање радње
у случају постојања личног интереса**

Члан 582.

Ако лице из члана 61. овог закона, које има посебну дужност према друштву не пријави друштву правни посао или радњу у којој има лични интерес, односно од тог друштва не прибави одобрење правног посла или радње у случају постојања личног интереса из члана 66. овог закона, у намери да то друштво закључи уговор или предузме радњу у којој ће претрпети штету, казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Ако је услед извршења дела из става 1. овог члана друштво претрпело штету која прелази износ од десет милиона динара, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.

Уз казну затвора суд може учиниоцу изрећи забрану обављања функције, односно позива у складу са Кривичним закоником.

Повреда дужности избегавања сукоба интереса

Члан 583.

Ако лице из члана 61. овог закона, које има посебну дужност према друштву, повреди дужност избегавања сукоба интереса из члана 69. овог закона, у намери прибављања за себе или другога имовинске користи, казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Ако је услед извршења дела из става 1. овог члана друштво претрпело штету која прелази износ од десет милиона динара, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.

Уз казну затвора суд може учиниоцу изрећи забрану обављања функције, односно позива у складу са Кривичним закоником.

**Повреда дужности заступника да поступа
у складу са ограничењима овлашћења за заступање**

Члан 584.

Ако заступник друштва повреди дужност поступања у складу са ограничењима својих овлашћења, која су утврђена актима друштва или одлукама надлежних органа друштва из члана 33. став 1. овог закона, казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Ако је услед извршења дела из става 1. овог члана друштво претрпело штету која прелази износ од десет милиона динара, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.

Уз казну затвора суд може учиниоцу изрећи забрану обављања функције, односно позива у складу са Кривичним закоником.

Глава II

ПРИВРЕДНИ ПРЕСТУПИ

Привредни преступи привредног друштва које није јавно акционарско друштво и одговорног лица

Члан 585.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво које није јавно акционарско друштво ако:

- 1) обавља делатност без претходног одобрења, сагласности или другог акта надлежног органа, ако је исто као услов за обављање те делатности прописано посебним законом (члан 4. став 2. овог закона);
- 2) у пословању пословно име и друге обавезне податке не употребљава у складу са чланом 25. овог закона или послује под пословним именом под којим крши ограничења из члана 27. став 1. овог закона;
- 3) не смањи основни капитал када из годишњег финансијског извештаја произилази да је услед губитка нето имовина друштва пала испод вредности тог основног капитала (чл 148. и 315. овог закона);
- 4) пружа финансијску подршку за стицање својих удела или акција (чл. 154. став 1. и члан 279. овог закона);
- 5) врши плаћања члановима супротно одредбама о ограничењу плаћања (чл. 184. и 275. овог закона);
- 6) ако не отуђи, поништи или расподели сопствене акције у складу са обавезом отуђења сопствених акција (члан 287. овог закона);
- 7) не држи и не чува акта и документа у складу овим законом (члан 240, члан 348. став 7. и члан 464. овог закона);
- 8) смањење капитала врши супротно одредбама о заштити поверилаца (члан 319. овог закона);
- 9) приликом статусне промене повреди забрану стварања привидног капитала (члан 503. овог закона);
- 10) за време ликвидације предузима нове послове или члановима исплаћују дивиденде или расподељује имовину (члан 531. и члан 535. став 3. овог закона);
- 11) не састави документе које након исплате поверилаца треба да састави у складу са чланом 540. овог закона;
- 12) као контролисано друштво исплати, односно као контролно друштво прими накнаду по основу уговора о контроли и управљању, ако је контролисано друштво пословало са губитком (члан 561. овог закона);
- 13) не пружи одговарајућу заштиту повериоцу контролисаног друштва, пошто му је престало својство контролног друштва, у складу са чланом 566. овог закона.
- 14) се не усклади са одредбама овог закона или се не усклади у прописаном року у складу са овим законом.

За радње из става 1. овог члана, казниће се за привредни преступ и одговорно лице у друштву новчаном казном од 20.000 до 200.000 динара.

**Привредни преступи привредног друштва које је јавно
акционарско друштво и одговорног лица**

Члан 586.

Новчаном казном од 200.000 до 2.000.000 динара казниће се за привредни преступ привредно друштво које је јавно акционарско друштво ако:

- 1) наступе измењене околности из члана 54. овог закона, а друштво не изврши нову процену вредности неновчаног улога у складу са чл. 51. до 53. овог закона;
- 2) одреди емисиону цену акција или попуст на ту цену у супротности са чланом 260. овог закона;
- 3) одреди емисиону цену заменљивих обvezница у супротности са чланом 263. овог закона;
- 4) са акционарима који су га основали, у периоду од две године од дана регистрације оснивања, закључи уговор у супротности са чланом 268. овог закона;
- 5) акционару дивиденду исплаћује у супротности са чланом 272. овог закона;
- 6) акционару исплаћује привремену дивиденду у супротности са чланом 273. овог закона;
- 7) ако не врати уплаћени, односно унети улог најкасније у року од 15 дана од истека рока за упис акција, у случају неуспешног повећања капитала (члан 298. став 5. овог закона);
- 8) ако не омогући давање пуномоћја за гласање електронским путем у складу са чланом 344. став 9. овог закона.
- 9) ако не учини доступним акционарима резултате гласања у складу са чланом 356. овог закона.

За радње из става 1. овог члана, казниће се за привредни преступ и одговорно лице у друштву новчаном казном од 40.000 до 400.000 динара.

**Глава III
ПРЕКРШАЈИ**

Прекршаји физичких лица

Члан 587.

Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако:

- 1) у својству члана друштва злоупотреби право на информисање и приступ актима и документима друштва и исте објави или саопшти трећим лицима (члан 82. овог закона);
- 2) понуди или да новчану накнаду или другу корист:
 - (1) акционару јавног акционарског друштва у циљу прибављања пуномоћја за гласање на скупштини тог друштва;
 - (2) за то да неко на скупштини јавног акционарског друштва гласа или не гласа на одређен начин.

Новчаном казном од 20.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако обавља делатност а то не чини кроз прописане облике обављања привредне делатности, укључујући и привредно друштво и предузетника;

Прекршаји предузетника

Члан 588.

Новчаном казном од 50.000 до 200.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

- 1) он или лице која запошљава не испуњавају услове утврђене прописом којим се уређује заштита становништва од заразних болести;
- 2) обавља делатност из места које није регистровано у складу са законом о регистрацији, осим у случају када је по природи саме делатности обављање делатности ван тог места једино могуће или уобичајено (члан 87. овог закона);
- 3) не истакне своје пословно име у свом седишту, као и на другом месту обављања делатности у складу са чланом 87. став 5. овог закона;
- 4) обавља делатност из места које не испуњава услове утврђене прописом који уређује услове за обављање те делатности (члан 87. став 6. овог закона);
- 5) обавља делатност преко пословође који није регистрован у складу са законом о регистрацији или који не испуњава посебне услове који су прописани у погледу личних квалификација предузетника (члан 89. овог закона);
- 6) користи рад лица која нису код њега у радном односу супротно члану 89. ст. 9. и 10. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана одузеће се имовинска корист остварена извршењем прекршаја, а може се изрећи и мера забране обављања делатности у трајању од шест месеци до годину дана.

За прекршај из става 1. овог члана може се на лицу места наплатити казна у износу од 20.000 динара.

ДЕО ЧЕТРНАЕСТИ ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Обавеза усклађивања капитала

Члан 589.

Постојећа друштва дужна су да свој капитал ускладе са одредбама овог закона до дана почетка примене овог закона, осим у погледу улога у раду и услугама који су уписаны или уплаћени до дана ступања на снагу овог закона.

Регистратор који води регистар привредних субјеката ће у року од 30 дана од дана почетка примене овог закона по службеној дужности основни капитал постојећих друштава који је регистрован у складу са Законом о регистрацији привредних субјеката („Службени гласник РС”, бр. 55/04, 61/05 и 111/09- др.закон) исказати у динарима по званичном средњем курсу Народне банке Србије важећем на дан уплате одговарајућег улога.

Додатни улози

Члан 590.

Ако оснивачким актом друштва није другачије одређено, додатни улози у постојећим друштвима уговорени или уплаћени до дана ступања на снагу овог закона сматрају се зајмом и на те улоге ће се примењивати одредбе овог закона које уређују зајам друштву.

Обавеза усклађивања постојећих друштава с ограниченом одговорношћу

Члан 591.

Постојећа друштва с ограниченом одговорношћу дужна су да своје органе ускладе са одредбама овог закона до дана почетка примене овог закона.

Постојећа друштва с ограниченом одговорношћу дужна су да извршене промене из става 1. овог члана региструју у складу са законом о регистрацији у року од три месеца од дана почетка примене овог закона.

Над постојећим друштвима с ограниченом одговорношћу која не поступе у складу са одредбама става 2. овог члана регистратор који води регистар привредних субјеката покреће поступак принудне ликвидације.

Обавеза усклађивања постојећих акционарских друштава

Члан 592.

Постојећа акционарска друштва дужна су да свој оснивачки акт ускладе са одредбама овог закона до дана почетка примене овог закона.

Постојећа акционарска друштва дужна су да свој статут ускладе са одредбама овог закона, до дана почетка примене овог закона, односно да у истом року донесу статут ако га нису донела до дана ступања на снагу овог закона.

Постојећа отворена и затворена акционарска друштва усклађују се са одредбама овог закона којима се уређују акционарска друштва, а отворена акционарска друштва и са одредбама овог закона којима се уређују јавна акционарска друштва.

Постојећа акционарска друштва дужна су да извршене промене из става 1. овог члана региструју у складу са законом о регистрацији у року од три месеца од дана почетка примене овог закона.

Над постојећим акционарским друштвима која не поступе у складу са одредбама става 4. овог члана регистратор који води регистар привредних субјеката покреће поступак принудне ликвидације.

Брисани привредни субјекти

Члан 593.

Чланови, односно власници привредних субјеката који су брисани из регистра привредних субјеката у складу са чланом 452. став 4. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС”, број 125/04) даном ступања на снагу овог закона постају сувласници над имовином тих привредних субјеката, у идеалним деловима који одговарају њиховим власничким уделима у основном капиталу тих привредних субјеката.

Лица из става 1. овог члана могу уговором уредити начин расподеле имовине из става 1. овог члана, између себе, и на другачији начин.

Постојећи терети на имовини из става 1. овог члана остају на снази.

Лица из става 1. овог члана одговарају за обавезе брисаних субјеката из става 1. овог члана до висине вредности имовине која је у складу са овим чланом, односно уговором из става 2. овог члана прешла у њихово власништво.

Постојећи предузетници који нису преведени из регистра општинских јединица локалних самоуправа и постојеће ортачке радње

Члан 594.

Предузетници који нису преведени из регистра општинских јединица локалних самоуправа у регистар привредних субјеката у складу са Законом о регистрацији привредних субјеката („Службени гласник РС”, бр. 55/04, 61/05 и 111/09-др. закон), даном почетка примене овог закона сматрају се брисаним из регистра у који су уписани.

Власници постојећих ортачких радњи дужни су да своју форму обављања делатности промене у правну форму привредног друштва прописану овим законом, најкасније до 1. марта 2013. године.

Ако власници постојећих ортачких радњи регистру привредних субјеката не пријаве промену правне форме у року из става 2. овог члана, регистратор који води регистар привредних субјеката по службеној дужности ће их превести у правну форму ортачког друштва.

Изузејак од примене одредаба о принудној ликвидацији

Члан 595.

Одредбе овог закона о принудној ликвидацији не примењују се на поступак принудне ликвидације прописан Законом о приватизацији („Службени гласник РС”, бр. 38/01, 18/03, 45/05, 123/07- др.закон и 30/10).

Постојећа пословна удружења

Члан 596.

Даном почетка примене овог закона, пословна удружења која су основана по Закону о предузећима („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96, 33/96- исправка, 29/97, 59/98, 74/99, 9/01-СУС и 36/02 и „Службени гласник РС”, 125/04-др.закон) и преведена у регистар привредних субјеката, настављају да послују по овом закону.

Пословна удружења из става 1. овог члана дужна су да своја оснивачка акта и пословање ускладе са одредбама овог закона до дана почетка примене овог закона.

Постојећа пословна удружења дужна су да извршене промене из става 2. овог члана региструју у складу са законом о регистрацији у року од три месеца од дана почетка примене овог закона.

Над постојећим пословним удружењима која не поступе у складу са одредбама става 3. овог члана регистар привредних субјеката покреће поступак принудне ликвидације.

Престанак важења постојећих прописа

Члан 597.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о привредним друштвима („Службени гласник РС”, број 125/04), осим одредбе члана 456. тог закона која се примењује до окончања приватизације постојећих друштвених предузећа и привредних друштава која послују друштвеним или државним капиталом.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о приватним предузетницима („Службени гласник СРС”, бр. 54/89 и 9/90 и „Службени гласник РС”, бр. 19/91, 46/91, 31/93-УС, 39/93, 53/93, 67/93, 48/94, 53/95, 35/02, 101/05-др. закон, 55/04-др. закон и 61/05-др. закон), осим одредаба које се односе на ортачке радње које престају да важе 1. јануара 2013. године.

Даном почетка примене овог закона престају да важе одредбе члана 4. Закона о спољнотрговинском пословању („Службени гласник РС”, број 36/09).

Изузетак од примене закона којим се уређује парнични поступак

Члан 598.

Од дана почетка примене овог закона одредба члана 214. тачка 5) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 125/04 и 111/09) не примењује се у погледу поступака ликвидације који буду покренути у складу са одредбама овог закона.

Рок за доношење подзаконских аката

Члан 599.

Подзаконски акти за спровођење овог закона биће донети у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Ступање на снагу и почетак примене

Члан 600.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењивање се истеком рока од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, осим члана 344. став 9. и члана 586. став 1. тачка 8) овог закона, који ће се примењивати од 1. јануара 2014. године.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о привредним друштвима садржан је у члану 97. став 1. тачка 6. и члану 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије, на основу којих Република Србија, између осталог, уређује и обезбеђује јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката, систем обављања појединих привредних и других делатности, а Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о привредним друштвима („Службени гласник РС”, број 104/05) ступио је на снагу 2005. године. Иако су доношењем Закона о привредним друштвима који је заменио Закон о предузећима („Службени лист СРЈ”, бр. 29/96, 33/96, 29/97, 59/98, 71/99, 9/01, 36/02) решени неки од проблема који су се појавили у пракси, петогодишња пракса у примени Закона о привредним друштвима, указала је такође на постојање извесних проблема у примени његових појединих одредби. Поред напред наведеног, потреба усаглашавања са законодавством Европске уније, измене након усаглашавања са законодавством Европске уније, измењеним после ступања на снагу Закона о привредним друштвима, учинила је да измене садашњег Закона о привредним друштвима постану неопходне. Са друге стране треба имати у виду да је потреба за честом изменом закона карактеристична за све земље у транзицији, па самим тим се та потреба јавила и када је реч о нашем правном систему.

Доношењем садашњег Закона о привредним друштвима је у односу на раније важећи Закон о предузећима, учињен значајан корак напред у компанијском праву у Србији. Правни оквир за привредна друштва учинио је битно примеренијим тржишној привреди и слободи избора, али и одговорностима оснивача и власника и у највећем усагласио правила у Србији са усвојеном праксом и директивама Европске уније. Међутим, током његове петогодишње примене, која је отпочела крајем новембра 2006. године по истеку прописаног двогодишњег прелазног периода, јавиле су се различите недоумице и проблеми.

Један њихов део настајао је због недовољне прецизности појединих института (посебно кад је реч о економским, односно рачуноводственим категоријама), недоследној употреби термина у тексту закона, углавном недостајућих правила за спровођење начелних одредби, али и због непотребне крутости или избора појединих правила која се у приликама у Србији једноставно не могу спроводити или њихово спровођење изазива несразмерне трошкове.

Такође, поједине одредбе овог закона неизбежно су условљене задатим друштвено-политичким ограничењима у време његове израде и доношења. Ово се пре свега односи на акционарска друштва, и његову поделу на затворена, отворена и котирана отворена акционарска друштва. Отворена акционарска друштва су тада, као што је и сада случај, готово искључиво потицала из приватизације. Видљива последица политичке важности ових друштава и односа унутар њих, с једне стране, као и одсуства било какве савремене акционарске праксе у Србији, с друге стране, јесте да је у садашњем Закону о привредним друштвима број акционара пресудан за статус акционарског друштва: све док неко друштво има 100 и више акционара оно мора бити

отворено чак и када би један акционар имао 99,9% основног капитала и када би се сви сагласили да њихово друштво престане да буде отворено.

Део проблема са отвореним акционарским друштвима, међутим, потиче и од неусаглашености одредби и појмова који се користе у Закону о привредним друштвима и Закону о тржишту хартија од вредности и осталих финансијских инструмената (у даљем тексту: ЗХОВ). Оне су у протеклом периоду најчешће превазилажене мишљењима Комисије за хартије од вредности, за која се у неким случајевима са становишта Закона о привредним друштвима може рећи и да одступају од законског текста. Пракса да подзаконска акта или мишљења државних органа мењају суштину законских одредби или њихово дејство, иако на жалост не ретка у Србији, није добра и уноси непотребну и веома штетну неизвесност у пословању, те је и због тога требало приступити изменама.

Овим законом отклоњене су нејасноће које су се појавиле у току примене закона, отклоњене су правне празнице и разјашњене поједине одредбе које су за последицу имале разна тумачења.

Кључне карактеристике новог закона су: усклађивање закона са новим европским законодавством (директивама); усклађивање са нацртом будућег Закона о тржишту капитала; доследно спровођење концепта једнодомног и дводомног система управљања и давање слободе избора између једног и другог система; решавање проблема уочених у примени важећег закона; детаљније и јасније уређивање појединих питања и института; доследније разликовање друштава с ограниченим одговорношћу и акционарских друштава у погледу права и обавеза чланова и акционара; појачавање одговорности директора, али и самих чланова, односно акционара према друштву, уз истовремено смањење могућности за злоупотребе права чланова/акционара; детаљније уређена заштита поверилаца друштва; омогућавање у значајнијој мери електронских начина комуникације између привредних друштава, као и у односу према члановима, односно акционарима.

Пре него што се кренуло са израдом новог Закона о привредним друштвима детаљно су анализирани ефекти важећег закона о привредним друштвима као и ефекти који су се појављивали у пракси од почетка примене наведеног закона.

У изради текста закона коришћена су и анализирана упоредно правна решења и искуства земаља у региону и друга међународна искуства као и искуства стручњака у области коју регулише Закон о привредним друштвима (судија привредних судова, адвоката, ревизора, привредника...) који су у претходних пет година примењивали Закон о привредним друштвима. Такође је узета у обзир статистика и други расположиви подаци везани за примену важећег закона. Радна група је започела свој рад анализом преко сто питања и предлога које су дали судије, адвокати и привредници. Осим тога прикупљени су и статистички подаци Агенције за привредне регистре, централног регистра депо и клиринг хартија од вредности. Нека од решења резултат су даљих интензивних консултација и фокус група одржаних са судијама привредних судова, адвокатима и ревизорима а поједина представљају резултат јавне расправе.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Опште одредбе (чл. 1. – 82.)

Чланом 1. Предлога закона регулисан је предмет закона. Прописано је да се овим законом правни положај привредних друштава, а нарочито њихово

оснивање, управљање, статусне промене, промене правне форме, престанак и друга питања од значаја за њихов положај, као и правни положај предузетника. Такође је прописано да се одредбе овог закона примењују и на облике обављања привредне делатности који су основани и послују у складу са посебним законом, осим ако је тим законом другачије прописано. Потребно је било прецизирати да се одредбе овог закона примењују и на облике обављања привредне делатности који су основани или послују у складу са посебним законом а терминологија „облици обављања делатности“ коришћена је као најшира.

Чланом 2. и 3. Предлога закона регулисан је појам привредног друштва односно стицање својства правног лица.

Прописано је да је привредно друштво (у даљем тексту: друштво) правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити а својство правног лица стиче регистрацијом у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката.

Чланом 4. Предлога закона уређено је питање делатности. У пракси се у погледу овог питања појавио проблем у погледу неусаглашених ставова код тумачења одредби о делатности друштва. С тим у вези постојала су разна тумачења по којима је било неопходно да привредно друштво све делатности наведе у оснивачком акту, што је за последицу имало измене оснивачког акта (нпр. друштво није могло да се пријави за јавне набавке уколико та делатност није регистрована у оснивачком акту, што је за последицу имало потребу измене оснивачког акта). У погледу овог питања у упоредном праву делатности су дате описно. Из тог разлога прописано је да друштво, предузетник и огранак има претежну делатност, а може обављати и све друге делатности које нису законом забрањене независно од тога да ли су одређене оснивачким актом, односно статутом друштва. Направљена је јасна разлика између сагласности као услова за регистрацију и сагласности као услова за обављање делатности, те је прописано да се посебним законом може условити регистрација или обављање одређене делатности постојањем претходног одобрења, сагласности или другог акта надлежног органа (нпр. банке, јавна друштва).

Члан 5. и 6. Предлога закона регулише регистрацију. Члан 5. представља општу одредбу о регистрацији како би се избегло касније понављање кроз цео закон. Регистрација привредних друштава, предузетника, огранака и представништава страних правних лица и регистрација података и аката предвиђених овим законом, обавља се у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката. Наведена одредба усклађена је са директивом 2009/101 што није био случај са садашњим законом. Овакво решење предвиђено је и у упоредној пракси.

Чланом 7. Предлога закона регулисано је питање месне надлежности. Надлежност суда одређује се према седишту друштва, предузетника, односно месту пословања огранка страног правног лица, осим ако је овом законом предвиђена месна надлежност другог суда. Закон не садржи одредбу о стварној надлежности с обзиром да је иста прописана Законом о уређењу судова.

Чланом 8. Предлога закона прописане су правне форме друштава. Правне форме друштва су: ортачко друштво, командитно друштво, друштво за ограниченом одговорношћу и акционарско друштво.

Чланом 9. Предлога закона прописано је ко су чланови друштва. То су: у ортачком друштву-ортаци, у командитном друштву-комплементари и командитори, у друштву са ограниченом одговорношћу-чланови друштва са ограниченом одговорношћу, а у акционарском друштву- акционари.

Члан 10. Предлога закона садржи одредбе о времену трајања друштва. Имајући у виду да је пракса показала да се велики број привредних друштава оснива на одређено време детаљније су регулисани одредбе о времену трајања друштва. Дата је могућност оснивања привредног друштва на одређено или неодређено време и јасно дефинисани случајеви под којима друштво које је основано на одређено време може наставити пословање као друштво основано на неодређено време. Наиме, искључена је могућност прећутног продужења друштва и прописане су последице које наступају након истека времена на које је друштво основано. Ако је друштво основано на одређено време може продужити време трајања друштва или наставити пословање као друштво основано на неодређено време ако до истека времена на које је основано, односно до окончања поступка ликвидације у складу са овим законом, о томе одлуку донесу: у случају ортачког друштва и командитног друштва - једногласно сви ортаци односно комплементари; у случају друштва с ограниченом одговорношћу и акционарског друштва - скупштина двотрећинском већином свих чланова, односно акционара друштва.

Члан 11. – 14. Предлога закона садржи одредбе о оснивачком акту и статуту, њиховим изменама и ништавости. Закон прописује да је оснивачки акт конститутивни акт друштва који има форму одлуке о оснивању ако друштво оснива једно лице или уговора о оснивању ако друштво оснива више лица. Када је реч о ортачком друштву, командитном друштву и друштву са ограниченом одговорношћу, оснивачки акт је акт друштва којим се уређује управљање друштвом, унутрашња организација друштва и друга питања. Са друге стране акционарско друштво поред оснивачког акта има и статут, те је стога прописано да се статутом уређује управљање, унутрашња организација друштва и друга питања. На овај начин направљена је јасна разлика између друштва са ограниченом одговорношћу и акционарских друштава.

Када је реч о изменама оснивачког акта ортачког друштва, командитног друштва и друштва са ограниченом одговорношћу, исти се мења одлуком ортака, командитора и комплементара, односно скупштине друштва, а одлука се оверава у складу са законом ако је то предвиђено оснивачким актом и ако је та обавеза регистрована у складу са Законом о регистрацији. На тај начин се ортацима, командиторима и члановима друштва са ограниченом одговорношће пружа могућност избора веће правне заштите али им се не намеће обавеза. Имајући у виду да је досадашње решење захтевало да у великом броју случајева кад се врше одређене промене врши и измена оснивачког акта, што је доводило до повећања административних процедура и трошкова, код акционарског друштва је с обзиром да поред оснивачког акта има и статут, оснивачки акт предвиђен као историска категорија. Статут се мења одлуком скупштине друштва. Законом је прописано да је оснивачки акт конститутивни акт како би се направила дистинкција са статутом. Друштво је у обавези да након сваке измене оснивачког акта и статута сачини и пречишћени текст тих докумената, ради веће прегледности.

Предлогом закона су прецизирани услови и последице ништавости оснивачког акта у складу са европским директивама. Када је ништавост оснивачког акта у питању, за разлику од важећег Закона о привредним друштвима који говори о ништавости регистрације, Предлог закона говори о ништавости оснивачког акта, јер у конкретном случају није реч о ништавости регистрације која се регулише посебним законом већ о ништавости оснивачког акта. Из тог разлога прописано је да је оснивачки акт ништав у следећим случајевима: ако нема форму прописану овим законом; ако је делатност друштва наведена у оснивачком акту супротна принудним прописима или јавном поретку; ако не садржи одредбе о пословном имену друштва, улозима

чланова, износу основног капитала, делатности друштва; ако су сви потписници, у тренутку закључења оснивачког акта, били правно или пословно неспособни.

Предлог закона јасно прописује поступак за утврђивање ништавости. Прописано је да ништавост утврђује надлежни суд и уколико се разлог за ништавост не отклони до закључења главне расправе суд пресудом утврђује ништавост оснивачког акта. По правоснажности такве пресуде покреће се поступак принудне ликвидације.

Члан 15. Предлога закона регулише питање уговора у вези са друштвом. Због бројних нејасноћа које су се појавиле у пракси законом је појашњено да уговори у вези са друштвом имају искључиво облигациони а не статусно правни карактер. Закон прописује могућност закључења уговора члана друштва са једним или више чланова истог друштва којим се регулишу њихови међусобни односи. Закон изричito предвиђа шта се може уредити овим уговорима и прописује да исти производи дејство искључиво између чланова друштва који су га закључили.

Чланом 16.-18. Предлога закона регулисана је одговорност за обавезе друштва, одговорност за трошкове у вези са оснивањем друштва. Одговорност члanova друштва уређена је појединачно за сваку форму друштва, па је прописано да члanova друштва одговарају за обавезе друштва у складу са одредбама овог закона којима се уређују поједине форме друштва.

Што се тиче питања одговорности за трошкове у вези са оснивањем друштва, закон предвиђа да друштво одговара за трошкове преузете у вези са оснивањем друштва искључиво ако је то предвиђено оснивачким актом, у ком случају се оснивачким актом мора одредити или проценити износ тих трошкова.

Када је реч о пробијању правне личности закон прописује да до ње долази у случају када командитор, члан друштва са ограниченој одговорношћу и акционар злоупотреби правило о ограниченој одговорности у ком случају одговара за обавезе друштва. Реч је о једном општем ставу који је широко постављен како би могао да обухвати све могуће ситуације. Сматра се да постоји злоупотреба нарочито ако то лице: употреби друштво за постизање циља који му је иначе забрањен; користи имовину друштва или њоме располаже као да је његова имовина; користи друштво или његову имовину у циљу оштећења поверилаца друштва; ради стицања користи за себе или трећа лица умањи имовину друштва, иако је знато или морало знати да друштво неће моћи да извршава своје обавезе. Закон је прецизно дефинисао субјективне и објективне рокове за подношење тужбе као и стварну и месну надлежност суда који је овлашћен да поступа у оваквим ситуацијама из разлога што се питање надлежности у оваквим ситуацијама поставило као спорно питање.

Чланом 19.- 21. Предлога закона регулисано је седиште друштва и адреса за пријем поште. Седиште привредног друштва је место у Републици Србији из кога се управља пословањем друштва и које је као такво одређено оснивачким актом или одлуком скупштине друштва. Имајући у виду да велики број друштава пословањем друштва управља из места различитог од регистрованог седишта или своје делатности обавља ван места седишта друштва закон је дао могућност да у тим ситуацијама, трећа лица могу засновати надлежност суда против друштва и према том месту.

Достављање се врши на адресу седишта друштва. Како би се олакшало достављање привредним субјектима прописано је да друштво може имати посебну адресу за пријем поште која је регистрована у регистру привредних субјеката. Имајући у виду развој телекомуникација, омогућена је и електронска

комуникација, односно ради лакшег пословања прописана је и могућност постојања адресе за пријем електронске поште, чиме ће се знатно уштедети време и новац привредним субектима. Имајући у виду честа избегавања примања поднесака и друге проблеме који се јављају у вези са доставом (нпр. непријављивање промене адресе) прописано је да ако је достава писмена друштву на адресу за пријем поште, односно на адресу седишта друштва ако друштво нема регистровану адресу за пријем поште, путем препоручене пошиљке у смислу закона којим се уређују поштанске услуге била безуспешна, сматраће се да је достава те пошиљке уредно извршена истеком рока од осам дана од дана другог слања те пошиљке, под условом да је између та два слања протекло најмање 15 дана.

Овај вид доставе неће се односити на писмена у судском, управном, пореском или другим поступцима у којима је достава регулисана посебним законима.

Чланом 22.-30. Предлога закона регулисано је питање пословног имена. Прописано је да друштво послује и учествује у правном промету под пословним именом. Предлог закона прописује и битне елементе које пословно име мора да садржи како би исто било регистровано.

Друштво поред пословног имена може имати и скраћено пословно име ако је оно регистровано у складу са законом о регистрацији привредних субјеката и исти морају да садрже назив и правну форму друштва, с тим што пословно име садржи и седиште друштва. Предлог закона прописује минимална ограничења када је реч о избору пословног имена. Та ограничења односе се на коришћење националних или службених имена и знакова и личних имена у ком случају мора постојати одобрење надлежних органа, односно сагласности физичких лица. Назив друштва мора да се разликује од назива другог друштва тако да не изазива заблуду о идентитету или повезаности. Предлог закона прописује изузетак када је реч о статусној промени, у ком случају тај назив преузима друштво стицалац од друштва преносиоца које статусном променом престаје да постоји.

На јасан начин регулисан је поступак санкција у случају повреде одредби о пословном имену.

Чланом 31.- 43. Предлога закона регулисано је питање заступања и заступника. Предлог закона не садржи одредбу која уопштено говори о заступању с обзиром да је реч о материји која је уређена Законом о облигационим односима. У општим одредбама прописано је да су законски (статутарни, како их назива Закон о парничном поступку) заступници друштва у смислу овог закона лица која су овим законом као таква одређена за сваки поједини облик друштва. Новина у закону јесте могућност да поред физичких лица, заступник друштва може бити и правно лице, чиме се стварају нове пословне могућности и уколико дође до настанка штете као последице заступања, друштво има могућност да ту штету наплати. Наиме, дата је могућност да друштво може да заступа и правно лице с обзиром да постоји веће поверење у правна него физичка лица. Ако је законски заступник друштва домаће правно лице, оно заступа друштво преко свог заступника или лица које је за то овлашћено посебним пуномоћјем издатим у писменој форми. Како би се заштитило друштво, законом је прописано да је заступник дужан да поступа у складу са ограничењима својих овлашћења која су утврђена актима друштва или одлукама надлежних органа друштва. Са друге стране како би се обезбедила заштита за трећа лица, законом је прописано да се ограничења овлашћења заступника не могу истицати према трећим лицима. Изузетак постоји када је реч ограничењима овлашћења заступника у виду супотписа у

ком случају се могу истицати према трећим лицима ако су регистрована у складу са законом о регистрацији.

Предлог закона такође познаје и пуномоћнике по запослењу. Реч је о лицама која као запослени у друштву раде на пословима чије обављање у редовном пословању укључује и закључење или испуњење одређених уговора или предузимање других правних радњи, овлашћена да као пуномоћници друштва закључују и испуњавају те уговоре, односно предузимају те правне радње у границама послова на којима раде.

Када је реч о прокури, реч је о облику заступања који је изазивао велике диплеме у пракси. Предлогом закона је прописано да је прокура пословно пуномоћје којим друштво овлашћује једно или више физичких лица да у његово име и за његов рачун закључују правне послове и предузимају друге правне радње. Законодавац се определио за решење да се прокура може дати само физичком лицу имајући у виду чињеницу да закон прописује да пуномоћници правног лица могу бити физичка и правна лица.

Један од проблема који у се појављивали у пракси био је у томе што законом није била тачно одређена надлежност за давање прокуре у оквиру друштва (закон је предвиђао давање прокуре истовремено и као надлежност скупштине и као надлежност управног одбора). Како би се отклониле недоумице, прописано је да се прокура издаје одлуком ортака, командитора и комплементара, односно скупштине друштва, осим ако је другачије предвиђено оснивачким актом или статутом друштва. Прокура је непреносива и прокуриста не може дати пуномоћје за заступање другом лицу.

Прописана је одговорност за штету како заступнику тако и прокуристе. Заступник друштва и прокуристе одговарају за штету коју нанесу друштву прекорачењем граница својих овлашћења. Изузетно ова лица не одговарају за штету ако су поступала у складу са одлуком надлежног органа друштва, односно ако су њихове радње накнадно одобрене од стране тог органа.

Члан 44. Предлога закона регулише питање имовине, нето имовине и основног капитала. Предлогом закона је прописано да имовину друштва у смислу овог закона чине материјална и нематеријална средства у власништву друштва и друга права друштва.

Нето имовина (капитал) друштва у смислу овог закона јесте разлика између вредности имовине и обавеза друштва.

Основни (регистровани) капитал друштва је новчана вредност улагања чланова друштва у друштво која је регистрована у регистру привредних субјеката. Постојала је потреба да се у направи разлика између имовине, нето имевине и основног капитала. Разлог за то је чињеница да постоје разна тумачења шта је имовина друштва, која у садашњем закону није била дефинисана. Наиме, међу постојећим одредбама Закона о привредним друштвима није било оних које јасно и недвосмислено дефинишу основне појмове који у економском смислу чине привредно друштво, дакле имовину, обавезе и капитал. То је онемогућило доследно коришћење ових појмова кроз цео текст закона, што је створило забуну, а понекаде и потпуну непримениљивост одредби. Стога је у закон уведена нова одредба која даје јасну дефиницију ових појмова. Ово је било нужно и важно и због тога што у Србији и даље траје општа забуна око тога шта је имовина а шта капитал. Поједностављено речено, није општеприхваћена једноставна чињеница да као што је добит разлика између укупних прихода и укупних трошкова привредног друштва, тако је и капитал тог друштва разлика између његове укупне имовине и укупних обавеза. То значи и да без обзира на наизглед вредне некретнине које неко друштво

може имати оно истовремено може имати и негативну вредност капитала. Предложене дефиниције полазе од економске суштине дефинисаних појмова, усклађене су са начелним дефиницијама које дају Међународни рачуноводствени стандари и прате основну логику које им дају остале одредбе закона и омогућавају прецизно утврђивање одредби које се односе на одржање вредности капитала, ограничења у исплати дивиденди, смањењу и повећању основног капитала и низу других одредби у којима се користе ови појмови. Капитал је синоним за имовину. Капитал јесте вредност нето имовине и може бити већи или мањи од основног капитала. Постојао је проблем око назива јер се негде говори о имовини а негде о капиталу.

Чланом 45.-60. Предлога закона регулисани су улози у друштву. Предлогом закона је прописано да удели у друштво могу да буду новчани и неновчани и изражавају се у динарима. Ако се уплата новчаног улога врши у странијој валути у складу са законом који уређује девизно пословање, динарска противвредност улога обрачунава се по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате улога.

Када је реч о неновчаним улозима они могу бити у стварим и правима ако овим законом за поједине форме друштава није другачије одређено.

Пракса је показала да је јако мали број друштава са ограниченом одговорношћу као неновчани улог уносио рад и услуге. Када је реч о акционарским друштвима, другом директивом ЕУ 77/91/ЕЕЗ, уређено је да извршени рад и пружене услуге не могу бити предмет неновчаног улога. Улагање у радовима искључено је због поверилаца и могућих злоупотреба које се у том случају могу јавити. Предлог закона прописује да се новчани и неновчани улог приликом оснивања друштва или повећања основног капитала морају унети, односно уплатити у року одређеном у оснивачком акту, односно одлуци о повећању капитала, с тим да тај рок не може бити дужи од: у случају повећања капитала акционарског друштва које је јавно друштво по основу успешно извршене јавне понуде акција, или чије су акције укључене у трговање на регулисаном тржишту, односно на мултилатералној трговачкој платформи, у смислу закона којим се уређује тржиште капитала (у даљем тексту: јавно акционарско друштво) новчаним улогом путем јавне понуде - одмах по окончању рока за упис акција, у складу са законом који уређује тржиште капитала, а у осталим случајевима две године, односно пет година, за остале друштва.

Предлог закона јасно прописује последице неуплате, односно неуноса улога. Законом је прописано да се оснивачким актом, односно статутом у случају акционарског друштва може предвидети обавеза плаћања уговорне казне за случај неблаговременог извршења, односно у случају неизвршења обавезе када је реч о неновчаном улогу. У случају да члан друштва пропусти да изврши своју обавезу, друштво може позвати члана писаним путем да ту обавезу изврши у одређеном року, тај рок не може бити краћи од од 30 дана од дана слања позива, у супротном друштво може донети одлуку о искључењу члана. Како се поједини чланови друштва не би доводили у повољнији положај и како би се избегла злоупотреба ове одредбе злоупотребе у случају да више чланова није извршило своју обавезу, законом је прописано да ако више чланова друштва није извршило обавезу позив се упућује свим члановима истовремено са истим роком за извршење обавезе. У случају да члан друштва и у накнадном року не изврши своју обавезу друштво доноси одлуку о искључењу тог члана.

Имајући у виду да је законом предвиђено да улози у друштву могу бити новчани и неновчани, прописан је начин утврђивања вредности неновчаног

улога. Вредност неновчаног улога може се утврдити на два начина: споразумно од стране свих чланова друштва или путем процене. Процена је обавезна када је реч о јавним друштвима с обзиром да је таква обавеза прописана директивама Европске уније.

Предлогом закона је прецизно дефинисано питање процене неновчаних улога. Прописано је да се вредност неновчаног улога утврђује споразумно од стране свих чланова друштва или путем процене. Због нереалних процена и заштите поверилаца предвиђено је да вредност неновчаних улога у друштву путем процене утврђује овлашћени судски вештак, овлашћени ревизор или друго стручно лице које је од стране надлежног државног органа Републике Србије овлашћено да врши процене вредности одређених ствари или права. Процњена вредности не може бити старија од годину дана. Дата је могућност да процену врши и привредно друштво које испуњава законом прописане услове да врши поцене вредности ствари или права. Предлог закона међутим предвиђа изузетак од обавезе процене вредности неновчаног улога. Наиме, одбор директора, односно надзорни одбор ако је управљање друштвом дводомо, или други орган одређен оснивачким актом, односно статутом друштва, може донети одлуку да се не врши процена вредности неновчаног улога ако се тржишна вредност појединачних ствари и права које чине неновчани улог може утврдити из годишњих финансијских извештаја, који су били предмет ревизије, за годину која претходи години у којој се уноси неновчани улог.

Када је реч о утврђивања вредности хартија од вредности и инструмената тржишта новца којима се тргује на тржишту, вредност тог улога утврђује се најкасније два месеца пре дана уноса тог неновчаног улога у друштво. Вредност неновчаног улога члана утврђује се као пондерисана просечна цена тих хартија од вредности, односно инструмената тржишта новца остварена на регулисаном тржишту, односно мултилатералној трговачкој платформи у смислу закона којим се уређује тржиште капитала, у периоду од шест месеци који претходи дану утврђивања ове вредности, под условом да је:

- 1) у том периоду остварени обим промета хартија од вредности, односно инструмената тржишта новца чија се вредност утврђује износио најмање 0,5% њиховог укупно издатог броја; и
- 2) у најмање три месеца тог периода остварени обим промета хартија од вредности, односно инструмената тржишта новца износио најмање 0,05% њиховог укупно издатог броја на месечном нивоу.

Ради заштите поверилаца у случају споразумне процене неновчаних улога, закон даје могућност побијања такве процене од стране повериоца у ванпарничном поступку у случају да друштво није у могућности да измири своје обавезе у редовном току пословања. Ако суд утврди да је вредност неновчаног улога била мања од споразумно утврђене, суд ће наложити члану друштва који је унео тај неновчани улог да разлику до споразумно утврђене вредности тог улога уплати друштву.

Чланом 61.- 80. Предлога закона регулисане су посебне дужности према друштву. Овим одредбама појашњене су посебне дужности према друштву. Предлогом закона је прописано да посебне дужности према привредном друштву имају директори и чланови са значајним учешћем тј. ортаци, комплементари и командитори, и чланови друштва са ограниченој одговорношћу који поседују значајно учешће у капиталу, акционари који поседују значајно учешће у капиталу; директор, чланови надзорног одбора, чланови одбора; заступници, прокурести, као и ликвидациони управник. Значајно учешће у капиталу постоји ако једно лице, самостално или са другим

лицима која са њим делују заједно, поседује више од 25% права гласа у друштву.

Предлог закона прави разлику између повезаних лица у односу на физичко и у односу на правно лице и наводи која се лица сматрају повезаним лицима.

Предлог закона прописује дужности према друштву и појединачне последице у случају повреде сваке од њих. Постоје следеће дужности: дужност пажње; сукоб интереса; лични интерес; пословна тајна; забрана конкуренције.

Обавеза дужности пажње везана је искључиво за управу друштва. Та лица су дужна да у том својству извршавају своје послове савесно, са пажњом доброг привредника, и у разумном уверењу да делују у најбољем интересу друштва. Предлогом закона је прописана и последица у случају повреде пажње а то је накнада штете друштву, коју друштво оставља подношењем тужбе надлежном суду.

Обавеза пријављивања послова и радњи у којима постоји лични интерес односи се на сва лица која имају посебне дужности према друштву. Предлог закона јасно прописује у којим случајевима постоји лични интерес, као и последицу у случају повреде. Последица у случају повреде обавезе огледа се у рушљивости посла, накнада штете и преноса користи на друштво. Изузетак може постојати у случају одобрења посла у коме постоји лични интерес у случајевима предвиђеним законом.

Лица која имају посебне дужности према друштву имају такође дужност избегавања сукоба интереса. Наведена лица не смеју да у личном интересу или у интересу са њима повезаних лица: користе имовину друштва; користе информације до којих су дошли у том својству, а које иначе нису јавно доступне; злоупотребе своју позицију у друштву; користе могућности за закључење послова, које се укажу друштву. Такође је прописана последица а то је јесте накнада штете и пренос користи на друштво. Ово право друштво остварује подношењем тужбе надлежном суду.

Када је реч о обавези чувања пословне тајне, ова обавеза односи се на сва лица која имају посебне дужности према друштву. Предлогом закона је јасно прописано шта се сматра пословном тајном, како би се избегла разна тумачења. У случају повреде дужности чувања пословне тајне закон прописује право друштву на накнаду штете које оставља подношењем тужбе надлежном суду.

У погледу забране конкуренције, као једној од посебних дужности, у пракси су постојала разна тумачења у вези са тим питањем, с обзиром да је јако широко постављена у важећем закону. Предлог закона јасно прописује у ком случају постоји забрана конкуренције као и које су последице у случају повреде те дужности.

Предлогом закона је такође прописано да поред друштва и сам члан друштва може поднети тужбу за накнаду штете, против лица која имају посебне дужности према друштву ако му то лице проузрокује штету повредом дужности према друштву.

Када је реч о деривативној тужби, основна замерка садашњег Закона о привредним друштвима била је у томе што дата могућност баш сваком акционару да поднесе деривативну тужбу, што је доводило до разних злоупотреба. Наиме, пракса је показала да тужбу подноси ко стигне из разних разлога. Са друге стране уколико се ово право ограничи треба водити рачуна да у том случају може доћи до злоупотреба од стране већинских акционара.

Имајући у виду на напред наведено Предлогом закона је изричito прописано да деривативну тужбу може да поднесе један или више чланова друштва ако су испуњени следећи услови:

- 1) ако поседује уделе или акције у привредном друштву који представљају најмање 5% основног капитала друштва, независно од тога да ли је основ настало пре или након стицања својства члана друштва.
- 2) ако је пре подношења тужбе писаним путем захтевао од привредног друштва да поднесе тужбу а тај захтев је одбијен односно по том захтеву није поступљено у року од 30 дана од дана подношења.

За разлику од важећег закона који је прописивао да тужбу може поднети лице ако има својство командитора, члана или акционара у време подношења тужбе или ако то својство стекне по основу прибављања удела или акција од лица које је имало то својство у време подношења тужбе, закон не познаје такву могућност. Разлог за то лежи у томе што је постојало проблема у пракси, јер је ова одредба погрешно тумачена па су тужбу подносили и акционари који имају само једну акцију. Виши трговински суд је у том случају укидао пресуде уколико је подносилац тужбе био акционар који има само једну акцију.

Чланом 81. и 82. Предлога закона регулисано је право на информисање чланова друштва. Питање права на информисање регулисано је појединачно за сваку поједину форму друштва. Разлог за овакво решење произилази из проблема који се појавио у пракси у току примене Закона о привредним друштвима јер је дошло до изједначења између увида у акте акционарског друштва и друштва са ограниченој одговорношћу, што је довело до бројних спорова. Шири приступ актима омогућен је код друштва са ограниченој одговорношћу имајући у виду израженији личнији однос између чланова друштва поједина ограничења унета су ако је реч о акционарским друштвима. Детаљније је регулисан приступ актима, садржина захтева и право друштва на ускрђивање приступа, као и судска заштита у том случају.

Предузетник (чл. 83. – 92.)

Предлог закона на детаљнији начин уређује предузетнике који су до сада поред Закона о привредним друштвима били регулисани и Законом о приватним предузетницима, а који ће ступањем на снагу овог закона престати да важи, с обзиром да ће сва питања бити регулисана на једном месту тј. у Закону о привредним друштвима. На овај начин су разрађивањем постојећих одредби на јединствен начин регулисана статусна питања, оснивање, пословање и престанак предузетника.

Прописано је да је предузетник пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу стицања добити и које је као такво регистровано у складу са законом о регистрацији.

Кад је реч о одговорности предузетника прописано је да за све обавезе настале у вези са обављањем своје делатности одговара целокупном личном имовином, а да у личну имовину предузетника улази и имовина коју стиче у вези са обављањем делатности. Предлогом закона су детаљно регулисана питања седишта и места обављања делатности. Наиме, прописано је да предузетник може обављати делатност у седишту и изван седишта, у складу са законом (место обављања делатности).

Предлог закона прописује могућност поверања пословођења пословођи на основу писаног овлашћења, уз једно ограничење а то је да пословођа мора бити запослен код предузетника. Пословођење може бити опште или ограничено на једно место обављања делатности.

Регулисано је питање настављања делатности од стране наследника у случају смрти предузетника па је прописано да у случају смрти или губитка пословне способности предузетника, наследник, односно члан његовог породичног домаћинства (брачни друг, деца и родитељи) може наставити обављање делатности на основу решења о наслеђивању или међусобног споразума о наставку обављања делатности, који потписују сви наследници, односно чланови породичног домаћинства.

Ортачка друштва (чл. 93.- 124.)

Чланом 93. – 95. Предлога закона регулисан је појам и оснивање ортачких друштава. Дефиниција ортачког друштва усклађена је са осталим привредним друштвима, као и са општом дефиницијом у којој је наведено да привредно друштво обавља делатност ради стицања добити па је прописано да је ортачко друштво, друштво два или више ортака који су неоганичено солидарно одговорни целокупном својом имовином за обавезе друштва.

Када је реч о оснивачком акту односно о уговору о оснивању, како се исти већ помиње у основним одредбама, те овим одредбама је само прописано које елементе исти садржи и на који начин се мења. Измене се врше једногласном одлуком свих ортака, с тим што се даје могућност ортацима да уговором о оснивању уговоре другачије.

Чланом 96. Предлога закона регулисани су уз洛зи у друштво и ортачки удели. Ортаци у друштво уносе улоге једнаке вредности, осим ако је уговором о оснивању другачије одређено. Поред новчаног и неновчаног улога у стварима, прописано је да узлоzi могу бити и у услугама и раду јер је то карактеристично за ортачка друштва. Ортаци стичу уделе у друштву сразмерно својим уделим.

Члан 97. - 100. Предлога закона регулише питање преноса удела. Удео се преноси уговором у писаној форми са овереним потписима преносиоца и стицаоца, као и на други начин предвиђен законом.

Имајући у виду природу ортачког друштва, пренос удела између ортака је слободан, ако уговором о оснивању друштва није другачије одређено. Када је реч о преносу удела тећим лицима прописано је да ортак не може без сагласности осталих ортака, осим ако је уговором о оснивању друштва другачије одређено: пренети свој удео трећем лицу; дати свој удео у залогу трећем лицу; унети свој удео као неновчани удео у друго привредно друштво.

Чланом 101. – 109. Предлога закона регулисано је пословођење. Предлогом закона је направљена разлика између заступања и пословођења имајући у виду да је реч о две потпуно различите ствари, те стога постоје одредбе којима се уређује пословођење и одредбе којима се уређује заступање. Предлогом закона је детаљно регулисано пословођење, пословођење од стране више ортака, пренос овлашћења за пословођење, отказивање овлашћења на пословођење, одузимање овлашћења на пословођење и право на информисање тј. обавеза ортака овлашћеног за пословођење.

Чланом 110. Предлога закона прописан је начин одлучивања у ортачком друштву. Прописано је да ортаци одлуке доносе једногласно, с тим што је дата могућност да се уговором о оснивању ово питање регулише на другачији начин. Ако је уговором о оснивању одређено да се одређене или све одлуке доносе већином гласова, сваки ортак има један глас, осим ако је уговором о оснивању другачије одређено. Када је реч о доношењу одлука о питањима која су изван редовне делатности друштва, као и одлуке о пријему новог ортака у друштво неопходна је сагласност свих ортака.

Чланом 111. – 114. Предлога закона регулисано је заступање. Када је реч о заступању прописано је да је сваки ортак овлашћен да самостално заступа друштво, ако уговором о оснивању није другачије одређено. Предлогом закона је такође регулисана ситуација у случају да су два или више ортака овлашћени да заступају друштво заједно. Предлогом закона је на јасан начин уређено питање отказа и одузимања овлашћења за заступање.

Чланом 115. Предлога закона регулисано је питање приговора и компензације. Дакле, ако поверилац друштва захтева од ортака испуњење обавезе друштва онда ортак може истаћи личне приговоре као и приговоре које може истаћи и само друштво, а такође може и одбити испуњење обавезе ако поверилац може намирити своје потраживање компензацијом са друштвом.

Чланом 116. Предлога закона уређено је питање одговорности новог ортака. Прописано је да лице које после оснивања друштва стекне својство ортака одговара за обавезе друштва као и постојећи ортаци, укључујући и обавезе настале пре његовог приступања друштву.

Чланом 117. – 119. Предлога закона регулисан је престанак друштва, судска одлука о ликвидацији и настављање друштва са наследницима. Предлогом закона је прецизирано када престаје ортачко друштво односно својство ортака. Важећи закон о привредним друштвима није правио јасну разлику између престанка својства ортака и престанка друштва. Прописано је да ортачко друштво престаје брисањем из регистра привредних субјеката у случају: ликвидације друштва услед истека времена на које је основано; ликвидације друштва одлуком ортака; стечаја друштва; ликвидације друштва услед судске одлуке; отварања стечаја над ортаком који је правно лице; ако је у друштву остао само један ортак а у року од 90 дана од када је у друштву остао један ортак, не приступи нови ортак; ликвидацијом друштва услед отварања стечаја над неким од ортака ако уговором о оснивању или уговором ортака друштва није друкчије одређено; закључења стечаја; статусне промене; Својство ортака у ортачком друштву престаје у случају: смрти ортака; брисања ортака који је правно лице из надлежног регистра као последица ликвидације или закључења стечаја, иступања ортака; искључења ортака; у другим случајевима одређеним уговором о оснивању или уговором ортака друштва.

У случају смрти ортака, удео ортака се распоређује сразмерно на преостале ортаке, ако уговором о снивању није предвиђено да друштво наставља да послује са наследницима преминулог ортака. На овај начин даје се могућност ортацима да сами уговоре своје односе, односно да искључе могућност наслеђивања имајући у виду да је за ортачко друштво битан лични однос ортака и свакако није свеједно ко ће у случају смрти ортака приступити ортачком друштву.

Предлог закона прописује могућност доношења одлуке суда о покретању поступка ликвидације друштва по тужби неког од ортака у случају постојања оправданог разлога који су такође јасно прописани.

Чланом 120. – 124. Предлога закона уређује искључење и иступање ортака. Када је реч о искључењу законом је прописано да се на искључење ортака сходно примењују одредбе овог закона о искључењу члана друштва са ограниченим одговорношћу.

Када се говори о иступању ортака закон прописује могућност иступања ортака уз подношење писаног обавештења о иступању осталим ортацима. Удео ортака који иступи из друштва расподељује се осталим ортацима на једнаке делове, осим ако је уговором о оснивању другачије одређено. Предлогом закона је такође прописао да ортак има право на исплату онога што би он

примио у случају ликвидације друштва на дан иступања, не узимајући у обзир текуће и незавршене послове. Такође је прописано да ортак који је иступио из друштва учествује у незавршеним пословима друштва тј. учествује у добити и губитку из послова који у време његовог иступања још нису били завршени ако уговором о оснивању није другачије одређено.

Командитно друштво (чл. 125. – 138.)

Предлог закона садржи побољшања у погледу јасног разграничења права командитора у погледу контроле, надзора, одговорности и престанка статуса. На тај начин ова форма друштва постаје атрактивна за улагање оних лица, чија је одговорност јасно разграничена и ограничена.

Положај командитора је разрађен самим тим што садржи упућујућу норму на ортачка друштва у ком делу су одредбе о правима, обавезама и међусобном односу чланова детаљно регулисане.

Члан 125. – 128. Предлога закона садржи одредбе којима се уређују појам и оснивање командитног друштва. Прописано је да је командитно друштво привредно друштво које има најмање два члана од којих најмање један за обавезе друштва одговара неограничено солидарно (комплементар), а најмање један одговара ограничено до висине свог неуплаћеног, односно неунетог улога (командитор).

Прописано је да се на командитно друштво примењују одредбе овог закона о ортачком друштву, ако овим законом није другачије уређено.

Члан 129. и 130. Предлога закона прописује улог и удео преноса удела. На улоге и уделе комплементара, као и на пренос удела сходно се примењују одредбе о ортачким друштвима. Када је реч о добити и губитку командитори и комплементари учествују у деоби добити и покрићу губитка друштва сразмерно својим уделима у друштву, уколико оснивачким актом није другачије одређено.

Члан 131. – 133. Предлога закона регулише вођење послова и заступање друштва. Комплементари воде послове друштва и заступају га. За разлику од комплементара, командитори немају право на вођење послова и заступање друштва. Предлог закона међутим прописује један изузетак од овог правила који се огледа у томе да се командитор може усprotивити само предузимању радњи или закључењу послова од стране комплементара који су ван редовног пословања друштва, у ком случају комплементар не може предузети ту радњу односно закључити тај посао. Предлог закона међутим прописује право командитора да врши надзор на тај начин што има право да захтева копије годишњих финансијских извештаја друштва ради провере њихове исправности, као и да му се у ту сврху дозволи увид у пословне књиге и документа друштва. Како би се заштитила права командитора прописано је да уколико командитору није омогућено вршење наведеног права он то право може остварити у ванпарничном поступку.

Чланом 134.- 136. Предлога закона регулисано је питање одговорности командитора. Предлогом закона је прописано да командитор не одговара за обавезе друштва ако је у целини уплатио улог који је преузео уговором о оснивању. Ако командитор не уплати у целини улог на који се обавезао уговором о оснивању, он одговара солидарно са комплементарима, повериоцима друштва до висине неуплаћеног односно неунетог улога у друштво. Предлог закона прописује случај у коме командитор одговара као комплементар према трећим лицима а то је услучају да је његово име, уз његову сагласност, унето у пословно име командитног друштва.

Члан 137. и 138. Предлога закона уређено је питање престанка статуса комадитара и комплементара, односно престанка командитног друштва. Предлог закона прописује да командитно друштво не престаје као последица смрти командитора, као ни у случају престанка командитора који је правно лице, наиме, у том случају, наследници командитора ступају на његово место.

Предлог закона прописује могућност доношења одлуке о промени правне форме у друштво са ограниченим одговорношћу једногласном одлуком у случају да из командитног друштва иступе сви комплементари, а најмање један нови комплементар није примљен у року од шест месеци од дана иступања последњег комплементара. У супротном се спроводи поступак принудне ликвидације. Уколико из командитног друштва иступе сви командитори, а најмање један нови командитор није примљен у року од шест месеци од дана иступања последњег командитора, комплементари, закон прописује могућност промене правне форме у ортачко друштво, за шта је потребна једногласна одлука свих комплементара. У случају да је преостао само један комплементар он може одлучити да постане предузетник. У супротном се спроводи поступак принудне ликвидације.

Када је реч о престанку командитног друштва, на престанак командитног друштва сходно се примењују одредбе овог закона о престанку ортачког друштва.

Друштво с ограниченом одговорношћу (чл. 139. – 244.)

Кључне новине закона када је реч о друштвима са ограниченом одговорношћу огледају се у следећем: искључено је ограничење броја чланова које друштво може да има, укинута је књига чланова друштва односно уведена је евиденција чланова; својство члана стиче се уписом у регистар; основни капитал изражава се у динарима и износи 50.000 динара; уписани капитал се уплаћује након регистрације друштва; разрађен је систем додатних уплате; могућност избора између једнодомног или дводомног система управљања; могућност постојања више директора који могу бити и правна лица; непостојање управног одбора; функција управљања одвојена је од надзора; разликовање искључења члана одлуком скупштине и у судском поступку; разрађене одредбе о иступању чланова.

Члан 139. Предлога закона регулише појам и одговорност друштва с ограниченом одговорношћу. Прописано је да је друштво с ограниченом одговорношћу друштво у коме један или више чланова друштва поседују уделе у основном капиталу друштва, с тим да чланови друштва не одговарају за обавезе друштва осим у случајевима предвиђеним чланом 18. овог закона (пробијање правне личности). Предлог закона је искључио ограничење у погледу броја чланова друштва. Разлог за то огледа се у томе што не постоје разлози да се на овај начин ограничи волја чланова друштва имајући у виду природу друштва са ограниченом одговорношћу. Наиме, уколико чланови друштва сматрају да ће друштво успешно пословати и уколико друштво има велики број чланова, поставља се у том случају питање сврхе постојања ограничења броја чланова друштва. Овакво решење прихваћено је у великом броју земаља.

Члан 140. Предлога закона прописује начело слободе уговарања чланова друштва с ограниченом одговорношћу. Прописано је да чланови друштва с ограниченом одговорношћу своје међусобне односе у друштву, као и односе са друштвом, уређују слободно ако овим законом није другачије уређено.

Члан 141. и 142. Предлога закона регулише садржину и измене оснивачког акта. Као што је поменуто у уводним одредбама, оснивачки акт

друштва код друштва с ограниченом одговорношћу је конститутивни акт друштва. Предлог закона таксативно набраја садржину оснивачког акта. Када је реч о изменама оснивачког акта оснивачки акт друштва с ограниченом одговорношћу мења се већином укупног броја гласова чланова скупштине друштва, стим што се даје могућност да друштво оснивачким актом предвиђи већу већину. У случају одлуке о изменама оснивачког акта којом се умањују права неког члана друштва закон прописује обавезну сагласност тог члана.

Члан 143. и 144. Предлога закона. Ове одредбе уређују стицање својства члана друштва и евиденцију података и достављање члановима друштва. Прецизирало је у ком тренутку долази до стицања односно престанка својства члана у друштву. Стицање својства члана и престанак својства члана везано је за регистрацију. На тај начин отклоњена су разна тумачења која су се у пракси појављивала. Наиме, закон прописује да се својство члана друштва стиче даном регистрације власништва над уделом у складу са законом о регистрацији. Својство члана друштва престаје даном регистрације престанка својства члана друштва у складу са законом о регистрацији.

Укидање постојања књиге удела и увођење евиденције података чланова друштва, представља једну од новина у закону.

Имајући у виду да се сви подаци друштва налазе у Агенцији за привредне регистре, односно Централном регистру поставило се питање потребе постојања књиге удела. Пракса је показала да су се подаци у књигу удела уписивали ретроактивно, те да постојање такве књиге није имало никаквог смисла. Са друге стране имајући у виду чињеницу да Агенција за привредне регистре не садржи податке о адресама чланова друштва, због заштите података, закон садржи одредбу о евиденцији података о члановима друштва. Наиме, прописано је да је друштво дужно да води евиденцију о адреси коју сваки од чланова, сваки од сувласника удела и заједнички пуномоћник сувласника удела одреди као своју адресу за пријем поште од друштва и о којој обавести друштво, с тим да члан друштва може као своју адресу за пријем поште означити адресу за пријем електронске поште (евиденција података о члановима друштва). Ова евиденција има улогу код позивања чланова друштва на скупштину.

Чланом 145. – 149. Предлога закона уређује се основни капитал друштва. Минимални основни капитал друштва износи 50.000 динара, осим ако је посебним законом предвиђен виши износ основног капитала за друштва која обављају одређене делатности. Изражавање вредности основног капитала у еврима уз динар као једино законито средство плаћања у унутрашњем промету и његово значајно колебање (углавном девалвацију) стварало је прави хаос у књигама друштава, као и за привредне регистре и Централном регистру хартија од вредности. Разлози за изражавање основног капитала у динарима детаљније су образложени у делу о акционарским друштвима.

Предлог закона јасно прописује у ком случају може доћи до повећања основног капитала. Основни капитал повећава се: новим улозима постојећих чланова или члана који приступа друштву; претварањем резерви или добити друштва у основни капитал; претварањем (конверзијом) потраживања према друштву у основни капитал; статусним променама које имају за последицу повећање основног капитала; претварањем додатних уплате у основни капитал. Основни капитал повећава се на основу одлуке скупштине друштва.

Када је реч о смањењу основног капитала, законом је прописано да ако из годишњих финансијских извештаја произилази да је услед губитка нето имовина друштва мања од вредности основног капитала, друштво је у обавези да, најкасније у року од 30 дана од последњег дана рока за регистрацију

годишњих финансијских извештаја у складу са законом који уређује рачуноводство и ревизију, спроведе поступак смањења основног капитала.

Члан 150.- 156. Предлога закона уређује уделе – основна правила. Члан друштва стиче удео у друштву сразмерно вредности његовог улога у укупном основном капиталу друштва осим ако је оснивачким актом при оснивању друштва или једногласном одлуком скупштине друштва одређено другачије. Члан друштва може имати само један удео.

Одредбе којима се уређује сувласништво удела су у потпуности разрађене. Предлог закона прописује да удео може припадати већем броју лица у ком случају је реч о сувласницима удела. Како се не би блокирао рад друштва у случају постојања сувласника удела тј. како би се отклонили проблеми који се могу појавити у погледу сазивања скупштине, гласања и други проблеми који су тренутно присутни у пракси, прописано је да сувласници удела своја права гласа по основу удела остварују преко једног заједничког пуномоћника, о чијем идентитету су дужни да обавесте друштво. Како би оваква одредба имала сврху, такође је прописано да до дана достављања друштву обавештења о именовању заједничког пуномоћника: удео сувласника неће се рачунати за потребе гласања и утврђивања кворума на скупштини чланова друштва и правне радње које друштво предузме према једном сувласнику имају дејство према свим сувласницима.

Члан 157.-159. Предлога закона регулише сопствене уделе. Предлог закона јасно прописује на који начин друштво може стечи сопствени удео. Предлогом закона је разрађено питање сопствених удела, с обзиром да је у постојећем закону постојало позивање на одредбе којима се уређује акционарска друштва а које у овом случају нису биле у потпуности употребљиве, те је стога када је реч о друштвима са ограниченом одговорношћу прецизирао поступак стицања сопствених удела када је реч о друштву са ограниченом одговорношћу.

Када је реч о располагању сопственим уделом закон предвиђа да друштво може сопствени удео: расподелити члановима друштва, у складу са одлуком скупштине друштва; пренети члану друштва или трећем лицу уз накнаду, у ком случају сваки члан друштва има право прече куповине сразмерно висини свог удела у друштву; поништити, када је у обавези да спроведе поступак смањења основног капитала.

Члан 160. – 177. Предлога закона регулише питање располагања уделом. Предлог закона прописује да је пренос удела слободан, осим ако је овим законом или оснивачким актом другачије одређено. Предлог закона прописује право прече куповине, стим што за разлику од претходног закона то право припада искључиво члановима друштва али не и самом друштву. Наравно даје се могућност друштву да то право искључуји оснивачким актом. Наиме, искључена је могућност да друштво може да откупљује сопствене уделе из разлога што је пракса показала да је то један од начина за злоупотребе за измештање паре из друштва и избегавања плаћање пореза на добит. У упоредном праву неке земље не познају право прече куповине ни за друштво ни за чланове друштва.

Предлогом закона је јасно прописан поступак и рокови у вези са правом прече куповине, као и последица у случају непоштовања тог права од стране преносиоца удела. Предлог закона такође прописује право на судску заштиту у случају непоштовања одредби о праву прече куповине. Наиме, члан друштва који има право прече куповине коме преносилац удела није доставио понуду у складу законом може тужбом надлежном суду затражити поништај уговора о преносу удела и обавезивање туженог члана друштва на пренос удела

тужиоцу, у року од 30 дана од дана сазнања за закључење уговора о преносу удела, али не касније од шест месеци од дана регистрације преноса удела у регистру привредних субјеката.

Треба имати у виду да су друштва са ограничено одговорношћу слабо економски развијена друштва, код којих је лични однос чланова изражен и чланови друштва јесу уједно и управа друштва и то је разлог што им није свеједно ко ступа у друштво и сви имају интерес да контролишу улазак нових чланова. Имајући у виду да је друштву ускраћено право прече куповине, закон садржи одредбу о преносу удела уз сагласност друштва и право друштва на одређивање купца. На овај начин друштво може да контролише пренос удела јер лица која остају у друштву имају интерес да контролишу ко ће постати члан друштва. Ако треће лице одређено од стране друштва закључи и овери уговор о преносу удела, друштво одговара преносиоцу удела солидарно за исплату купопродајне цене заједно са тим лицем. Предлог закона такође прописује и судску заштиту уколико друштво не да сагласност за пренос удела, односно уколико не одреди треће лице за пренос удела. Наиме, у том случају преносилац удела може тужбом против друштва надлежном суду захтевати доношење пресуде која ће заменити сагласност друштва.

Предлог закона такође уређује ситуацију када долази до продаје удела у извршном поступку или поступку вансудског намирења. Како би се заштитили остали чланови друштва прописано је да: чланови друштва који имају право прече куповине у односу на тај удео задржавају то право; и ако је оснивачким актом предвиђено право друштва на давање претходне сагласности на пренос удела, сагласност друштва за продају удела није потребна али друштво има право на одређивање купца у складу са овим законом.

У случају смрти члана друштва наследници тог члана стичу његов удео у складу са законом којим се уређује наслеђивање, стим што се основачким актом може предвидети другачије. Како је већ раније наведено да је код друштва са ограниченоим односом изражен лични однос, из тог разлога дата је могућност да друштво оснивачким актом предвиди право друштва или једног или више чланова друштва да у року од шест месеци од дана смрти члана друштва а најкасније у року од три месеца од дана регистрације наследника преминулог члана друштва у складу са законом о регистрацији донесу одлуку о принудном откупу удела од његових наследника.

Члан 178. – 180. Предлога закона регулише додатне уплате. Предлогом закона је дата могућност да друштво оснивачким актом или одлуком скупштине утврди обавезу члanova друштва да, поред уплате уписаног основног капитала, изврше додатне уплате друштву сразмерно висини свог удела у друштву, осим ако је оснивачким актом или одлуком скупштине одређена другачија сразмера. Таква одлука мора бити донета једногласно, осим ако је оснивачким актом одређена друга већина.

Овај институт постојао је и у важећем закону али је био поистовећен са зајмом, те стога никада није заживео. Додатним уплатама не повећава се основни капитал друштва. Специфичност додатних уплат је да се пре свега у непостојању законског рока за додатну уплату, као што је то случај код основног капитала, у ком случају тај рок износи две године, неуплата додатних улога представља основ за искључење члана из друштва у ком случају одлуку о томе доноси скупштина друштва и чланови друштва имају право на повраћај додатне уплате ако оне нису неопходне за покриће губитака друштва или за намирење поверилаца. Додатне уплате карактеристичне су за дугорочније планове који захтевају већа средства, те самим утврђивањем такве обавезе, члановима се дају веће гаранције.

Чланом 181. Предлога закона регулисано је питање зајма. Члан друштва или са њиме повезано лице може друштву дати зајам у свако доба, у складу са законом. У поступку стечаја, члан друштва или са њиме повезано лице које је друштву дало зајам, осим лица која се у оквиру своје редовне делатности баве давањем кредита или зајмова, сматраће се за лице које је прихватило да буде исплаћено након стечајних поверилаца друштва у смислу закона којим се уређује стечај.

Чланом 182. – 185. Предлога закона регулисано је питање права на исплату добити члановима друштва као и ограничења плаћења и одговорност за недопуштена плаћања. За разлику од садашњег Закона овај закон детаљно регулише питање одговорности за недопуштена плаћања и предвиђа јасне рокове у којима друштво може да захтева повраћај тих исплата.

Члан 186. Предлога закона прописује разлоге за престанак својства члана друштва. Предвиђено је да члану друштва престаје то својство: смрћу, односно брисањем из одговарајућег регистра, иступањем, искључењем, преносом целокупног удела и полачењем или поништајем целокупног удела.

Члан 187.-194. Предлога закона регулише питање иступања члана друштва. Овим одредбама јасно су прописани услови, ограничења и поступак за иступање члана из друштва. Прописано је да одлуку о захтеву члана за иступање из друштва доноси скупштина друштва у року од 60 дана од дана пријема захтева, у супротном ће се сматрати да је захтев усвојен у целости. У случају да скупштина друштва одбије захтев за иступање, члан друштва своје право на иступање и накнаду може остварити у судском поступку. Такође, као вид заштите повериоца друштва предвиђено је да је члан друштва који је иступио из друштва у обавези да уплати односно унесе уписани улог као и да изврши додатне уплате на које би био обавезан, ако је то неопходно за намирење поверилаца друштва.

Чланом 195. – 197. Предлога закона регулисано је искључење члана. Кључна новина у погледу искључења члана огледа се у постојању два режима искључења: одлуком скупштине и одлуком суда у зависности од разлога искључења. Одлуку о искључењу члана доноси скупштина у случају када је реч о искључењу члана због неуплате улога. Како се поједини чланови друштва не би доводили у повољнији положај законом је прописано да се одлука може донети само у односу на све чланове друштва који нису извршили своју обавезу уплате улога. У том случају удео тог члана постаје сопствени удео друштва а искључени члан нема право на накнаду за свој удео.

Друштво може искључити члана и у другим случајевима који су прописани оснивачким актом или из других оправданих разлога, али у том случају одлуку и искључењу доноси суд. Под оправданим разлогима се сматра: намерно и грбом непажњом проузроковање штете друштву, кршење посебних дужности према друштву прописаних законом или оснивачким актом и када члан друштва својим радњама или пропуштањем, противно оснивачком акту, закону или добрим пословним обичајима спречава или у значајној мери отежава пословање друштва. Искључени члан има право на накнаду за свој удео а законом је прописано на који начин суд утврђује такву накнаду.

Члан 198. Предлога закона регулише органе друштва. Кључне новине огледају се у следећем: могућност избора једнодомног или дводомног система управљања; могућност постојања више директора; правно лице као директор друштва, непостојање управног одбора.

У упоредном праву постоје три основна систем управљања: Први, једнодомни систем је изврно систем англосаксонског права, у којем управни

одбор бира скупштина, а он даље извршне органе и органе унутрашњег надзора, али је усвојен и у земаљама континенталног права (такав систем постоји у Француској, Швајцарској, Италији). Други, дводомни систем потиче из немачког права (такође новије француско законодавство, а у региону Хрватска) по којем у акционарском друштву, постоје два одбора: надзорни и управни, чланове надзорног одбора бира и разрешава скупштина, а надзорни одбор бира и разрешава управни одбор, поред надзорног одбора контролну функцију имају и ревизори. Трећи систем, који усваја и тзв. Статут европске компаније, предвиђа да у акционарском друштву може постојати тзв. једностепени (једнодомни) систем – изрвши (управни) одбор директора кога бира скупштина акционара и тзв. двостепени (дводомни) систем – управни одбор и надзорни одбор, где надзорни одбор бира скупштина, а он затим бира управни одбор, мада може бити предвиђено да и управни одбор бира скупштина. Овај систем је мешавина првог и другог система, а у региону га је усвајила Словенија.

Предлог закона прописује дводомни систем. У случају једнодомног управљања, органи друштва су: скупштина, један или више директора, док су у случају дводомног управљања органи друштва: скупштина, надзорни одбор и један или више директора.

Чланом 199. - 217. Предлога закона уређена је скупштина друштва. Скупштину друштва чине сви чланови друштва. Сваки члан друштва има право гласа у скупштини сразмерно учешћу његовог удела у основном капиталу друштва, осим ако је оснивачким актом другачије одређено.

Предлогом закона је таксативно наведен делокруг скупштине, с тим што је дата могућност друштву да то питање уреди другачијим оснивачким актом.

Седнице скупштине могу бити редовне и ванредне и у овом делу закон упућује на примену одредби којима се уређује одржавање седнице акционарског друштва, а које одредбе су у потпуности усклађене са европским директивама.

У зависности од тога да ли је друштво једнодомно или дводомно, седницу скупштине сазива директор, односно надзорни одбор. И у овом случају дата је могућност оснивачима да сазив седнице уреде другачије.

Предлог закона јасно прописује у ком случају је друштво у обавези да сазове седницу. Реч је о случају када то у писаном облику захтевају чланови друштва који имају или заступају најмање 20% гласова, ако оснивачким актом није ордређено да то право имају и чланови који заједно имају или заступају мањи проценат гласова.

Када је реч о друштвима са ограниченим одговорношћу, законом је прописана обавеза позивања сваког члана друштва путем писаног позива упућеног на адресу члана и то најкасније осам дана пре дана одржавања седнице, у ком случају се оправдава разлог увођења евидентије података о члановима друштва која има сврху управу када је реч о позивању чланова друштва на седницу скупштине. Позив се сматра достављеним даном слања препоручене пошиљке поштом, осим ако је другачији начин позивања одређен оснивачким актом или се са другачијим начином позивања члан друштва писаним путем сагласио.

Прописана је и садржина позива за седницу, наиме, исти мора да садржи дан слања позива; време и место одржавања седнице; предлог дневног реда и материјале за седницу. Предлагање додатних тачака на дневни ред условљено је поседовањем најмање 10% удела у основном капиталу, стим што је дата могућност да се чланови друштва удруже ради испуњења овог услова.

Када је реч о пуномоћју за гласање, закон прописује могућност давања пуномоћја за гласање. Предлог закона није прописао обавезу овере пуномоћја али је дао могућност члановима да такву обавезу предвиде у оснивачком акту уколико то желе.

Код друштва са ограниченој одговорношћу кворум за седницу скupštine чини обична већина од укупног броја гласова чланова друштва, ако оснивачким актом није одређен већи број гласова. Као се не би блокирао рад друштва и онемогућило доношење одлука које су од великог значаја за друштво, прописано је да кворум за одржавање поновљене седнице чини 1/3 од укупног броја гласова чланова друштва, ако оснивачким актом није одређен већи број гласова.

Скупштина доноси одлуке већином гласова присутних чланова који имају право гласа по одређеном питању, осим ако је овим законом или оснивачким актом за поједина питања одређен већи број гласова (квалификована већина), с тим што закон прецизира случајеве у којима скупштина одлуке мора донети једногласно.

Предлог закона предвиђа и могућност телефонске седнице, ради олакшаног рада скупштине друштва. Наиме, дата је могућност да се седнице скупштине могу одржавати коришћењем конференцијске везе или друге аудио и визуелне комуникационе опреме, уз једно ограничење а то је да сва лица која учествују у раду седнице могу да међусобно истовремено комуницирају.

Члан 218. - 227. Предлога закона садржи одредбе о директору друштва.

Друштво са ограниченој одговорношћу има једног или више директора који су законски заступници друштва.

У зависности од тога да ли је друштво једнодомно или дводомно директора бира и разрешава скупштина друштва, односно надзорни одбор. Број директора одређује се оснивачким актом или одлуком скупштине, а ако оснивачким актом или одлуком скупштине није одређен број директора, друштво има једног директора.

Такође је дата могућност да се приликом оснивања, директор именује оснивачким актом.

Мандат директора није ограничен, с тим што се он може ограничити оснивачким актом и постоји могућност његовог разрешења одлуком скупштине друштва, односно надзорног одбора.

Када је реч о надлежностима директора, поред тога што заступа друштво, директор такође у зависности од тога да ли је друштво једнодомно или дводомно обавља све послове скупштине друштва и надзорног одбора.

Чланом 228.- 235. Предлога закона уређен је надзорни одбор. Као што је већ напред напоменуто у случају дводомног управљања, друштво има и надзорни одбор који надзире рад директора. Предлогом закона је јасно утврђена надлежност надзорног одбора. У погледу питања именовања, мандата, накнаде и разрешења, начин рада чланова надзорног одбора и др. закон упућује на примену одредби којима су регулисана акционарска друштва.

Члан 236. Предлога закона упућује на примену одредби закона о акционарским друштвима када је реч о ревизији по захтеву мањинских акционара.

Члан 237. Предлога закона упућује на примену одредби закона о акционарским друштвима када се ради о питањима уређивања и начина спровођења и организације рада унутрашњег надзора пословања.

Чланом 238. и 239. Предлога закона односи се на престанак друштва. Друштво престаје да постоји брисањем из регистра привредних субјеката по основу: спроведеног поступка ликвидације, односно принудне ликвидације која је овим законом уређена, стечаја и у случају статусне промене која за последицу има престанак друштва.

Члан 240. -244. Предлога закона уређује акте друштва и приступ актима. Предлог закона таксативно наводи које акте и документе друштво чува. У пракси је постојао велики проблем када је реч о приступу актима, с обзиром да није постојала разлика када је реч о друштвима са ограниченим одговорношћу акционарских друштава. Имајући у виду да је код друштва са ограниченим одговорношћу изражен лични однос међу члановима друштва законом је прописано да је управа у обавези да сва документа и акте друштва, финансијске извештаје друштва, као и друга документа везана за пословање друштва или за остваривање права чланова друштва, стави на располагање сваком члану друштва, као и ранијем члану друштва за период у којем је био члан друштва, на његов писани захтев, ради вршења увида и копирања о свом трошку, током радног времена. Предлог закона даје могућност ускраћивања овог права али само у законом прописаним случајевима. Такође, закон прописује и судску заштиту члану друштва у случају непоступања управе у складу са одредбама овог закона.

Акционарско друштво (члан 245. – 469.)

Уређивањем акционарског друштва настојало се да се јасно разграниче надлежности закона који уређује привредна друштва и закона који уређује тржиште капитала, те је самим тим и најзначајнија сама концепцијска промена коју, када је реч о акционарским друштвима, закон предвиђа.

Два су крупна резултата овог приступа. Први је да подела на затворена и отворена акционарска друштва постаје сувишна. За сва акционарска друштва начелно важе иста правила. Уколико акционарско друштво, пак, одлучи да јавном понудом изда акције или друге хартије од вредности дужно је да се придржава и посебних одредби које у суштини настоје да повећају информисаност јавности и заштиту мањинских акционара, као и да се придржава правила прописаних за тржиште капитала. Други је да број акционара не игра никакву улогу у одређивању да ли друштво може, односно мора да буде јавно (отворено). То је и природно, будући да излазак на тржиште капитала за свако привредно друштво треба да буде резултат његове одлуке да на тај начин обезбеди финансирање или кредитилитет код поверилаца. А да ли ће успети да оствари такву одлуку зависи од његове спремности и способности да испуњава захтеве и поштује правила прописана за друштва чијим се хартијама тргује на уређеном тржишту капитала, а не од броја акционара.

Чланом 245. Предлога закона уређен је појам акционарског друштва. Акционарско друштво је друштво чији је основни капитал подељен на акције које има једно или више акционара који не одговарају за обавезе друштва, осим у случају пробијања правне личности. Акционарско друштво одговара за своје обавезе целокупном имовином. Оно што је значајно је да избор акционарског друштва као правне форме није условљен бројем акционара.

Чланом 246. и 247. Предлога закона регулисан је статут друштва. Као што је у уводним одредбама истакнуто акционарско друштво има акт о оснивању и статут. Предлог закона доноси и промену у односу између акта о оснивању и статута. Први се не мења и представља историјски документ. Други се обавезно доноси, садржи све битне податке о друштву (делатности, капиталу, акцијама, управљању, унутрашњој организацији) и мења се са

променом тих података. Његове промене у надлежности су скупштине, осим оних које су настале као последица одлуке скупштине: промене података о капиталу и акцијама. Статус се мења најмање једном годишње ако је у претходној години дошло до промене података о основном капиталу и акцијама.

Чланом 248. – 263. Предлога закона уређене су акције и друге хартије од вредности. Предлогом закона је прописано да друштво може издавати обичне и преференцијалне акције.

Једну од новина када је реч о акцијама чини одредба по којој је прописано да се јединствена евиденција акционара води у Централном регистру, па су друштва ослобођена обавезе да воде књигу акционара што је када су све хартије од вредности дематеријализоване и евидентиране у Централном регистру једино примерено решење.

Новину такође представља начин утврђивања тржишне вредности акција. Наиме, начин утврђивања тржишне вредности акције у важећем Закону о привредним друштвима, шестомесечни или тромесечни просек цена остварених на тржишту ако се том акцијом „редовно“ трговало, стварао је бројне проблеме, али и прилике за шпекулативно понашање. Прво, овакав начин утврђивања увек потцењује тржишну цену у периодима раста цене, а прецењује у периодима пада цене и тако не даје тржишну цену акције када год постоји јасан тренд. Друго, пропуштајући да утврди шта значи редовна трговина и у одсуству одговарајуће одредбе у прописима који уређују тржиште капитала, створио је прилику за трговину чији је једини циљ био да „подеси“ жељену тржишну цену. Тржишна цена треба да буде резултат понуде и тражње и немогуће је одредити је законом.

У настојању да отклони ове недостатке Предлог закона предвиђа услове под којима се тржишна вредност може рачунати као шестомесечни пондерисани просек: да је у том периоду остварени обим промета био најмање 0,5%, а у сваком месецу тог периода најмање 0,05% укупног броја издатих акција те класе. Ови услови одмерени су на основу података о стварном промету акција на Београдској берзи, што значи прилагођени ономе што се у српским приликама може сматрати прометом на тржишту довољним да буде показатељ тржишне цене. Предлог закона, међутим оставља и слободу друштву да тржишну цену утврди проценом кад год тако одлучи скупштина друштва, дакле и када се акцијама не тргује на тржишту, али и када се њима тргује, а процену вредности обавезно спроводи овлашћено стручно лице или привредно друштво.

Предвиђен начин установљавања тржишне цене акције омогућава и већу слободу при утврђивању емисионе цене која по правилу не може бити мања од тржишне, док у случају прве јавне понуде не може бити мања од номиналне, односно књиговодствене вредности. Такође, остављена је могућност да скупштина друштва утврди распон у оквиру којег управа у складу са приликама на тржишту може изабрати емисиону цену.

Када је реч о емисионој цени то је она вредност по којој се издају акције и утврђује се одлуком о издавању акција. Она мора бити најмање једнака тржишној вредности, не може бити мања од номиналне, односно књиговодствене вредности код акција без номиналне вредности.

Предлогом закона је предвиђено да се акције могу слободно преносити, осим ако је статутом друштва пренос акција ограничен правом прече куповине осталих акционара или претходном сагласношћу друштва.

Када је реч о друштвима која нису јавна акционарска друштва, пренос се врши уговором који се закључује у писаној форми и оверава у складу са

законом који уређује оверу потписа док се пренос акција у јавним акционарским друштвима врши се у складу са законом који уређује тржиште капитала.

Члан 264. – 268. Предлога закона садржи одредбе о оснивању друштва.

Акционари који оснивају друштво потписују оснивачки акт друштва а потписи се оверавају у складу са законом који уређује оверу потписа. Имајући у виду да акционарско друштво поред оснивачког акта као конститутивног акта имају и статут, законом је прописано да акционари који оснивају друштво приликом оснивања друштва потписују и први статут друштва.

Предлог закона предвиђа да се сва акционарска друштва оснивају закључивањем и регистрацијом оснивачког акта, без јавне понуде (тзв. симултрано оснивање), а уз обавезу уплате, односно уноса најмање 25% уписаног основног капитала, с тим да минимални износ основног капитала мора бити у целини уплаћен у новцу.

Чланом 269. – 280. Предлога закона уређен је однос друштва са акционарима. Предлог закона полази од начела једнаког третмана по основу кога су сви акционари под једнаким околностима третирају на једнак начин.

У овом делу закона прецизирани су поједини институти.

Када је реч о дивиденди, плаћање дивиденде акционарима може се одобрити одлуком усвојеном на редовној седници скупштине, којом се одређује и износ дивиденде. У пракси је постојало ограничење по коме се дивиденда могла исплатити само у току пословне године, сада је то ограничење отклоњено. Дивиденда се може плаћати у новцу или у акцијама у складу са одлуком о исплати дивиденде. Ако статутом друштва није другачије одређено, друштво може плаћати привремену дивиденду (међудивиденда) у било које време између редовних седница скупштине друштва у закону проипсаним случајевим.

Прецизиран је поступак права пречег уписа акција. Наиме, Акционар има право пречег уписа акција из нове емисије сразмерно броју у целости уплаћених акција те класе које поседује на дан доношења одлуке о издавању акција, у односу на укупан број акција те класе.

Поступак остваривања права пречег уписа утврђује се статутом друштва, при чему је друштво у обавези да: сваког акционара који има право пречег уписа обавести о издавању акција, односно других хартија од вредности; обезбеди да рок за остваривање овог права не буде краћи од 30 дана од дана од дана слања обавештења о одлуци о издавању акција, односно других хартија од вредности. Поред тога прописано је и на који се начин може ограничити или искључити право пречег уписа, као и да се таква одлука може донети само $\frac{1}{4}$ већином гласова присутних акционара као и да се та одлука региструје у складу са законом о регистрацији.

Чланом 281. – 292. Предлога закона уређене су сопствене акције. Сопствене акције у смислу овог закона су акције које је друштво стекло од својих акционара. Предлогом закона су детаљно прописани услови под којима друштво може стицати сопствене акције. Одлуку о стицању доноси скупштина, а орган управљања само ако се акције откупљују: ради спречавања штете, у складу са статутом за расподелу запосленима или управи друштва.

Најважније новине када је реч о сопственим акцијама односе се на обавезу отуђења, односно поништења сопствених акција. По досадашњем решењу друштво је сопствене акције морало да отуђи у року од једне године без обзира на који начин су стечене. По новом решењу све сопствене акције морају се отуђити, односно поништити у року од једне године уколико су

стечене противно прописаним условима или уколико нису расподељене запосленима а то је био разлог њиховог стицања. У свим осталим случајевима друштво је у обавези да сопствене акције сведе на ниво од 10% основног капитала и то у року од две године. Упућујући на прогисе о тржишту капитала код располагања сопственим акцијама јавног акционарског друштва Предлог закона омогућава да сопствене акције постану средство стабилизације цена акција (могу се купити, али и продати). То постојећи Закон о привредним друштвима није дозвољавао, прописујући да се сопствене акције увек морају отуђити по про-рата начелу.

Чланом 293.- 325. Предлога закона уређује се капитал друштва.

Предлог закона уноси велику новину у погледу одредби да се основни капитал изражава у динарима, при чему је предвиђено да минимални новчани основни капитал акционарског друштва износи 3 милиона динара. Ово је изузетно важна промена. Изражавање вредности основног капитала у еврима уз динар као једино законито средство плаћања у унутрашњем промету и његово значајно колебање (углавном девалвацију) стварали су прави хаос у књигама друштава. Једна од непосредних последица јесу различити подаци о капиталу акционарских друштава у Агенцији за привредне регистре и Централном регистру хартија од вредности.

Динар је валута примарног економског окружења у Србији и она се користи од стране локалних привредних субјеката за мерење имовине, обавеза, капитала, прихода и расхода у финансијским извештајима (функционална валута). Све трансакције у валути која није динар се dakле сматрају трансакцијама у страној валути.

Основни капитал који се приликом оснивања друштва уплаћује у страној валути се евидентира у пословним књигама у динарима добијеним конверзијом износа у страној валути на дан уписа оснивања друштва у привредни регистар. Током животног века привредног субјекта, тако евидентиран капитал остаје изражен у истом динарском износу, или ако је било смањења или повећања основног капитала, иницијално уплаћен капитал остаје изражен у истом динарском реципроцитetu као приликом уписа. Ово је захтев Међународног рачуноводственог стандарда 21 „Ефекти промена девизних курсева“ који капитал препознаје као тзв. немонетарну ставку.

Изражавање основног капитала у страној валути у привредном регистру нема употребну вредност. Напротив, тренутно стање у којем се капитал у привредном регистру изражава у страној валути, а у пословним књигама привредних субјеката у динарима, по историјском курсу валуте утврђеном приликом уписа, ствара конфузију и отежава разумевање суштине. Поред тога, национална валута Републике Србије јесте динар и ако изражавање капитала у страној валути нема употребну вредност, онда би логично било да се у националном привредном регистру користи национална валута.

Новине које Предлог закона доноси код одредби о одржању, повећању и смањењу капитала чине их лакше спроводљивим и разрешавају недоумице које се јављале у примени садашњег Закона о привредним друштвима.

Тако Предлог закона прописује да ако из годишњих финансијских извештаја произилази да је услед губитка нето имовина друштва мања од вредности основног капитала, друштво је у обавези да најкасније у року од 6 месеци од краја пословне године спроведе поступак смањења основног капитала. Ако би након смањења основног капитала исти имао вредност ниже од износа минималног основног капитала, друштво је у обавези да истовремено изврши и повећање основног капитала по другом основу како би основни

капитал друштва био најмање једнак минималном основном капиталу, у супротном се покреће поступак принудне ликвидације друштва.

Ово је веома важна одредба јер би се њеном доследном применом најзад увело чврсто буџетско ограничење у пословање привреде, унело више известности у уговорне односе и онемогућила сада веома честа парадоксална појава да привредна друштва неограничено дуго послују са негативним капиталом (губици и обавезе већи од вредности имовине).

Код повећања основног капитала новим упозима нове одредбе изричito омогућавају конверзију потраживања у капитал осим код јавних акционарских друштава код којих је изричito искључују, овлашћују скупштину да утврди праг успешности издавања акција и прецизно утврђују поступак уписа акција приликом њиховог издавања. Ово последње веома је важно јер обезбеђује постојање ваљаног документа који сведочи о преузетим обавезама за уплату, односно унос улога, посебно имајући у виду да Предлог закона уводи и право друштва да искључи акционара због неблаговремене уплате, односно уноса улога.

У случају повећања капитала из нето имовине најважније новине су изричита забрана претварања ревалоризационих резерви у основни капитал и ослобађање јавних акционарских друштава обавезе да за овај начин повећања капитала траже сагласност Комисије за хартије од вредности.

Код одредби које уређују смањење капитала уместо смањења у тзв. редовном и поједностављеном поступку, смањење основног капитала уз обавезни поступак заштите поверилаца разликују се од промена на капиталу које или не утичу на вредност основног капитала или не утичу на вредност нето имовине друштва. При томе је поступак заштите поверилаца детаљно и прецизно уређен, укључујући и судску заштиту и забрану исплате акционарима све док повериоци који су тражили обезбеђење не буду исплаћени или обезбеђени. Предлог закона је прецизирао поступак уписа акција у Централни регистар.

Чланом 326. Предлога закона прописано је да управљање друштвом може бити организовано као једнодомно и дводомно. Одредбе о управљању друштвом у потпуности су усклађене са европским директивама. Слобода избора између једнодомног и дводомног управљања акционарским друштвом не представља новину у Предлогу закона, али је у за разлику од садашњих решења начин избора и надлежност органа у оба система управљања доследно уређен. Предлогом закона су јасно утврђене надлежности свих органа управљања. Такође је друштвима која нису јавна дата могућност да се одлуче да имају једног или два директора, одбор директора, односно извршни одбор у дводомном управљању. Наиме, закон даје слободу избора система управљања, доследно уређује органе у оба система, даје могућност постојања једног или више директора, као и одбора директора, односно извршног одбора у дводомном управљању.

Чланом 327. - 375. Предлога закона уређена су питања која се односе на скупштину акционарског друштва. Предлогом закона је прописано да скупштину друштва чине сви акционари друштва и јасно је прописан делокруг рада скупштине. Прописано је да седнице скупштине могу бити редовне и варедне. Одредбе које се односе на скупштину друштва у потпуности су усклађене са директивама европске уније.

У складу са директивом 2007/36/EЦ прописано је шта чини дан акционара. Сходно томе прописано је да дан акционара дан на који се утврђује списак акционара који имају право на учешће у раду седнице скупштине.

Седница се одржава по правилу у седишту друштва, стим што имајући у виду да у одређеним ситуацијама могу постојати оправдани разлози да се седница одржи ван седишта друштва и да је у одређеним ситуацијама то адекватније решење, закон даје могућност да одбор директора, односно извршни одбор у зависности од тога да ли је друштво дводомно или једнодомно може одлучити да се седница друштва одржи и на другом месту ако је то потребно ради олакшане организације седнице скупштине.

Када је реч о сазивању седнице, закон прописује тачну садржину позива за седницу. Позив за седницу упућује се лицима која су акционари друштва на дан на који је одбор директора, односно надзорни одбор донео одлуку о сазивању скупштине, односно на дан доношења одлуке суда ако се седница скупштине сазива по налогу суда, и то:

- 1) на адресе акционара из јединствене евиденције акционара, а достављање се сматра извршеним даном слања препоручене пошиљке поштом на ту адресу, односно електронском поштом ако је акционар дао писану сагласност за такав начин слања; или
- 2) објављивањем у најмање једном високотиражном дневном листу који се дистрибуира на целој територији Републике Србије или
- 3) објављивањем на интернет страници друштва и на интернет страници регистра привредних субјеката.

Предлог закона садржи додатну обавезу када је реч о јавним акционарским друштвима, па је имајући у виду природу тих друштава, прописано да је друштво дужно да позив за седницу објави и на интернет страници Централног регистра а објаву увек врши и на својој интернет страници.

Прописана је обавезна садржина позива, па позив обавезно садржи: дан слања позива; дан акционара; време и место одржавања седнице; предлог дневног реда седнице, са јасном назнаком о којим тачкама дневног реда се предлаже да скупштина донесе одлуку и навођењем класе и укупног броја акција која о тој одлуци гласа те већини која је потребна за доношење те одлуке; обавештење о начинима на који се могу преузети материјали за седницу; поуку о правима акционара у вези са учешћем у раду скупштине и јасно и прецизно обавештење о правилима за њихово остваривање, која правила морају бити у складу са овим законом, статутом друштва и пословником скупштине; обавештење о дану акционара и објашњење да само акционари који су акционари друштва на тај дан имају право на учешће у раду скупштине.

У овом делу закона прецизирано је право гласања у одсуству писаним путем и дата је могућност учешћа у раду скупштине електронским путем, чиме се знатно олакшава пословање привредних друштава.

Код пуномоћја прецизiran је поступак, права и обавезе у вези са пуномоћјем. Акционар има право да путем пуномоћја овласти одређено лице да у његово име учествује у раду скупштине друштва, укључујући и право да гласа. Пуномоћник може бити свако лице осим ако је другачије предвиђено законом.

Предлогом закона се прописује и посебно правило за банке које воде збирне или кастодије рачуне. Банка која води збирне или кастодије рачуне која се у јединственој евиденцији акционара води као акционар, у своје име а за рачун својих клијената сматра се пуномоћником за гласање у односу на те своје клијенте, али је у обавези да приликом приступања на седницу презентује писано пуномоћје или налог издат од стране тих клијената. Предлогом закона је

предвиђена ситуација када клијент не изда одређена упутства за гласање, у том случају пуномоћје за гласање може дати право кастоди банци да гласа само: у складу са сопственим предлозима за вршење права гласа; или у складу са предлозима одбора директора, односно извршног одбора ако је управљање друштвом дводомно, а ако се ти предлози разликују од предлога надзорног одбора - у складу са предлозима надзорног одбора.

Кворум за седницу чини већина од укупног броја гласова класе акција са правом гласа по предметном питању, ако статутом није одређен већа већина. Како се не би блокирао рад друштва и онемогућило доношење одлука које могу бити од великог значаја за друштво, закон поред овог кворума познаје и кворум за поновљену седницу који чини једна трећина од укупног броја гласова акција са правом гласа по предметном питању.

Као што је напред поменуто седнице скупштине могу бити редовне и ванредне. Редовна седница одржава се једном годишње, најкасније у року од шест месеци од завршетка пословне године а ванредна по потреби, као и када је то прописано законом или статутом. Редовну седницу сазива одбор директора, односно извршни одбор док ванредну седницу сазива управа. Предлогом закона је јасно прописано који је то материјал за седницу који одбор директора, односно извршни одбор мора ставити акционараима на располагање у зависности од тога да ли је реч о редовној или ванредној седници.

Чланом 376. - 381. Предлога закона уређено је питање побијања одлука скупштине, које је у потпуности усклађено са директивама европске уније. Право на побијање одлуке имају акционари који су имали право на учешће у раду седнице скупштине. Предлогом закона је изричito прописано у којим случајевим акционари могу тражити побијање одлуке скупштине, као и накнаду штете, као и у којим случајевима одлука неће бити поништена. Подношење тужбе за побијање одлуке не спречава њено извршавање, нити регистрацију те одлуке, стим што је поступак по тужби за побијање одлуке скупштине хитан. Такође, предвиђено је да у случају да одлука буде поништена то не утиче на права стечена од стране савестних трећих лица.

Члан 382. – 416. Предлога закона уређује систем једнодомног управљања. Као што је напред напоменуто уколико је управљање друштвом организовано као једнодомно органи друштва су скупштина друштва, један или више директора, односно одбор директора.

Друштво може имати једног или више директора, а бира их скупштина друштва.

У овом делу Предлог закона прави разлику између акционарских друштава и јавних акционарских друштава.

Предлогом закона је прописано да једно лице не може бити директор или члан надзорног одбора у више од 5 друштава. Уједно је уведено и ограничење у погледу трајања мандата директора, па је предвиђено да мандат директора траје 4 године са правом на поновни избор, али и предвиђа да он аутоматски престаје ако скупштина друштва не усвоји финансијске извештаје. Такође, кооптацијом се не може поставити више од половине директора, а сваком директору који је постављен кооптацијом мандат престаје на првој наредној седници скупштине.

Директори друштва могу бити извршни и неизвршни, с тим ако се ради о јавним акционарским друштвима, број извршних директора мора бити већи од извршних директора.

Предлогом закона су прецизирани услови за независног директора, односно искључена је могућност да се као независни директор постави лице које је запослено или на други начин ангажовано у повезаном друштву. Спољни и унутрашњи надзор су јасно разграничени, а унутрашњи надзор обухвата укупно пословање, а не само финансијско извештавање.

Изузетак представљају јавна акционарска друштва која обавезно имају одбор директора. У одбору директора неизвршни директори чине већину, један од њих је и председник одбора и постоји барем један независни директор. Предлогом закона је прописана обавеза образовања три комисије. Поред и сада постојећих комисија за именовања и накнаде, трећа је комисија за ревизију.

Предлог закон препознаје улогу комисија одбора директора, односно надзорног одбора (код дводомног система управљања) као подршку органима друштва у раду и одлучивању. Акционарским друштвима која нису јавна друштва (затворена акционарска друштва према важећем закону) остављена је могућност да самостално утврде потребу образовања поједињих комисија, њихов састав и надлежности. Јавна акционарска друштва у обавези су да образују комисију за ревизију. Одредбе којима се уређује састав и надлежност ове комисије усклађене су са одредбама Директиве 2006/43/ЕЦ (32006L0043), и препорукама Европске Комисије од 15. фебруара 2005. године. Чланови комисије за ревизију могу бити само неизвршни директори друштва, а њен председник мора бити независан директор. Додатно, један члан ове комисије мора бити лице које поседује одговарајућа знања и радио искуство у пословима финансија и рачуноводства, и испуњава услове независности од друштва, па уколико из реда неизвршних директора који су чланови ове комисије нису обезбеђени ови услови, овог члана именује скупштина друштва.

За разлику од досадашњег законског решења, јавна акционарска друштва нису у обавези да формирају комисију за накнаде и/или комисију за именовање, али су у обавези да уколико их нису образовали обезбеде обављање послова из њихове надлежности од стране одбора директора (надзорног одбора у дводомном систему). Одредбе о саставу и надлежностима ових комисија takoђе су усклађене са наведеним препорукама Европске комисије.

Поред наведених, јавним акционарским друштвима је остављена могућност да статутом предвиде и образовање других комисија у складу са потребама друштва

Предлогом закона је ојачана је и улога секретара друштва који је добио и улогу у развоју корпоративног управљања и односима са акционарима. Друштво не намеће обавезу постијања секретара друштва, већ прописује да акционарско друштво може имати секретара друштва, ако је то одређено статутом друштва.

Чланом 417. - 447. Предлога закона регулисан је систем дводомног управљања.

Уколико је друштво дводомно, органи друштва су: скупштина друштва, извршни директор, односно извршни одбор и надзорни одбор. Друштво може имати једног или више извршних директора, док извршни директори не могу имати заменике. Изузетак постоји за јавно акционарско друштво, која обавезно имају надзорни и извршни одбор када је реч о дводомном управљању.

Ограничења у погледу мандата прописана код директора, примењују се и на мандат извршних директора као и на мандат чланова надзорног одбора.

Јасно је прописана надлежност извршног одбора, као и начин рада извршног одбора.

Чланове надзорног одбора бира скупштина, а извршне директоре бира надзорни одбор. Извршни одбор поступа и одлучује ван седница.

Чланом 448. – 450. Предлога закона регулисан је питање секретара друштва. Предлогом закона је ојачана улога секретара друштва који је добио и улогу у развоју корпоративног управљања у односима са акционарима, односно одговоран је за комуникацију друштва са акционарима и омогућавање приступа актима и документима.

Чланом 451. и 452. Предлога закона регулисан је унутрашњи надзор пословаља. Ове одредбе представљају новину у односу на садашњи закон. Предвиђено је да друштво својим актима уређује начин спровођења и организацију рада унутрашњег пословања, као и да именује најмање једно лице надлежно за унутрашњи надзор пословања. Такође, предвиђени су и услови које то лице мора да испуњава, с тим што у јавним акционарским друштвима најмање једно лице надлежно за унутрашњи надзор пословања мора да испуњава услове прописане за инерног ревизора у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија. Детаљно су регулисани и послови унутрашњег надзора.

Предлог закона функцију унутрашњег надзора пословања дефинише на начин који обухвата унутрашње процедуре које континуирано осигуравају спровођење закона и других прописа, политика, одлука и унутрашњих аката друштава, као и укупну законитост пословања друштва укључујући и контролу финансијских извештаја. Друштвима је остављена могућност да својим актима уреде систем унутрашњег надзора у складу са сопственим потребама и захтевима, уз обавезу да именује најмање једно лице које ће руководити пословима унутрашњег надзора, а које испуњава минималне прописане услове професионалног знања, искуства и личности. За јавна акционарска друштва прописана је додатна обавеза да најмање једно лице надлежно за унутрашњи надзор мора испуњавати услове за интерног ревизора у складу са законом о рачуноводству и ревизији.

Чланом 453. – 463. Предлога закона регулисан је спољни надзор. Делом о спољном надзору уређена су питања годишње ревизије финансијских извештаја, те посебне и ванредне ревизије. Предлог закона препознаје чињеницу да обавезу и начин вршења ревизије финансијских извештаја уређују посебни прописи, те у том смислу ова питања уређује само у делу односа ревизора и друштва. Поменуте одредбе имају за циљ обезбеђење независности ревизора у односу на друштво и објективност у спровођењу ових процеса, а дефинисане су у складу са Директивом ЕУ 32006Л0043.

Одредбама о посебној и ванредној ревизији прецизирани су случајеви у којима се може тражити посебна ревизија појединачних пословних одлука (процена вредности неновчаног улога и вредност и услови располагања имовином велике вредности), односно ванредна ревизија финансијских извештаја. Поред питања која могу бити предмет посебне или ванредне ревизије, прецизирани су и услови и начин њиховог спровођења, садржина и поступање са извештајем о споведеној ревизији, као и положај, права и обавезе друштва и предлагача у вези са посебном, односно ванредном ревизијом.

Чланом 464.- 467. Предлога закона уређени су акти и документи друштва. Предлогом закона је јасно прописано који су то акти и документа које је друштво у обавези да чува. Имајући и виду да је питање приступа актима друштва изазивало велике проблеме у пракси. Предлогом закона је

направљена разлика када је реч о приступу актима друштва с ограниченом одговорношћу и акционарског друштва, односно ово питање је уређено посебно за сваку форму друштва. Наиме, због бројних злоупотреба, пракса је показала да је потребно сузити та права када је реч о акционарским друштвима, али при томе свакако водити рачуна о заштити мањинских акционара. У упоредном праву ова права су знатно сужена и акционари се информишу на годишњој скupштини. Јасно је да сваки акционар, независно од величине свог учешћа у капиталу друштва, мора имати право да добије сва обавештења која му пружају да донесе ваљану одлуку, како при гласању на скupштини, тако и о томе да ли ће задржати или продати своје акције. Међутим, давање права сваком акционару, да захтева увид у пословне књиге и законом установљену (широку) листу докумената потценила се могућност злоупотребе овог права или његово несврсисходно коришћење и трошкови који из тога могу произаћи за друштво. Истовремено су се и прецениле евентуалне користи које би и појединачни акционар и само друштво могло имати од његовог сврсисходног коришћења.

Имајући у виду наведено, законом је јасно прописано који су то акти друштва, које је друштво дужно да стави на располагање сваком акционару, као и ранијем акционару за период у којем је био акционар. Прописана је судска заштита у ванпарничном поступку у случају непоступања друштва у складу са законом.

Чланом 468. и 469. Предлога закона уређен је престанак друштва. Друштво може престати по основу: спроведеног поступка ликвидације или принудне ликвидације; спроведеног поступка стечаја; статусне промене која за последицу има престанак друштва. Друштво може престати и по одлуци суда, у ком случају закон јасно прописује у којим случајевима је то могуће.

Стицање и располагање имовином велике вредности (чл. 470.-473)

Члан 470. - 473. Предлога закона садржи одредбе о стицању и располагању имовином велике вредности. Предлогом закона је јасно прописано шта се сматра располагањем имовином велике вредности и прецизиран је поступак стицања, односно располагања имовином велике вредности.

Посебна права несагласних акционара (чл. 474. – 477.)

Чланом 474. – 477. Предлога закона уређена су посебна права несагласних акционара. Поједностављен је поступак остваривања права на откуп услед несагласности акционара. Наиме, Предлог закона даје могућност акционару да тражи од друштва да откупи његове акције по тржишној вредности ако гласа против или се уздржи од гласања за одлуку: о промени статута друштва којим се умањују његова права предвиђена статутом; о статусној промени; којом се одобрава стицање односно располагање имовином велике вредности; којом се мењају његова друга права. Предлог закона прописује и судску заштиту права несагласних акционара у ком случају рок за подношење тужбе којом може тражити исплату разлике до пуне тржишне вредности његових акција ако му је друштво на име откупне цене исплатило износ нижи од тржишне вредности, односно исплату пуне тржишне вредности ако му друштво није исплатило вредност акција, износи 30 дана од дана извршене исплате, односно истека рока за исплату ако исплата није извршена.

Промене правне форме (чл. 478. – 482.)

Чланом 478. – 482. Предлога закона регулисана је промена правне форме. Како би се избегло пренормирање, одредбе о промени правне форме сведене су на најмању могућу меру. Променом правне форме друштво прелази из једне правне форме у другу правну форму. Предлогом закона је прописано да се правни континуитет друштва које је променило форму одржава, док је по

ранијем Закону о привредним друштвима то друштво престајало да постоји, а друштво у новој форми постајало правни следбеник тог друштва. Предлогом закона је прецизирањем поступак промене правне форме. У зависности од форме правног друштва одлука се доноси једногласно од стране ортака, комплементара или чланова друштва с ограниченим одговорношћу, односно трочетвртинском већином гласова присутних акционара, осим ако статутом није одређена већа квалификована већина. Правне последице промене правне форме наступају даном регистрације те промене.

Статусне промене (чл. 483. – 514.)

Чланом 483. – 514. Предлога закона уређене су статусне промене. Одредбе којима се уређују статусне промене усклађене су са прописима европске уније и упућивање је сведено на најмању могућу меру. Кључна новина када је реч о статусним променама огледа се у томе што су статусне промене уређене генерално, а не по врстама, како је то у постојећем Закону о привредним друштвима. Овакво решење садржано је и у упоредном праву. Статусном променом се друштво реорганизује тако што на друго друштво преноси имовину и обавезе, док његови чланови у том друштву стичу уделе, односно акције. Предлог закона прописује четири врсте статусних промена: припајање, спајање, поделу, издвајање. Предвиђена су два поступка за спровођење статусних промена, редовни и поједностављени поступак. Уговор о статусној промени закључује се ако у статусној промени учествују два или више друштва. Предлогом закона је прописана обавезна садржина уговора о статусној промени. Ако само једно друштво учествује у статусној промени, у зависности од тога да ли је управљање друштвом једнодомно или дводомно, одбор директора, односно надзорни одбор усваја план поделе који мора да садржи све податке предвиђене за уговор о статусној промени. Ради обавештавања заинтересованих лица закон предвиђа обавезу објављивања Нацрта уговора о статусној промени, односно нацрта плана поделе на интернет страни друштва, уколико је друштво има и достављања регистру привредних субјеката ради објављивања на сајту регистра. Ради заштете поверилаца, закон такође прописује обавезу друштва да повериоцима који су познати друштву, а чија потраживања износе најмање 2.000.000 динара, на дан објаве нацрта уговора, односно плана упути писано обавештење о спровођењу статусне промене, и то најкасније 30 дана пре дана одржавања седнице скупштине на којој се доноси одлука о статусној промени.

Предлог закона предвиђа поједностављени поступак када је реч припајању контролном друштву у којим случајевима је јасно прописано када се статусна промена може донети без одлуке о статусној промени скупштине друштва стицаоца. Наиме, законом је прописано да ако је друштво стицалац контролно друштво са најмање 90% удела у основном капиталу друштва преносиоца, односно са најмање 90% акција са правом гласа у друштву преносиоцу, статусна промена припајања спроводи се без одлуке о статусној промени скупштине друштва стицаоца ако су испуњени следећи услови: ако је друштво стицалац извршило објаву из члана 481. овог закона најкасније месец дана пре дана одржавања седнице скупштине друштва преносиоца на којој се доноси одлука о статусној промени; ако је друштво стицалац поступило у складу са чланом 482. овог закона током периода од месец дана који претходи дану одржавања седнице скупштине друштва преносиоца на којој се доноси одлука о статусној промени; и ако један или више акционара друштва стицаоца који поседују акције које представљају најмање 5% његовог основног капитала не захтевају да се сазове скупштина друштва стицаоца ради доношења одлуке о статусној промени, у року из става 1. тачка 1) овог члана.

Правне последице наступају даном регистрације статусне промене у складу са законом о регистрацији. Предлогом закона су јасно прописане последице усвајања стаусне промене.

Предлог закона садржи одредбе о заштити права чланова друштва преносиоца и заштити права повериоца. Како би се заштитила права друштва преносиоца закон је прописао да члан друштва преносиоца који сматра да је оштећен утврђеном сразмером замене удела, односно акција у друштву преносиоцу за уделе, односно акције у друштву стицаоцу може тужбом надлежном суду против друштва стицаоца у року од месец дана од дана објаве обавештења тражити исплату новчане накнаде у складу са овим чланом. Такође је члану друштва који је био несагласан са одлуком о статусној промени дата могућност да тражи од друштва да откупи његове акције по тржишној вредности.

Када је реч о заштити поверилаца, како би се спречиле злоупотребе и заштитила права повериоца друштва која учествује у статусној промени, поверилац који сматра да ће статусна промена у којој учествује његов дужник угрозити намирење његовог потраживања, може, у року од 30 дана од дана објављивања обавештења од стране његовог дужника, захтевати добијање одговарајуће заштите, уколико је потраживање настало пре регистрације статусне промене. Поверилац своје право може остварити и у судском поступку ако у законом прописаном року не добије одговарајућу заштиту.

Принудни откуп акција (чл. 515. – 523.)

Члан 515. - 523. Предлога закона уређује питање принудног откупа акција и право на продају акција. Предлог закона даје могућност акционару који поседује акције које представљају најмање 95% основног капитала друштва и који поседује најмање 95% гласова свих акционара који поседују обичне акције (откупилац) да предложи скупштини да донесе одлуку о принудном откупу свих акција преосталих акционара друштва уз исплату цене која је једнака њиховој тржишној вредности. Тржишна вредност акција у складу са наведеним утврђује се према тржишној вредности акција на дан доношења одлуке о принудном откупу, не узимајући у обзир њено било какво очекивано повећање или смањење као последицу те одлуке.

Са друге стране, законом је такође прописана и обавеза контролног акционара који стекне акције које представљају најмање 95% основног капитала друштва да купи акције сваког од преосталих акционара друштва на његов писани захтев.

Ликвидација друштва (чл. 524. – 548.)

Чланом 524. - 548. Предлога закона регулисана је ликвидација друштва. Предлог закона познаје добровољну и принудну ликвидацију друштва. Ликвидација друштва се може спровести када друштво има довољно средстава за намирење свих својих обавеза и спроводи се на основу одлуке. У конкретном случају реч је о тзв. добровољној ликвидацији. У зависности од форме друштва ликвидација се покреће једногласном одлуком свих ортака, односно комплементара, ако уговором о оснивању није другачије одређено; одлуком скупштине чланова друштва с ограниченом одговорношћу, тј. одлуком скупштине акционара.

Како би се повериоци упознали са одлуком друштва о покретању поступка ликвидације, оглас о покретању поступка ликвидације објављује се у трајању од 90 дана на интернет страницама регистра привредних субјеката. Ради спречавања злоупотреба и заштите поверилаца, законом је пропсано да ако друштво током периода трајања огласа о покретању ликвидације промени

адресу седишта или адресу за пријем поште, рок од 90 дана из става 1. овог члана поново почиње да тече од дана регистрације те промене у складу са законом о регистрацији, а све до тада приспеле пријаве потраживања се сматрају уредно поднетим. Из истог разлога прописано је да ако друштво током рока за пријаву потраживања поверилаца из става 1. тачка 3) овог члана промени адресу седишта или адресу за пријем поште, тај рок поново почиње да тече од дана регистрације те промене у складу са законом о регистрацији, а све до тада приспеле пријаве потраживања се сматрају уредно поднетим. Поред обавезе објаве огласа о покретању стечајног поступка на интернет страници Агенције за привредне регистре, друштво је такође у обавези да упути писано обавештење о покретању поступка ликвидације свим познатим повериоцима најкасније 15 дана од дана почетка ликвидације друштва.

Имајући у виду да су се у пракси појављивали различити случајеви злоупотребе ликвидације, како би се избегла дуговања, односно наплата потраживања, закон је искључио утицај ликвидације на парничне и извршне поступке против друштва који су у току и дозволио подношење тужби и спровођење извршења против друштва које је у ликвидацији. Покретање ликвидације такође нема утицаја на поднети предлог за покретање стечаја.

У одлуци о покретању поступка ликвидације друштво именује ликвидационог управника. Ликвидациони управник је одговоран за законитост пословања друштва и заступа друштво.

Ликвидациони управник је у обавези да састави и региструје почетни ликвидациони биланс као ванредни финансијски извештај у складу са прописима којима се уређује рачуноводство и ревизија, и у року који је прописан за његову регистрацију који подноси ортацима, комплементарима, односно скупштини друштва на усвајање, који су дужни да донесу одлуку о усвајању почетног ликвидационог биланса најкасније у року од 30 дана од дана када им је поднет на усвајање. Ликвидациони управник у току ликвидације подноси и годишње ликвидационе извештаје о својим радњама, са образложењем разлога због којих се ликвидација наставља, а није завршена, ортацима, комплементарима, односно скупштини друштва на усвајање, најкасније у року од три месеца по истеку сваке пословне године, који се региструју у складу са законом о регистрацији. Ликвидациони управник има право да му се надокнаде трошкови које је имао у спровођењу ликвидације као и на исплату накнаде за рад. Накнаду за рад и висину трошкова спровођења ликвидације одређују ортаци, командитори, односно скупштина друштва. У случају спора или када то друштво не одреди, ликвидациони управник своје право може остварити пред судом у ванпарничном поступку у ком случају ће суд одредити износ накнаде за рад и надокнаде трошкова.

Предлог закона садржи једну новину када је реч о обустави ликвидацији. Наиме, законом је прописано да друштво може донети одлуку о обустави ликвидације само у случају да је друштво намирило у потпуности све повериоце независно од тога да ли су тим повериоцима потраживања оспорена или призната, под условом да није отказано уговор о раду било ком запосленом по основу ликвидације нити отпочело са исплатама члановима друштв. На тај начин онемогућава се довођење одређених поверилаца у повољнији положај и изигравање поступка ликвидације.

Правна последица окончања поступка ликвидације је брисање друштва из регистра привредних субјеката.

Једну од новина у закону представљају одредбе о принудној ликвидацији. Предлог закон саджи одредбе о принудној ликвидацији. Јасно су предвиђени случајеви у којима долази до принудне ликвидације. Принудна

ликвидација покреће се у случају: забране обављања делатности; да друштво не региструје продужење времена трајања; да друштво не промени правну форму у правну форму чије услове испуњава у складу са овим законом; да се основни капитал смањи испод минималног износа; да друштво не достави надлежном регистру годишње финансијске извештаје до краја пословне године; ништавости регистрације оснивања или ништавост оснивачког акта; престанка друштва по одлуци суда; да друштво остане без законског заступника и ликвидационог управника; нерегистрације усвојеног почетног ликвидационог извештаја.

Повезивање привредних друштава (чл. 549. – 566.)

Чланом 549. – 566. Предлога закона уређено је повезивање привредних друштава.

Предлогом закона су прецизирани начини повезивања привредних друштава, па је прописано да се друштва могу повезивати путем: учешћа у основном капиталу или ортачким уделима (друштвима повезаним капиталом); уговора (друштва повезана уговором); капитала и уговора (мешовито повезана друштва). Предлог закона познаје три врсте повезаних друштава група друштава (концерн), холдинг, друштва са узајмним учешћем у капиталу и садржи одредбе којима се дефинише свака врста повезаних друштава.

Прописано је да друштва могу закључити уговор о контроли и управљању којим једно друштво повераје управљање и вођење послова другом друштву. Овакав уговор мора бити закључен у писаној форми и мора бити одобрен од стране скупштине сваког друштва које га је закључило. За доношење такве одлуке законом је прописана трочетвртина већина гласова присутних акционара, с тим што друштво статутом може предвидети већу квалификовану већину. У случају ортачког или командитног друштва, уговор о контроли и управљању одобравају сви ортаци, односно комплементари, осим ако оснивачким актом није другачије одређено.

Ради заштите поверилаца, законом је прописано да ако уговор о контроли и управљању престане да важи, контролисано друштво је у обавези да повериоцу зависног друштва на његов писани захтев, поднет у року од шест месеци по престанку важности тог уговора пружи, одговарајућу заштиту за наплату његових потраживања која су настала пре регистрације престанка важности тог уговора у складу са законом о регистрацији.

Огранак привредног друштва и представништво страног привредног друштва (чл. 567. – 577.)

Чланом 567. – 577. Предлога закона уређени су огранци. Наведене одредбе ускађене су са XI европском директивом што није био случај са садашњим законом.

У привредном животу постоји више врста привредних субјеката од оних наведених у досадашњем Закону о привредним друштвима. Из тог разлога јавила се потреба да се детаљније регулише представништво и огранак страних правних лица.

Дакле у овом делу, уређена су питања која се односе на образовање, престанак и регистрацију огранака домаћег и страног привредног друштва као и представништва страног привредног друштва. Наиме, прописано је да је огранак страног привредног друштва његов издвојени организациони део, преко кога страно привредно друштво обавља делатност у Републици Србији, у складу са законом, док је представништво страног привредног друштва његов издвојен организациони део, који не обавља делатност осим претходних и

припремних радњи у циљу закључења правног посла страног привредног друштва а може и закључивати уговоре у вези текућег пословања. Огранак и представништво страног привредног друштва немају својство правног лица.

Чланом 578. – 580. Предлога закона уређена су пословна удружења. Постојање правне форме пословних удружења било је потпуно нерегулисано. Ова правна форма спада у круг привредних субјеката, мада њихов основ пословања није стицање добити, већ начин удрживања постојећих облика привредних субјеката ради задовољења заједничких потреба и лакшег остваривања утицаја при постизању заједничких циљева. Предлогом закона је прписано да је пословно удружење је правно лице које оснивају два или више привредних друштава или предузетника, ради постизања заједничких интереса, као и да пословно удружење не може обављати делатност ради стицања добити, већ само ради постизања заједничких интереса својих чланова.

Казнене одредбе (чл. 581. – 588.)

Чланом 581. – 584. Предлога закона регулисане су казнене одредбе. Наведеним одредбама регулисана су кривична дела, привредни преступи, прекраји и прописане су су новчане казне за привредна друштва, предузетнике и одговорна лица односно лица која имају посебну дужност према друштву. Поред тога што се овим одредбама жели постићи поштовање одредби овог закона и обезбедити већа правна сигурности, оне имају и превентивни карактер.

Прелазне и завршне одредбе (чл. 589. - 600.)

Чланом 589. – 600. Предлога закона регулисане су прелазне и завршне одредбе. Имајући у виду да ће велики број привредних субјеката своје пословање морати да усклади са овим законом, питање услаживања није уређено генерално, већ по појединачним питањима, а нарочито за акционарска друштва. С обзиром на наведено, овим одредбама предвиђена је и одложена примена закона. Такође, овим одредбама је прописано који прописи престају да важе даном почетка примене овог закона.

IV ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

АНАЛИЗА ЕФЕКАТА¹

Пре израде новог Закона о привредним друштвима детаљно су анализирани ефекти важећег закона о привредним друштвима као и ефекти који су се појављивали у пракси од почетка примене наведеног закона. У изради текста закона коришћена су и анализирана упоредно правна решења и искуства земаља у региону и друга међународна искуства као и искуства стручњака у области коју регулише Закон о привредним друштвима (судија привредних судова, адвоката, ревизора, привредника...) који су у претходних пет година примењивали Закон о привредним друштвима. Такође је узета у обзир статистика и други расположиви подаци везани за примену важећег закона. - прикупљени су и статистички подаци Агенције за привредне регистре, централног регистра депо и клиринг хартија од вредности. Радна група је започела свој рад анализом преко сто питања и предлога које су дали судије, адвокати и привредници. Нека од решења резултат су даљих интензивних консултација и фокус група одржаних са судијама привредних судова, адвокатима и ревизорима а поједина представљају резултат јавне расправе.

Пре него што се размотре основна питања у области регулисања привредних субјекта, неопходно је сагледати на кога ће разматрана решења имати директан утицај. Према подацима АПР, поред предузетника доминантну правну форму чине друштва са ограниченој одговорношћу, док су акционарска друштва настала готово у свим случајевима као последица процеса приватизације.

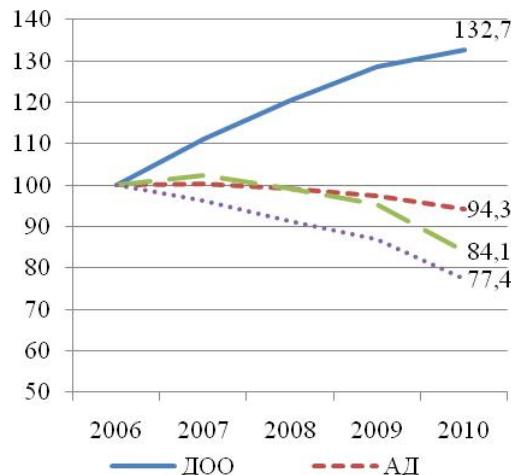
Правна форма	Број
Предузетници	224.866
Друштво са ограниченом одговорношћу	100.076
Ортачко друштво	3.139
Командитно друштво	504
Отворено акционарско друштво	2.026
Затворено акционарско друштво	346
Јавно предузеће	700
Друштвено предузеће	359
Представништво страног правног лица	1.399
Огранак страног правног лица	191

На основу анализе уласка нових и изласка постојећих привредних субјекта са тржишта, увиђа се стабилан тренд прираштаја друштава са ограниченој одговорношћу (у односу на 2006. годину, њихов број је увећан за трећину), док је број новоформиралих других друштава капитала, као и друштава лица занемарљив, тако да је њихов апсолутни број у сталном паду услед раста броја друштава у ликвидацији или у стечају.

¹ Нацрт скраћене верзије

Гашење	2007	2008	2009	2010
ДОО	9825	9600	9059	7265
КД	6	4	2	
ОД	37	19	27	13
Отв.АД		3	2	1
Зат.АД	33	19	11	5

Оснивање	2007	2008	2009	2010
ДОО	1475	2490	2900	4227
КД	25	39	25	67
ОД	184	223	203	405
Отв.АД	24	40	42	75
Зат.АД	1	9	16	10

Према обраћеним финансијским извештајима, неповољан пословни амбијент у Републици Србији у 2009. години успорио је процес оснивања привредних друштава, тако да је пословало 7,936 новооснованих привредних друштава, што је за 14.4% мање у односу на претходну годину. Новооснована привредна друштва чине 8.9% од укупног броја привредних друштава.

Посебну специфичност српске привреде представља чињеница да више од четвртине привредних друштава у Републици Србији чине она друштва у којима није било запослених, док је нешто више од половине привредних друштава запошљавало од једног до пет радника. Посматрајући привредна друштва у зависности од броја запослених, може се запазити да микро привредна друштва, која у складу са стандардима Европске уније запошљавају до 10 радника, чине 86.9% свих привредних друштава, а у њима је било запослено 15.6% од укупног броја радника. Поред наведеног, привредна друштва у Републици Србији карактерише и изразита концентрација у домену финансијских перформанси.

Концентрација власништва

Једна од основних карактеристика корпоративног сектора у Републици Србији је изразита концентрација власништва. Табела 1. приказује концентрацију власништва у отвореним акционарским друштвима у Републици Србији према броју акционара. Концентрација власништва је очекивана појава јер представља логичну последицу модела приватизације из 2001. године према коме је поступак приватизације друштвених предузећа праћен обавезом принудног листинга новонасталих акционарских друштава на берзи. Поред тих друштава, процес концентрације присутан је и у акционарским друштвима насталим по основу Законом о својинској трансформацији методом инсајдерске приватизације.

Иако иницијално није постојао већински власник до појаве значајног броја доминантних власника дошло је након великог броја преузимања и куповине акција на берзи.² „Резидуални“ акционари односно радници-акционари

² Иако су ефекти два модела приватизације по корпоративно управљање и тржиште хартија од вредности веома различити (према моделу из 2001. године јавља се доминантни власник са 70% својине капитала, док се према моделу из 1997. јављају дисперзирани власници – запослени, државни фондови, ...). Последично, промет акцијама на Београдској берзи почива на акцијама друштава приватизованих по закону из 1997. године.

настали применом оба метода приватизације били су склони продаји својих акција новим (већинским) власницима.³

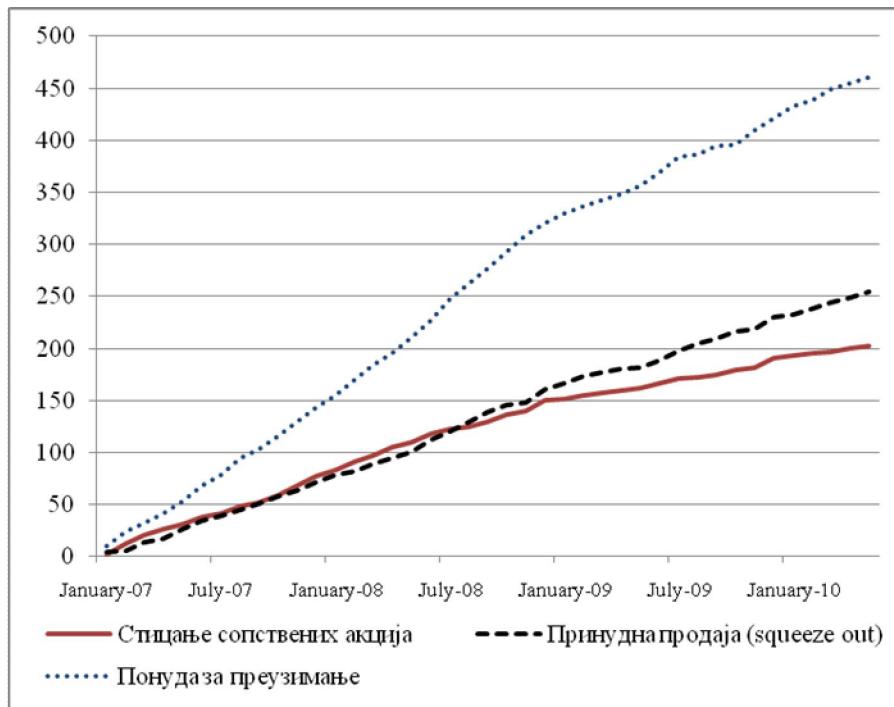
ОТВОРЕНА А.Д.		Укупно
У поступку стечаја или ликвидације		212
мање од 50 акционара	преко 95%	81
	75-95%	81
	66-75%	201
	50-66%	80
	без апсол.	124
50 - 100 акционара	преко 95%	9
	75-95%	37
	66-75%	95
	50-66%	45
	без апсол.	88
преко 100 акционара	преко 95%	36
	75-95%	184
	66-75%	362
	50-66%	187
	без апсол.	286
Укупно		2108

Извор: ЦРХОВ

Не узимајући у обзир акционарска друштва која су већ у поступку стечај или ликвидације, велики број друштава има веома мали број акционара - 29,9% има мање од 50 акционара, а још 14,5% друштава има мање од 100 акционара. Без обзира на број акционара, власничка структура предузећа је изразито концентрисана, тако да кумулативно учешће друштава у којима већински власник има преко две трећине учешћа 57%, док у 74% друштава постоји власник који има преко 50% власништва. Треба напоменути да су услед постојања повезаних лица, ови проценти нешто већи, јер се односе само на појединачне власнике, а у значајном броју друштава повезана лица имају учешће које премашује 50% односно 66% учешћа.

Конечно, услед тога што је велики број друштава принудно листиран, она теже да што пре напусте корпоративну форму. Већина друштава котирана на тржишту капитала не прикупља додатни капитал са тржишта, јер је то, бар у првој фази, супротно њиховом циљу да стекну или задрже пакет акција који им обезбеђује потпуну контролу. У таквим условима, веома мали број купаца укључујући и институционалне инвеститоре је заинтересован за куповину акција, јер поред претеће неликвидности акција, не могу значајније утицати на пословање. Исход је тзв. затварање, односно трансформација ових друштава, илустрована великим бројем преузимања и истискивања у току последњих неколико година (види графикон).

³ О узроцима концентрације видети детаљно ЦЛДС „Корпоративно управљање у Србији“.

Да и у наредном периоду неће бити значајнијих промена илуструје и податак из задњег истраживања Међународне финансијске корпорације, према којој 90% друштава нема намеру да се да издаје нове акције нити да путем тржишта капитала прикупи свеж капитал ни у наредне три године. Све ове чињенице узете су у обзир приликом разматрања специфичних решења у Нацрту закона.

Аспекти корпоративног управљања

Према постојећем правном оквиру кључни аспекти (решења) у вези са корпоративним управљањем друштава су: 1) управни одбор, представља суштински основну власт у друштву (управља фирмом, и бира и смењује менаџмент), док је у односу на питање два (управни и надзорни) или један одбор (управни) суштински примењено друго решење остављајући друштвима слободу избора; 2) скупштина има надлежност која је концепцијана нешто шире него уобичајено (поред уобичајених -избор управног одбора, промена оснивачког акта, одлука о емисији акција и слично, ту су још избор ревизора и усвајање његовог финансијског извештаја, усвајање свих финансијских извештаја, зараде директора и чланова управног одбора и слично) са идејом да се ојачаја улога власника; 3) закон намеће обавезу избора у управни одбор котираних акционарских друштава већину неизвршних чланова и најмање два независна члана како би управни одбор имао већи степен независности у односу на менаџмент и већинске акционаре; 4) надзор над финансијским пословањем менаџмента, па и управног одбора, концепцијана је као заједничка дужност спољног ревизора и скупштине предузећа, јер је спољна ревизија обавезна, а ревизорски извештај се усваја или не усваја на редовном годишњем заседању скупштине друштва, 4) уграђени су подстицаји за менаџмент путем могућности одређивања зараде менаџера је дерегулисано, тј. друштво може веже њихове зараде за перформансе друштва, док је менаџмент обавезан одредбама о фидуцијарности на лојално поступање у интересу друштва.

Насупрот развијеним земљама, корпоративно управљање у Републици Србији, није настало еволуцијом и унапређењем праксе, већ је, може се рећи, у великој мери наметнуто законским решењима. Иако постојећа регулатива у

великој мери испуњава високе стандарде, могућа су бројан побољшања и отклањање уочених проблема. Ипак, ни нова решења неће дати значајније резултате у одсуству одговарајућих подстицаја за развијање пословне праксе. Коначно не треба запоравити ни судску праксу која је остала на веома ниском нивоу у области корпоративног управљања. Ипак, завршетак поменутих процеса концентрације и подстицаји за налажење капитала на тржишту биће нужна претпоставка за унапређење корпоративног управљања.

Лоша примена у пракси може се илустровати бројним подацима. Према последњим истраживањима, друштва углавном не разумеју чему служи сваки од поступака надзора и ревзије. Према истраживању Међународне финансијске корпорације надзор над реализацијом финансијских и бизнис планова фирмама у 33,6% случајева врши управни одбор, у 23,7% екстерни ревизор, а у 12% случајева, надзорни одбор. Рачуноводствену политику у 39% случајева дефинише управни одбор, а у 25% екстерни ревизор. У банкама то чини управни одбор. Контролу тачности књижења и проверу тачности и правовремености токова докумената по правилу врши екстерни ревизор (34,4% случајева), а потом у приближно истом броју случајева то чине управни одбор (14,5%), надзорни одбор (13%) и менаџмент (11,5%).⁴

Заштита инвеститора (мањинских акционара)

Постојећи правни оквир развио је заштиту мањинских акционара, што је било од посебне важности у приватизованим предузећима. Заштита се пре свега односила на увођење могућности кумулативног гласања за чланове управног одбора, чиме су шансе мањинских акционара на место у управном одбору увећане, доследну примену принципа „једна акција, један глас“, право мањинских акционара да сазову скупштину (најмање 10% акција), специјални поступак одлучивања о великим трансакцијама или код сукоба интереса одговорних лица, итд.

Потпунији увид могућ је коришћењем индекса корпоративног управљања.⁵ Вредност овог индекса за Србију и његова компарација са индексима других земаља према вежећем Закону о привредним друштвима преузета је из студије ЦЛДС-а.

<u>Једна акција-један глас</u>	1
<u>Дозвољено гласање поштом</u>	0
<u>Акције нису блокиране пре скупштине</u>	1
<u>Кумулативно гласање</u>	0
<u>Заштита мањинских акционара</u>	0
<u>Право прече куповине</u>	0
<u>% капитала потребан да се сазове скупштина акционара</u>	0,1
<u>Индекс анти-директорских права</u>	2
<u>Обавезне дивиденде</u>	0

⁴ Видети шире Катарина Ђулић – “ Корпоративно управљање у Србији: Транспарентност и објављивање информација”. Френ Квартални монитор бр. 15. октобар – децембар 2008.

⁵ Видети шире Детаљније у: А. Јоловић – Мерење квалитета корпоративног управљања – пример Србије, Тренутна економска политика и структурне промене у Србији , Београд, 2008. и R. La Porta, F. Lopez-de-Silanes, A. Shleifer – *Law and finance, Journal of Political Economy* 106, 1113-1155, 1998; R. La Porta R., F. Lopez-de-Silanes, A. Shleifer, R. W. Vishny – *Corporate ownership around the world, Journal of Finance* 54, 471-517, 1999

Према подацима извештаја Светске банке “ Doing Business 2010“, Србија је по заштити инвеститора рангирана на 73. позицији , са просецном оценом 5.3.⁶

Индикатор	Србија	OECD просек
Индекс обелодањивања информација (0-10)	7	5.9
Индекс одговорности директора (0-10)	6	5.0
Индекс могућности тужбе акционара(0-10)	3	6.6
Индекс заштите права инвеститора (0-10)	5.3	5.8

Индекс указује на могућа побољшања у области заштите инвеститора. Ипак, ниска правна заштита лежи пре у неадекватној примени правила тј. прописа у области корпоративног права, него у самим прописима. Основни узроци су пре свега широко распострањено кршење правила и немогућности акционара да обезбеде евентуалну принудну примену тих прописа. Такође, акционари се сусрећу и са бројним проблемима услед немогућности да посредно (продајући акције) утичу на већинске власнике, јер често не могу да изађу из друштва услед веома мале ликвидности за акцијама тог друштва. Конструкција индекса корпоративног управљања за Србију и његова компарација са индексима других земаља указала је да у Србији постоји недвосмислен раскорак између законодавних норми и њихове примене, односно правног и фактичког стања. На пример, према последњим подацима према истраживању IFC, чак три четвртине акционарских друштава не објављује трансакције између повезаних лица које обухватају више од 10% књиговодствене вредности.

Регистрација и покретање посла

Република Србија је учинила значајне кораке по питању унапређења питања која се односе на прописивање начина оснивања и регистрације друштва, битним подацима који се воде у регистру. Ипак, упоредна анализа јасно указује да је и у овој области могуће значајно унапређење по питању времена и трошкова оснивања и регистрације, али и појашњења низа питања, нпр. одговорности и права у правним односима према трећим лицима, итд.

1. Одређивање проблема које закон треба да реши

Закон о привредним друштвима ступио је на снагу 2005. године чиме је престао да важи Закон о предузећима. Доношењем Закона решени су бројни проблеми који су се појавили у пракси, а сам Закон учинио је правни оквир битно примеренијим тржишној привреди и слободи избора, али и одговорностима оснивача и власника. Закон је у великој мери усагласио правила у Републици Србији с усвојеном праксом и тада важећим директивама Европске уније. Иако оцењен као велики искорак напред у регулисању привредних друштава, петогодишња пракса примене важећег Закона о привредним друштвима, указала је на постојање извесних проблема у примени одређеног броја одредби.

⁶ Општи индикатор чине три димензије заштите инвеститора - обелодањивање информација у вези трансакција, одговорност директора и могућност тужбе мањинских акционара услед начињене штете. О методологији видети

Такође, у међувремену, јавила се потреба за новим усаглашавањем са законодавством Европске уније, измененим после ступања на снагу Закона о привредним друштвима, као и потреба да се реше контрадикторна решења Закон о привредним друштвима и Закон о тржишту хартија од вредности (односно да се обезбеди усклађеност Закона о привредним друштвима са новим Законом о тржишту капитала).

Идентификоване проблеме најпрактичније је класификовати према две опште области које закон регулише:

1) размена, спровођење и заштита власничких права у правном промету између (правних и физичких) лица, и заступање интереса различитих група, пре свега власника, унутар привредног друштва.

2) однос принципала и агента – расподела улога, одговорности и права унутар привредног друштва, тј. систем управљања и контроле предузећа (корпоративно управљање)⁷

У првој области, у вези са начином оснивања, регистрације друштва и његових битних података у јавним евидентијама и одговорности и права, утврђен је низ проблема који су довели до значајног раста трансакционих трошкова привредних друштава:

- проблем у погледу неусаглашених ставова код тумачења одредби о делатности друштва;
- проблеми у вези са доставом и избегавањем примања писмена;
- проблем недефинисане надлежности за давање прокуре у оквиру друштва;
- проблем честе обавезе овере оснивачких аката, чак и када друштво има велики број оснивача;
- немогућност искључења члан из друштва без судске одлуке у случају неуплате основног улога.

Поред наведених проблема, било је потребно извршити прецизирање низа одредби (нпр. прецизирање услова и последица ништавости, итд.)

Како је наведено, у анализи су уочени и проблеме у вези са расподелом улога, одговорности и права унутар привредног друштва, а пре свега:

- проблеме који су се јавили у односу између власника и управе друштва;
- проблеме који су се јавили у односима између самих власника, посебно у случају кад један од њих има доминантно учешће;
- других принципал-агент проблема и повезаних проблема информационе асиметрије и колективне акције.

2. Циљеви који се доношењем закона постижу

Сврха законског уређивања привредних друштава јесте јасна додела и утврђивање начина спровођења и заштите власничких права у односима које привредно друштво успоставља са спољним светом и у односима који се успостављају унутар привредног друштва.

Основни економски циљ је смањивање трансакционих трошкова који се јављају у размени, спровођењу и заштити власничких права у правном промету

⁷ О проблемима корпоративног управљања у Републици Србији видети Беговић, Б, et al. „КОРПОРАТИВНО УПРАВЉАЊЕ: ПЕТ ГОДИНА КАСНИЈЕ“, ЦЛДС (2008).

између лица, правних и физичких и у заступању интереса различитих група, пре свега власника, унутар привредног друштва.

Ради остварења наведене сврхе и основног циља Нацрт треба да оствари и низ специфичних циљева, а пре свега :

- 1) усклађивање са новим европским законодавством
 - 2) усклађивање са нацртом Закона о тржишту капитала
 - 3) решавање проблема уочених у примени важећег закона
 - 4) детаљније и јасније уређивање појединих питања и института
 - 5) доследније разликовање ДОО и АД (затворених АД)
 - 6) појачавање одговорности директора, али и чланова/акционара
 - 7) уређење једнодомног и дводомног система управљања
 - 8) детаљније уређена заштита поверилаца
 - 9) електронски начини комуникације
 - 10) јединствен правни оквир за предузетнике
- 11) посебно регулисање и доследније разликовање огранака домаћих и огранака страних привредних друштава

Остварењем ових циљева створиће се правни оквир који подржава конкурентну привреду. Идеални законодавни оквир треба да омогући максималну слободу удружилаца наметањем ограничавања императивним правним нормама када је у питању јавни интерес, уз транспарентност пословања и одговорност.

3. Друге могућности за решавање проблема

У току анализе разматрано је неколико релевантних могућности:

- 1) status quo - не мењање важећег Закона о привредним друштвима, и
- 2) доношење Закона о изменама и допунама Закона о привредним друштвима којим би се извршила корекција дела уочених проблема,
- 3) доношење новог Закона који би прецизније регулисао област стечаја и увео нове механизме.

Током анализе појединачних решења у нацрту закона, разматрана су у два корака:

- у првом разматрана је потребе за изменама одредби важећег закона,
- у другом, ако су измене биле неопходне, разматране су релевантне опције и утврђивала се најпозожљија са аспекта утврђених критеријума.

Разлог зашто се нисмо определили на измене и допуне постојећег закона јесте да би било веома отежано праћење таквог закона, а и сам обим промена неминовно узрокује доношење новог закона, а не његову корекцију кроз измене и допуне.

4. Зашто је доношење закона најбоље за решавање проблема

Доношењем Закона о привредним друштвима решени су неки од проблема који су се појавили у пракси, применом Закона о предузећима. Међутим, у току петогодишње примене Закона о привредним друштвима указала се потреба за променом појединих одредаба тог прописа, као и

потреба за регулисањем питања која представљају правну празнину. Један део ових проблема није могуће отклонити без измена прописа који регулишу питање привредних друштава и предузетника нити искључиво бољом применом важећег Закона о привредним друштвима. Поред напред наведеног, потреба за усаглашавања са законодавством Европске уније, измене које су да измене садашњег Закона о привредним друштвима постану неопходне.

Имајући у виду да се овим законом утврђује правни положај привредних друштава и предузетника, а нарочито њихово оснивање, управљање, статусне промене, промене правне форме као и њихов престанак, због захтева правне сигурности и јасноће привредног окружења, нормативно мора бити покривено у виду закона.

5. На кога ће и како утицати предложена решења

По својој природи одредбе закона о привредним друштвима имају ефекат на сва привредна друштва као и предузетнике, односно на све облике обављања привредне делатности, који су основани и послују у складу са посебним законом, осим ако је тим законом другачије прописано. Предложена решења ће мати непосредан ефекат на:

- *Привредна друштва*
- *Предузетнике*
- *Агенцију за привредне регистре*
- *Друге државне органе* који ће имати обавезу да у свом раду примењују Закон (привредне судове, ЦРХОВ, и др.).
- *Акционаре*
- *из других заинтересованих страна*

Калкулације уштеда и трошкова рађене су на основу података из АПР, и пројекције будућих кретања.

- Трошкови које ће примена закона изазвати код грађана и привреде, посебно малих и средњих предузећа.

Примена закона смањиће трансакционе трошкове. Детаљни обрачун уштеда и трошкова биће представљен у детаљној анализи ефекта.

6. Да ли позитивни ефекти оправдавају трошкове

С обзиром на изузетну комплексност Закона, у овом сегменту биће предочене неке од основних измена и разматране алтернативе и анализа трошкова и користи, док ће разматрање односа трошкова и користи за друга решења бити предочена у детаљној анализи.

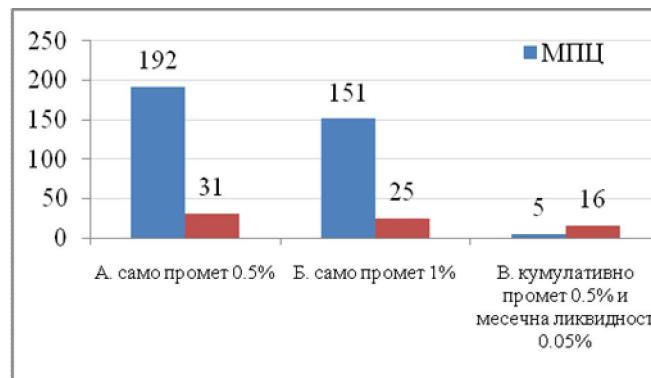
а) Тржишна и емисиона цена акције

Начин утврђивања тржишне вредности акције у важећем ЗПД, шестомесечни или тромесечни просек цена остварених на тржишту ако се том акцијом „редовно“ трговало, стварао је бројне проблеме, али и прилике за шпекулативно понашање. Прво, овакав начин утврђивања увек потцењује тржишну цену у периодима раста цене, а прецењује у периодима пада цене и тако не даје тржишну цену акције када год постоји јасан тренд. Друго, пропуштајући да утврди шта значи редовна трговина и у одсуству одговарајуће одредбе у прописима који уређују тржиште капитала, створио је прилику за трговину чији је једини циљ био да „подеси“ жељену тржишну цену. У настојању да отклони ове недостатке Нацрт предвиђа услове под којима се тржишна

вредност може рачунати као шестомесечни пондерисани просек: да је у том периоду остварени обим промета био најмање 0,5%, а у сваком месецу тог периода најмање 0,05% укупног броја издатих акција те класе. Ови услови одмерени су на основу података о стварном промету акција на Београдској берзи, што значи прилагођени ономе што се у српским приликама може сматрати прометом на тржишту довољним да буде показатељ тржишне цене. Поред наведене разматране су и друге опције са другачијим (лабавијим) критеријумима

Предлог, међутим, оставља и слободу друштву да тржишну цену утврди проценом кад год тако одлучи скупштина друштва, дакле, и када се акцијама не трује на тржишту, али и када се њима трује, а процену вредности обавезно спроводи овлашћено стручно лице или привредно друштво. Предвиђен начин установљавања тржишне цене акције омогућава и већу слободу при утврђивању емисионе цене која, по правилу, не може бити мања од тржишне, док услучају прве јавне понуде не може бити мања од номиналне, односно књиговодствене вредности. Такође, остављена је могућност да скупштина друштва утврди распону оквиру којег управа, у складу са приликама на тржишту, може изабрати емисиону цену.

Број акција и учешће које задовољавају различите алтернативе

	МПЦ	МКТ
A.	11.0%	77.5%
Б.	8.7%	62.5%
В.	0.3%	40.0%

б) Защита мањинских акционара

Како је наглашено у уводу, концентрисана власничка структура доводи до злоупотребе мањинских. Разматрано је низ алтернатива у односу на постојећу (*status quo*) ситуацију. У домену права и заштите мањинских акционара Предлог смањује проценат капитала који даје право на предлагање дневног реда и сазивање ванредне седнице скупштине са 10% на 5%. У случају поновљене седнице скупштине јавног акционарског друштва већина потребна за доношење одлуке утврђена је на најмање четвртину укупног броја гласова о предметном питању. Ово је строжи захтев у односу на решење у садашњем ЗПД према којем се и у случају квалификоване већине одлука може донети са 22% укупних гласова по предметном питању. Поступак остваривања права несагласних акционара на откуп акција од стране друштва је поједностављен изостављањем обавезе најаве такве одлуке пре одржавања скупштине, као и могућношћу да се против одлуке гласа писаним путем и истовремено затражи остваривање права услед несагласности.

б) Корпоративно управљање

Слобода избора између једнодомног и дводомног управљања акционарским друштвом задржана је и у Нацији, али је, за разлику од садашњих решења у ЗПД, начин избора и надлежност органа у оба система управљања доследно уређен. Такође је **друштвима која нису јавна дата могућност да се одлуче да имају једног или два директора, одбор директора, односно извршни одбор у дводомном управљању**. Чланове надзорног одбора бира скупштина, а извршне директоре бира надзорни одбор. Извршни одбор поступа и одлучује ван седница. Комисије, ако постоје, образује одбор директора у једнодомном, односно надзорни одбор у дводомном управљању. Предлог прописује да једно лице не може бити директор или члан надзорног одбора у више од 5 друштава. Предвиђа да мандат директора траје 4 године са правом на поновни избор, али и предвиђа да он аутоматски престаје ако скупштина друштва не усвоји финансијске извештаје. Такође, кооптацијом се не може поставити више од половине директора, а сваком директору који је постављен кооптацијом мандат престаје на првој наредној седници скупштине. Прецизирани су услови за независног директора, односно искључена је могућност да се као независни директор постави лице које је запослено или на други ангажовано у повезаном друштву. Спољни и унутрашњи надзор су јасно разграничили, а унутрашњи надзор обухвата укупно пословање, а не само финансијско извештавање. Јавна акционарска друштва обавезно имају одбор директора, односно надзорни и извршни одбор код дводомног управљања. У одбору директора неизвршни директори чине већину, један од њих је и председник одбора и постоји барем један независни директор. У надзорном одбору сви су неизвршни, а барем један мора бити независан директор. Обавезно је и образовање три комисије, поред и сада постојећих комисија за именовања и накнаде, трећа је комисија за ревизију. Чланови ових комисија не могу бити извршни директори, нити запослени у друштву, а председници ових комисија су неизвршни директори, док је председник комисије за ревизију обавезно независни директор. Барем један члан комисије за ревизију мора бити овлашћени ревизор који није запослен или на други начин ангажован у правном лицу које је спољни ревизор друштва. Ојачана је и улога секретара друштва који је добио и улогу у развоју корпоративног управљања и односима са акционарима. Предлог закона предвиђа и обавезу објављивања накнаде за рад директора и чланова надзорног одбора у финансијском извештају.

г) Динар или евро као обрачунска јединица

Разлози за опредељење да се основни капитал изражава у динарима су следећи.

Динар је валута у којој се обављају трансакције (трансакциона валута) у унутрашњем промету у Србији и користи се за изражавање имовине, обавеза, капитала, прихода и расхода у финансијским извештајима (функционална валута). Све трансакције у валути која није динар се дакле сматрају трансакцијама у страној валути.

Основни капитал који се приликом оснивања друштва уплаћује у страној валути се евидентира у пословним књигама у динарима добијеним конверзијом износа у страној валути на дан уписа оснивања друштва у привредни регистар. Током животног века привредног субјекта, тако евидентиран капитал остаје изражен у истом динарском износу, или ако је било смањења или повећања основног капитала, иницијално уплаћен капитал остаје изражен у истом динарском реципроцитetu као приликом уписа. Ово је захтев Међународног

рачуноводственог стандарда 21 „Ефекти промена девизних курсева“ који капитал препознаје као тзв. немонетарну ставку.

Наиме, у складу са МРС 21, ефекти промена девизних курсева се у пословним књигама евидентирају само по основу монетарних ставки које представљају „новчане јединице које се поседују и имовина и обавезе које ће бити примљене или исплаћене у фиксном или утврдивом броју новчаних јединица“. За све немонетарне ставке, у које спада и капитал, није дозвољено евидентирање ефекта промена девизних курсева без обзира што је иницијални износ био уплаћен или наплаћен у страни валути (други примери немонетарних ставки су основна средства, залихе, нематеријална улагања, примљени и дати аванси за робу и услуге).

Основна карактеристика монетарне ставке јесте право на примање или обавеза издавања фиксног или одредивог броја новчаних јединица. У случају основног капитала није испуњен тај услов јер нити постоји обавеза (док власник не затражи исплату), нити је износ фиксан или утврдив унапред. Наиме, основни капитал је трајни улог власника у пословање и није позајмица друштву. Основним капиталом се финансира пословање привредног субјекта кроз набавку имовине или плаћање обавеза по основу чега се остварују добици или губици из пословања. Ови губици и добици у себи укључују и ефекте промена девизних курсева по основу монетарних ставки, потраживања и обавеза. Добици или губици који се остварују кроз пословање на крају се евидентирају у оквиру капитала као акумулирани резултат и заједно са основним капиталом представљају укупан капитал тј. нето имовину (разлика између укупне имовине и укупних обавеза). Власник капитала остварује право управо на ту нето имовину која се увећала или смањила током пословања, а не на основни капитал. Теоретски је могуће да нето имовина буде негативна из разлога губитака из пословања који су прерасли основни капитал, те да власник, без обзира на износ основног капитала који поседује, заправо нема ништа у друштву.

Дакле основни капитал је заправо обрачунска категорија која изражава, и то процентуално пре свега, колико власник остварује права на нето имовину која је стварана или смањивана током пословања друштва. Износ основног капитала у динарима или страни валути не значи да власник капитала може да повуче средства од друштва у истом износу. Његово право се односи на створену нето имовину као резултат пословања друштва које је настало почетним улагањем капитала.

Стога не постоји разлог да се основни капитал изражава у било којој страни валути.

7. Да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију

8. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове

Одбор за привреду и финансије је на 106. седници одржаној дана 21. септембра 2010. године, на основу члана 41. став 1. Пословника Владе („Службени гласник РС“, бр. 61/06, 69/2008, 88/09 и 33/10), на предлог Министарства економије и регионалног развоја усвојио Програм јавне расправе о Нацрту закона о привредним друштвима.

У складу са одређеним програмом јавне расправе, Министарство економије и регионалног развоја је у поступку припреме Закона о привредним друштвима и то у периоду од 28. септембра 2010. године, до 30. новембра 2010. године, спровело јавну расправу са представницима судова,

привредницима, ревизорима, представницима страних инвеститора и другим заинтересованим странама, ради прибављања коментара и сугестија свих релевантних институција и правних стручњака, како би се дошло до најадекватнијих решења.

Министарство економије и регионалног развоја је приликом организовања јавне расправе имало у виду да област коју регулише Закон о привредним друштвима, занима ширу јавност и да је Закон од великог значаја за привредне субјекте, те је стoga у току јавне расправе обухватио велики број заинтересованих лица.

Нацрт закона о привредним друштвима, заједно са презентацијом која садржи преглед кључних новина, објављен је на сајту Министарства економије и регионалног развоја www.merr.gov.rs, 28. септембра 2010. године и том приликом су позвана сва заинтересована лица да доставе своје примедбе, предлоге и сугестије, чиме је дата могућност свим заинтересованим лицима да изнесу своје ставове на предложени текст Нацрта.

У току израде Нацрта закона, јавној расправи предходиле су фокус групе које су одржане са представницима судова (судијама), ревизорима и адвокатима и том приликом дефинисани су јасни проблеми који су се у пракси појавили у току примене Закон о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 104/05). Том приликом указано је на потребе доношења новог Закона и предложена су ефикасна решења која су унета у текст Нацрта закона.

У току јавне расправе организоване су презентације са представницима судова, привредницима, страним инвеститорима, ревизорима, банкама и то:

- 5. октобра 2010. године, у хотелу Hyatt одржана је презентација за ширу јавност. Том приликом су присуствовали представници министарства и других институција, представници судова, адвокати, представници банака, привредници, као и представници медија;
- 8. октобра 2010. године, одржана је презентација са ревизорима у сарадњи са КПМГ;
- 11. октобра 2010. године, одржана је презентација са представницима привредника, у Привредној комори Србије;
- 18. октобра 2010. године, одржана је презентација са представницима банака у Удружењу банака;
- 22. октобра 2010. године, одржана је презентација са представницима судства у Привредном апелационом суду;
- 10. новембра 2010. године, одржана је презентација са привредницима у Привредној комори у Новом Саду;
- 19. новембра 2010. године, у Сава Центру, сарадњи са Саветом страних инвеститора одржана је презентација за представнике страних инвеститора;
- 22. новембра 2010. године, одржана је презентација са инвеститорима у Министарству економије и регионалног развоја.

У току јавне расправе свим учесницима су у виду презентације представљена нова решења у Закону о привредним друштвима, након чега су спроведене дискусије о предложеним изменама и решењима. Нацрт закона о привредним друштвима је у току јавне расправе упућен на коментаре и предлоге и представницима међународних институција које су укључене у реформу привредног законодавства и које су помогле у изради Нацрта и то:

Светској банци и Европској банци за обнову и развој. Велики број учесника јавне расправе доставио је своје примедбе, предлоге и сугестије. Наиме, прикупљени су предлози од стране Савета страних инвеститора, судова, банака, адвоката, ревизора привредника, Европске банке за обнову и развој. Радна група размотрила је све пристигле коментаре на текст Нацрта закона о привредним друштвима, сагледала могућност њиховог интегрисања у циљу побољшања Нацрта закона и велики део предлога уградила у текст Предлога закона, чиме су се предвиђена законска решења знатно унапредила.